

Hæstaréttardómar 1991 - Registur

Útgáfa 3.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af dómasafni Hæstaréttar. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af dómum Hæstaréttar án endurgjalds. Hæstiréttur Íslands stendur ekki fyrir útgáfu þessa skjals né komið að henni með öðrum hætti en lýst er hér að neðan.

Sérstakar þakkir fær Bókasafn Hafnarfjarðar fyrir að gefa flest bindanna til skönnunar og Óli Gneisti Sóleyjarson fyrir sín framlög til verkefnisins. Fjárhagslegir styrktaraðilar fá einnig þakkir fyrir fjárframlög sín.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta dómar ekki verndar höfundalaga. Skrifstofa Hæstaréttar hefur tjáð höfundi skjalsins að Hæstiréttur hyggst ekki gera neinar athugasemdir vegna birtingar þessara rafrænu eintakanna í heilu lagi, en hefur hins vegar ekki útilokað að annað efni en dómar gæti notið verndar höfundalaga. Ef ætlunin er að nýta aðra hluta skjalsins en dómana sjálfa er mælt með því að viðkomandi hafi samband við Hæstarétt eftir því sem við á.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Í útg. 3.1 var textinn gerður beinni og OCR endurunnið.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

HÆSTARÉTTARDÓMAR

ÚTGEFANDI
HÆSTIRÉTTUR

LXII. BINDI
1991

REYKJAVÍK
ODDI HF.
MCMXCV

Reglulegir dómara Hæstaréttar 1991.

Guðrún Erlendsdóttir. Forseti dómsins.

Þór Vilhjálmsson. Varaforseti dómsins.

Benedikt Blöndal. Andaðist 22. apríl 1991.

Bjarni K. Bjarnason.

Guðmundur Jónsson. Veitt lausn frá 1. september 1991.

Gunnar M. Guðmundsson. Settur frá 1. janúar til 30. júní 1991. Skipaður frá 1. júlí 1991.

Haraldur Henrysson.

Hjörtur Torfason.

Hrafn Bragason.

Pétur Kr. Hafstein. Skipaður frá 1. október 1991.

Registur

I. MÁLASKRÁ

1. HEFTI

	Dómur	Bls.
1 Tölvuverslun Reykjavíkur hf. gegn Ístel hf., Íslandsbanka hf., Íspan hf., Endurskoðun hf., Húsasmiðjunni hf., Sandi hf., Trésmiðju Björns Ólafssonar hf., Sverri Kristjánssyni, Steypuverksmiðjunni Ós hf., Búnaðarbanka Íslands Lífeyrissjóði Dagsbrúnar og Framsóknar, Landsbanka Íslands og Sparisjóði Reykjavíkur og nágrennis. Útivistardómur.	7/1	1
2 Íspór hf. gegn Ewos hf. Útivistardómur.	7/1	2
3 Erna Bjarnadóttir gegn Sigríði L. Sigmundsdóttur. Útivistardómur.	7/1	2
4 Olíuverslun Íslands h/f gegn Samvinnufélaginu Hreyfli. Kærumál. Lögbann. Lausnargerð.	7/1	3
5 Brynjar Viggósson gegn Vilhjálmi H. Vilhjálmssyni hrl. f.h. þrotabús Stranda hf. Kærumál. Galdþrotaskipti.	8/1	12
6 Guðrún Ágústsdóttir gegn fjármálaráðherra og menntamálaráðherra vegna ríkissjóðs. Biðlaun. Opinberir starfsmenn.	14/1	14
7 Ákærvaldið gegn Þórði Jónssyni. Kærumál. Dómsátt úr gildi felld.	15/1	22
8 Ingi B. Ársælsson gegn Ríkisendurskoðun og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs. Kærumál. Gagnaöflun. Kröfu um að hæstaréttardómarar víki sæti hafnað.	15/1	25
9 Ingi B. Ársælsson gegn Ríkisendurskoðun og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs. Kærumál. Hæfi dómara.	15/1	30
10 Gunnar Björnsson gegn Fríkirkjusöfnuðinum í Reykjavík. Úrskurður um útburð. Áfrýjun. Frávísun.	16/1	32
11 Hrafnkell Ásgeirsson gegn Íslandsbanka hf., Landsbanka Íslands, Sambandi íslenskra samvinnufélaga, Sparisjóði Hafnarfjarðar, Gjaldheimtunni í Hafnarfirði, innheimtumanni ríkissjóðs í Hafnarfirði og Kreditkortum hf. Máli vísað frá Hæstarétti.	16/1	34

	Dómur	Bls.
12 Matthías Einarsson o.fl. gegn Arnmundi Backmann hrl. Matthíasi Matthíassyni o.fl. Frestur.	16/1	36
13 Ákærvaldið gegn Jóni Val Guðmundssyni. Skjalafals. Skilorð. Áfrýjun. Dómarar.	16/1	38
14 Grétar Haraldsson gegn Vinnustofunni Klöpp hf. Skuldamál. Aðild.	16/1	42
15 Bjarni Þ. Guðmundsson gegn Elínborgu Brynjólfsdóttur og Guðmundi Pálma Kragh. Kærumál. Þinglýsing. Máli vísað frá Hæstarétti.	17/1	49
16 Protabú Dalverks h/f gegn Höskuldi Davíðssyni. Kærumál. Stefnbirting. Frávísun.	21/1	50
17 Ákærvaldið gegn Sigurði Hólmi Sigurðssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald.	21/1	55
18 Ákærvaldið gegn Guðmundi Gunnari Hólmarssyni. Þjófnaður. Hylming. Umferðarlög. Skilorð. Hegningarauki.	23/1	58
19 Frum h/f gegn Jóni Baldvinssyni. Ómerking. Heimvísun. Meðdómendur.	24/1	68
20 H/f Eimskipafélag Íslands gegn Kristjáni Guðmundssyni og gagnsök. Vinnusamningur. Sjómenn. Tömlæti.	24/1	70
21 Ákærvaldið gegn Jósep Hjálmoni Sigurðssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald.3. og 5. tl. 1. mgr. 67. gr. laga nr. 74/1974.	25/1	82
22 Ákærvaldið gegn Pálmari Magnússyni. Nauðgun.	29/1	84
23 Fossplast hf. gegn Presti Bjarkari Snorrasyni. Gallar. Riftun. Skaðabætur.	31/1	97
24 Ákærvaldið gegn Arnbirni Helga Sævarssyni. Þjófnaður. Hegningarauki. Skaðabætur.	31/1	108
25 Jón Ó. Ragnarsson gegn Vernd hf. Útivistardómur.	1/2	112
26 Dögun s/f byggingafélag o.fl. gegn Pétri Þórssyni, Franz Ploder. Ragnheiði Sæmundsdóttur, Helga Baldurssyni, Einari Jóhannssyni og Ástu Þóru Valdimarsdóttur persónulega og f.h. húsfélagsins Öldugranda 11. Útivistardómur. Ómaksbætur.	1/2	113
27 Dögun s/f byggingafélag o.fl. gegn Magnúsi Brynjólfi Magnússyni, Lilju Magnúsdóttur, Ásdísi Júlíusdóttur, Aðalsteini Aðalsteinssyni, Guðmundi B. Hannah, Bjarna Guðbjartssyni, Ólafi Melsted og Valgerði A.		

	Málaskrá		VII
		Dómur	Bls.
	Sveinsdóttur persónulega og f.h. húsfélagsins Öldu- granda 13. Útivistardómur. Ómaksbætur.	1/2	114
28	Dögun s/f byggingafélag o.fl. gegn Þórdísi Jónu Sigurð- ardóttur, Auðunni Sólberg Valssyni, Ingibjörgu Jóns- dóttur, Bjarna Halldórssyni, Guðrúnu Eygló Guðmunds- dóttur, Stefáni Kristjánssyni, Kristnýju Sigurbjörgu Tryggvadóttur, Lauru Hjartardóttur og Walther Kristj- ánssyni persónulega og f.h. húsfélagsins Öldugranda 15. Útivistardómur. Ómaksbætur.	1/2	115
29	Ólafur Ragnarsson gegn Herluf Clausen. Útivistardóm- ur.	1/2	116
30	Hjólbarðasólun Hafnarfjarðar gegn Iðnlánasjóði, Gjald- heimtunni í Hafnarfirði, Sambandi almennra lífeyris- sjóða, Bæjarsjóði Hafnarfjarðar, Sparisjóði Hafnarfjarð- ar, Hf. Eimskipafélagi Íslands, Sambandi íslenskra sam- vinnufélaga, Sölu varnarliðseigna, Hljóðvarpi hf. Austurbakka hf. og Lífeyrissjóði Hlífar. Útivistardómur. Ómaksbætur.	1/2	117
31	Bente Kaulbach Fornjótur f.h. dánarbús Snæbjarnar For- njótur og persónulega gegn Iðnaðarráðherra og fjár- málaráðherra f.h. ríkissjóðs, Orkubúi Vestfjarða og til réttargæslu Rafmagnsveitum ríkisins. Eignarréttindi. Vatnsréttindi. Aðild. Hefð. Eignarnám. Sératkvæði.	1/2	118
32	Ákærvaldið gegn Daníel Jóhannesi Péturssyni. Kæru- mál. Gæsluvarðhald.	4/2	135
33	Tollstjórinn í Reykjavík gegn Þrotabúi Miðfells hf. Lög- veð. Lögskýring. Aðflutningsgjöld.	4/2	138
34	Þrotabúi Stefáns Þ. Sigurðssonar gegn Óskari Pálssyni. Fasteignakaup. Greiðsla. Afsal.	4/2	145
35	Ákærvaldið gegn Kristjáni Ragnarssyni. Bifreiðar. Um- ferðarlög. Sératkvæði.	6/2	157
36	Ákærvaldið gegn Bjarna Leifi Péturssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald.	6/2	160
37	Ákærvaldið gegn Bjarna Sigurðssyni. Kærumál. Gæslu- varðhald.	6/2	162
38	Ákærvaldið gegn Auði Ólafsdóttur. Kærumál. Gæslu- varðhald.	6/2	164
39	Ákærvaldið gegn Páli Konráð Konráðssyni. Líkams- árás. Sönnun.	6/2	166

	Dómur	Bls.
40 Jóhann Óli Guðmundsson gegn Erlu Scheving Thorsteinsson og Ólafi Pálssyni. Fasteignakaup. Matsgerðir. Galli. Skaðabætur. Sérattkvæði.	7/2	178
41 Einar Brynjólfsson og Sigrún Ingólfssdóttir gegn Hita-veitu Rangæinga. Samningar. Skuldamál.	7/2	194
42 Ákærvaldið gegn Aðalsteini Brynjólfssyni. Bifreiðar. Umferðarlög.	8/2	203
43 Samherji hf. gegn Samskipum hf. Kærumál. Þinglýsing.	8/2	209
44 Landsbanki Íslands gegn Sana hf. Kærumál. Nauðungar- uppboð. Aðild. Frávísun frá Hæstarétti.	12/2	212
45 Ákærvaldið gegn Björgólfi Guðmundssyni, Helga Magnússyni, Páli Braga Kristjónssyni og Ragnari Kjart- anssyni. Áfrýjun Frávísunarkröfu hafnað.	14/2	216
46 Sigurður Aðalsteinsson gegn Hilmarí Sigurbórssyni og bæjarstjóranum í Hafnarfirði. Skipulag. Grenndarréttur. Byggingarmál.	14/2	219
47 Borstöðin hf. gegn Finni Gíslasyni. Skuldamál.	14/2	228
48 K gegn Félagsmálastofnun Reykjavíkurborgar. Kæru- mál. Lögræðislög. Sjálfræðissvipting.	15/2	236
49 Lárus Jónasson gegn Guðmundi G. Þorgeirssyni. Inn- setningargerð.	15/2	239
50 Pétur Jóhannes Óskarsson gegn Erlu Þórðardóttur. Hjón. Búskipti. Frávísun. Ómerking. Dómari.	15/2	242
51 Ragnar Guðmundsson gegn Rósu E. Helgadóttur. Frest- ur. Máli vísað frá Hæstarétti.	19/2	247
52 Íslandsbanki hf. gegn Henrik Thorarensen. Frestur.	19/2	248
53 Heilsuræktin gegn Leikfélagi Reykjavíkur, Minningar- sjóði skv. skipulagsskrá 505/1980, Minningarsjóði skv. skipulagsskrá 506/1980, fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs vegna Listasafns Íslands, Landsbanka Íslands, tollstjórn- anum í Reykjavík, Glæsibæ sf., Húsfélaginu Glæsibæ, Verkakvennafélaginu Framsókn, Rafmagnsveitu Reykjavíkur, Litaveri, Lífeyrissjóði verslunarmanna, Gjaldheimtunni í Reykjavík og yfirborgarfégetanum í Reykjavík. Frestur.	19/2	249
54 Heilsuræktin gegn Leikfélagi Reykjavíkur, Minningar- sjóði skv. skipulagsskrá 505/1980, Minningarsjóði skv. skipulagsskrá 506/1980, fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs vegna Listasafns Íslands, Landsbanka Íslands, tollstjórn-		

	Málaskrá		IX
		Dómur	Bls.
	anum í Reykjavík, Glæsibæ sf. Húsfélaginu Glæsibæ, Verkavennafélaginu Framsókn, Rafmagnsveitu Reykjavíkur, Litaveri, Lífeyrissjóði verslunarmanna, Gjaldheimtunni í Reykjavík og yfirborgarfégetanum í Reykjavík. Frestur.....	19/2	251
55	Ákærvaldið gegn Ásbirni Ólafi Ásbjörnssyni. Líkamsmeiðingar.	20/2	253
56	Ákærvaldið gegn Jónasi Sigurði Péturssyni. Stjórnarskrá. Dómstólar. Mannréttindasáttmáli Evrópu. Lögskýring. Ómerking. Heimvísun.	21/2	256
57	Ákærvaldið gegn Baldvin Kristjánssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. Geðheilbrigðisrannsókn.	21/2	259
58	Ákærvaldið gegn Eggerti Magnúsi Ingólfssyni. Kærumál. Dómsátt felld úr gildi.	22/2	262
59	Ákærvaldið gegn Gísla Grétari Þórarinssyni. Nauðgun. Miskabætur. Sératkvæði.	22/2	264
60	Ákærvaldið gegn Einari Birni Ingvasyni. Rán.	22/2	277
61	Steypastöðin hf. gegn Tollstjóranum í Reykjavík. Hafning máls. Málskostnaður.	22/2	289
62	Ákærvaldið gegn Sverri Þór Einarssyni og Puríði Birgisdóttur. Fíkniefni. Eignaupptaka.	22/2	290
63	Gísli Jón Höskuldsson gegn Húsasmiðjunni hf. Útivistardómur. Ómaksbætur.....	1/3	304
64	Ólafur Þorsteinsson og Co hf. gegn Árna Sigurðssyni persónulega og f.h. Vestfirska fréttablaðsins. Útivistardómur. Ómaksbætur.	1/3	304
65	Sigurgeir Sigurðsson persónulega og f.h. Huldulands hf. gegn Almennu verkþjónustunni hf. Útivistardómur.	1/3	305
66	Birgir Hermannsson gegn Magnúsi I. Jónassyni og Önnu Maríu Magnúsdóttur f.h. Reimaþjónustunnar sf. Útivistardómur.	1/3	305
67	Ákærvaldið gegn Einari Einarssyni. Bifreiðar. Umferðarlög.	1/3	306
68	Ákærvaldið gegn Steingrími Njálssyni. Kærumál. Munnlegur málflutningur. Gæsluvarðhald. Geðheilbrigðisrannsókn.	1/3	312
69	Ágúst Sæmundsson og Árni Guðjónsson gegn Skúla H. Norðdahl og gagnsök. Póknun fyrir arkitektastörf.	4/3	321

	Dómur	Bls.
70 Jón Guðmundsson gegn Rafveitu Hafnarfjarðar. Kærumál. Frávísun frá héraðsdómi.	6/3	331
71 Guðni Helgason gegn Eysteini Yngvasyni og gagnsök. Húsaleiga. Sératkvæði.	6/3	334
72 Árni Árnason gegn Samvinnusjóði Íslands hf. og til réttargæslu viðskiptaráðherra og Seðlabanka Íslands. Verðtrygging.	11/3	348
73 Lífeyrissjóður byggingarmanna gegn fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs. Verðtrygging.	11/3	367
74 Lífeyrissjóður byggingarmanna gegn Húsnæðisstofnun ríkisins. Verðtrygging.	11/3	385
75 Ákærvaldið gegn Benedikt Ástmari Guðmundssyni. Líkamsárás. Röskun á húsfriði. Bifreiðar. Umferðarlög.	12/3	393
76 Álfarós hf. gegn Íslandsbanka. Verksamningar. Ábyrgð. Tómlæti hafnað.	12/3	404
77 Sveinn Bjarnason gegn Vigfúsi Helgasyni. Innsetningargerð.	12/3	412
78 Pétur Óskarsson gegn Framleiðnisjóði landbúnaðarins. Kærumál. Innsetningargerð. Frávísun frá Hæstarétti.	12/3	415
79 Tryggvi Sigurðsson gegn Stefáni Kristjánssyni. Lán.	13/3	419
80 Sigríður Gunnlaugsdóttir gegn Kreditkortum hf. Kærumál. Lausnargerð.	13/3	423
81 Sigurósk Rannveig Aðalsteinsdóttir og Brunabótafélag Íslands gegn Þóri Bjarnasyni persónulega og f.h. Páls Þórissonar og dánarbús Grétu Pálsdóttur og gagnsök. Bifreiðar. Skaðabætur. Örorka.	13/3	426
82 Félag verslunar- og skrifstofufólks Akureyri gegn Sigrúnu Grímsdóttur og gagnsök. Verkfall. Skaðabætur. Sératkvæði.	14/3	443
83 Kjartan Ásmundsson gegn Útgerðarfélagi Akureyringa hf. og Samvinnutryggingum gt. Vinnuslys. Skaðabætur. Örorka. Læknaráð.	19/3	449
84 Ákærvaldið gegn Jónasi James Ásmundssyni. Skjalafals. Þjófnaður.	20/3	473
85 Hreinn Sigurðsson gegn Vátryggingafélagi Íslands hf. Sparisjóði V-Húnavatnssýslu, fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs, Búnaðarbanka Íslands, Víði Finnbogasyni hf. – Teppalandi og Jóni Brynjólfssyni hf. Frestur.	20/3	480
86 Verslunarfélag Íslands og Spánar hf. gegn Ó. Johnson og		

	Málaskrá		XI
		Dómur	Bls.
	Kaaber hf., Stofnlánasjóði matvörukaupmanna, Einari B. Arasyni, Lífeyrissjóði verslunarmanna, Eignarhaldsfélagi Verslunarbankans hf., Jóni Gunnari Sæmundssyni, Baldvini Einarssyni og Sigurði G. Guðjónssyni hrl. vegna þrotabús Víðis sf. Frávísun Frá Hæstarétti.	20/3	482
87	Stefán Sigurðsson gegn Miðnesi hf. Vinnusamningur. Sjómannalög. Veikindaforföll	21/3	484
88	Ákærvaldið gegn Lárusi Birni Svavarssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald.	21/3	488
89	Vilborg Guðsteinsdóttir gegn þrotabúi Hermanns Björgvinssonar. Stef nubirting.	22/3	490
90	Ákærvaldið gegn Sigurði Grímssyni. Líkamsmeiðingar.	22/3	494
91	Ákærvaldið gegn Viðari Ævarssyni. Bifreiðar. Umferðarlög.	22/3	500
92	Ákærvaldið gegn Georg Hirti Howser. Bifreiðar. Umferðarlög.	22/3	508
93	Guðmundur Axelsson gegn Landsbanka Íslands. Ómerking. Frávísun frá héraðsdómi.	22/3	514
94	Sigurjón Ragnarsson gegn Pétri Þór Sigurðssyni. Fjárnámssgerð úr gildi felld.	22/3	518
95	Ákærvaldið gegn Halli Magnússyni. Kærumál. Framlagning skjala.	25/3	520
96	Ákærvaldið gegn Ólafi Þór Þórhallssyni. Ávana- og fíkniefni. Upptaka. Sönnun.	26/3	323
97	Ingibjörg Ingimarsdóttir gegn Vilhjálmi Þórhallssyni hrl. sem fjárhaldsmanni Ágústs Jónssonar og gagnsök. Misneyting. Ógildi samnings. Gjafsókn.	26/3	561
98	Fríða Ingibjörg Magnúsdóttir gegn Vilhjálmi Þórhallssyni hrl. sem fjárhaldsmanni Ágústs Jónssonar og gagnsök. Misneyting. Ógildi samnings. Gjafsókn. Erfðaskrá. Lög hald.	26/3	570
99	Ákærvaldið gegn Sigurði Stefáni Almarssyni. Þjófnaður. Skjalafals. Skaðabætur. Sameining mála.	26/3	588
100	Ákærvaldið gegn Guðjóni Júlíusi Halldórssyni. Bifreiðar. Umferðarlög. Skilorð.	27/3	600
101	Ákærvaldið gegn Hermanní Ragnarssyni. Bifreiðar. Umferðarlög.	27/3	608
102	Vatnsleysustrandarhreppur gegn Guðjóni Hannessyni. Gatnagerðargjald. Lögveð. Stjórnarskrá. Sératkvæði.	27/3	615

	Dómur	Bls.
103 Vatnsleysustrandarhreppur gegn Árnýju Helgadóttur og Höllu Árnadóttur. Gatnagerðargjald. Lögveð. Stjórnarskrá. Sératkvæði.	27/3	635
104 Vatnsleysustrandarhreppur gegn Jóhönnu Jóhannsdóttur. Gatnagerðargjald. Lögveð. Stjórnarskrá. Sératkvæði.	27/3	638
105 Vatnsleysustrandarhreppur gegn Byggingasjóði ríkisins. Gatnagerðargjald. Lögveð. Stjórnarskrá. Sératkvæði.	27/3	641
106 Vatnsleysustrandarhreppur gegn Svönu Einarsdóttur. Gatnagerðargjald. Lögveð. Stjórnarskrá. Sératkvæði.	27/3	644
107 Vatnsleysustrandarhreppur gegn Drifu Hraunfjörð Hugadóttur. Gatnagerðargjald. Lögveð. Stjórnarskrá. Sératkvæði.	27/3	651
108 Vatnsleysustrandarhreppur gegn Elínu P. Albertsdóttur og Erni Pálssyni. Gatnagerðargjald. Lögveð. Stjórnarskrá. Sératkvæði.	27/3	654
109 Vatnsleysustrandarhreppur gegn Páli A. Kristjánssyni. Gatnagerðargjald. Lögveð. Stjórnarskrá. Sératkvæði.	27/3	657
110 Vatnsleysustrandarhreppur gegn Kristínu Sigurjónsdóttur. Gatnagerðargjald. Lögveð. Stjórnarskrá. Sératkvæði.	27/3	660
111 Vatnsleysustrandarhreppur gegn Adolf Kristjánssyni og Guðrúnu Ólafsdóttur. Gatnagerðargjald. Lögveð. Stjórnarskrá. Sératkvæði.	27/3	663
112 Vatnsleysustrandarhreppur gegn Vogum hf. Gatnagerðargjald. Lögveð. Stjórnarskrá. Sératkvæði.	27/3	666
113 Vatnsleysustrandarhreppur gegn Vogum hf. Gatnagerðargjald. Lögveð. Stjórnarskrá. Sératkvæði.	27/3	673
114 Vatnsleysustrandarhreppur gegn Þórði Vormssyni. Gatnagerðargjald. Lögveð. Stjórnarskrá. Sératkvæði.	27/3	676
115 Vatnsleysustrandarhreppur gegn dánarbúi Ingvars S. Baldvinssonar. Gatnagerðargjald. Lögveð. Stjórnarskrá. Sératkvæði.	27/3	679
116 Hreinn Sigurðsson gegn Vátryggingafélagi Íslands hf., Iðnlánasjóði, Sparisjóði V-Húnavatnssýslu, Skúla J. Pálmasyni hrl. og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs. Útivistardómur. Ómaksbætur.	8/4	682
117 Hreinn Sigurðsson gegn Vátryggingafélagi Íslands hf., Sparisjóði V-Húnavatnssýslu, fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs, Búðnaðarbanka Íslands, Víði Finnbogasyni hf.,		

	Dómur	Bls.
Teppalandi og Jóni Brynjólfssyni hf. Útivistardómur. Ómaksbætur.	8/4	683
118 Artica hf. gegn Byggsðaverki hf. og gagnsök. Útivistardómur.	8/4	684
119 Garðar Einarsson gegn Sláturfélagi Suðurlands. Útivistardómur. Ómaksbætur.....	8/4	684
120 Helgi Friðgeirsson gegn Árna Marinóssyni, Vélbátatryggingu Reykjaness, Verslun O. Ellingsen hf., Kaupfélagi Suðurnesja, Friðgeiri Björgvinssyni, Þ. Skaftasyni hf., Landsbanka Íslands, Olufélaginu Skeljungi, Byggsðastofnun Reykjavíkur, Búnaðarbanka Íslands, Atlasi hf. og Tollstjóranum í Reykjavík. Útivistardómur.	8/4	685
121 Búnaðarbanki Íslands Háaleitisútibú gegn Jóni Ingólfssyni og Jóni Zoëga persónulega og f.h. Lögmannsstofu Jóns Ingólfssonar og Jóns Zoëga. Tékkr. Bankastofnanir.	17/4	686
122 Ákærvaldið gegn Guðlaugu Margréti Jónsdóttur. Umferðarlög. Bifreiðar. Sýkna.	18/4	691
123 Lúðvík Gizurarson gegn Íslandsbanka hf. Nauðungaruppböð. Ómerking. Heimvísun.	19/4	703
124 Kristján Mikkaelsson gegn Ásgrími Pálmassyni. Skaðabætur. Vinnuslys. Örorka. Aðild. Greiðsla.	19/4	707
125 Guðmundur Stefán Gíslason gegn Ólafi Ísleifssyni. Útivistardómur.	23/4	717
126 X gegn Félagsmálastofnun Reykjavíkurborgar. Kærumál. Lögræðislög. Sjálfræðissvipting.	23/4	718
127 Hörður Bjarnason gegn þrotabúi Útgerðarfélagsins Ásrúnar hf. Kærumál. Kæruheimild. Gjaldþrotaskipti. Frávísun frá Hæstarétti.	24/4	721
128 Ákærvaldið gegn Hlyni Guðmundssyni. Líkamsárás. Skilorð. Skaðabætur.	24/4	724
129 Ákærvaldið gegn Bjarna Leifi Péturssyni. Þjófnaður. Tilraun.	2/5	739
130 Hallfríður Arnarsdóttir gegn Guðmundi Sigurðssyni. Fjárnám fellt úr gildi. Leiðbeiningaskylda. Hjón.	3/5	745
131 Ákærvaldið gegn Steingrími Njálssyni. Kærumál. Frávísunardómur felldur úr gildi.	3/5	749
132 Einar B. Þórisson persónulega og f.h. Rimabæjar og Þórir Jóhannsson gegn Björgvini Ólafssyni. Útivistardómur.	3/5	754

	Dómur	Bls.
133 Einar B. Þórisson og Ingbjörg Þórðardóttir gegn Björgvini Ólafssyni. Útivistardómur.	3/5	754
134 Eyjólfur Bjarnason, Konráð Eyjólfsson, Örlygur Holt Bjarnason, Ægir Kári Bjarnason og Unnar Eyjólfsson allir persónulega og f.h. Turbo sf. gegn Þvottahúsinu Fönn hf. Útivistardómur.	3/5	755
135 Iðunn Ása Hilmarsdóttir gegn Byggingasjóði ríkisins, Íslandsbanka o.fl. Útivistardómur.	3/5	755
136 Friðrik Jörgensen gegn Sjóvá-Almennum tryggingum og uppboðshaldaranum í Reykjavík. Útivistardómur.	3/5	756
137 Helga Unnur Jóhannsdóttir gegn Gjaldheimtunni í Reykjavík og Hermanni G. Björgvinssyni. Útivistardómur.	3/5	756
138 Hótel Mar hf. gegn Húsasmiðjunni hf. Útivistardómur. .	3/5	757
139 Sigurjón Ragnarsson gegn Pétri Þór Sigurðssyni og Ólafi Þ. Haukssyni. Kærumál. Framkvæmd aðfarar. Dómarar. Aðfinnslur.	3/5	758
140 Þorsteinn Hákonarson gegn bæjarsjóði Keflavíkur. Kærumál. Þinglýsing.....	8/5	762
141 Rut Skúladóttir gegn Lögfræðipjónustunni hf. Kærumál. Málflutningsumboð.	8/5	765
142 Ákærvaldið gegn Herði Karlssyni. Bifreiðar. Umferðarlög. Áfrýjun. Dómarar.	10/5	767
143 Ákærvaldið gegn Sigvalda Ómari Aðalsteinssyni. Bifreiðar. Umferðarlög. Skilorðsrof.	10/5	773
144 Ákærvaldið gegn Kristjáni Gunnari Kristjánssyni. Kærumál. Frávísunarkröfu hrundið.	14/5	777
145 Ákærvaldið gegn Sigurði Markúsi Sigurðssyni. Skjalfals. Þjófnaður.....	16/5	780
146 Andri hf. gegn Jóni Oddssyni og gagnsök. Málflutningslaun. Sératkvæði.	16/5	785
147 Frjáls Fjölmiðlun hf. gegn Sigurði Pálssyni. Höfundaréttur. Miskabætur.....	16/5	795
148 Ákærvaldið gegn Hirti Cyrussyni. Brot gegn 195. gr. alm. hgl. Húsbrott. Skilorð. Sératkvæði.	17/5	802
149 Ákærvaldið gegn Jóhanni Jónasi Ingólfssyni. Brot gegn 195. gr. alm.hgl. Skilorð. Sératkvæði.	17/5	812
150 Karl Þorbergsson, Már Guðmundsson og Júlíus Valgeirsson gegn utanríkisráðherra og fjármála ráðherra f.h. rík-		

	Dómur	Bls.
issjóðs. Vinnusamningar. Kaupgjald. Varnarsamningur Íslands og Bandaríkjanna.	17/5	827
151 Hrafnkell Ásgeirsson gegn Íslandsbanka hf., Landsbanka Íslands, Sambandi íslenskra samvinnufélaga, Sparisjóði Hafnarfjarðar, Gjaldheimtunni í Hafnarfirði, Innheimtumanni ríkissjóðs í Hafnarfirði, Kreditkortum hf. Einar Friðþjófssyni, Árvakri hf. og Tryggingastofnun ríkisins. Þingfestingu synjað.	17/5	840
152 J. Hinriksson hf. gegn Bönunum hf. Frávísun frá Hæstarétti.	17/5	842
153 Verslunarfélag Íslands og Spánar hf. gegn O.Johnson og Kaaber hf., Stofnlánasjóði matvörukaupmanna, Einari B. Arasyni, Lífeyrissjóði verslunarmanna, Eignarhaldsfélagi Verslunarbancans hf., Jóni Gunnari Sæmundssyni Baldvini Einarssyni og Sigurði G. Guðjónssyni hrl. vegna þrotabús Víðis sf. Frestur.	17/5	844
154 Guðmundur I. Bjarnason hf. og Guðmundur I. Bjarnason persónulega gegn Sigríði Jónsdóttur. Hafning máls. Ómaksbætur.	22/5	846
155 Ákærvaldið gegn Stefáni Tyrtingssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald.	23/5	847
156 Aða hf. gegn Kristjáni Karlssyni. Verksamningur.	23/5	849
157 Ólafur Þ. Jónsson, persónulega og f.h. einkafirma hans Pizzahússins gegn Maurantonio Pasquale. Stefnaþing. Ómerking. Frávísun frá héraðsdómi.	23/5	853
158 Þrotabú Fógetans h/f gegn Aðalbirni Steingrímssyni og Aðalbjörn Steingrímsson gegn þrotabúi Fógetans h/f og Sjóvá-Almennum tryggingum h/f til réttargæslu. Líkamsmeiðingar. Skaðabótamál. Gjafsókn. Sératkvæði.	23/5	857
159 Ákærvaldið gegn Guðmundi Rúnari Sveinssyni. Svik. Vátrygging.	28/5	868
160 Vilhjálmur Árnason gen Bjarna Jónassyni. Kærumál. Vitni. Skjöl.	28/5	872
161 Erla Kristín Gunnarsdóttir gegn Rafmagnsveitum ríkisins. Kærumál. Þinglýsing.	28/5	879
162 Ákærvaldið gegn Guðna Björnssyni. Svik. Tékkalög. Sýkna.	28/5	883
163 Ákærvaldið gegn Jökli Ægi Friðfinnssyni. Svik. Tékkar.	29/5	889

	Dómur	Bls.
164 Guðbrandur Geirsson gegn Landsbanka Íslands o.fl. Ómerking. Heimvísun. Uppboð. Vanhæfi dómara.	3/6	894

2. HEFTI

165 Græðir s.f. gegn dánarbúi Matthíasar L. Jónssonar. Úti- vistardómur. Ómaksbætur.	4/6	897
166 Gísli Þorkelsson vegna Brauðbúrsins Víóru gegn Gunn- þórunni Sigurjónsdóttur og Júlíusi Guðmundssyni. Kærumál. Kæruheimild. Dómarar.	4/6	898
167 Bjarni Valdimarsson gegn Guðrúnu Jónsdóttur, Hilmi hf. og Friðjóni Guðröðarsyni sýslumanni Rangárvallasýslu. Frávísun frá Hæstarétti. Áfrýjunarfrestur. Uppboð til slita á sameign. Sératkvæði.	4/6	900
168 Valdimar Jóhannesson gegn þrotabúi Goðgár hf. Gjald- þrotaskipti. Skuldaröð. Kaupkrafa. Uppsagnarfrestur. ..	4/6	903
169 Ákærvaldið gegn Sveini Rafnssyni, Guðmundi Ómari Péturssyni og Péttri Bjarnasyni. Söluskattur. Skaðabóta- kröfu vísað frá dómi.	4/6	910
170 Valdemar S. Jónsson gegn dánarbúi Matthíasar L. Jóns- sonar. Skuldabréf. Greiðsla. Málskostnaður.	4/6	918
171 Guðmundur Axelsson gegn Íslandsbanka hf. Víxlar.	5/6	922
172 Þórður Þórðarson gegn Runólfi Hallfreðssyni. Vinnu- samningar. Sjómenn.	5/6	925
173 Db. Sæmundar Ágústssonar, Óskar Ágústsson og Hall- dór Einarsson gegn hafnarstjórn Reyðarfjarðarhrepps. Hafnarstjórn. Lögbann. Skipulag.	5/6	930
174 Ákærvaldið gegn Björgólfi Guðmundssyni, Helga Magnússyni, Páli Braga Kristjónssyni og Ragnari Kjart- anssoni. Hlutfélög. Bókhald. Löggiltir endurskoðendur. Fjárdráttur. Umboðssvik. Skjalafals.	5/6	936
175 Ákærvaldið gegn Andrésí Þorsteini Sigurðssyni. Fisk- veiðibrot. Álitsgerð.	7/6	1127
176 Sigurbjörn Rúnar Kristjánsson gegn Ingimundi hf. Vinnusamningur. Sjómenn. Sjóveðréttur.	11/6	1139
177 Kristján Óli Hjaltason gegn Kristni Sigurjónssyni. Kæru- mál. 17. kafli eml. Sönnunarfærsla.	13/6	1144

	Dómur	Bls.
178 Ákærvaldið gegn Jóhanni Birgi Magnússyni. Bifreiðar. Umferðarlög. Manndráp af gáleysi. Sératkvæði.	13/6	1146
179 Magnús Kristinsson gegn Godda hf. og Goddi hf. gegn Magnúsi Kristinssyni. Kærumál. Þinglýsing.	13/6	1155
180 Félagsprentsmiðjan hf. gegn Þrotabúi Nesco – framleiðslufélags hf. Gjaldþrotaskipti. Riftun.	18/6	1166
181 Árni Brynjólfsson gegn Sigurði H. Oddssyni. Meiðyrði. Ómerking ummæla.	18/6	1173
182 Ákærvaldið gegn Pétri Ingiberg Jónssyni og Eddu Guðmundsdóttur. Fjársvik. Tékki. Sýkna.	18/6	1178
183 Árni Sigursteinsson gegn Innheimtumanni ríkissjóðs á Selfossi. Pungaskattur. Bifreiðar. Lögtak. Aðfinnslur. ...	19/6	1186
184 Ákærvaldið gegn Guðmundi Helga Svavarssyni og Snorra Snorrasynt. Manndráp. Ávana- og fíkniefni. Eignaupptaka.	19/6	1199
185 Ákærvaldið gegn Jónasi Friðrikssyni. Kærumál. Dómsátt. Bifreiðar.	21/6	1234
186 Ákærvaldið gegn Olav Ómari Kristjánssyni og Guðmundi Þórðarsyni. Brot gegn 158. og 262. gr. alm. hgl. Lög um bókhald. Lög um eignaskatt. Skilorð.	21/6	1236
187 Þýsk-íslenska hf. gegn Gjaldheimtunni í Reykjavík og gagnsök. Lögtak. Skattar.	21/6	1334
188 Samband íslenskra samvinnufélaga, skipadeild, og Skipaútgerð ríkisins gegn Nyfrost Hirtshals A/S og Dansk Søassurance A/S. Farmflutningar. Skaðabætur. Lagaskilareglur. 45. gr. hæstaréttarlaga.	21/6	1356
189 Ákærvaldið gegn Rúnari Ingva Eiríkssyni. Kærumál. Bifreiðar. Dómsátt felld úr gildi.	25/6	1364
190 Elsa Lára Sigurðardóttir gegn Íslandsbanka hf. Kærumál. Gagnaöflun. Skuldabréf.	27/6	1366
191 Bæjarsjóður Mosfellsbæjar gegn Sigvalda Haraldssyni. Skipulag. Vegir. Skaðabætur.	27/6	1368
192 Bernharð Hjaltalín og Djúp hf. gegn Hans Georg Bæringssyni o.fl. Kærumál. Nauðungaruppböð. Ómerking. Frávísun frá héraðsdómi.	28/6	1382
193 Eignarhaldsfélag Verslunarbanka Íslands hf. gegn Fjölmíðlun sf. Kærumál. Matmál. Aðfinnslur.	28/6	1387
194 Kópavogskaupstaður gegn db. Þórðar Þorsteinssonar, db. Helgu Sveinsdóttur, Sveini Þórðarsyni og Sigríði		

	Dómur	Bls.
Lúthersdóttur og til réttargæslu Guðmundi Marinó Þórðarsyni og Þórði Erni Guðmundssyni og Guðmundur Marinó Þórðarson gegn db. Þórðar Þorsteinssonar, db. Helgu Sveinsdóttur, Sveini Þórðarsyni og Sigríði Lúthersdóttur. Gagnaöflun. Læknaráð.	3/7	1393
195 Ákærvaldið gegn Jósep Hjálvari Sigurðssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald skv. 5. tl. 1. mgr. 67. gr. l. 74/1974...	17/7	1395
196 Bjarni Þ. Guðmundsson gegn Elínborgu Brynjólfsdóttur og Guðmundi Pálma Kragh. Kærumál. Þinglýsing.	15/8	1398
197 Vilhjálmur Árnason gegn Bjarna Jónssyni. Kærumál. Vitni.	19/8	1401
198 Ákærvaldið gegn Hermanní Kjartanssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald 4. tl. 67. gr. l. 74/1974.	20/8	1405
199 Ákærvaldið gegn Arnari Má Þórisyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. Frávísun.	3/9	1408
200 Ákærvaldið gegn Garðari Garðarssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald 1. tl. 67.gr. l.74/1974.	9/9	1410
201 Hótel Stefanía hf. gegn Búnaðarbanka Íslands. Kærumál. Frávísun frá Hæstarétti.	9/9	1412
202 Gerpir sf. gegn Kristjáni Wendel og Kristján Wendel gegn Gerpi sf. Magnúsi Guðjónssyni og Ragnari Ingimarssyni. Kærumál. Mat. Málsforræði. Sératkvæði.	17/9	1413
203 Steingrímur Elíasson gegn Sigurbirni Eiríkssyni. Kærumál. Uppboð.	18/9	1417
204 Ákærvaldið gegn Ólafi Kalmann Hafsteinssyni. Skjalafals. Þjófnaður.....	18/9	1419
205 Ákærvaldið gegn Eddie R. Woodfin. Kærumál. Gæsluvarðhald 1. tl. 67. gr. l. 74/1974.	19/9	1429
206 Ákærvaldið gegn Kjartani Stefánssyni. Stjórnarskrá. Dómstólar. Mannréttindasáttmáli Evrópu. Lögskýring. Ómerking. Heimvísun.	19/9	1431
207 Svavar Jensson gegn Birni Sigurðssyni. Innsetningargerð. Sameign. Búfé.....	19/9	1434
208 Ákærvaldið gegn Garðari Garðarssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald 1. tl. 67. gr. l. 74/1974.	20/9	1438
209 Níels Ársælsson gegn Seifi hf. Samningar. Lausafjárkaup.	23/9	1440
210 Skógar sf. gegn Sigurði Albertssyni og gagnsök. Landamerkjámál. Hefð. Sératkvæði. Aðfinnslur.	24/9	1444

	Dómur	Bls.
211 Ákærvaldið gegn Ágústi Sigurði Ágústssyni. Bifreiðar. Ölvunarakstur.	25/9	1465
212 Ákærvaldið gegn Kjartani Ólafssyni. Bifreiðar. Akstur án ökuréttinda. Skilorð.	25/9	1468
213 Valdimar Hrafnsson gegn Ístré hf. Kærumál. Kæruheimild. Skiptaréttur.	26/9	1471
214 Ólafur L. Baldursson gegn sveitarsjóði Vatnsleysustrandarhrepps og gagnsök. Stjórnýsla. Sjálf taka. Skaðabætur.	26/9	1474
215 Elís G. Þorsteinsson gegn Laxárdalshreppi og gagnsök. Landamerksamál. Ómerking. Frávísun frá héraðsdómi...	26/9	1481
216 Hreyfi hf. gegn Jónasi A. Aðalsteinssyni hrl. f.h. Sparreboom Kartongage BV. Ómaksbætur.	2/10	1485
217 Erna Bjarnadóttir gegn Sigríði L. Sigmundsdóttir. Útivistardómur.	2/10	1485
218 Eyjólfur Matthíasson gegn Ábyrgð hf. Útivistardómur. .	2/10	1486
219 Plastos hf. gegn Tove Engebretsen. Útivistardómur.	2/10	1486
220 Hans Ó. Ísebarn og Ingvar Á. Ísebarn gegn Aðalheiði Ólafsdóttur og Sigurði Bjarnasyni. Útivistardómur.	2/10	1487
221 Saltfang hf. gegn Héðni hf. Útivistardómur. Ómaksbætur.	2/10	1487
222 Saltfang hf. gegn Héðni hf. Útivistardómur. Ómaksbætur.	2/10	1488
223 Stefán Gunnar Þengilsson gegn Búnaðarbanka Íslands og Akureyrarbæ. Útivistardómur.	2/10	1488
224 Páll Þorgeirsson og Skúli Pálsson hrl. gegn Kristni Ragnarssyni. Útivistardómur.	2/10	1489
225 Alda Árnadóttir og Fjóla Guðmundsdóttir gegn Kreditkorti hf. Kærumál. Gagnaöflun. Víxill.	3/10	1490
226 Ákærvaldið gegn Hinriki Jóni Þórisssyni. Þjófnaður.	4/10	1493
227 Ákærvaldið gegn Tryggva Rúnari Leifssyni. Bifreiðar. Umferðarlög. Akstur án ökuréttinda.	4/10	1497
228 Ákærvaldið gegn Hauki Sigurði Gunndórssyni. Umferðarlög. Rangar sakargiftir.	4/10	1500
229 Ákærvaldið gegn Halldóri Jóni Jóhannessyni. Umferðarlög. Rangar sakargiftir.	4/10	1505
230 Ákærvaldið gegn Stefáni Erni Magnússyni. Söluskattur. Bókhaldslög. Skilorð.	4/10	1511

		Dómur	Bls.
231	Guðgeir Ágústsson gegn Magnúsi H. Jónssyni og gagn-sök. Fasteignakaup. Vanefndir. Skaðabætur.	7/10	1524
232	Ákærvaldið gegn Valdimar Össurarsyni. Fjárdráttur. Rangfærsla skjala. Aðfinnslur. Sératkvæði.	9/10	1531
233	Sverrir Þóróddsson gegn Sigurðisi Reynisdóttur. Áfrýjun Frávísun frá Hæstarétti. Lausafjárkaup. Riftun.	15/10	1550
234	Lúðvík Gizurarson gegn setuskiptaráðandanum í Rang-árvallasýslu f.h. dánarbús Ólafs Bergsteinssonar, Berg-steinini Gizurarsyni, Sigurði Gizurarsyni og Sigríði Gizur-ardóttur. Frestur.	16/10	1555
235	Helgi Friðgeirsson og Margrét Bárðardóttir gegn Spari-sjóði Reykjavíkur og nágrennis, Íslandsbanka hf. Stefáni Pálssyni hrl., Einhamri sf, Halldóri Ragnarssyni, Gjald-heimtunni í Reykjavík, Hverfisprenti, Fjárfestingarfélagi Íslands hf., Bæjarfógetanum í Grindavík, Tollstjóranum í Reykjavík, Byggingarsjóði ríkisins, Sólningu hf., Bruna-bótafélagi Íslands, Hitaveitu Suðurnesja, Sigurmari K. Albertssyni hrl. og Friðgeiri Björgvinssyni. Uppboð. Greiðslustöðvun.	16/10	1558
236	Ákærvaldið gegn Birni Björnssyni Blöndal. Bifreiðar. Umferðarlög.	16/10	1561
237	Á. Sigurðsson s.f. gegn H.f. Eimskipafélagi Íslands. Skaða-bætur utan samninga. Geymsla. Vis Major hafnað.	16/10	1564
238	Sigríður Þorsteinsdóttir gegn Árna Leóssyni og Jóni Skaftasyni skiptaráðanda í Reykjavík. Hjón. Búskipti. ..	17/10	1571
239	Ákærvaldið gegn Sigurjóni Gunnari Halldórssyni. Nauðgun.	17/10	1580
240	Sigurbjörn Eiríksson gegn Rangárvallahreppi, Stein-grími Elíassyni, Landsbanka Íslands, Innheimtustofnun sveitarfélaga og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs. Nauð-ungaruppboð. Áfrýjun. Frestur. Frávísun frá Hæstarétti.	17/10	1590
241	Lárus Helgason gegn Helgu Kristjánsdóttur. Búskipti. Kaupmáli.	17/10	1592
242	Ákærvaldið gegn Þorbirni Vilhelm Gunnarssyni. Kæru-mál. Gæsluvarðhald fellt úr gildi.	18/10	1602
243	Ákærvaldið gegn Jónasi Flosa Finnbjörnssyni. Bifreið-ar. Umferðarlög. Áfrýjun. Dómarar. Sératkvæði.	22/10	1605
244	Protabú Fannýjar Jónmundsdóttur gegn Herði Jónssyni og gagnsök. Húsaleiga. Skuldamál. Sératkvæði.	23/10	1609

	Málaskrá	XXI
	Dómur	Bls.
245	Lögheimtan h.f. gegn Tækja-Tækni h.f. Lausafjárkaup. Lántökugjald.	23/10 1613
246	Ákærvaldið gegn Þorbirni Vilhelm Gunnarssyni. Kærumál. Farbann. Hald.	25/10 1618
247	Lúðvík Gizurarson gegn Veðifélagi Rangæinga. Kærumál. Lögbann. Veðifélag.	25/10 1620
248	Lúðvík Gizurarson gegn Veðifélagi Rangæinga. Kærumál. Lögbann Kæruheimild.	25/10 1624
249	Ákærvaldið gegn Jónasi James Ásmundssyni. Þjófnaður Nyttastuldur.	25/10 1625
250	Ákærvaldið gegn Þorbirni Vilhelm Gunnarssyni. Kærumál. Opinber rannsókn. Fingraför. Ljósmyndir.	28/10 1630
251	Ákærvaldið gegn Steinari Þór Guðjónssyni. Kærumál. Bráðabirgðaökuleyfisvipting.	30/10 1632
252	Árni Þorsteinsson gegn þrotabúi Trésmiðjunnar Vinkils sf., þrotabúi Erlings Þorsteinssonar og þrotabúi Árna Þorsteinssonar. Gjaldþrot. Sameignarfélög.	31/10 1635
253	Ákærvaldið gegn Önnu Árnadóttur. Skjalafals. Fjársvik.	31/10 1641
254	Rækjuver hf. gegn Bíldudalshreppi. Nauðungaruppboð. Ómerking. Heimvísun. Málflutningur. Aðfinnslur.	31/10 1653
255	Íslandsbanki h.f. og Guðmundur Jónsson hdl. f.h. M. Flues Gmgh & Co gegn Þóru K. Sigurðardóttur, uppboðshaldaranum í Hafnarfirði, fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs, bæjarstjóranum í Hafnarfirði f.h. Hafnarfjarðar-kaupstaðar, Róbert Árna Hreiðarssyni hdl. og Byggingasjóði verkamanna. Nauðungaruppboð. Frávisun frá Hæstarétti. Aðild. Skriflega flutt mál.	31/10 1657
256	Sigrún Edda Gunnarsdóttir gegn Ara Ísberg. Útivistardómur.	1/11 1659
257	Fríðgeir Sörlason gegn Byggingafélaginu Ósi hf. Útivistardómur.	1/11 1659
258	Halldóra Eyjólfsdóttir gegn Sambandi íslenskra samvinnufélaga. Útivistardómur.	1/11 1660
259	Valdimar Össurason gegn Eyrarsparisjóði. Útivistardómur.	1/11 1660
260	Íslensk dreifing hf. gegn Vörumerkjum hf. Útivistardómur.	1/11 1661
261	Særún hf. gegn Kristni Bjarnasyni. Útivistardómur.	1/11 1661

	Dómur	Bls.
262 B.K. Verktakar hf. gegn Íslandsbanka hf. og Guðmundi Kristjánssyni. Útivistardómur.	1/11	1662
263 Ómar Haffjörð Harðarson persónulega og f.h. einkafirma hans Kauphóls gegn Sukkervarefabrikken Perelly A/S. Lausafjárkaup. Vextir.	1/11	1663
264 Ákærvaldið gegn Sigurbirni Gunnari Utley og Úlfari Ólafssyni. Nytjastuldur.	1/11	1671
265 Hreiðar Sigmarsson gegn Sveini Kristjánssyni. Ómerking. Heimvísun.	5/11	1676
267 Baldvin Ari Guðlaugsson gegn Bergi Jónssyni. Ómerking. Heimvísun.	5/11	1679
268 Ákærvaldið gegn Sigurbirni Gunnari Utley. Lífkamsárás. Þjófnauður.	5/11	1681
269 Ákærvaldið gegn Þorbirni Vilhelm Gunnarssyni. Kærumál. Farbann.	5/11	1688
270 Jökull hf. gegn sjávarútvegsráðherra f.h. sjávarútvegsráðuneytis og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs. Stjórnsýsla. Ógild stjórnarathöfn.	5/11	1690
271 Dráttarvélur hf. gegn Ingileifi Einarssyni og gagnsök. Fasteignasala. Þóknun.	5/11	1704
272 Lífeyrissjóður Austurlands gegn Saltfangi h.f. Kærumál. Gjaldþrotabeðni synjað.	5/11	1714
273 Þrotabú Töggs h/f gegn Bíldshöfða 16 h/f og gagnsök. Ómerking. Heimvísun. Gjaldþrotalög.	7/11	1717
274 Þrotabú Töggs h/f gegn Bíldshöfða 16 h/f og gagnsök. Ómerking. Heimvísun. Gjaldþrotalög.	7/11	1722
275 Viðskiptaráðherra og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs gegn Sigurgeiri Sigurjónssyni. Verðlagseftirlit. Auglýsingar. Skaðabætur.	8/11	1726
276 Guðmundur Lárusson f.h. Bátasmiðju Guðmundar gegn Ragnari Björnssyni. Kaup.	8/11	1738
277 Guðmundur Þórðarson gegn Byggingarfélagi Ísafjarðar hf. og Húsnæðisstofnun ríkisins f.h. Byggingarsjóðs ríkisins. Kærumál. Þinglýsing.	8/11	1743
278 Ákærvaldið gegn Stefáni Hafþóri Krüger. Bifreiðar. Umferðarlög.	8/11	1747
279 Þórður Óskarsson hf. gegn Gunnari Maríussyni og gagnsök. Vinnusamningur. Sjómenn.	11/11	1753

	Dómur	Bls.
280 Steinar hf. gegn Þrotabúi Nescoframleiðslufélags hf. Gjaldþrotaskipti. Riftun.	12/11	1759
281 Ákærvaldið gegn Finnþoga Helga Karlssyni. Bifreiðar. Umferðarlög. Reynslulausn.	14/11	1773
282 Ákærvaldið gegn Steini Jakobi Ólasyni. Líkamsárás. Brot í opinberu starfi. Lögreglumenn. Skilorð.	14/11	1776
283 Úlfar Magnússon gegn Lífeyrissjóði leigubifreiðastjóra. Lífeyrissjóður. Leigubifreiðastjórar.	15/11	1807
284 Ómar Antonsson gegn hafnarstjórn Hafnar í Hornafirði. Kærumál. Matmál. Hafnargerð.	18/11	1817
285 Ragnar Svafarsson gegn Elísabetu Beck Svafarsdóttur. Kærumál. Gagnaöflun í skiptamáli. Dómarar. Lögmenn.	19/11	1820
286 Halldóra Hafðís Hallgrímsdóttir gegn Þrotabúi Verslunarinnar Víðis sf. Ómerking. Heimvísun.	19/11	1824
287 Hreppsnefnd Skorradalshrepps gegn Margréti P. Johnson, Sofíu L. Thors Wendler, Ragnheiði Hafstein og Katrínu Kristjönu Thors og Verkamannafélaginu Dagsbrún. Forkaupsréttur. Jarðalög. Sératkvæði.	19/11	1827
288 Hafrún Hermannsdóttir gegn Guðrúnu Hönnu Scheving. Kærumál. Útbuður. Dómarar.	21/11	1843
289 Ákærvaldið gegn Jóni Marinó Guðbrandssyni. Bifreiðar. Umferðarlög.	21/11	1845
290 Ákærvaldið gegn Markúsi Alexanderssyni. Tolllagabrot. Áfengislöggjöf.	21/11	1855
291 Gerpir sf. gegn Kristjáni Wendel. Kærumál. Frestur veittur.	21/11	1858
292 Sigurjón Ragnarsson gegn Pétri Þór Sigurðssyni. Kærumál. Fjárnám. Frávísun frá Hæstarétti. Aðfinnslur.	22/11	1860
293 Íslandsbanki hf. gegn Gunnari Bolla Gunnarssyni og Ragnari Halldóri Hall skiptaráðanda í Reykjavík. Kærumál. Gjaldþrotalög. Tryggingarfé. Sératkvæði.	22/11	1862
294 Guðmundur Þórðarson gegn ríkissjóði Íslands og rannsóknarlögreglu ríkisins. Skaðabótamál. Hald. Vixlar.	22/11	1867
295 Ákærvaldið gegn Kötlu Sigurgeirsdóttur. Fjársvik. Skilorð. Sönnun. Aðfinnslur.	25/11	1876
296 Halla Grétarsdóttir gegn Sveini Elfari Lárussyni, Sigurði Svenssyni og Sjóvá-Almennum tryggingum hf. og gagnsök. Bifreiðar. Miskabætur.	25/11	1888
297 Anna Björk Jónsdóttir gegn Sveini Elfari Lárussyni, Sig-		

	Dómur	Bls.
urði Sveinssyni og Sjóvá-Almennum tryggingum hf. og gagnsök. Bifreiðar. Miskabætur.	25/11	1894
298 Ákærvaldið gegn Þorgeiri Jónssyni og Ólafi Jónssyni. Kærumál. Dómsátt felld úr gildi.	26/11	1901
299 Ákærvaldið gegn Ólafi Hvanndal. Bifreiðar. Akstur án ökuréttinda.	28/11	1903
300 Ákærvaldið gegn Magnúsi Einarssyni. Bifreiðar. Ölvun við akstur. Akstur án ökuréttinda. Reynslulausn.	28/11	1905
301 Garðskagi hf. gegn Íslandsbanka hf. o.fl. Kærumál. Dómarar.	28/11	1909
302 Protabú Þorsteins Ingasonar og Ingi Tryggvason gegn Búnaðarbanka Íslands. Víxilmál. Fjárnám. Gjaldmiðill.	29/11	1912
303 Protabú Þorsteins Ingasonar gegn Sparisjóði Suður-Pingeyinga. Dómsátt. Frávísun frá Hæstarétti. Fjárnám. Áfrýjun.	29/11	1919
304 Protabú Þorsteins Ingasonar gegn Búnaðarbanka Íslands og Sparisjóði Suður-Pingeyinga. Nauðungaruppboð. Frávísun frá Hæstarétti. Áfrýjun. Áfrýjunarleyfi. ..	29/11	1922
305 Jakob Böðvarsson, Helga P. Jakobsdóttir og Sveinn Hannesson gegn Steingrími Snorrasyni. Útivistardómur.	2/12	1925
306 Garðar Bergendal gegn Valtý Guðmundssyni. Útivistardómur.	2/12	1925
307 Svanhildur Guðmundsdóttir gegn Lifeyrissjóði Dagsbrúnar og Framsóknar, Ásdísi Magnúsdóttur, Geirlaugu Ólafsdóttur, Skýrsluvélum ríkisins og Reykjavíkurborgar, Tómasi Gísla Guðnasyni og Sveini Guðmundssyni. Útivistardómur.	2/12	1926
308 Stefán Þengilsson gegn Búnaðarbanka Íslands, Akureyrarbæ, Byggðasjóði, Íslandsbanka hf., Iðnlánasjóði og Eyfjörð hf. Útivistardómur.	2/12	1926
309 Borgarholt hf. gegn Tollstjóranum í Reykjavík, Gjaldheimtunni í Reykjavík, Verðbréfamarkaði Fjárfestingafélagsins hf., Sjóvá-Almennum tryggingum hf., Sparisjóði Vélstjóra, Rafmagnsveitu Reykjavíkur, Sambandi íslenskra samvinnufélaga, Max hf. og Ísól hf. Útivistardómur.	2/12	1927
310 Ákærvaldið gegn Borgþóri Gústafssyni, Jónasi Birgi Magnússyni og Val Benjamín Bragasyni. 248. gr. alm. hgl. Fjársvik. Skilorð.	2/12	1928

	Dómur	Bls.
311 Ákærvaldið gegn Birnu Jóhannsdóttur. Bifreiðar. Ölvun við akstur.	3/12	1940
312 Benedikt Steinþórsson gegn Helga Þór Jónssyni persónulega og f.h. einkafirma hans Vélaleigu Helga Jónssonar og þrotabúi Helga Þórs Jónssonar. Ómerking. Frávísun frá héraðsdómi. Læknaráð. Skriflega flutt mál. Aðfinnslur.	3/12	1944
313 Guðmundur Rúnar Rúnarsson, Kolbrún Fjóla Guðjónsdóttir og Sjóvá-Almennar tryggingar hf. gegn Hreini Magnússyni og Lilju Sigríði Guðlaugsdóttur. Bifreiðar. Örorka. Skaðabætur. Miski.	4/12	1949
314 Lífeyrissjóður sjómanna gegn þrotabúi Hafskips hf. Gjaldþrotaskipti. Lífeyrissjóðsframlag. Lögveð. Sér- atkvæði.	5/12	1966
315 Þrotabú Hafskips hf. gegn Ragnari Kjartanssyni, Ólafi Baldri Ólafssyni, Sveini R. Eyjólfssyni, Bjarna V. Magnússyni, Finnboga Kjeld, Guðlaugi Bergmann, Gunnari Þór Ólafssyni, Hilmarí Fenger, Jóni Helga Guðmundssyni, Jóni Snorrasyni, Jónatan Einarssyni, Páli G. Jónssyni, Pétri Björnssyni, Víði Finnbogasyni, Björgólfi Guðmundssyni og Davíð Scheving Thorsteinsyni og Björgólfi Guðmundsson gegn þrotabúi Hafskips hf. og Ólafi Baldri Ólafssyni o.fl. Hlutfélag. Gjaldþrotaskipti. Skaðabótakrafa. Sér- atkvæði.	5/12	1973
316 Konráð Vilhjálmsson gegn Taki hf. Lausafjárkaup. Gallar. Skaðabætur.	6/12	1997
317 Guðmundur Vignir Þórðarson og Ábyrgð h/f gegn Einari Þór Þórssyni vegna ólöggráða sonar síns Eypórs Einarssonar og gagnsök. Bifreiðar. Skaðabætur. Örorka. Sakarskipting.	6/12	2006
318 Grétar Haraldsson gegn Gjaldheimtunni í Reykjavík, Lífeyrissjóði mál- og skipasmiða og Íslandsbanka hf. Frestur. Máli vísað frá Hæstarétti.	9/12	2018
319 Tölvuverslun Reykjavíkur hf. gegn Ístel hf., Íslandsbanka hf., Íspan hf., Endurskoðun hf., Húsasmiðjunni hf., Sandi hf., Trésmiðju Björns Ólafssonar hf., Eimskipafélagi Íslands hf., Sverri Kristjánssyni, Ósi hf. steypuverksmiðju, Búnaðarbanka Íslands, Lífeyrissjóði Dagsbrúnar og		

	Dómur	Bls.
Framsóknar, Landsbanka Íslands og Sparisjóði Reykjavíkur og nágrennis. Frestur. Máli vísað frá Hæstarétti. ..	9/12	2020
320 Sláturfélag Suðurlands gegn Jóni H. Bergs. Vinnusamningur. Eftirlaun. Sératkvæði.	9/12	2022
321 Ákærvaldið gegn Tryggva Bjarna Kristjánssyni. Skjalafals. Umferðarlög.	9/12	2036
322 Ákærvaldið gegn Róbert Rósmanni Guðjónssyni. Skjalafals.	9/12	2050
323 Ákærvaldið gegn Matthildi Eiðsdóttur. Skjalafals.	11/12	2054
324 Ákærvaldið gegn Hilmarí Óskarssyni. Hylming. Skilorð.	11/12	2057
325 Ákærvaldið gegn Heiðari Þór Guðmundssyni. Bifreiðar. Akstur án ökuréttinda.	11/12	2060
326 Óttar Yngvason og Páll G. Jónsson gegn dánarbúi Þórönnu Guðmundsdóttur o.fl. Kærumál. Ómerking.	12/12	2063
327 Ákærvaldið gegn Franklín Friðleifssyni. Skjalafals.	13/12	2066
328 Dánarbu Ingvars Baldvinssonar gegn Jóni Skarphéðinsyni. Lausafjárkaup. Gallar. Skaðabætur.	13/12	2069
329 Þorbjörg Jóhannsdóttir og Guðrún María Berg gegn Trésmiðjunni Borg hf. Skuldabréf. Fyrning. Skriflega flutt mál.	17/12	2074
330 Osta- og smjörsalan sf. gegn Búnaðarbanka Íslands. Tékkar. Bankastofnanir. Endurkrafa.	19/12	2078
331 Sveinbjörn J. Hjörleifsson gegn Rögnvaldi Ingvasyni. Skaðabótamál.	19/12	2087
332 Ákærvaldið gegn Katarínusi Grími Ingvasyni Kærumál. Gæsluvarðhald 5. tl. 67. gr.	27/12	2091

II. NAFNASKRÁ

	Bls.
<i>A. Einkamál</i>	
Adolf Kristjánsson	663
Aða hf.	849
Aðalbjörn Steingrímsson	857
Aðalheiður Ólafsdóttir	1487
Aðalsteinn Aðalsteinsson	114
A.G. Broone Camp. Inc.	36
Agnar Gústafsson hrl. f.h. A.G. Broone Camp. Inc.	36
Akureyrarbær	1488, 1926
Alda Árnadóttir	1490
Almenna verkþjónustan hf.	305
Andri hf.	785
Anna Björk Jónsdóttir	1894
Anna Kristín Þórðardóttir	113, 114, 115
Anna María Magnúsdóttir	305
Arelíus Dagbjartur Sigurðsson	894
Ari Ísberg	1659
Arnmundur Backman	36
Artica hf.	684
Atlas hf.	685
Auðunn Sólberg Valsson	115
Austurbakki hf.	117
Ábyrgð hf.	1486, 2006
Ágúst Jónsson	561, 570
Ágúst Sæmundsson	321
Álftárós hf.	404
Árni Árnason	348
Árni Brynjólfsson	1173
Árni Guðjónsson	321
Árni Leósson	1571

	Bls.
Árni Marinósson	685
Á. Sigurðsson sf.	1564
Árni Sigurðsson	304
Árni Sigursteinsson	1186
Árni Þorsteinsson	1635
Árni Þorsteinsson, þrotabú	1635
Árný Helgadóttir	635
Árvakur hf.	840
Ásdís Júlíusdóttir	114
Ásdís Magnúsdóttir	1926
Ásgrímur Pálmason	707
Ásta Þóra Valdimarsdóttir	113
B.K. Verktakar hf.	1662
Baldur Konráðsson	894
Baldvin Einarsson	482, 844
Baldvin Ari Guðlaugsson	1679
Bananar hf.	842
Bátasmiðja Guðmundar	1738
Benedikt Eyjólfsson	894
Benedikt Steinþórsson	1944
Bente Kaulbach Fornjótur	118
Bergsteinn Gizurarson	1555
Bergur Jónsson	1679
Bernharð Hjaltalín	1382
Birgir Hermannsson	305
Bílabúð Benna	894
Bíldshöfði 16 hf.	1717, 1722
Bíldudalshreppur	1653
Bjarni Guðbjartsson	114
Bjarni Þ. Guðmundsson	49, 1398
Bjarni Halldórsson	115
Bjarni Jónasson	872, 1401
Bjarni V. Magnússon	1973
Bjarni Valdimarsson	900
Björgólfur Guðmundsson	1973
Björgvin Ólafsson	754
Björn Sigurðsson	1434
Borgarholt hf.	1927
Borstöðin hf.	228

	Bls.
Brauðbúr Vióru	898
Brunabótafélag Íslands	426, 1558
Brynjar Viggósson	12
Brynjólfur Kjartansson	36
Búnaðarbanki Íslands	1, 480, 683, 685, 1412, 1488, 1912, 1922, 1926, 2020, 2078
Búnaðarbanki Íslands, Háaleitisútibú	685
Byggingarfélag Ísafjarðar hf.	1743
Byggingarfélagið Ós hf.	1659
Byggingarsjóður ríkisins	641, 755, 1558, 1743
Byggingarsjóður verkamanna	1657
Byggðasjóður	1926
Byggðastofnun Reykjavíkur	685
Byggðaverk hf.	684
Bæjarfógetinn í Grindavík	1558
Bæjarsjóður Borgarness	894
Bæjarsjóður Hafnarfjarðar	117
Bæjarsjóður Keflavíkur	36, 762
Bæjarsjóður Mosfellsbæjar	1368
Bæjarstjórinn í Hafnarfirði	219, 1657
Bæjarstjórinn í Keflavík f.h. bæjarsjóðs Keflavíkur	36
Dalverk hf. , þrotabú	50
Dansk Søassurance A/S	1356
Davíð Scheving Thorsteinsson	1973
Dánarbú Grétu Pálsdóttur	426
Dánarbú Helgu Sveinsdóttur	1393
Dánarbú Ingvars S. Baldvinssonar	679, 2069
Dánarbú Matthíasar L. Jónssonar	897, 918
Dánarbú Ólafs Bergsteinssonar	1555
Dánarbú Snæbjarnar Fornjóts	118
Dánarbú Sæmundar Ágústssonar	930
Dánarbú Þórðar Þorsteinssonar	1393
Dánarbú Þórönnu Guðmundsdóttur	2063
Djúp hf.	1382
Dráttarvélar hf.	1704
Drífa Hraunfjörð Hugadóttir	651
Dögun sf. byggingafélag	113, 114, 115
Eignarhaldsfélag Verslunarbanka Íslands hf.	482, 844, 1387
Einar B. Arason	482, 844

	Bls.
Einar Brynjólfsson	194
Einar Friðþjófsson	840
Einar Jóhannsson	113
Einar B. Þórisson	754
Einar Þór Þórsson	2006
Einhamar sf.	1558
Elín P. Albertsdóttir	654
Elínborg Brynjólfsdóttir	49, 1398, 1481
Elís G. Þorsteinsson	1481
Elísabet Beck Svafarsdóttir	1820
Elsa Lára Sigurðardóttir	1366
Endurskoðun hf.	1, 2020
Erla Kristín Gunnarsdóttir	879
Erla Scheving Thorsteinsson	178
Erla Þórðardóttir	242
Erlingur Þorsteinsson, þrotabú	1635
Erna Bjarnadóttir	2, 1485
Ewos hf.	2
Eyfjörð hf.	1926
Eyjólfur Bjarnason	755
Eyjólfur Matthíasson	1486
Eyrarsparisjóður	1660
Eysteinn Yngvason	334
Eyþór Einarsson	2006
Fanný Jónmundsdóttir, þrotabú	1609
Félag verslunar- og skrifstofufólks, Akureyri	443
Félagsmálastofnun Reykjavíkurborgar	236, 718
Félagsprentsmiðjan hf.	1166
Finnbogi Kjeld	1973
Finnur Gíslason	228
Fjárfestingafélag Íslands hf.	1558
Fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs	14, 25, 30, 118, 249, 251, 367, 480, 682, 683, 827, 1590, 1657, 1690, 1726
Fjóla Guðmundsdóttir	1490
Fjölmiðlun sf.	1387
Flugleiðir hf.	36
Fossplast hf.	97
Fógetinn hf., þrotabú	857
Framleiðnisjóður landbúnaðarins	415

	Bls.
Franz Ploder	113
Friðgeir Björgvinsson	685, 1558
Friðgeir Sörlason	1659
Friðjón Guðröðarson	900
Friðrik Jörgensen	756
Fríða Ingibjörg Magnúsdóttir	570
Fríkirkjusöfnuðurinn í Reykjavík	32
Frjáls fjölmiðlun hf.	795
Frum hf.	68
Garðar Bergendal	1925
Garðar Einarsson	684
Garðskagi hf.	1909
Geirlaug Ólafsdóttir	1926
Gerpir sf.	1413, 1858
Gísli Baldur Garðarsson	36
Gísli Jón Höskuldsson	304
Gísli Þorkelsson	898
Gjaldheimtan í Garðabæ	36
Gjaldheimtan í Hafnarfirði	34, 117, 840
Gjaldheimtan í Reykjavík	36, 249, 251, 756, 1334, 1558, 1927, 2018
Glæsibær sf.	249, 251
Glæsibær, húsfélag	249, 251
Godði hf.	1155
Goðgá hf. Þrotabú	903
Gréta Pálsdóttir, dánarbú	426
Grétar Haraldsson	42, 2018
Græðir sf.	897
Guðbrandur Geirsson	894
Guðgeir Ágústsson	1524
Guðjón Hannesson	615
Guðlaugur Bergmann	1973
Guðmundur Axelsson	514, 922
Guðmundur I. Bjarnason	846
Guðmundur I. Bjarnason hf.	846
Guðmundur Stefán Gíslason	717
Guðmundur B. Hannah	114
Guðmundur Jónsson	1657
Guðmundur Pálmi Kragh	49, 1398

	Bls.
Guðmundur Kristjánsson	1662
Guðmundur Lárusson	1738
Guðmundur Rúnar Rúnarsson	1949
Guðmundur Sigurðsson	745
Guðmundur G. Þorgeirsson	239
Guðmundur Þórðarson	1743, 1867
Guðmundur Marinó Þórðarson	1393
Guðmundur Vignir Þórðarson	2006
Guðni Helgason	334
Guðrún Ágústsdóttir	14
Guðrún María Berg	2074
Guðrún Eygló Guðmundsdóttir	115
Guðrún Jónsdóttir	900
Guðrún Ólafsdóttir	663
Guðrún Hanna Scheving	1843
Gunnar Björnsson	32
Gunnar Bolli Gunnarsson	1862
Gunnar Maríusson	1753
Gunnar Þór Ólafsson	1973
Gunnþórunn Sigurjónsdóttir	898
Hafnarfjarðarkaupstaður	1657
Hafnarstjórn Hafnar í Hornafirði	1817
Hafnarstjórn Reyðarfjarðarhrepps	930
Hafrún Hermannsdóttir	1843
Hafskip hf., þrotabú	1966, 1973
Halla Árnadóttir	635
Halla Grétarsdóttir	1888
Halldór Einarsson	930
Halldór Ragnarsson	1558
Halldóra Eyjólfsdóttir	1660
Halldóra Hafdís Hallgrímsdóttir	1824
Halldóra Þórðardóttir	1393
Hallfríður Arnarsdóttir	745
Hans Georg Bæringsson	1382
Hans Ó. Ísebarn	1487
Heilsuræktin	249, 251
Helga Þ. Jakobsdóttir	1925
Helga Unnur Jóhannsdóttir	756
Helga Kristjánsdóttir	1592

	Bls.
Helga Rósantsson	36
Helga Sveinsdóttir, dánarbú	1393
Helgi Aðalsteinsson	36
Helgi Baldursson	113
Helgi Friðgeirsson	685, 1558
Helgi Þór Jónsson	1944
Helgi Þór Jónsson, þrotabú	1944
Henrik Thorarensen	248
Herluf Clausen	116
Hermann Björgvinsson, þrotabú	490
Hermann G. Björgvinsson	756
Hédinn hf.	1487, 1488
Hf. Eimskipafélag Íslands	36, 70, 117, 1564, 2020
Hilmar Fengur	1973
Hilmar Sigurþórsson	219
Hilmir hf.	900
Hitaveita Rangæinga	194
Hitaveita Suðurnesja	1558
Hjólbarðasölun Hafnarfjarðar	117
Hjörtur Aðalsteinsson	113, 114, 115
Hljóðvarp hf.	117
Hótel Mar hf.	757
Hótel Stefanía hf.	1412
Hrafnkell Ásgeirsson	34, 840
Hreðavatnsskáli hf.	894
Hreiðar Sigmarsson	1676
Hreiði hf.	1485
Hreinn Magnússon	1949
Hreinn Sigurðsson	480, 682, 683
Hreppsnefnd Skorradalshrepps	1827
Hulduland hf.	305
Hús og lagnir hf.	894
Húsamiðjan hf.	1, 304, 757, 2020
Húsfélagið Glæsibæ	249, 251
Húsfélagið Öldugranda 11	113
Húsfélagið Öldugranda 13	114
Húsfélagið Öldugranda 15	115
Húsnaðisstofnun ríkisins	385, 1743
Hverfisprent	1558

	Bls.
Höfn í Hornafirði, hafnarstjórn	1817
Hörður Bjarnason	721
Hörður Jónsson	1609
Höskuldur Davíðsson	50
Ingi B. Ársælsson	25, 30
Ingi Tryggvason	1912
Ingibjörg Ingimarsdóttir	561
Ingibjörg Jónsdóttir	115
Ingibjörg Matthíasdóttir	36
Ingibjörg Þórðardóttir	754
Ingileifur Einarsson	1704
Ingimundur hf.	1139
Ingvar Baldvinsson, dánarbú	679, 2069
Ingvar Á. Ísebarn	1487
Innheimtumaður ríkissjóðs á Selfossi	1186
Innheimtumaður ríkissjóðs í Hafnarfirði	34, 840
Innheimtumaður ríkissjóðs og uppboðshaldari	894
Innheimtustofnun sveitarfélaga	1590
Iðnaðarráðherra	118
Iðnlánasjóður	117, 682, 1926
Iðunn Ása Hilmarsdóttir	755
Íslandsbanki hf.	1, 34, 36, 248, 404, 703, 755, 840, 922, 1366, 1558, 1657, 1662, 1862, 1909, 1926, 2018, 2020
Íslensk dreifing hf.	1661
Ísól hf.	1927
Íspan hf.	1, 2020
Ístel hf.	1, 2020
Ístré hf.	1471
Íspór hf.	2
J. Hinriksson hf.	842
J.L. Byggingavörur sf.	113, 114, 115
Jakob Böðvarsson	1925
Jóhann Óli Guðmundsson	178
Jóhanna Jóhannsdóttir	638
Jón Baldvinsson	68
Jón H. Bergs	2022
Jón Brynjólfsson hf.	480, 683
Jón Guðmundsson	331
Jón Helgi Guðmundsson	1973

	Bls.
Jón Ingólfsson	686
Jón Oddsson	785
Jón Ó. Ragnarsson	112
Jón Skaftason	1571
Jón Skarphéðinsson	2069
Jón Snorrason	1973
Jón Gunnar Sæmundsson	482, 844
Jón Zoëga	686
Jónas A. Aðalsteinsson	1485
Jónas Björnsson	36
Jónatan Einarsson	1973
Júlíus Guðmundsson	898
Júlíus Valgeirsson	827
Jökull hf.	1690
K	236
Karl Þorbergsson	827
Katrín Kristjana Thors	1827
Kaupfélag Berufjarðar	36
Kaupfélag Suðurnesja	685
Kauphóll	1663
Kjartan Ásmundsson	449
Kolbrún Fjóla Guðjónsdóttir	1949
Konráð Eyjólfsson	755
Konráð Vilhjálmsson	1997
Kópavogskaupstaður	1393
Kreditkort hf.	34, 423, 840, 894, 1490
Kristinn Bjarnason	1661
Kristinn Ragnarsson	1489
Kristinn Sigurjónsson	1144
Kristín Sigurjónsdóttir	660
Kristján Eiríksson	113, 114, 115
Kristján Guðmundsson	70
Kristján Óli Hjaltason	1144
Kristján Karlsson	849
Kristján Mikkaelsson	707
Kristján Wendel	1413, 1858
Kristný Sigurbjörg Tryggvadóttir	115
Landsbanki Íslands	1, 34, 36, 212, 249, 251, 514, 685, 840, 894, 1590, 2020
Laura Hjartardóttir	115

	Bls.
Laxárdalshreppur	1481
Lárus Helgason	1592
Lárus Jónasson	239
Leikfélag Reykjavíkur	249, 251
Lífeyrissjóður Austurlands	1714
Lífeyrissjóður byggingarmanna	367, 385
Lífeyrissjóður Dagsbrúnar og Framsóknar	1, 1926, 2020
Lífeyrissjóður Hlífar	117
Lífeyrissjóður leigubifreiðastjóra	1807
Lífeyrissjóður málm- og skipasmiða	2018
Lífeyrissjóður sjómanna	1966
Lífeyrissjóður verslunarmanna	249, 251, 482, 844
Lilja Sigríður Guðlaugsdóttir	1949
Lilja Magnúsdóttir	114
Listasafn Íslands	249, 251
Litaver	249, 251
Lögfræðipjónustan hf.	765
Lögheimtan hf.	1613
Lögmannsstofa Jóns Ingólfssonar og Jóns Zoëga	686
Lúðvík Gizurarson	703, 1555, 1620, 1624
M. Flues Gmbh & Co	1657
Magnús Guðjónsson	1413
Magnús I. Jónasson	305
Magnús H. Jónsson	1524
Magnús Kristinsson	1155
Magnús Brynjólfur Magnússon	114
Margrét Bárðardóttir	1558
Margrét P. Johnson	1827
Markaðssjóðurinn hf.	36
Matthías Einarsson	36
Matthías L. Jónsson, dánarbú	897, 918
Matthías Matthíasson	36
Maurantonio Pasquale	853
Már Guðmundsson	827
Max hf.	1927
Menntamálaráðherra	14
Minningarsjóður skv. skipulagsskrá 505/1980	249, 251
Minningarsjóður skv. skipulagsskrá 506/1980	249, 251
Miðfell hf. þrotabú	138

	Bls.
Miðnes hf.	484
Nesco – framleiðslufélag hf., þrotabú	1166, 1759
Níels Ársælsson	1440
Nyfrost Hirtshals A/S	1356
O. Ellingsen hf., verslun	685
O. Johnson og Kaaber hf.	844
Ólúfúlagið Skeljungur	685
Ólúfuverslun Íslands hf.	3
Orkubú Vestfjarða	118
Osta- og smjörösalan sf.	2078
Ó. Johnson og Kaaber hf.	482
Ólafur L. Baldursson	1474
Ólafur Bergsteinsson, dánarbú	1555
Ólafur Þ. Hauksson	758
Ólafur Ísleifsson	717
Ólafur Þ. Jónsson	853
Ólafur Melsted	114
Ólafur Baldur Ólafsson	1973
Ólafur Pálsson	178
Ólafur Ragnarsson	116
Ólafur Þorsteinsson og Co hf.	304
Ómar Antonsson	1817
Ómar Haffjörð Harðarson	1663
Ós hf. Steypuverksmiðja	1, 2020
Óskar Ágústsson	930
Óskar Pálsson	145
Óttar Yngvason	2063
Páll G. Jónsson	1973, 2063
Páll A. Kristjánsson	657
Páll Þorgeirsson	1489
Páll Þórisson	426
Pétur Björnsson	1973
Pétur Óskarsson	415
Pétur Jóhannes Óskarsson	242
Pétur Pétursson	36
Pétur Þór Sigurðsson	518, 758, 1860
Pétur Þórsson	113
Pizzahúsið	853
Plastos hf.	1486

	Bls.
Póst- og símamálastofnun	36
Prentsmiðjan Oddi hf.	36
Rafmagnsveita Reykjavíkur	36, 249, 251, 1927
Rafmagnsveitur ríkisins	118, 879
Rafveita Hafnarfjarðar	331
Ragnar Björnsson	1738
Ragnar Guðmundsson	247
Ragnar Halldór Hall	36, 1862
Ragnar Ingimarsson	1413
Ragnar Kjartansson	1973
Ragnar Svafarsson	1820
Ragnheiður Hafstein	1827
Ragnheiður Sæmundsdóttir	113
Ragnhildur Matthíasdóttir	36
Rangárvallahreppur	1590
Rannsóknarlögregla ríkisins	1867
Reimaþjónustan sf.	305
Reyðarfjarðarhreppur, hafnarstjórn	930
Ríkisendurskoðun	25, 30
Ríkissjóður	14, 25, 30, 118, 249, 251, 367, 480, 682, 683, 827, 1590, 1657, 1690, 1726, 1867
Rimabær	754
Róbert Árni Hreiðarsson	1657
Rögnvaldur Ingvason	2087
Rósa E. Helgadóttir	247
Runólfur Hallfreðsson	925
Rut Skúladóttir	765
Rúnar Guðjónsson	894
Rækjuver hf.	1653
Sala varnarliðseigna	117
Saltfang hf.	1714, 1487, 1488
Samband almennra lífeyrissjóða	117
Samband íslenskra samvinnufélaga	34, 36, 117, 840, 1660, 1927
Samband íslenskra samvinnufélaga, skipadeild	1356
Samherji hf.	209
Samskip hf.	209
Samvinnufélagið Hreyfill	3
Samvinnulífeyrissjóðurinn	894
Samvinnusjóður Íslands hf.	348

	Bls.
Samvinnutryggingar gt.	449
Sana hf.	212
Sandur hf.	1, 2020
Seifur hf.	1440
Setuskiptaráðandinn í Rangárvallasýslu	1555
Seðlabanki Íslands	348
Sigríður Gizurardóttir	1555
Sigríður Gunnlaugsdóttir	423
Sigríður Jónsdóttir	846
Sigríður L. Sigmundsdóttir	2, 1485
Sigríður Lúthersdóttir	1393
Sigríður Þorsteinsdóttir	1571
Sigrún Grímsdóttir	443
Sigrún Edda Gunnarsdóttir	1659
Sigrún Ingólfssdóttir	194
Sigurbjörn Eiríksson	1417, 1590
Sigurbjörn Rúnar Kristjánsson	1139
Sigurðís Reynisdóttir	1550
Sigurður Aðalsteinsson	219
Sigurður Albertsson	1444
Sigurður Bjarnason	1487
Sigurður Gizurarson	1555
Sigurður G. Guðjónsson	482, 844
Sigurður H. Oddsson	1173
Sigurður Pálsson	795
Sigurður Sveinsson	1888, 1894
Sigurgeir Sigurðsson	305
Sigurgeir Sigurjónsson	1726
Sigurjón Ragnarsson	518, 758, 1860
Sigurmar K. Albertsson	1558
Sigurósk Rannveig Aðalsteinsdóttir	426
Sigvaldi Haraldsson	1368
Sjávarútvegsráðherra	1690
Sjávarútvegsráðuneytið	1690
Sjóvá-Almennar tryggingar hf.	36, 756, 857, 1888, 1894, 1927, 1949
Skipaútgerð ríkisins	1356
Skiptaráðandinn í Reykjavík	1571, 1862
Skorradalshreppur, hreppsnefnd	1827
Skógar sf.	1444

	Bls.
Skuldaskil hf.	36
Skúli H. Norðdal	321
Skúli J. Pálmason	682
Skúli Pálsson	1489
Skýrsluvélar ríkisins og Reykjavíkurborgar	1926
Sláturfélag Suðurlands	684, 2022
Snæbjörn Fornjótur, dánarbú	118
Sofía L. Thors Wendler	1827
Sólning hf.	1558
Sparisjóður Hafnarfjarðar	34, 117, 840
Sparisjóður V-Húnavatnssýslu	480, 682, 683
Sparisjóður Mýrasýslu	894
Sparisjóður Reykjavíkur og nágrennis	1, 1558, 2020
Sparisjóður Suður-Pingeyinga	1919, 1922
Sparisjóður Vélstjóra	1927
Sparkassen SDS	36
Sparreboom Kartongage BV	1485
Stefán Kristjánsson	115, 419
Stefán Pálsson	1558
Stefán Sigurðsson	484
Stefán P. Sigurðsson þrotabú	145
Stefán Pengilsson	1926
Stefán Gunnar Pengilsson	1488
Steinar hf.	1759
Steingrímur Elíasson	1417, 1590
Steingrímur Snorrason	1925
Steintak hf.	894
Steypustöðin hf.	289
Steypuverksmiðjan Ós hf.	1, 2020
Stofnlánasjóður matvörukaupmanna	482, 844
Strandir hf. þrotabú	12
Sukkervarefabrikken Perelly A/S	1663
Svana Einarsdóttir	644
Svanhildur Guðmundsdóttir	1926
Svavar Jensson	1434
Sveinbjörn J. Hjörleifsson	2087
Sveinn Bjarnason	412
Sveinn R. Eyjólfsson	1973
Sveinn Guðmundsson	1926

	Bls.
Sveinn Hannesson	1925
Sveinn Kristjánsson	1676
Sveinn Elfar Lárusson	1888, 1894
Sveinn Þórðarson	1393
Sveitarsjóður Vatnsleysustrandarhrepps	1474
Sverrir Kristjánsson	1, 2020
Sverrir Þóroddsson	1550
Sýslumaður Mýra- og Borgarfjarðarsýslu	894
Sýslumaður Rangárvallasýslu	900
Sæmundur Ágústsson, dánarbú	930
Særún hf.	1661
Tak hf.	1997
Teppaland	480, 683
Tove Engebretsen	1486
Tómas Gísli Guðnason	1926
Töggur hf., þrotabú	1717, 1722
Tollstjórinn í Reykjavík	36, 138, 249, 251, 289, 685, 1558, 1927
Tölvuverslun Reykjavíkur hf.	1, 2020
Trésmiðja Björns Ólafssonar hf.	1, 2020
Trésmiðjan Borg hf.	2074
Trésmiðjan Vinkill sf., þrotabú	1635
Tryggingastofnun ríkisins	840
Tryggvi Sigurðsson	419
Turbo sf.	755
Tækja-tækni hf.	1613
Unnar Eyjólfsson	755
Uppboðshaldarinn í Hafnarfirði	1657
Uppboðshaldarinn í Reykjavík	756
Utanríkisráðherra	827
Úlfar Magnússon	1807
Útgerðarfélag Akureyringa hf.	449
Útgerðarfélagið Ásrún hf., þrotabú	721
Útílíf hf.	36
Valdimar Hrafnsson	1471
Valdimar Jóhannesson	903
Valdimar S. Jónsson	918
Valdimar Össurason	1660
Valgerður A. Sveinsdóttir	114

	Bls.
Valtýr Guðmundsson	1925
Vatnsleysustrandarhreppur	615, 635, 638, 641, 644, 651, 654, 657, 660, 663, 666, 673, 676, 679
Vatnsleysustrandarhreppur, sveitarsjóður	1474
Váttryggingafélag Íslands hf.	480, 682, 683
Veiðifélag Rangæinga	1620, 1624
Verkakvennafélagið Framsókn	249, 251
Verkamannafélagið Dagsbrún	1827
Vernd hf.	112
Verslun O. Ellingsen hf.	685
Verslunarbankinn hf., Eignarhaldsfélag	482, 844, 1387
Verslunarfélag Íslands og Spánar hf.	482, 844
Verslunin Víðir sf. þrotabú	36
Verðbréfamarkaður Fjárfestingarfélagsins hf.	1927
Vestfirski fréttablaðið	304
Vélaleiga Helga Jónssonar	1944
Vélbátatrygging Reykjaness	685
Vigfús Helgason	412
Vilborg Guðsteinsdóttir	490
Vilhjálmur Árnason	872, 1401
Vilhjálmur H. Vilhjálmsson	12
Vilhjálmur Þórhallsson	561, 570
Vinnustofan Klöpp hf.	42
Viðskiptaráðherra	348, 1726
Víðir Finnbogason	1973
Víðir Finnbogason hf. – Teppaland	480, 683
Víðir sf., þrotabú	36, 482, 844, 1824
Vogar hf.	666, 673
Vörumerki hf.	1661
Walther Kristjánsson	115
X	718
Yfirborgarfégetinn í Reykjavík	249, 251
P. Skaftason hf.	685
Þorbjörg Jóhannsdóttir	2074
Þorbjörn Einarsson	36
Þorsteinn Hákonarson	762
Þorsteinn Ingason, þrotabú	1912, 1919, 1922
Þóra K. Sigurðardóttir	1657
Þóranna Guðmundsdóttir dánarbú	2063

	Bls.
Pórarinn Jónsson	113, 114, 115
Pórdís Jóna Sigurðardóttir	115
Pórður Örn Guðmundsson	1393
Pórður Óskarsson hf.	1753
Pórður Vormsson	676
Pórður Þorsteinsson, dánarbú	1393
Pórður Þórðarson	925
Pórir Bjarnason	426
Pórir Jóhannsson	754
Protabú Árna Þorsteinssonar	1635
Protabú Dalverks hf.	50
Protabú Erlings Þorsteinssonar	1635
Protabú Fannýjar Jónmundsdóttur	1609
Protabú Fógetans hf.	857
Protabú Goðgár hf.	903
Protabú Hafskips hf.	1966, 1973
Protabú Helga Þórs Jónssonar	1944
Protabú Hermanns Björgvinssonar	490
Protabú Miðfells hf.	138
Protabú Nesco – framleiðslufélags hf.	1166, 1759
Protabú Stefáns Þ. Sigurðssonar	145
Protabú Stranda hf.	12
Protabú Töggs hf.	1717, 1722
Protabú Trésmiðjunnar Vinkils sf.	1635
Protabú Víðis sf.	36, 482, 844, 1824
Protabú Þorsteins Ingasonar	1912, 1919, 1922
Protabú Útgerðarfélagsins Ásrúnar hf.	721
Pröstur Bjarkar Snorrason	97
Þvottahúsið Fönn	755
Þýsk-íslenska hf.	1334
Ægir Kári Bjarnason	755
Öldugrandi 11, húsfélag	113
Öldugrandi 13, húsfélag	114
Öldugrandi 15, húsfélag	115
Örlygur Holt Bjarnason	755
Örn Pálsson	654

B. Opinber mál

Aðalsteinn Brynjólfsson	203
Andrés Þorsteinn Sigurðsson	1127
Anna Árnadóttir	1641
Arnar Már Þórisson	1408
Arnbjörn Helgi Sævarsson	108
Auður Ólafsdóttir	164
Ágúst Sigurður Ágústsson	1465
Ásbjörn Ólafur Ásbjörnsson	253
Baldvin Kristjánsson	259
Benedikt Ástmar Guðmundsson	393
Birna Jóhannsdóttir	1940
Bjarni Leifur Pétursson	160, 739
Bjarni Sigurðsson	162
Björgólfur Guðmundsson	216, 936
Björn Björnsson Blöndal	1561
Borgþór Gústafsson	1928
Danfel Jóhannes Pétursson	135
Edda Guðmundsdóttir	1178
Eddie R. Woodfin	1429
Eggert Magnús Ingólfsson	262
Einar Einarsson	306
Einar Björn Ingvason	277
Finnbogi Helgi Karlsson	1773
Franklín Friðleifsson	2066
Garðar Garðarsson	1410, 1438
Georg Hjörtur Howser	508
Gísli Grétar Þórarinsson	264
Guðjón Júlíus Halldórsson	600
Guðlaug Margrét Jónsdóttir	691
Guðmundur Gunnar Hólmarsson	58
Guðmundur Ómar Pétursson	910
Guðmundur Helgi Svavarsson	1199
Guðmundur Rúnar Sveinsson	868
Guðmundur Þórðarson	1236
Guðni Björnsson	883
Halldór Jón Jóhannesson	1505
Hallur Magnússon	520

	Bls.
Haukur Sigurður Gunndórsson	1500
Heiðar Þór Guðmundsson	2060
Helgi Magnússon	216, 936
Hermann Kjartansson	1405
Hermann Ragnarsson	608
Hilmar Óskarsson	2057
Hinrik Jón Þórisson	1493
Hjörtur Cyrusson	802
Hlynur Guðmundsson	724
Hörður Karlsson	767
Jóhann Jónas Ingólfsson	812
Jóhann Birgir Magnússon	1146
Jökull Ægir Friðfinnsson	889
Jón Marínó Guðbrandsson	1845
Jón Valur Guðmundsson	38
Jónas James Ásmundsson	473, 1625
Jónas Flosi Finnbjörnsson	1605
Jónas Friðriksson	1234
Jónas Birgir Magnússon	1928
Jónas Sigurður Pétursson	256
Jósep Hjálmar Sigurðsson	82, 1395
Katarínus Grímur Ingvason	2091
Katla Sigurgeirsdóttir	1876
Kjartan Ólafsson	1468
Kjartan Stefánsson	1431
Kristján Gunnar Kristjánsson	777
Kristján Ragnarsson	157
Lárus Björn Svavarsson	488
Magnús Einarsson	1905
Markús Alexandersson	1855
Matthildur Eiðsdóttir	2054
Olav Ómar Kristjánsson	1236
Ólafur Kalmann Hafsteinsson	1419
Ólafur Hvanndal	1903
Ólafur Jónsson	1901
Ólafur Þór Þórhallsson	522
Páll Konráð Konráðsson	166
Páll Bragi Kristjónsson	216, 936
Pálmar Magnússon	84

	Bls.
Pétur Bjarnason	910
Pétur Ingiberg Jónsson	1178
Ragnar Kjartansson	216, 936
Róbert Rósmann Guðjónsson	2050
Rúnar Ingvi Eiríksson	1364
Sigurbjörn Gunnar Utley	1671, 1681
Sigurður Stefán Almarsson	588
Sigurður Grímsson	494
Sigurður Hólm Sigurðsson	55
Sigurður Markús Sigurðsson	780
Sigurjón Gunnar Halldórsson	1580
Sigvaldi Ómar Aðalsteinsson	773
Snorri Snorrason	1199
Stefán Hafþór Krüger	1747
Stefán Örn Magnússon	1511
Stefán Tyrfingsson	847
Steinar Þór Guðjónsson	1632
Steingrímur Njálsson	312, 749
Steinn Jakob Ólason	1776
Sveinn Rafnsson	910
Sverrir Þór Einarsson	290
Tryggvi Bjarni Kristjánsson	2036
Tryggvi Rúnar Leifsson	1497
Úlfar Ólafsson	1671
Valdimar Össurason	1531
Valur Benjamín Bragason	1928
Viðar Ævarsson	500
Þorbjörn Vilhelm Gunnarsson	1602, 1618, 1630, 1688
Þorgeir Jónsson	1901
Þórður Jónsson	22
Þuríður Björg Birgisdóttir	290

III. SKRÁ
um lög og reglugerðir, samþykktir o.fl.,
sem vitnað er til í LXII. bindi
hæstaréttardóma.

1281, Þjófabálkur Jónsbókar. 16. kapituli
— 2087, 2090

1878, nr. 3, 12. apríl. Lög um skipti á dánarbúum og félagsbúum o.fl.
— 1601, 1822
30. gr. — 1822
32. gr. — 1822
83. gr. — 1970
84. gr. — 906, 908, 909, 1970
96. gr. — 1592
97. gr. — 1555

1885, nr. 29, 16. desember. Lög um lögtak og fjárnám án undanfarins dóms eða sáttar.
2. gr. — 1197
12. gr. — 1354

1887, nr. 19, 4. nóvember. Lög um aðför.
— 423
39. gr. — 1844
41. gr. — 1844
51. gr. — 423, 747
52. gr. — 747, 760

1903, nr. 42, 13. nóvember. Lög um verzlunaskrár, firmu og prókúruumboð.
9. gr. — 923
14. gr. — 1161, 1164
24. gr. — 1162
25. gr. — 1161, 1162, 1163, 1164

1905, nr. 14, 20. október. Lög um fyrningu skulda og annarra kröfuréttinda.

3. gr. — 329, 2075, 2076

5. gr. — 2075, 2076

1905, nr. 19, 20. október. Lög um byggingarsamþykktir.

— 1477

1905, nr. 46, 10. nóvember. Lög um hefð.

— 1482, 1483

1. gr. — 120

2. gr. — 119, 120, 128, 1454

3. gr. — 120, 1448, 1449, 1454, 1461

6. gr. — 1454

1917, nr. 61, 14. nóvember. Lög um framkvæmd eignarnáms.

— 121

2. gr. — 122

1919, nr. 41, 28. nóvember. Lög um landamerki o.fl.

— 1839, 1840

8. gr. — 1456, 1482

9.-19. gr. — 1456

1921, nr. 72, 27. júní. Lög um afsals- og veðmálabækur Mýra- og Borgarfjarðarsýslu.

— 1447, 1448, 1456

1922, nr. 39, 19. júní. Lög um lausafjárkaup.

— 790

12. gr. — 1441

23. gr. — 153

28. gr. — 567, 577, 583, 1442

32. gr. — 567, 583

42. gr. — 97, 101, 188, 1552, 1553, 2003, 2005, 2071, 2072

47. gr. — 180, 185, 190

49. gr. — 101, 1553

55. gr. — 104

1923, nr. 15, 20. júní. *Vatnalög.*

54. gr. — 120, 121, 122, 123

1923, nr. 20, 20. júní. *Lög um réttindi og skyldur hjóna.*

18. gr. — 1571, 1573, 1578, 1579

20. gr. — 879

25. gr. — 747

52. gr. — 1599, 1600

53. gr. — 1599, 1600

V. kafli — 1601

VI. kafli — 1601

VII. kafli — 1601

1933, nr. 93, 19. júní. *Víxillög.*

— 785, 1917

1. gr. — 1914, 1915

3. gr. — 1914

10. gr. — 1492

34. gr. — 1491

41. gr. — 1915

74. gr. — 515

75. gr. — 923

1933, nr. 94, 19. júní. *Lög um tékka.*

— 2078, 2081

15. gr. — 687, 690, 2081, 2085

19. gr. — 690

24. gr. — 2085

31. gr. — 2085

40. gr. — 689, 690, 2082

42. gr. — 689, 2082

44. gr. — 2082

73. gr. — 885, 889, 1178, 1184, 1645, 1651, 1886

1936, nr. 7, 1. febrúar. *Lög um samningsgerð, umboð og ógilda löggjörninga.*

— 47, 340, 577, 790, 2029

7. gr. — 411

11. gr. — 2030

- 30. gr. — 565, 577
- 31. gr. — 128, 565, 571, 577, 585
- 32. gr. — 128, 565, 577
- 33. gr. — 128
- 36. gr. — 562, 565, 568, 577, 586, 1740, 2024, 2025, 2030, 2032, 2033

1936, nr. 85, 23. júní. lög um meðferð einkamála í héraði.

— 706, 1482, 1670, 2029

XII. kafli — 1840, 1970

XVII. kafli — 689, 1144, 1366, 1367, 1491, 1914, 1915, 1917, 2078

5. gr. — 1921

7. gr. A — 634, 650, 672

36. gr. — 28, 29, 31, 896, 1187, 1607, 1909, 1910, 1911

37. gr. — 896

37. gr. A — 68, 1679, 1703, 1998

45. gr. — 47, 48, 129, 1361, 1765, 1874

46. gr. — 45, 131, 331, 333, 1883, 1990

49. gr. — 188

52. gr. — 708

53. gr. — 119

54. gr. — 1944

66. gr. — 1859

67. gr. — 1859

68. gr. — 4, 1859

69. gr. — 1859

88. gr. — 877, 1945, 2074

92. gr. — 492

95. gr. — 50, 51, 52, 54, 492

96. gr. — 492, 853, 854

97. gr. — 1385

99. gr. — 50, 51,

103. gr. — 1385

105. gr. — 1190, 1482, 1945

108. gr. — 45

109. gr. — 1677

110. gr. — 180, 874, 1145, 1766

112. gr. — 1654

113. gr. — 131, 876, 1766, 1826

114. gr. — 747, 878

115. gr. — 1145, 1654
118. gr. — 516, 855, 920, 1657, 2076
120. gr. — 1370, 1655, 1665, 1945
123. gr. — 1990
126. gr. — 1403
133. gr. — 1415
136. gr. — 1859
137. gr. — 1859
139. gr. — 1390, 1391, 1997
140. gr. — 1390, 1391, 1415, 2004
143. gr. — 1414
147. gr. — 875, 878
148. gr. — 873, 875, 877, 878
149. gr. — 873
175. gr. — 146, 785, 798, 924, 1709, 1808, 1972
177. gr. — 144, 154, 516, 798, 863, 874, 933, 1169, 1172, 1176, 1709, 1763, 1971, 1972
178. gr. — 21, 384, 391, 799, 1875
184. gr. — 1176, 1709
185. gr. — 863
187. gr. — 2026
188. gr. — 2026
190. gr. — 12, 212, 873, 1402, 1412, 1415, 1620, 1640, 1714, 1820
191. gr. — 198, 1655
193. gr. — 1479, 1824
194. gr. — 1479
196. gr. — 571
207. gr. — 1915
208. gr. — 689, 785, 1144, 1145, 1366, 1491, 1492
238. gr. — 747, 1190, 1820

1938, nr. 80, 11. júní. Lög um stéttarfélög og vinnudeilur.

18. gr. — 447, 448

1940, nr. 19, 12. febrúar. Almenn hegningarlög.

- 55

XIV. kafli — 1118

XVII. kafli — 163, 165

XXVI. kafli — 163, 165, 1603

- 2. gr. — 701, 915, 1432, 1511, 1521
- 13. gr. — 934
- 18. gr. — 1176
- 20. gr. — 393, 395, 740, 743, 1406, 1626
- 22. gr. — 287, 869, 1042, 1930
- 42. gr. — 768, 1496, 1775, 1908
- 49. gr. — 525, 558, 1331
- 57. gr. — 38, 39, 253, 255, 290, 291, 302, 303, 394, 402, 403, 476, 479, 499, 601, 727, 737, 738, 773, 774, 811, 815, 872, 888, 916, 917, 1028, 1030, 1122, 1124, 1153, 1239, 1240, 1470, 1514, 1523, 1549, 1777, 1878, 1886, 1887, 1931, 1932, 1938, 1939, 2068
- 57. gr. a — 1153
- 59. gr. — 1504
- 60. gr. — 59, 66, 290, 302, 775, 1231, 1232, 1468, 1470, 1504, 1589, 1651, 1775, 1908, 2059
- 65. gr. — 317, 749, 750, 752
- 66. gr. — 317, 749, 750, 751, 752
- 67. gr. — 317, 749, 750, 751, 752
- 68. gr. — 951, 1029, 1055, 1123, 1245, 1332
- 69. gr. — 290, 292, 302, 525, 528, 558, 559, 1202, 1232
- 70. gr. — 38, 288, 557, 601, 1232, 1468, 1500, 1671, 1672, 2060
- 71. gr. — 24, 263, 474, 476, 508, 513, 600, 606, 743, 768, 771, 1235, 1365, 1419, 1468, 1470, 1496, 1625, 1681
- 72. gr. — 474, 476, 479, 590, 743, 780, 1419, 1496, 1625, 1672, 1681, 1930
- 74. gr. — 277, 557
- 76. gr. — 96, 557, 781, 784, 1029, 1122, 1629
- 77. gr. — 38, 41, 59, 109, 290, 302, 402, 474, 476, 513, 557, 590, 595, 606, 609, 614, 701, 768, 775, 780, 784, 888, 893, 1028, 1122, 1231, 1331, 1419, 1424, 1428, 1470, 1496, 1500, 1503, 1513, 1522, 1608, 1629, 1651, 1752, 1775, 1877, 1886, 1905, 1908, 1930, 2049, 2052, 2068
- 78. gr. — 59, 66, 109, 290, 302, 311, 479, 595, 599, 725, 743, 768, 780, 815, 825, 871, 1231, 1232, 1419, 1428, 1468, 1470, 1605, 1606, 1629, 1651, 1672, 1675, 1681, 1752, 1877, 1930, 2049, 2057
- 79. gr. — 1232
- 81. gr. — 511, 603, 984, 1073, 1855, 1857, 2048
- 82. gr. — 978, 984, 1073
- 108. gr. — 520

110. gr. — 1671, 1673
132. gr. — 1776, 1777, 1805
138. gr. — 938, 940, 947, 998, 1039, 1042, 1047, 1776, 1777, 1805
140. gr. — 1053
141. gr. — 1053, 1054, 1055, 1118, 1752
148. gr. — 1500, 1501, 1505, 1506, 1509
155. gr. — 40, 56, 83, 277, 477, 479, 555, 589, 593, 595, 781, 948, 1018,
1028, 1048, 1397, 1421, 1423, 1425, 1428, 1645, 1648, 1876,
1879, 1883, 1886, 2041, 2049, 2051, 2055, 2056, 2067, 2092
158. gr. — 938, 940, 981, 994, 1033, 1039, 1042, 1236, 1244, 1329, 1331,
1531, 1533
173. gr. a — 525, 527, 555, 556, 1202, 1230
193. gr. — 1479
194. gr. — 84, 85, 96, 264, 267, 274, 393, 395, 402, 1430, 1479, 1581,
1588, 1589
195. gr. — 802, 803, 815, 817
196. gr. — 264
204. gr. — 815
209. gr. — 393, 402, 750
211. gr. — 261, 1202, 1229, 1406
215. gr. — 1148, 1153
217. gr. — 96, 166, 176, 395, 402
218. gr. — 59, 96, 166, 167, 176, 254, 255, 393, 395, 725, 728, 1406, 1468,
1681, 1682, 1685, 1776, 1777, 1805
218. gr. a — 255
219. gr. — 494, 495, 498, 693, 701, 784, 1777
220. gr. — 494, 495, 498
231. gr. — 393, 395, 402, 802, 803
235. gr. — 1173
241. gr. — 1173, 1175
242. gr. — 402, 802
244. gr. — 56, 58, 59, 61, 62, 64, 65, 66, 96, 110, 111, 475, 489, 588, 589,
591, 592, 595, 597, 598, 599, 740, 743, 782, 1202, 1409, 1411,
1420, 1421, 1422, 1423, 1428, 1438, 1439, 1494, 1495, 1496,
1626, 1627, 1681, 1682, 1686, 1931
246. gr. — 1424
247. gr. — 947, 951, 1010, 1013, 1014, 1020, 1023, 1028, 1047, 1050,
1101, 1103, 1105, 1531, 1533,
248. gr. — 96, 565, 869, 885, 888, 891, 938, 981, 1033, 1039, 1179, 1185,

1397, 1421, 1423, 1425, 1428, 1618, 1630, 1631, 1645, 1650,
1688, 1689, 1877, 1879, 1886, 1928, 1930, 1934, 1935, 1936,
1938, 2092

249. gr. — 951, 1025, 1027, 1028, 1051, 1105, 1630, 1631

250. gr. — 1051, 1513, 1516, 1522

252. gr. — 278, 287, 288, 1202, 1229

253. gr. — 565, 571

254. gr. — 61, 65, 947, 1047, 1397, 1930, 2058

255. gr. — 474, 476, 590, 743, 780, 784, 1419, 1496, 1625, 1681, 1930

257. gr. — 96

259. gr. — 1202, 1229, 1626, 1671, 1673, 1674

262. gr. — 947, 1017, 1028, 1036, 1047, 1236, 1245, 1330, 1331, 1516

264. gr. — 96, 443, 815, 863, 1175, 1891, 1898, 2012

1941, nr. 46, 27. júní. Landskiptalög.

— 1840

1942, nr. 14, 15. maí. Lög um lækna ráð.

2. gr. — 1393

4. gr. — 1393

6. gr. — 1393

1942, nr. 61, 4. júlí. Lög um málflytjendur.

2. gr. — 788, 792, 793

3. gr. — 765, 766

5. gr. — 765, 766

8. gr. — 788

13. gr. — 1606

1944, nr. 33, 17. júní. Stjórnarskrá lýðveldisins Íslands.

— 27

2. gr. — 28, 30, 1691, 1692, 1697, 1699, 1700

40. gr. — 620, 626, 631, 648, 670, 1194, 1195

49. gr. — 1055

20. gr. — 30

59. gr. — 30

60. gr. — 28

61. gr. — 30

65. gr. — 137, 848

67. gr. — 331, 369, 387, 618, 626, 647, 670 1377, 1810, 1811, 1813, 1814,
1839

69. gr. — 1810, 1811, 1813, 1814

73. gr. — 1810, 1811, 1813, 1814

77. gr. — 620, 626, 631, 648, 670, 1194, 1195

1948, nr. 44, 5. apríl. Lög um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnins.

— 257, 1132

1949, nr. 18, 22. mars. Lög um kyrrsetningu og lögbann.

— 1917

9. gr. — 1622

10. gr. — 586

11. gr. — 586

12. gr. — 1621

20. gr. — 1917

25. gr. — 3, 4, 5, 9, 10, 11

26. gr. — 1556

27. gr. — 3, 4, 5, 10, 11, 1622

1949, nr. 57, 25. maí. Lög um nauðungarupphöð.

1. gr. — 901, 902

4. gr. — 706, 894, 901, 902, 1385, 1654, 1655, 1909, 1924

6. gr. — 1654

7. gr. — 213, 214, 1417, 1418, 1590

8. gr. — 1658

13. gr. — 1654, 1655

14. gr. — 1417

22. gr. — 214, 1385, 1658

27. gr. — 212, 213, 214, 1418

29. gr. — 1559

1951, nr. 110, 19. desember. Lög um lagagildi varnarsamnings milli Íslands og Bandaríkjanna og um réttarstöðu liðs Bandaríkjanna og eignir þess.

6. gr. — 828, 829, 831, 834, 836

1952, nr. 73, 25. nóvember. *Lög um tilkynningar aðsetursskipta.*

5. gr. — 53

1954, nr. 11, 9. febrúar. *Auglýsing um fullgildingu Evrópuráðssamnings um verndun mannréttinda og mannfrelsis.*

6. gr. — 217, 1607, 1691, 1692

11. gr. — 1811, 1814

1954, nr. 20, 8. mars. *Lög um váttryggingarsamninga.*

— 1891, 1898

91. gr. — 466

95. gr. — 466, 470

96. gr. — 466

1954, nr. 38, 14. apríl. *Lög um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins.*

10. gr. — 21

14. gr. — 14, 17, 18, 20, 21

1954, nr. 54, 20. apríl, *Lög um orkuver Vestfjarða.*

— 120

4. gr. — 121, 122

1955, nr. 22, 3. maí. *Lög um breyting á almennum hegningarlögum nr. 19, 12. febrúar 1940.*

— 888, 1153, 1470

4. gr. — 38, 39, 253, 290, 291, 394, 402, 403, 476, 601, 727, 773, 774, 811, 815, 916, 917, 1028, 1030, 1122, 1239, 1240, 1470, 1514, 1777, 1878, 1886, 2068

7. gr. — 59, 775, 1470, 1589, 1651, 1775, 1908, 2059

1956, nr. 20, 1. mars. *Lög um breyting á lögum nr. 19/1940, almennum hegningarlögum.*

— 1673

1. gr. — 1202

1960, nr. 10, 22. mars. *Lög um söluskatt.*

— 143, 914, 1521

2. gr. — 144

4. gr. — 141, 142, 144

6. gr. — 911

12. gr. — 911, 1514

21. gr. — 916

25. gr. — 910, 915, 916, 1511, 1514, 1515, 1516

26. gr. — 910

1960, nr. 58, 28. júní. Lög um bann við okri, dráttarvexti o.fl.

5. gr. — 153, 1694

7. gr. — 128

1961, nr. 10, 23. mars. Lög um Seðlabanka Íslands.

10. gr. — 1119

1961, nr. 12, 29. mars. Lög um Útvegsbanka Íslands.

1. gr. — 1109, 1118

2. gr. — 1109, 1118

8. gr. — 1054, 1055, 1118

9. gr. — 1118

12. gr. — 1054, 1055

14. gr. — 1053, 1118

15. gr. — 1054, 1120

1962, nr. 8, 14. mars. Erfðalög.

34. gr. — 565, 577, 586

37. gr. — 565, 571, 577

48. gr. — 55, 573, 577

1962, nr. 31, 4. apríl. Reglugerð fyrir Útvegsbanka Íslands.

22. gr. — 1053, 1112

32. gr. — 1054, 1055

35. gr. — 1054, 1055, 1118

37. gr. — 1053

43. gr. — 1121

45. gr. — 1121

1963, nr. 16, 29. apríl. Lög um breyting á lögum nr. 73/1952 um tilkynningu aðsetursskipta.

2. gr. — 53

1963, nr. 66, 31. desember. *Siglingalög.*

- 7. gr. — 466
- 8. gr. — 466
- 99. gr. — 1360
- 205. gr. — 466

1963, nr. 67, 31. desember. *Sjómannalög.*

- 18. gr. — 74, 75, 77, 78, 79, 80

1964, nr. 19, 21. maí. *Skipulagslög.*

- 1477
- 4. gr. — 220
- 5. gr. — 220
- 11. gr. — 1378
- 19. gr. — 1378
- 28. gr. — 1377
- 29. gr. — 1368, 1371, 1377, 1378, 1380

1964, nr. 51, 15. maí. *Reglugerð um gerð og búnað ökutækja.*

- 16. gr. — 2012, 2015
- 22. gr. — 2012

1964, nr. 257, 2. desember. *Reglugerð um ríkisframlag til þjóðvega í kaupstöðum og kaupuúnum.*

- 616

1965, nr. 29, 23. apríl. *Lög um breyting á lögum nr. 41/1919, um landamerki o.fl.*

- 1. gr. — 1482

1965, nr. 45, 12. maí. *Lög um eftirlit með útlendingum.*

- 15. gr. — 1602, 1689

1966, nr. 53, 13. maí. *Lög um vernd barna og ungmenna.*

- 45. gr. — 750

1966, nr. 71, 6. maí. *Lög um verðtryggingu fjárskuldbindinga.*

- 350, 369, 387

1966, nr. 172, 24. ágúst. *Reglugerð um breytingu á reglugerð um gerð og búnað ökutækja o.fl. nr. 51. 15. maí 1964.*

5. gr. — 2015

1966, nr. 217, 25. október. *Reglugerð um gerð skipulagsáætlana.*

19. gr. — 220

1967, nr. 23, 14. febrúar. *Auglýsing um fyrirmynd að byggingarsamþykkt fyrir skipulagsskylda staði utan Reykjavíkur.*

— 1477

1967, nr. 54, 4. apríl. *Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingarsamþykktum.*

— 1477

1968, nr. 40, 23. apríl. *Umferðarlög.*

2. gr. — 1190

4. gr. — 602, 1432, 2015, 2036

5. gr. — 2015

11. gr. — 602

18. gr. — 1432

19. gr. — 1432

25. gr. — 691, 1234, 1364, 2036, 2038

27. gr. — 509, 602, 1364, 1432, 2038, 2040, 2041, 2042

35. gr. — 602

36. gr. — 2015

37. gr. — 693, 701, 2015, 2040

41. gr. — 2014

48. gr. — 693, 701

49. gr. — 435, 2015

50. gr. — 306

51. gr. — 2014

55. gr. — 1194

56. gr. — 1191, 1197

67. gr. — 427, 435, 437, 438, 1891, 1898, 1961, 2011, 2012, 2013, 2014

69. gr. — 427, 1891, 1898, 2012, 2015

70. gr. — 427, 2015

74. gr. — 1891, 1898, 1961, 2012

80. gr. — 509, 602, 693, 701, 1432, 2048

81. gr. — 693, 1432, 2049

1968, nr. 51, 2. maí. Lög um bókhald.

— 963

1. gr. — 1516

2. gr. — 1516

3. gr. — 1245, 1330, 1516

4. gr. — 994, 1010, 1017, 1244, 1245, 1330, 1516

5. gr. — 1516

11. gr. — 1245, 1330

13. gr. — 1245

14. gr. — 1244, 1329

15. gr. — 1245, 1330

16. gr. — 1244, 1245, 1330, 1513, 1516

18. gr. — 1516, 1522

19. gr. — 988, 989, 992, 1029

25. gr. — 1245

1969, nr. 12, 17. mars. Lög um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit.

— 1477

1969, nr. 59, 28. maí. Lög um tollheimtu og tolleftirlit.

50. gr. — 143

54. gr. — 138, 140, 141, 142, 143, 144

60. gr. — 778

61. gr. — 778

1969, nr. 63, 28. maí. Lög um verslun ríkisins með áfengi, tóbak og lyf.

8. gr. — 1856

15. gr. — 778, 1856

1969, nr. 82, 2. júlí. Áfengislög.

3. gr. — 1856

33. gr. — 778, 1856

34. gr. — 1856

- 1969, nr. 2, 24. febrúar. Auglýsing um aðild að Norðurlandasamningi um almannaskráningu
— 53
- 1969, nr. 178, 22. september. Auglýsing um almannaskráningu við flutninga milli Íslands og annarra Norðurlanda.
6. gr. — 53
7. gr. — 53
9. gr. — 53
10. gr. — 53
- 1970, nr. 76, 25. júní. Lög um lax- og silungsveiði
XV. kafli — 2063, 2064
56. gr. — 1556
- 1970, nr. 65, 10. mars. Hafnarreglugerð fyrir Hafnarkauptún í Hornafirði.
1. gr. — 1818
5. gr. — 1818
- 1971, nr. 67, 20. apríl. Lög um almannatryggingar.
59. gr. — 1963
- 1971, nr. 87, 24. desember. Lög um orlof
— 75
- 1972, nr. 56, 29. maí. Lög um lögreglumenn.
10. gr. — 447
- 1972, nr. 60, 9. maí. Lög um stofnun og slit hjúskapar.
27. gr. — 1571, 1572, 1573, 1577, 1579,
31. gr. — 243
55. gr. — 244, 1601
57. gr. — 1571, 1572, 1573, 1577, 1579
- 1972, nr. 73, 29. maí. Höfundalög.
1. gr. — 797, 799, 1733
3. gr. — 797, 799
14. gr. — 798, 799
56. gr. — 795, 797, 800

1972, nr. 74, 27. apríl. Lög um skipan dómsvalds í héraði, lögreglustjórn, tollstjórn o.fl.

— 30

9. gr. — 1187, 1188

1972, nr. 80, 31. maí. Lög um heimild ríkisstjórninni til handa til að staðfesta Bernarsáttmálann til verndar bókmenntum og listaverkum í þeirri gerð hans, sem samþykkt var á ráðstefnu Bernarsambandsríkja í París 24. júlí 1971

— 798

1972, nr. 45, 8. febrúar. Heilbrigðisreglugerð

— 1477

42. gr. — 1478

1973, nr. 11, 6. apríl. Lög um framkvæmd eignarnáms.

— 1372, 1380

1. gr. — 1817

5. gr. — 1817

17. gr. — 1817

1973, nr. 75, 21. júní. Lög um Hæstarétt Íslands.

— 27

6. gr. — 27

13. gr. — 348

17. gr. — 1924, 2074

18. gr. — 840

20. gr. — 118, 145, 178, 561, 570, 853, 857, 894, 901, 1592, 1888, 1894, 1912, 1919, 1924, 2006

21. gr. — 12, 13, 30, 50, 212, 331, 415, 423, 703, 721, 758, 760, 766, 840, 872, 899, 1144, 1382, 1387, 1401, 1412, 1417, 1471, 1491, 1591, 1622, 1624, 1714, 1817, 1820, 1843, 1858, 1860, 2063

22. gr. — 840, 1387

23. gr. — 899

27. gr. — 50, 765

28. gr. — 50, 214, 1714

34. gr. — 2074

- 36. gr. — 1186
- 40. gr. — 239, 2074
- 41. gr. — 37
- 45. gr. — 863, 1357, 2012, 2017
- 47. gr. — 1657
- 48. gr. — 853, 900, 1653, 1679
- 53. gr. — 1532, 1607
- 57. gr. — 5
- 58. gr. — 1657

1974, nr. 45, 13. maí. Lög um breyting á lögum nr. 44/1948, um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnnsins.
— 257, 1132

1974, nr. 49, 16. maí. Lög um lífeyrissjóð sjómanna.
10. gr. — 1966, 1967, 1969, 1970

1974, nr. 51, 16. maí. Lög um gatnagerðargjöld.

- 618, 619, 620, 634
- 1. gr. — 621, 623
- 2. gr. — 619, 621, 622, 623, 634
- 3. gr. — 616, 618, 620, 622, 630, 631, 632, 633, 634, 636, 639, 642, 645, 647, 648, 649, 652, 655, 658, 661, 664, 667, 669, 670, 671, 672, 674, 677, 680
- 4. gr. — 616, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 626, 630, 631, 632, 633, 634, 636, 639, 642, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 652, 655, 658, 661, 664, 667, 669, 670, 671, 672, 674, 677, 680
- 5. gr. — 616, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 625, 630, 632, 636, 639, 642, 645, 646, 647, 649, 652, 655, 658, 661, 664, 667, 668, 669, 671, 674, 677, 680,
- 6. gr. — 620, 621, 622, 623, 630, 633, 636, 639, 642, 645, 647, 652, 655, 658, 661, 664, 667, 669, 674, 677, 680
- 7. gr. — 619, 630, 647, 669

1974, nr. 64, 21. maí. Lög um breyting á almennum hegningarlögum nr. 19/1940.
— 525, 528, 555, 1202

1974, nr. 65, 21. maí. Lög um ávana- og fíknefni.

137, 848, 1877

2. gr. — 292

5. gr. — 290, 292, 525, 526, 528, 1202, 1232

6. gr. — 292

1974, nr. 74, 21. ágúst. Lög um meðferð opinberra mála.

2. gr. — 316, 750

15. gr. — 1607

21. gr. — 1802

22. gr. — 216, 936, 1037

32. gr. — 1630, 1631

37. gr. — 59

43. gr. — 1619 1869, 1874

57. gr. — 1630

65. gr. — 317

66. gr. — 317

67. gr. — 315, 317, 320

1. tl. — 56, 82, 137, 161, 165, 261, 315, 317, 320, 489, 847, 848, 1409,
1410, 1411, 1429, 1430, 1438, 1439, 1602, 1604

3. tl. — 82, 161, 165, 1395, 1602

4. tl. — 261, 553, 1405, 1406, 1407,

5. tl. — 56, 82, 83, 161, 163, 165, 315, 317, 320, 1395, 1397, 1439, 2091,
2092

6. tl. — 315, 317, 320

69. gr. — 259, 260, 261

70. gr. — 82, 1407

72. gr. — 1619, 1689

75. gr. — 261, 317, 320, 1238, 1282, 1339, 1531

77. gr. — 23, 263, 1235, 1365

89. gr. — 510

102. gr. — 1130

108. gr. — 264, 310, 590, 1505, 1854, 1876

110. gr. — 1238, 1282, 1339

112. gr. — 22, 23, 262, 263, 768, 1234, 1235, 1364, 1365, 1606, 1901,
1902

115. gr. — 23, 777, 778

118. gr. — 176, 393, 402, 724, 1496, 1642, 1648, 1751, 1775, 1886

- 124. gr. — 777
- 130. gr. — 608
- 138. gr. — 217
- 140. gr. — 1123
- 141. gr. — 159, 479, 702, 776, 784, 1029, 1123, 1424, 1467, 1496, 1504,
1752, 1775, 1887, 1908
- 142. gr. — 479, 743, 871, 1029, 1123, 1332
- 145. gr. — 816
- 146. gr. — 1877
- 147. gr. — 474, 588, 1199, 1419, 1641, 1877, 1928
- 166. gr. — 1531
- 168. gr. — 571
- 171. gr. — 749
- 172. gr. — 55, 135, 160, 162, 164, 259, 312, 488, 520, 847, 1395, 1405,
1408, 1410, 1429, 1438, 1602, 1618, 1630, 1688, 2091
- 174. gr. — 160, 162, 164,
- 175. gr. — 39, 1199,
- 176. gr. — 769
- 177. gr. — 217
- 178. gr. — 1467
- 179. gr. — 216, 217, 218

1974, nr. 79, 6. september, Lög um fjáröflun til vegagerðar.

- 1188, 1189, 1190, 1193
- 5. gr. — 1195
- 7. gr. — 1195
- 9. gr. — 1189
- 10. gr. — 1192,

1975, nr. 11. 28. apríl. Lög um ráðstafanir í efnahagsmálum og fjármálum til þess að stuðla að jafnvægi í þjóðarþúskapnum og treysta undirstöðu atvinnu og lífshjálara.

— 144

1975, nr. 31, 23. maí. Lög um breyting á lögum nr. 51/1974 um gatnagerðargjöld.

- 616, 620, 623, 624, 626, 630, 669
- 1. gr. — 618, 620, 632, 633, 636, 639, 642, 645, 649, 652, 655, 658, 661,
664, 667, 671, 672, 674, 677, 680

1975, nr. 299, 15. júlí. *Reglugerð um fiskveiðilandhelgi Íslands.*

1. gr. — 257, 1132

1976, nr. 16, 21. apríl. *Lög um breyting á lögum nr. 19/1940, almennum hegningarlögum.*

— 1775

3. gr. — 1908

1976, nr. 28, 19. maí. *Lög um Búnaðarbanka Íslands.*

4. gr. — 690

13. gr. — 690

1976, nr. 32, 19. maí. *Lög um upptöku ólöglegs sjávaraflla.*

— 1691, 1692, 1694, 1697, 1699, 1701, 1702

1. gr. — 1693

2. gr. — 1700

3. gr. — 1691, 1693, 1700, 1701, 1702

4. gr. — 1692, 1700, 1701

1976, nr. 54, 25. maí. *Lög um breyting á umferðarlögum nr. 40 frá 23. apríl 1968.*

— 509, 602, 693, 1432, 2048

1976, nr. 59, 31. maí. *Lög um fjölbýlishús*

3. gr. — 577

4. gr. — 577

12. gr. — 565

1976, nr. 64, 31. maí. *Ábúðarlög.*

— 1839, 1840

1976, nr. 65, 31. maí. *Jarðalög.*

1. gr. — 1840

3. gr. — 1830

6. gr. — 1830, 1832, 1836, 1840

8. gr. — 1833, 1838, 1841

10. gr. — 1830, 1832, 1839

12. gr. — 1830, 1839

- 17. gr. — 1832, 1833, 1836, 1840, 1841
- 30. gr. — 1840, 1841
- 32. gr. — 1831, 1832, 1833, 1838, 1840, 1841
- 34. gr. — 1838

1976, nr. 67, 31. maí. Lög um löggilta endurskoðendur.

- 1. gr. — 1068
- 7. gr. — 938, 940, 947, 951, 998, 1029, 1039, 1042, 1047, 1054, 1055, 1123
- 8. gr. — 1067, 1068
- 10. gr. — 939, 940, 984, 995, 997, 998, 1027, 1034, 1035, 1039, 1042, 1054, 1072, 1073, 1092, 1093
- 15. gr. — 951, 1029, 1055, 1123
- 17. gr. — 939, 940, 978, 984, 998, 1027, 1034, 1039, 1042, 1073, 1093

1976, nr. 81, 31. maí. Lög um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands.

- 2. gr. — 1132
- 3. gr. — 1132
- 5. gr. — 257
- 17. gr. — 257, 1132, 1136, 1137
- 21. gr. — 1132, 1136

1976, nr. 94, 20. maí. Lög um skráningu og mat fasteigna.

- 1839, 1840

1976, nr. 101, 28. desember. Lög um breyting á almennum hegningarlögum.

- 1153
- 4. gr. — 558

1976, nr. 107, 28. desember. Lög um breyting á lögum um meðferð opinberra mála nr. 74/1974

- 1630, 1631

1976, nr. 108, 28. desember. Lög um rannsóknarlögreglu ríkisins.

- 4. gr. — 1533
- 5. gr. — 1630, 1631

1976, nr. 120, 31. desember. Lög um tollskrá

- 14. gr. — 141

1977, nr. 6, 25. mars. Vegalög.

— 1380

V. kafli. — 616

X. kafli. — 1379

5. gr. — 1379

32. gr. — 633, 650, 671

59. gr. — 1379

67. gr. — 1191

1977, nr. 35, 12. maí. Lög um viðauka við lög nr. 94 19. júní 1933, um tékka.

— 885, 1645, 1651

1. gr. — 889, 1178, 1184, 1886

1977, nr. 46, 13. maí. Lög um skotvopn, sprengiefni og skotelda.

3. gr. — 1202, 1232

35. gr. — 1232

1977, nr. 78, 31. desember. Lög um breyting á lögum nr. 79/1974, um fjáröflun til vegagerðar.

— 1188

2. gr. — 1188

1978, nr. 6, 5. maí. Gjaldþrotalög.

— 1766, 1866, 1915

1. gr. — 1720

8. gr. — 1560, 1720, 1724

13. gr. — 13, 1639, 1640, 1715, 1716

14. gr. — 1640

15. gr. — 13

17. gr. — 1640

19. gr. — 1640

21. gr. — 1862, 1864

48. gr. — 903, 904

51. gr. — 1763, 1769

54. gr. — 1166, 1169, 1171, 1720, 1724, 1760, 1763, 1769

57. gr. — 140

58. gr. — 1920, 1921

59. gr. — 1720, 1724

- 61. gr. — 1169, 1720, 1724, 1763, 1769
- 62. gr. — 1166, 1169, 1760, 1763, 1769, 1771
- 63. gr. — 1169, 1720, 1724, 1763, 1769
- 64. gr. — 1169, 1171, 1717, 1719, 1720, 1722, 1723, 1724, 1760, 1766,
1771
- 68. gr. — 1166
- X. kafli. — 908
- 78. gr. — 1970
- 86. gr. — 1864, 1865, 1866
- 88. gr. — 951, 956
- 91. gr. — 1169, 1976
- 105. gr. — 1977
- 108. gr. — 1969
- 111. gr. — 722, 723
- 112. gr. — 1169
- 120. gr. — 1718, 1865
- 135. gr. — 1971, 1972

1978, nr. 31, 12. maí. Lög um breyting á lögum nr. 19/1964, skipulagslögum
— 220

1978, nr. 32, 12. maí. Lög um hlutafélög.
— 1517

- 1. gr. — 916, 923
- III. kafli — 1978
- V. kafli — 1978
- 30. gr. — 1978, 1989, 1992, 1994
- 32. gr. — 1978, 1979, 1990, 1994
- 34. gr. — 1977
- 46. gr. — 1977
- 52. gr. — 915, 994, 1010, 1330, 1978, 1979, 1990, 1991, 1992, 1994, 1995
- 82. gr. — 1282
- 86. gr. — 940, 997, 998, 1035, 1042, 1068, 1092, 1282
- 87. gr. — 995, 1010, 1016
- 88. gr. — 997, 1092
- 93. gr. — 1516
- 95. gr. — 962, 988, 989, 1068, 1516
- 97. gr. — 940, 1042
- 98. gr. — 993

- 99. gr. — 992, 994
- 132. gr. — 1977, 1978, 1979, 1990, 1991, 1993, 1995
- 133. gr. — 1976
- 147. gr. — 1979
- 151. gr. — 938, 939, 940, 982, 983, 995, 1027, 1034, 1039, 1040, 1042
- 152. gr. — 938, 983, 1027, 1034, 1039, 1040

1978, nr. 39, 10. maí. Þinglýsingarlög.

- 1840
- 3. gr. — 209, 211, 763, 879, 880, 1155, 1160, 1398, 1743, 1836
- 7. gr. — 211, 1400, 1745
- 15. gr. — 880, 881
- 22. gr. — 565, 577, 1399
- 24. gr. — 210, 211, 1162, 1745
- 25. gr. — 211, 1745
- 27. gr. — 49, 763, 880, 881, 1399, 1745
- 33. gr. — 120
- 35. gr. — 1157
- 36. gr. — 1157
- 37. gr. — 1157
- 38. gr. — 1157
- 39. gr. — 1157, 1158, 1159, 1165
- IV. kafli — 1745

1978, nr. 47, 10. maí. Lög um breyting á lögum nr. 51/1968, um bókhald.

- 3. gr. — 1513

1978, nr. 50, 16. maí. Lög um váttryggingastarfsemi.

- 43. gr. — 1107, 1108

1978, nr. 52, 11. maí. Lög um breyting á áfengislögum nr. 82/1969.

- 5. gr. — 778, 1856

1978, nr. 54, 18. maí. Byggingarlög.

- 1477
- 9. gr. — 220
- 15. gr. — 1711

1978, nr. 56, 16. maí. Lög um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti.

— 1730

13. gr. — 1733

27. gr. — 1728, 1731, 1736

1978, nr. 97, 14. júlí. Lög um áskorunarmál.

— 689, 785

1978, nr. 16, 20. janúar. Reglugerð um skotvopn og skotfæri.

34. gr. — 1202, 1232

1978, nr. 102, 9. febrúar. Reglugerð um breytingu á reglugerð um gerð skipulagsáætlaana nr. 217. 25. október 1966.

— 220

1979, nr. 13, 10. apríl. Lög um stjórn efnahagsmála o.fl.

I., II. og V. kafli — 382

VII. kafli — 349, 353, 354, 364, 368, 381, 382, 386

1. gr. — 382

34. gr. — 349, 368, 386,

36. gr. — 349, 350, 353, 354, 365, 366, 368, 382, 383, 385, 386,

39. gr. — 348, 349, 350, 354, 365, 366, 367, 368, 369, 382, 383, 385, 386,
387, 391

40. gr. — 353

44. gr. — 355, 365, 381

57. gr. — 1733

58. gr. — 1733

1979, nr. 44. 1. júní. Lög um húsaleigusamninga.

— 339, 340, 342, 1310

4. gr. — 335

8. gr. — 1611

10. gr. — 335

26. gr. — 335

56. gr. — 1611

1979, nr. 97, 24. desember. Lög um eftirlaun til aldraðra.
— 1813

1979 nr. 152, 16. mars. Reglugerð um töku, meðferð og geymslu fingrafara og ljósmynda hjá lögreglu.
— 1630
1. gr. — 1631

1979, nr. 292, 16. maí. Byggingarreglugerð.
— 1477
3.1.4. — 225
7.5.12.1. — 191
7.1. — 1479

1979, nr. 369, 27. ágúst. Reglugerð um þjóðvegi í kaupstöðum og kaupúnum.
— 616

1980, nr. 46, 28. maí. Lög um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum
— 714
26. gr. — 714

1980, nr. 49, 30. maí. Lög um breyting á sjómannalögum nr. 67, 31. desember 1963, sbr. lög nr. 53, 20. maí 1969.
— 76, 77, 79

1980, nr. 55, 9. júní. Lög um starfskjör launafólks og skyldutryggingu lífeyrisréttinda.
— 1809, 1810, 1811, 1812, 1813, 1814, 1815
1. gr. — 836
2. gr. — 1809, 1813
3. gr. — 1815

1980, nr. 60, 3. júní. Lög um breyting á lögum nr. 65/1974 um ávana- og fíkniefni.
— 292

1980, nr. 73, 26. nóvember. Lög um tekjustofna sveitarfélaga.

43. gr. — 1346

1980, nr. 456, 8. ágúst. Lögreglusamþykkt fyrir Gullbringusýslu.

— 1477

1981, nr. 20, 18. maí. Lög um breyting á almennum hegningarlögum nr. 19/1940, sbr. lög nr. 22/1955

— 255, 1855

5. gr. — 1857

10. gr. — 166, 176

11. gr. — 166, 167, 176, 254, 725, 728, 1406, 1682, 1776, 1777

1981, nr. 28, 26. maí. Lög um breyting á lögum nr. 85/1936 um meðferð einkamála í héraði.

— 689, 1917

6. gr. — 1921

9. gr. — 68, 634, 650, 672, 1679, 1998

41. gr. — 1479, 1824

44. gr. — 1456, 1482

1981, nr. 55, 29. maí. Lög um breyting á lögum nr. 40/1968, umferðarlögum.

4. gr. — 438

1981, nr. 75, 14. desember. Lög um tekjuskatt og eignaskatt.

— 1190

53. gr. — 1243, 1348

60. gr. — 1237, 1337, 1348

91. gr. — 1282

96. gr. — 1258, 1338, 1349, 1352

97. gr. — 1343

99. gr. — 1337

100. gr. — 1340, 1342, 1343, 1349

101. gr. — 1258, 1336, 1337, 1342, 1347, 1351, 1352

102. gr. — 1258, 1341, 1352

106. gr. — 1331, 1336, 1344, 1347

107. gr. — 1236, 1238, 1239, 1244, 1245, 1246, 1307, 1327,
1331, 1332, 1338, 1339

108. gr. — 1238, 1245, 1258, 1282, 1337, 1339, 1343

109. gr. — 1346

112. gr. — 1345, 1346

1982, nr. 33, 4. maí. *Lög um breyting á lögum nr. 10/1960 um söluskatt.*

— 911, 912, 915, 1514, 1515

4. gr. — 1511

1982, nr. 417, 12. júlí. *Reglugerð um bókhald.*

1. gr. — 1244, 1330

4. gr. — 1244

7. gr. — 1245

1982, nr. 486, 23. ágúst. *Reglugerð um söluskatt*

12. gr. — 141

1982, nr. 632, 25. nóvember. *Reglugerð fyrir Hitaveitu Rangæinga.*

1. gr. — 194

2. gr. — 194

3. gr. — 194

1983, nr. 37, 25. mars. *Lög um breyting á lögum nr. 10/1961, um Útvegsbanka Íslands.*

1. gr. — 1120

1983, nr. 51, 25. apríl. *Auglýsing um skipulags- og byggingarskilmála I. áfanga Setbergs.*

3. gr. — 277

5. gr. — 226

8. gr. — 220, 226

1983, nr. 610, 2. ágúst. *Reglugerð um bifreiðastöður í Mosfellshreppi.*

— 2011, 2012, 2013, 2014

1983, nr. 787, 12. desember. *Reglugerð um ökukennslu, próf ökumanna o.fl.*

37. gr. — 1148, 1152

50. gr. — 1152

1984, nr. 5, 22. mars. *Lög um vísitölu framfærslu-kostnaðar og skipan Kauplagnesnefndar.*

— 349, 352, 368, 386

1984, nr. 8, 30. mars. Lög um breyting á lögum nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, sbr. lög nr. 21/1983, um breyting á þeim lögum.
— 1243

1984, nr. 62, 15. maí. Lög um húsaleigu sem fylgir breytingum vísitölu húsnæðiskostnaðar.
3. gr. — 1612

1984, nr. 68, 30. maí. Lögræðislög.
3. gr. — 238, 718, 720
5. gr. — 236
10. gr. — 236, 718
11. gr. — 236, 718
22. gr. — 565
28. gr. — 568
32. gr. — 568
37. gr. — 565, 568

1984, nr. 69, 28. maí. Hafnalög.
7. gr. — 930, 934, 1818
8. gr. — 1818, 1819
18. gr. — 932, 933, 934, 935
21. gr. — 1817, 1818, 1819
25. gr. — 1818

1984, nr. 70, 30. maí. Lög um breyting á lögum nr. 44/1979, um húsaleigusamninga.
9. gr. — 1611

1984, nr. 78, 30. maí. Lög um breyting á höfundalögum nr. 73/1972.
7. gr. — 795, 797, 800

1984, nr. 83, 25. maí. Lög um erfðafjárskatt.
19. gr. — 1821

1984, nr. 90, 30. maí. Lög um breyting á jarðalögum nr. 65/1976.
3. gr. — 1830
5. gr. — 1830

1985, nr. 2, 14. febrúar. Lög um eftirlaun til aldraðra.

— 1813

1985, nr. 6, 2. apríl. Lög um breyting á lögum nr. 74/1972, um skipan dómsvalds í héraði, lögreglustjórn, tollstjórn o.fl.

— 1187

1985, nr. 13, 21. maí. Lög um breyting á lögum um ávana- og fíkniefni nr. 65/1974, sbr. lög nr. 60/1980 og lög nr. 75/1982.

— 292

1985, nr. 34, 19. júní. Siglingalög.

68. gr. — 1568, 1569, 1570

70. gr. — 1569

73. gr. — 1568

197. gr. — 486, 722, 1139, 1140

198. gr. — 486

201. gr. — 723, 1971, 1972

202. gr. — 723

1985, nr. 35, 19. júní. Sjómannalög.

— 77, 80, 929

9. gr. — 927, 928, 1141, 1755, 1757, 1967, 1970, 1971

22. gr. — 925, 928, 1753, 1755, 1756, 1757

25. gr. — 1971

27. gr. — 927, 928, 1967

36. gr. — 74, 75, 79, 80, 486

43. gr. — 1970

45. gr. — 1971

46. gr. — 74, 79, 80

1985, nr. 63, 26. júní. Lög um greiðslujöfnun fasteignaveðlana til einstaklinga.

— 349, 350, 352, 354, 368, 369, 386, 387

6. gr. — 365, 383

1985, nr. 86, 4. júlí. Lög um viðskiptabanka.

— 1119, 1

9. gr. — 1054, 1055

18. gr. — 1054, 1055

23. gr. — 1053

42. gr. — 1054

43. gr. — 1054

1985, nr. 87, 4. júlí. *Lög um sparisjóði.*

66. gr. — 1533

1985, nr. 90, 20. september. *Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 79/1974 um fjáröflun til vegagerðar, sbr. lög nr. 78/1977.*

— 1188

1985, nr. 97, 20. desember. *Lög um stjórn fiskveiða 1986-1987.*

1. gr. — 1694

2. gr. — 1695

15. gr. — 1690, 1695

1985, nr. 284, 1. júlí. *Reglugerð um gatnagerðargjöld í Vatnsleysustrandarhreppi.*

— 616, 621, 624, 627, 631

I. kafli. — 621, 622

II. kafli. — 621, 633, 647, 669, 672

10. gr. — 620, 636, 639, 642, 645, 652, 655, 658, 661, 664, 667, 674, 677, 680

11. gr. — 617, 618, 630, 632, 646, 649, 668, 671

12. gr. — 625

13. gr. — 631, 633

1985, nr. 318, 1. ágúst. *Skipulagsreglugerð.*

3.5. — 1378, 1379

4.2. — 220, 225

4.3.2. — 220

1985, nr. 465, 27. desember. *Reglugerð um stjórn botnfiskeiða 1986.*

— 1695

12. gr. — 1690, 1695

1985, nr. 477, 6. desember. *Hafnarreglugerð fyrir Reyðarfjarðarhöfn.*

— 931, 933, 934

1. gr. — 934

3. gr. — 931, 933, 935

1986, nr. 150, 7. mars. Gjaldskrá fyrir Hitaveitu Rangæinga.

— 201

7. gr. — 197

1986, nr. 11, 30. apríl. Lög um breyting á lögum nr. 7/1936 um samningsgerð, umboð og ógilda löggjörninga.

— 565, 577, 1740, 2029, 2030, 2032

1. gr. — 128, 569, 571, 585

2. gr. — 128

6. gr. — 562, 586

1986, nr. 16, 7. janúar. Reglugerð um sölu og meðferð ávana- og fíkniefna.

— 137, 292, 848, 1877

10. gr. — 528, 1202, 1232

1986, nr. 19, 30. apríl. Lög um breyting á lögum nr. 79/1974, um fjáröflun til vegagerðar, sbr. lög nr. 78/1977.

2. gr. — 1188, 1191

9. gr. — 1188

1986, nr. 34, 5. maí. Lög um fasteigna- og skipasölu.

— 565, 1708

1. gr. — 1709

2. gr. — 1709

10. gr. — 1709

12. gr. — 577

14. gr. — 1705, 1708, 1709, 1711, 1712

1986, nr. 36, 5. maí. Lög um Seðlabanka Íslands. Ákvæði til bráðabirgða IV.

— 153

1986, nr. 54, 7. mars. Lög um breyting á lögum um Húsnæðisstofnun ríkisins nr. 60/1984, sbr. lög nr. 77/1985.

— 1744

1986, nr. 232, 6. maí. Reglugerð um upptöku ólöglegs sjávarafla.

— 1698

2. gr. — 1692, 1701, 1702

1986, nr. 321, 30. júní. *Reglugerð um lánveitingar Byggingasjóðs ríkisins.*

— 1744

1987, nr. 3, 23. september (1986). *Lög um fjáröflun til vegagerðar.*

— 1188, 1189

11. gr. — 1187, 1192, 1193, 1196

1987, nr. 7, 18. mars. *Lög um stofnun hlutafélagsbanka um Útvegsbanka Íslands.*

12. gr. — 404, 922, 923

1987, nr. 12, 20. mars. *Lög um breyting á lögum um nauðungaruppböð nr. 57/1949.*

— 1658

1. gr. — 1654

7. gr. — 1559

1987, nr. 25, 14. apríl. *Vaxtalög.*

— 72, 75, 325, 330, 340, 436, 615, 616, 635, 638, 641, 644, 651, 654, 657,
660, 663, 666 673, 676, 679, 790, 798, 917, 922, 1139, 1140, 1617, 1704,
1739, 1761, 1816, 2029

3. gr. — 436

5. gr. — 178

7. gr. — 110, 255, 435, 462, 727, 738, 1229, 1233, 1934, 1939, 1949

8. gr. — 462, 727

III. kafli — 71, 145, 146, 153, 198, 235, 254, 264, 265, 276, 367, 385, 404,
406, 419, 420, 423, 431, 443, 444, 445, 448, 462, 484, 485,
490, 491, 493, 572, 620, 635, 638, 641, 645, 652, 655, 658,
661, 664, 667, 674, 677, 680, 689, 710, 728, 785, 788, 794,
796, 852, 855, 856, 858, 861, 867, 903, 904, 918, 919, 921,
923, 924, 1167, 1172, 1192, 1346, 1440, 1474, 1524, 1526,
1530, 1559, 1609, 1612, 1635, 1649, 1652, 1677, 1678, 1686,
1687, 1705, 1709, 1713, 1721, 1722, 1725, 1729, 1737, 1741,
1742, 1753, 1758, 1772, 1827, 1828, 1829, 1834, 1835, 1840,
1867, 1888, 1893, 1894, 1900, 1950, 1951, 1959, 1967, 1968,
1970, 1972, 2010, 2026, 2034, 2052, 2053, 2073, 2076, 2077,
2080 9. gr. -80, 420, 800, 1168, 1172, 1741, 1763, 1767, 1772,
1816

10. gr. — 14, 15, 41, 80, 81, 96, 181, 182, 183, 192, 230, 321, 334, 335, 336, 346, 347, 348, 351, 426, 449, 570, 634, 637, 640, 643, 646, 650, 653, 656, 659, 662, 665, 672, 675, 678, 681, 707, 716, 785, 788, 801, 850, 852, 925, 926, 1172, 1369, 1370, 1381, 1443, 1473, 1479, 1480, 1481, 1530, 1554, 1564, 1566, 1680, 1686, 1741, 1888, 1893, 1894, 1900, 1951, 2007, 2016, 2017, 2080, 2088, 2090
11. gr. — 1666, 1670, 1951
12. gr. — 14, 15, 183, 186, 192, 193, 348, 351, 419, 449, 707, 713, 716, 785, 788, 798, 850, 867, 925, 926, 1172, 1473, 1678, 1680, 1772, 1816, 2025, 2078, 2080, 2088
14. gr. — 348, 785
15. gr. — 41, 96, 351, 426, 449, 867, 1172, 1772, 1883, 1888, 1893, 1894, 1900, 2007, 2016, 2017

1987, nr. 42, 30. mars. Lög um vísitölu byggingakostnaðar.

— 349, 352, 368, 386

1987, nr. 50, 30. mars. Umferðarlög.

— 600, 768, 1468

2. gr. — 1152

4. gr. — 203, 204, 207, 395, 402, 701, 1497, 1748, 1846, 2040

5. gr. — 774, 775, 1148, 1904

10. gr. — 1497

20. gr. — 1497

25. gr. — 701

36. gr. — 1148, 1501, 1506, 1508

37. gr. — 262, 306, 307, 310, 501, 502, 602, 605, 609, 610, 1501, 1506, 1508, 1562, 2043, 2061

45. gr. — 61, 62, 64, 66, 203, 204, 207, 262, 263, 395, 402, 509, 512, 590, 610, 614, 691, 769, 771, 774, 775, 1234, 1235, 1365, 1466, 1467, 1607, 1608, 1634, 1748, 1774, 1846, 1906, 1940, 1941, 2038, 2047, 2048

48. gr. — 23, 24, 61, 62, 64, 66, 158, 159, 262, 263, 509, 512, 590, 602, 605, 606, 774, 775, 1365, 1432, 1469, 1498, 1501, 1506, 1507, 1608, 1673, 1674, 1748, 1774, 1904, 1906, 2038, 2040, 2041, 2042, 2043, 2047, 2048, 2061

50. gr. — 1148

59. gr. — 1432

63. gr. — 1432, 2047
67. gr. — 1432
88. gr. — 435, 438
100. gr. — 23, 24, 61, 62, 64, 66, 158, 159, 203, 204, 207, 262, 263, 307, 311, 395, 402, 501, 502, 509, 512, 601, 602, 606, 609, 610, 614, 701, 769, 771, 774, 775, 1148, 1153, 1365, 1432, 1466, 1467, 1468, 1469, 1498, 1499, 1501, 1506, 1508, 1510, 1562, 1608, 1673, 1748, 1774, 1775, 1846, 1904, 1906, 1908, 1941, 2048, 2049, 2061, 2062
101. gr. — 61, 263, 395, 403, 509, 513, 609, 610, 614, 772, 769, 774, 775, 1148, 1153, 1234, 1235, 1466, 1467, 1510, 1608, 1632, 1748, 1774, 1775, 1846, 1906, 1941, 2049
102. gr. — 61, 204, 207, 263, 395, 403, 509, 513, 609, 610, 614, 762, 772, 774, 775, 1234, 1235, 1466, 1467, 1608, 1634, 1748, 1774, 1775, 1846, 1906, 1908, 1940, 1941, 2049
103. gr. — 1632, 1634, 1901

1987, nr. 55, 30. mars. Tollalög.

123. gr. — 778, 1856
124. gr. — 778, 1856
136. gr. — 1856

1987, nr. 68, 10. júlí. Bráðabirgðalög um ráðstafanir í fjármálum.

- 340, 1613, 1678

1987, nr. 250, 4. júní. Auglýsing um hámarkshraða á þjóðvegum.

3. gr. — 306, 1506, 1508

1987, nr. 520, 24. nóvember. Reglugerð um löggildingu og tryggingarskyldu fasteigna- og skipasala.

2. gr. — 1711

1987, nr. 92, 28. desember. Lög um breyting á lögum nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignaskatt með síðari breytingum og þar með talin breyting samkvæmt lögum nr. 49/1987 sem taka eiga gildi 1. janúar 1988.

13. gr. — 435

1987, nr. 93, 31. desember. Lög um vörugjald.

11. gr. 230

1988, nr. 1, 5. janúar. Lög um breyting á lögum nr. 10/1960, um söluskatt, með síðari breytingum.

— 340, 788, 790, 1175

18. gr. — 926, 1754

1988, nr. 3, 8. janúar. Lög um stjórn fiskveiða 1988-1990.

— 1738, 1739, 1740, 1741

10. gr. — 1740, 1741

1988, nr. 10, 10. mars. Lög um ráðstafanir í ríkisfjármálum og lánsfjármálum 1988.

— 1613, 1615

14. gr. — 1615

16. gr. — 1615

17. gr. — 1615

18. gr. — 1615, 1616

1988, nr. 48, 19. maí. Lög um fangelsi og fangavist.

— 752

3. gr.82

1988, nr. 50, 24. maí. Lög um virðisaukaskatt.

— 914, 926, 1435, 1521, 1843, 1968

40. gr. — 915, 1511

1988, nr. 54, 19. maí. Lög um breyting á lögum nr. 85/1936 um meðferð einkamála í héraði.

— 72, 2029, 2074

9. gr. — 1883

10. gr. — 887, 1945

12. gr. — 1945

14. gr. — 1677

15. gr. — 180, 874

17. gr. — 1654

21. gr. — 146, 785, 924, 933, 1169, 1176, 1763, 1808, 1816, 1840

23. gr. — 12, 213, 1412, 1415, 1620, 1640, 1714

27. gr. — 747

28. gr. — 1808

- 1988, nr. 116, 29. febrúar. Reglugerð um breytingu á reglugerð um ökukennslu, próf ökumanna o.fl. nr. 787 13. desember 1983.
6. gr. — 1148, 1152
8. gr. — 1152
- 1988, nr. 474, 13. október. Reglugerð um breytingu á reglugerð nr. 16 20. janúar 1978, sbr. reglugerð nr. 174 27. apríl 1979 um skotvopn og skotfæri.
3. gr. — 1202, 1232
- 1988, nr. 540, 27. desember. Reglugerð um almenna heimild til að binda inn- og útlán við reikningsgengi SDR og ECU.
— 1913, 1915
- 1989, nr. 9, 2. mars. Lög um efnahagsaðgerðir.
19. gr. — 570
- 1989, nr. 18, 23. janúar. Reglugerð um lánskjaravísitölu til verðtryggingar sparifjár og lánsfjár.
— 348, 349, 352, 353, 355, 365, 368, 384, 386
- 1989, nr. 19, 23. janúar. Auglýsing Seðlabanka Íslands um grundvöll lánskjaravísitölu til verð-tryggingar sparifjár og lánsfjár.
— 349, 350, 352, 365, 368, 369, 382, 384, 385, 386, 387
- 1989, nr. 13, 21. mars. Lög um breytingu á lögum nr. 13/1979, um stjórn efnahagsmála o.fl.
1. gr. — 383
- 1989, nr. 67, 29. maí. Lög um breytingu á vaxtalögum nr. 25/1987.
— 255, 276, 1229, 1233, 1649, 1652, 1934, 2052, 2053
2. gr. — 110, 462, 727
4. gr. — 420, 1346
5. gr. — 334, 419, 785, 1680
- 1989, nr. 121, 28. desember. Lög um skráningu og meðferð persónuupplýsinga.
— 1404
9. gr. — 877
- 1989, nr. 513, 6. nóvember. Reglugerð um bann við línuveiðum í sunnanverðum Faxaflóa.
1. gr. — 257
2. gr. — 257

1991, nr. 19, 26. mars. Lög um meðferð opinberra mála.

29. gr. — 1240

193. gr. — 1240

1991, nr. 21, 26. mars. Lög um gjaldþrotaskipti o.fl.

— 1864, 1865

187. gr. — 1864, 1865

IV. EFNISSKRÁ TIL YFIRLITS

	Bls.
Aðfinnslur	38, 724, 758, 762, 879, 1127, 1186, 1387, 1444, 1531, 1653, 1663, 1690, 1807, 1860, 1876, 1944
Aðflutningsgjöld	138
Aðför. Sjá fjárnám, innsetning, lögbann, löghald, útburður.	
Aðild	42, 118, 212, 331, 707, 922, 1657
Afsal	145
Arkitektar	321
Auglýsingar	1726
Ábyrgð stjórnarmanna í hlutafélagi	936, 1974
Ábyrgðaryfirlýsing	404
Áfengislög	1855
Áfrýjun	
1. Áfrýjunarleyfi	42, 70, 118, 145, 178, 321, 348, 482, 514, 561, 570, 745, 853, 857, 894, 1356, 1555, 1592, 1635, 1663, 1676, 1888, 1894, 1912, 1919, 1922, 1966, 2006
2. Máli gagnáfrýjað	70, 321, 334, 426, 443, 561, 570, 785, 857, 1334, 1444, 1474, 1481, 1524, 1609, 1704, 1717, 1722, 1753, 1888, 1894, 1949, 1973, 2006
3. Máli áfrýjað með heimild í 36. gr. laga nr. 75/1973	1186
4. Ýmis atriði.	32, 38, 216, 900, 1550, 1590, 1657, 1919, 1922
Áfrýjunarstefna	38, 767, 1356
Ákæra	203, 393, 749, 777
Ákærvald	936
Áskorunarmál	490, 664
Ávana- og fíkniefni	290, 522, 1199
Bankar	686, 922, 2078
Biðlaun	14
Bífreiddar:	
A. Einkamál	426, 1186, 1888, 1894, 1949, 2006, 2091
B. Opinber mál	58, 157, 203, 306, 393, 500, 508, 600,

	608, 691, 767, 773, 1146, 1234, 1364, 1465, 1468, 1497, 1500, 1505, 1561, 1605, 1747, 1773, 1845, 1901, 1903, 1905, 1940, 2036, 2060
Birting dóms	216
Bókhald	936, 1236, 1511
Bráðabirgðaökuleyfisvipting	1632
Brot í opinberu starfi	1776
Búfé	1434
Byggingamál	219
Dómarar. Sjá og Dómstólar.	25, 30, 38, 68, 242, 758, 767, 894, 898, 1186, 1605, 1679, 1690, 1820, 1843, 1909
Dómkröfur	1356
Dómkvaðning	1387, 1817
Dómsáttir	
A.Einkamál	1919
B. Opinber mál	22, 262, 1234, 1364, 1901
Dómstólar	256, 1431
Eftirlaun	2022
Eignarnám	118
Eignarréttur	118
Eignaupptaka	290, 522, 1127, 1199
Endurgreiðsla	1738
Endurkrafa	2078
Erfðaskrá	570
Erlend lög	1356
Farbann	1618, 1688
Farmbréf	1356
Farmflutningar	1356
Farmsamningur	1356
Fasteignakaup	145, 178, 1524
Fasteignasala	1704
Fiskveiðibrot	1127
Fjárdráttur	936, 1531
Fjármál hjóna. Sjá Hjón	
Fjárnám	518, 745, 758, 898, 1860, 1912, 1919, 2069
Fjársvik	868, 883, 889, 936, 1178, 1641, 1876, 1928
Forgangsröð kröfu	903
Forkaupsréttur	1827

Frávísun:

1. Frá héraðsdómi	50, 242, 331, 514, 853, 910, 1382, 1481, 1944
2. Frá Hæstarétti	32, 34, 49, 212, 247, 415, 482, 721, 840, 842, 898, 900, 1408, 1412, 1471, 1550, 1590, 1624, 1657, 1860, 1919, 1922, 2018, 2020
3. Frávísunarkröfu hafnað	216, 777, 872, 1912
4. Frávísunardómi hrundið	749
Frestdagur	1166, 1759, 1919
Frestur	34, 36, 247, 248, 249, 251, 480, 482, 842, 844, 1555, 1590, 2018, 2020
Fyrning	2074
Fyrning sakar	1855
Gagnaöflun	25, 1366, 1393, 1490, 1820
Galli	97, 178, 1997, 2069
Gatnagerðargjald	615, 635, 638, 641, 644, 651, 654, 657, 660, 663, 666, 673, 676, 679
Geðheilbrigðisrannsókn.	259, 312
Geymsla	1564
Gjafsókn. Gjafvörn	561, 570, 857, 2006
Gjaldmiðill	1912
Gjaldþrotaskipti	12, 721, 903, 936, 1166, 1635, 1714, 1717, 1722, 1759, 1824, 1862, 1966, 1974
Greiðsla	145, 707, 918
Greiðslustöðvun	1511, 1558
Grennd	219
Gæsluvarðhald. Sjá Kærumál.	
Hafnargerð	930, 1817
Hafning máls	289, 846
Hald á munum	1618, 1867
Hefð	118, 1444
Hegningarauki	58, 108, 290, 306, 473, 724, 739, 780, 812, 1199, 1419, 1468, 1605, 1625, 1641, 1671, 1681, 1747, 1876, 1928, 2057
Heimvísun. Sjá Ómerking.	
Hjón	242, 745, 1571, 1592
Hlutafélög	936, 1974
Húsaleiga	334, 1609
Húsbrot	393, 802
Hylming	58, 936, 2057
Hæstaréttarlög 45. gr.	1356

	Bls.
Höfundarréttur	795
Innsetning	239, 412, 415, 1434
Ítrekun	157, 203, 473, 508, 588, 600, 739, 767, 773, 780, 1419, 1465, 1468, 1493, 1497, 1500, 1505, 1625, 1671, 1681, 1773, 1903, 1905, 1928, 1940, 2060
Jarðalög	1827
Kaup	1738
Kaupgjald	827, 903
Kaupmáli	1592
Kröfugerð	1356
Kærumál:	
A. Einkamál:	
1. Búskipti	1471, 1820
2. Fjárnám	758, 898, 1860
3. Frávísun: a) frá héraðsdómi	331, 1382
b) frá Hæstarétti	49, 212, 415, 721, 898, 1412, 1471, 1624, 1860
c) frávísunarkröfu hafnað	872
4. Frestur	1413, 1858
5. Gagnaöflun	25, 1366, 1490, 1820
6. Gjaldþrotaskipti	12, 1714, 1862
7. Hæfi dómara	25, 30, 1909
8. Kæruheimild	12, 415, 721, 758, 898, 1412, 1471, 1624, 1860
9. Lausnargerð	3, 423
10. Lögbann	3, 1620, 1624
11. Matsmál	1387, 1413, 1817
12. Ómerking	1382, 2063
13. Réttarfar	765
14. Sjálfræðissvipting	236, 718
15. Stefnubirting	50
16. Sönnunarfærsla	1144
17. Uppboð	212, 1382, 1417
18. Útburður	1843
19. Vitni	872, 1366, 1401, 1490
20. Þinglýsing	49, 209 762, 879, 1155, 1398, 1743
B. Opinber mál:	
1. Bráðabirgðaökuleyfissvipting	1632
2. Dómsátt felld úr gildi	22, 262, 1234, 1364, 1901

Bls.

3. Farbann	1618, 1688
4. Frávisunardómur úr gildi felldur	749
5. Frávisunarkröfu hafnað	777
6. Frávisun frá Hæstarétti	1408
7. Gæsluvarðhald:	
a) 1. tl. 1. mgr. 67. gr. l. nr 74/1974 ...	55, 135, 160, 164, 259, 312, 488, 847, 1408, 1410, 1429, 1438, 1602
b) 3. tl. 1. mgr. 67. gr.	82, 160, 164
c) 4. tl. 1. mgr. 67. gr.	259, 1405
d) 5. tl. 1. mgr. 67. gr.	55, 82, 160, 162, 164, 1395, 2091
e) 6. tl. 1. mgr. 67. gr.	312
f) 2. mgr. 67. gr.	312
g) Úrskurður úr gildi felldur	312, 1405, 1602
8. Munnlegur málflutningur	312
9. Opinbert réttarfar	520, 1630
10. Rannsóknargögn	1630
Lagaskilareglur	1356
Landamerksamál	1444, 1481
Landhelgisbrot. Sjá Fiskveiðibrot	1127
Laun í veikindaforföllum	70, 484
Lausafjárkaup	1440, 1550, 1613, 1663, 1997, 2069
Lausnargerð	3, 423
Lán	419
Lántökugjald	1613
Leiðbeiningarskylda	745, 1401
Leigubifreiðastjórar	1807
Lífeyrissjóðir	1807, 1966
Líkamsmeiðingar	166, 253, 393, 494, 724, 857, 1681, 1776
Læknaráð	449, 1199, 1393, 1944
Lögbann	3, 219, 930, 1620, 1624
Löggiltir endurskoðendur	936
Löghald	570
Löggjöfnun	97
Lögmenn	785, 1820
Lögreglumenn	1776
Lögræði	236, 718
Lögskýring	138
Lögtak	1186, 1334
Lögveð	138, 615, 635, 638, 641, 644, 651, 654, 657, 660, 663, 666, 673, 676, 679, 1966

	Bls.
Manndráp	1199
Manndráp af gáleysi	1146
Mannréttindasáttmáli Evrópu	216, 1690, 1807
Matsgerð	178, 1127, 1368, 1387, 1413, 1817, 1997, 2069
Málflutningslaun	785
Málflutningsumboð	765
Málflutningur	1653
Málsforræði	1413
Málskostnaður	289, 918, 1807
Meðdómendur. Sjá dómarar	1679, 1690
Meiðyrði. Sjá Ærumeiðingar	1173, 2022
Miskabætur. Sjá Skaðabætur.	
Misneyting	561, 570
Nauðgun	84, 264, 393, 1580
Nauðungaruppböð	212, 703, 894, 1382, 1417, 1558, 1590, 1653, 1657, 1922
Nytjastuldur	1199, 1625, 1671
Opinberir starfsmenn	14
Ógild stjórnarathöfn	1690
Ógildi samnings	561, 570
Ómaksbætur	113, 114, 115, 117, 304, 682, 683, 684, 846, 897, 1485, 1487, 1488, 1659, 1661
Ómerking:	
A. Einkamál	50, 68, 242, 514, 703, 853, 894, 1382, 1481, 1653, 1676, 1679, 1717, 1722, 1824, 1944, 2063
B. Opinber mál	256, 1431
Rangar sakargiftir	1500, 1505
Rán	277, 1199
Refsingar og önnur viðurlög.	
a. Ákvörðun refsingar frestað með skilyrði	253
b. Fangelsisrefsing	38, 58, 84, 108, 166, 264, 277, 290, 393, 473, 522, 588, 724, 739, 773, 780, 802, 812, 868, 889, 936, 1199, 1236, 1419, 1493, 1497, 1500, 1511, 1531, 1580, 1625, 1641, 1671, 1681, 1747, 1773, 1876, 1905, 1928, 2036, 2050, 2054, 2057, 2066
c. Varðhaldsrefsing	203, 494, 508, 600, 608, 767, 1146, 1468, 1505, 1605, 1776, 1903, 2060
d. Fangelsisrefsing og sekt	522, 1236, 1511
e. Varðhaldsrefsing og sekt	600, 1146

f. Sekt dæmd og varðhald sem vararefsing	157, 306, 500, 600, 936, 1127, 1146, 1465, 1561, 1855, 1940
g. Sekt dæmd og fangelsi sem vararefsing	522, 1236, 1511
h. Skilorðsbundnir dómar	38, 253, 290, 393, 494, 600, 724, 773, 802, 812, 936, 1146, 1236, 1511, 1776, 1876, 1928, 2057, 2066
i. Svípting ökuleyfis	58, 203, 393, 508, 608, 767, 773, 1147, 1465, 1605, 1747, 1773, 1905, 1940
j. Eignaupptaka	522, 1127, 1199
k. Ómerking ummæla	1173
Réttarfarsannmarkar. Sjá Aðfinnslur.	
Réttindasvípting	936, 1236
Reynslulausn	1773, 1905
Riftun	97, 1166, 1550, 1738, 1759
Sakarkostnaður	264
Sakarskipting	2006
Samaðild. Sjá Aðild.	
Sameign	1434
Sameignarfélag	1635
Sameining mála	473, 588, 1419
Samningar	194, 1440
Sératkvæði.	118, 157, 178, 264, 334, 443, 615, 635, 638, 641, 644, 651, 654, 657, 660, 663, 666, 673, 676, 679, 785, 802, 812, 857, 900, 936, 1146, 1413, 1444, 1531, 1605, 1609, 1827, 1862, 1966, 1974, 2022
Sjálfraði	236, 718
Sjálfskuldarábyrgð	2074
Sjálfataka	1474
Sjómannalög	70, 484, 925, 1139, 1753
Skaðabætur:	
A. Innan samninga:	97, 178, 1356, 1524, 1997, 2069
B. Utan samninga:	
1. Bifreiðar	426, 1888, 1894, 1949, 2006, 2087
2. Opinber mál	38, 84, 108, 253, 264, 588, 724, 910, 1641, 1681, 1876, 1928, 2050
3. Vinnuslys	449, 707
4. Ýmis tilvik	443, 795, 857, 1368, 1474, 1564, 1726, 1824, 1867, 1974
Skattar	1186, 1334
Skattsvik	1236

	Bls.
Skilasvik	1511
Skilnaðarsamningur	242
Skilorð. Sjá Refsingar og önnur viðurlög.	
Skilorðsrof	773, 1580, 1773, 1905
Skiptamál	242, 1471, 1571, 1592, 1820
Skipulag	219, 930, 1368
Skírlífisbrot	802, 812
Skjalafals o.fl.	38, 473, 588, 780, 936, 1236, 1419, 1531, 1641, 1876, 2036, 2050, 2054, 2066
Skriflega flutt mál	1657, 1944, 2074
Skuldabréf	918, 1366, 2074
Skuldajöfnuður	178, 228
Skuldamál	42, 194, 228, 1609
Skuldaröð	903
Stefnubirting	50, 490, 853
Stjórnarskrá, stjórnskipun	615, 635, 638, 641, 644, 651, 654, 657, 660, 663, 666, 673, 676, 679, 1690, 1807
Stjórnsýsla	1474, 1690
Söluskattur	910, 1511
Sönnun	166, 522, 1144, 1178, 1845, 1876
Tálbeita	290
Tékkar	686, 883, 889, 1178, 1641, 1876, 2078
Tilraun	393, 739
Tolllagabrot	1855
Tómlæti	70, 194, 404
Trygging	1862
Umboðssvik	936
Umferðarlög. Sjá Bifeiðar.	
Uppboð	900
Uppsagnarfrestur	903, 925, 1139, 1753
Útburðargerðir	32, 1843
Útivist aðila	1, 2, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 304, 305, 682, 683, 684, 685, 717, 754, 755, 756, 757, 897, 1485, 1486, 1487, 1488, 1489, 1659, 1660, 1661, 1662, 1925, 1926, 1927
Valdþurrð	348
Vanaafbrotamaður. Sjá Ítrekun.	
Vanefndir	1524
Varnarsamningur við Bandaríki Norður-Ameríku	827
Vatnsréttindi	118

	Bls.
Vátrygging	868
Vegir	1368
Veðifélag	1620, 1624
Veikindadagar	70, 484
Verðlagseftirlit	1726
Verðtrygging	348, 367, 385
Verkfall	443
Verksamningar	404, 849
Vextir	1663, 1807
Vinnusamningar	70, 484, 827, 925, 1139, 1753, 2022
Vinnuslys. Sjá Skaðabætur	
Vis major	1564
Vitni	872, 1366, 1401, 1490
Vítur. Sjá Aðfinnslur	
Víxlar. Víxilmál	922, 1490, 1867, 1912
Pingfestingu synjað	840
Pinglýsing	49, 118, 209, 762, 879, 1155, 1398, 1743
Þjófnaður	58, 108, 473, 588, 739, 780, 1419, 1493, 1625, 1681
Póknun	1704
Ærumeiðingar	1173, 2022
Ökuhraði	500, 1500, 1505, 1561
Ökuleyfisvipting	58, 203, 306, 393, 508, 608, 767, 773, 1146, 1465, 1605, 1747, 1773, 1905, 1940
Ölvunarakstur. Sjá Bifreiðar og Ökuleyfisvipting	58, 203, 393, 508, 608, 767, 773, 1234, 1465, 1605, 1747, 1773, 1845, 1905, 1940, 2036
Örorka	426, 449, 707, 857, 1888, 1894, 1949, 2006

V. EFNISKRÁ

	Bls.
<i>Aðfinnslur</i>	
Fundið að drætti, sem varð á því að héraðsdómari endursendi ríkissaksóknara áfrýjunarstefnu. Einnig var fundið að gagnrýni á áfrýjun málsins í bréfi héraðsdómara til ríkissaksóknara. Sjá Áfrýjunarstefna og Dómarar	38
Fundið var að því í máli ákærvaldsins gegn H fyrir líkamsárás að héraðsdómari fjallaði um margþætta skaðabótakröfu árásarþola í einu lagi. Ekki var þó talin næg ástæða til að vísa kröfunni frá dómi. Sjá Líkamsmeiðingar og Skaðabætur	724
Kæra máls til Hæstaréttar var talin ófyrirsynju og átalinn. Sjá Fjárnám ...	758
Sóknaraðili í kærumáli vegna þinglýsingar var ólöglerður en hafði notið leiðbeininga þinglýsingadómara. Þrátt fyrir það var kröfugerð hans í kærumálinu, sem var í 22 liðum, að langmestu leyti óviðkomandi því álitaefni, sem til úrlausnar var í kærumálinu. Var það á talið ...	762
Í kærumáli vegna kröfu um aflýsingu veðskuldabréfs var átalinn dráttur sem hafði orðið á meðferð bréfsins hjá þinglýsingadómara og mistök við útgáfu veðbókarvottorðs.	879
Í máli gegn A vegna fiskveiðibrots var að því fundið að matsmenn, sem yfirheyrðir voru, voru samtímis fyrir dómi og var það talið andstætt 3. mgr. 102. gr. laga nr. 74/1974. Sjá Fiskveiðibrot og Eignaupptaka	1127
Meðferð á kæru vegna þungaskatts bifreiða var ekki talin hafa verið að lögum. Sjá Skattar, Dómarar og Lögtak	1186
Í kærumáli vegna kröfu um dómkvaðningu matsmanna voru lögmenn aðila átaldir fyrir að hafa sent Hæstarétti fjölda athugasemda og skjala eftir framlagningu venjubundinna greinargerða. Sjá Kærumál, matsmál.	1387
Í landamerkjamáli var fundið að því að lögmenn aðila hvor um sig öfluðu álitsgerða sérfróðra manna í stað þess að hlutast til um dómkvaðningu matsmanna. Af hálfu annars aðilans hafi og verið lögð fram vottorð á þriðja tugar manna, en af þeim hafi einungis sjö	

komið fyrir dóm. Var þessi málatilbúnaður átalinn. Sjá Landa- merkjamál.	1444
Í máli ákærvalds gegn V sparisjóðsstjóra, sem sakfelldur var fyrir fjár- drátt og rangfærslu skjala, var fundið að ýmsum atriðum varðandi meðferð málsins. Þrátt fyrir neitun ákærða voru engin vitni kvödd fyrir dóm. Samning dómsins þótti í andstöðu við ákvæði laga nr. 74/1974 og sending dómsgerða dróst mjög úr hömlu. Voru þessir ágallar átaldir, en ekki talin alveg næg ástæða til ómerkingar. Einn dómenda skilaði sératkvæði og taldi annmarka á málsmeðferðinni svo mikla að óhjákvæmilegt væri að ómerkja héraðsdóm og máls- meðferð og vísa málinu heim til löglegrar meðferðar. Sjá Fjárrátt- ur og Skjalafals o.fl.	1531
Fundið var að ýmsum atriðum varðandi meðferð uppboðsmáls og upp- kvaðningu tveggja úrskurða. Sjá Nauðungaruppboð og Ómerking.	1653
Bæjarþingsmál, þar sem deilt var um viðskiptaskuld, var fyrst dómtekið 25. maí 1988 að loknum aðalflutningi og síðan tekið upp og endur- flutt 13. desember s.á og aftur tekið upp 18. maí 1989 og endurflutt og dómtekið 22. s.m. Var þessi málsmeðferð talin í andstöðu við 120. gr. laga nr. 85/1936.	1663
Í máli, sem höfðað var til ógildingar á úrskurði sjávarútvegsráðuneytis á grundvelli laga nr. 32/1976 um upptöku ólöglegs sjávaraflla, kváðu þrír embættisdómarar upp héraðsdóm. Hæstiréttur taldi að rétt hefði verið að dæma málið með sérfróðum meðdómendum. Sjá Stjórnisýsla	1690
Mál Lífeyrissjóðs leigubifreiðarstjóra gegn Ú til greiðslu iðgjalda var þingfest 9. desember 1986. 31. mars 1987 skilaði stefndi greinargerð og fór málið þá til úthlutunar. Málið var síðan ekki tekið fyrir fyrr en 22. nóvember 1989 og var þá frestað til aðalflutnings, sem fram fór 27. mars 1990, en dómur var kveðinn upp 23. apríl sama ár. Var þessi mikli dráttur á málinu, sem ekki hafði verið gefin skýring á, átalinn. Sjá Lífeyrissjóðir.	1807
Fjárnámsgerð, sem fram fór 26. mars 1991 var kærð til Hæstaréttar 8. apríl, en kæran var ekki móttækin í Hæstarétti fyrr en 12. nóvember 1991. Var þessi dráttur ekki talinn hafa verið réttlættur.	1860
Í máli gegn K vegna atlaðra fjársvika og skjalafals var gerð athugasemd við það að ákærðu hafði ekki verið skipaður réttargæslumaður við yfirheyrslur hjá rannsóknarlögreglu ríkisins með hliðsjón af and- legu ástandi hennar, en hún hafði verið svipt sjálfræði.	1876

Gerð var athugasemd við að í máli til heimtu skaðabóta vegna vinnuslyss voru ekki kvaddir til sérfróðir meðdómendur í héraði. 1944

Aðflutningsgjöld

Sjá Lögveð 138

Aðför

Sjá Fjárnám, Innsetning, Lögbann, Löghald, Lögtak, Útburðargerðir.

Aðild

G taldi máli ranglega beint gegn sér þar sem verk þau, er umstefndir reikningar byggðust á, hafi verið unnin fyrir fleiri en hann. Talið var að G bæri ýmist beina og ótakmarkaða eða óskipta ábyrgð með sameigendum sínum og væru því lagaskilyrði fyrir því að málinu væri beint gegn honum einum, enda kæmi ekki fram í málinu að fyrirvari hafi verið gerður um takmarkaða greiðsluskyldu hans 42

B höfðaði mál til viðurkenningar á eignarrétti dánarbús föður hennar yfir foss- og vatnsréttindum nokkurra vatnsfalla í Vestur-Ísafjarðarsýslu. Var eins og á stóð í máli þessu og með hliðsjón af 1. mgr. 53. gr. laga um meðferð einkamála í héraði talið að B gæti gert kröfur f.h. dánarbúsins. Sjá Eignarréttindi. 118

Kærumáli vegna nauðungaruppbóðs á fasteign vísað frá Hæstarétti þar sem hlutafélagið Sana, þinglesinn eigandi fasteignarinnar, hafði verið lagt niður á árinu 1979, og taldi Hæstiréttur gögn kærumálsins ekki leiða nægilega í ljós, hver væri að lögum réttur varnaraðili í uppboðsmálinu. Sjá einnig Kærumál, uppboð 212

Í máli gegn Rafveitu Hafnarfjarðar til staðfestingar á lögbanni beindust ýmsar málsástæður stefnanda að ríkissjóði og var talið að hann ætti svo verulegra hagsmuna að gæta í málinu að laganauðsyn hefði borið til að stefna honum sem aðila. Var málinu vísað frá héraðsdómi. Sjá Frávísun frá héraðsdómi. 331

Mál vegna vinnuslyss í vélsmiðju höfðað gegn þremur sameigendum, sem voru dæmdir í héraði til greiðslu skaðabóta in solidum. Einnigis einn þeirra áfrýjaði dóminum og lækkaði Hæstiréttur bætur miðað við héraðsdóm. Var áfrýjandinn sýknaður þar sem upplýst var að hinir sameigendurnir höfðu eftir uppsögu héraðsdóms greitt að fullu þá fjárhæð bóta auk vaxta, sem Hæstiréttur taldi að áfrýjandinn væri ábyrgur fyrir. 707

G, sem stefnt var til greiðslu eigin víxils, er greiðast átti í Útvegsbanka Íslands, krafðist sýknu þar sem stefnandinn, Útvegsbanki Íslands

hf., væri ekki réttur aðili. Var þessari málsástæðu hafnað. Sjá Víxl- ar.	922
Í áfrýjunarmáli vegna uppboðs á fasteign var ekki öllum stefnt til varna í Hæstarétti, sem voru aðilar uppboðsins samkvæmt lögum um nauðungaruppboð. Málinu var vísað frá Hæstarétti.	1657

Afsal

Sjá Fasteignakaup	145
-------------------------	-----

Arkitektar

S arkitekt krafði ÁS og ÁG um greiðslu á 341.683 krónum fyrir arki- tektastörf að hönnun nýbygginga á lóð við Súðarvog í Reykjavík, sem honum voru falin á árinu 1959. Hluti mannvirkjanna var reist- ur á árunum 1961-1963, en síðan varð langt hlé á framkvæmdum. Samið hafði verið um að S fengi greitt eftir því sem framkvæmdum miðaði og yrði þóknun reiknuð eftir gjaldskrá Arkitektafélags Ís- lands. Fékk hann greiðslur 1961-1963 og 1968, en ekki eftir það. ÁS og ÁG seldu byggingarrétt sinn að hluta 1983. Var byggingafram- kvæmdum eftir það haldið áfram, bæði af hálfu nýs aðila og af ÁS. Þurfti þá að leggja fram endurnýjaða byggingarleyfisumsókn með teikningum. ÁS og ÁG töldu sig hafa að fullu gert upp við S með greiðslunni 1968. Dæmt var í héraði og í Hæstarétti að byggja yrði á því að fyrri greiðslur hefðu einungis verið hæfileg þóknun fyrir teikningar á þeim framkvæmdum, sem lokið var 1968. Þá var talið að S mætti verðleggja vinnu sína vegna áframhalds framkvæmda miðað við verðlag á þeim tíma, þótt fyrri teikningar kynnu að koma að notum við endanlega byggingarleyfisumsókn. Einnig var fallist á það að S gæti beint kröfu sinni að ÁS og ÁG þótt þeir hefðu að hluta selt byggingarrétt sinn. S miðaði reikninga sína hins vegar við hærri gjaldflokk en upphaflega vegna breytinga á eðli bygginganna og vildi einnig miða við herra hlutfall af heildarþókn- un arkitekts fyrir teikningar en í gildi var er framkvæmdum var haldið áfram. Var þessu hafnað af héraðsdómi og Hæstarétti og voru ÁS og ÁG dæmdir til að greiða S 192.481,04 krónur með vöxt- um auk málskostnaðar.	321
---	-----

Atvinnuréttindi.
Sjá Réttindasvipting

Auglýsingar

Auglýsing viðskiptaráðuneytis, þar sem vakin var athygli á verðkönnun Verðlagsstofnunar hjá ljósmyndastofum, var talin andstæð lögum nr. 56/1978 um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti, og voru ljósmyndara, sem taldi sig hafa orðið fyrir tjóni af þessum sökum, dæmdar skaðabætur. Sjá Skaðabætur.	1726
---	------

Ábyrgð stjórnarmanna í hlutafélagi

Sjá Hlutafélög	936, 1974
----------------------	-----------

Ábyrgðaryfirlýsing

Vegna verksamnings milli Álftáróss hf. og Blikksmiðjunnar Vogs hf. á árinu 1985 gaf Útvegsbanki Íslands út ábyrgðaryfirlýsingu, þar sem bankinn setti Álftárósi hf. 587.024 króna tryggingu fyrir efnudum blikksmiðjunnar sem verktaka. Samkvæmt ákvæðum yfirlýsingarinnar gildi hún til 31. desember 1986. Blikksmiðjan Vogur hf. varð gjaldþrota 12. ágúst 1985 og var þá verulegum hluta umsamins verks ólokið. Með bréfum 23. og 29. ágúst sama ár krafði Álftárós hf. bankann um greiðslu samkvæmt ábyrgðinni, en þar var ekki gerð grein fyrir fjárhæð tjóns. Álftárós hf. lýsti kröfum í protabúið í október 1985, og varð endanleg fjárhæð kröfunnar 1.176.394 krónur. Var hún viðurkennd sem almenn krafa og fengust 127.902,90 krónur upp í hana. Í desember 1987 ítrekaði Álftárós hf. kröfu gagnvart bankanum um tryggingarféð, en bankinn hafnaði henni þar sem tryggingin væri fallin niður. Höfðaði Álftárós hf. þá mál gegn bankanum. Héraðsdómur taldi að þar sem stefnandi hefði ekkert aðhafst fyrr en í desember 1987, þ.e. tæpu ári eftir að ábyrgðartryggingin féll úr gildi, gæti hann ekki vegna tómlætis átt kröfu á hendur stefnda vegna yfirlýsingarinnar. Var bankinn því sýknaður. Hæstiréttur vísaði hins vegar til bréfa Álftáróss hf. í ágúst 1985 og taldi að líta yrði svo á að þar með hafi hann gert bankanum nægilega ljóst fyrir lok ábyrgðartímans, að hann myndi gera ábyrgðina gildandi. Þótt hann hafi ekki sýnt bankanum fram á í hverju tjón hans var fólgið fyrr en við þingfestingu málsins gæti það ekki leitt til þess að réttur hans félli niður vegna tómlætis. Var krafa hans því tekin til greina.	404
---	-----

Áfengislög

M var dæmdur fyrir brot á áfengislögum og tollalögum með því að hafa í maí 1988 komið með 720 dósir af bjór til landsins í skipi. Var hann dæmdur til greiðslu 100.000 króna sektar, en því var hafnað að sök hans væri fyrnd með vísan til 2. mgr. 81. gr. almennra hegningarlaga. Sjá og Fyrning sakar.....	1855
---	------

Áfrýjun

1. Áfrýjunarleyfi.	42, 70, 118, 145, 178, 321, 348, 482, 514, 561, 570, 745, 853, 857, 894, 1356, 1555, 1592, 1635, 1663, 1676, 1888, 1894, 1912, 1919, 1922, 1966,	2006
2. Máli gagnáfrýjað.	70, 321, 334, 426, 443, 561, 570, 785, 857, 1334, 1444, 1474, 1481, 1524, 1609, 1704, 1717, 1722, 1753, 1888, 1894, 1949, 1973,	2006
3. Máli áfrýjað með heimild í 36. gr. laga nr. 75/1973.		1186
4. Ýmis atriði:		
G áfrýjaði úrskurði fógætaréttar um útburð hans úr húsnæði F og krafðist þess að úrskurðurinn yrði felldur úr gildi og útburðarkröfum F hafnað. Við munnlegan málflutning fyrir Hæstarétti var upplýst, að F hefði fengið umráð hins umdeilda húsnæðis skömmu eftir að úrskurður fógætaréttar gekk. Var talið að aðilar hefðu ekki lengur réttarhagsmuni af því að hinn áfrýjaði úrskurður kæmi til endurskoðunar fyrir Hæstarétti og var málinu því sjálfkrafa vísað frá Hæstarétti		32
Pegar héraðsdómari í opinberu máli endursendi ríkissaksóknara dómsgerðir málsins með áritaðri áfrýjunarstefnu gagnrýndi hann jafnframt áfrýjun málsins og óskaði þess að þeirri gagnrýni yrði komið á framfæri við Hæstarétt. Talið að ríkissaksóknari hafi verið að sinna embættisskyldum sínum samkvæmt 2. tl. 175. gr. laga nr. 74/1974. Bréf héraðsdómarans talið óþarft og orðalag þess um sumt óviðurkvæmilegt		38
Dómur gekk í opinberu máli 5. júlí 1990 að viðstöddum fulltrúa ákærvalds og ákærðu eða verjendum þeirra. Við dómsuppsögu var afhent endurrit dómsins að hluta, þ.e. sá hluti hans, sem hafði að geyma niðurstöðu dómsins og dómsorð. Dómsgerðir voru hins vegar sendar sérstökum ríkissaksóknara í málinu 14. desember 1990. Gaf hann út áfrýjunarstefnu 17. desember sama ár. Af hálfu ákærðu var þess krafist að málinu yrði vísað frá Hæstarétti þar sem áfrýjunarstefna hefði ekki verið gefin út innan þess frests, sem til-		

- greindur var í 2. mgr. 179. gr. laga um meðferð opinberra mála nr. 74/1974, þar sem sagði að ríkissaksóknari skuli hafa tekið ákvörðun um áfrýjun „eigi síðar en 3 mánuðum eftir að dómsgerðir hafa komið honum í hendur . . .“ Töldu ákærðu að ákvæði þetta ætti að skýra svo að upphaf bæri að miða við 5. júlí 1990 og að þá skýringu bæri meðal annars að velja með hliðsjón af 6. gr. Evrópuráðssamnings um verndun mannréttinda og mannfrelsi. Þá var því haldið fram af hálfu ákærðu að ákvæði laga nr. 74/1974 um áfrýjun bryti gegn meginreglu íslensks réttar um jafnræði þar sem dómþola er ætlaður tveggja vikna frestur til áfrýjunar frá birtingu dóms, en ríkissaksóknara þriggja mánaða frestur samkvæmt áðurgreindu ákvæði. Málið var sérstaklega flutt um frávísunarkröfu ákærða. Í dómi Hæstaréttar segir að hinn almenna sakhraðaregla íslensks réttarfars, sem m.a. komi fram í 138. gr. laga nr. 74/1974, leiði til þess að hraða beri ákvörðun um áfrýjun og hafi sá hluti dómsins, sem ekki var afhentur fyrr en 14. desember 1990, haft að geyma frásögn af atriðum, sem fulltrúa ákæruvaldsins voru kunn með öðrum hætti. Var og vísað til þess að umrætt mál gegn ákærðu hefði tekið langan tíma. Hins vegar sé vafalaust, að með orðinu dómsgerðir í 179. gr. laga nr. 74/1974 sé átt við safn allra skjala í máli og endurrita þess, sem bókað hefur verið um það í bækur dómstóls. Þó að málarekstur gegn ákærðu hefði tekið langan tíma og alllangt liðið frá dómsuppsögu þar til áfrýjun var ráðin gæti það ekki leitt til þess að umrætt ákvæði yrði skýrt gegn orðanna hljóðan. Breytti það ekki þessari niðurstöðu að ríkissaksóknara væri enn í lögum ætlaður lengri tími en dómfellda til að segja til um áfrýjun, meðal annars af þeirri ástæðu, að honum er almennt ætlað að hafa málstað dómfelldra manna í huga við ákvörðun sína. Frávísunarkröfum ákærðu var því hafnað. 216
- Uppboði til slita á sameign var áfrýjað til Hæstaréttar tæpum sjö vikum eftir að hið áfrýjaða uppboð fór fram, en samkvæmt 2. mgr. 4. gr. laga nr. 57/1949 var áfrýjunarfrestur fjórar vikur. Var talið að það ákvæði ætti við og var málinu vísað frá Hæstarétti. 900
- Í riftunarmáli vegna kaupa á bifhjóli þóttu ráðstafanir áfrýjanda, eftir að hann skaut málinu til Hæstaréttar, ekki samrýmast áfrýjun þess og var málinu sjálfkrafa vísað frá Hæstarétti. Sjá Frávísun frá Hæstarétti. ... 1550
- Skilyrði til áfrýjunar úrskurðar uppboðsréttar þóttu ekki vera fyrir hendi og var málinu vísað frá Hæstarétti. Sjá Nauðungaruppboð. . 1590

Áfrýjunarmáli vegna uppboðs á fasteign var vísað frá Hæstarétti þar sem öllum aðilum uppboðsins hafði ekki verið stefnt til varna.	1657
Protabú áfrýjaði dómsátt, sem gerð hafði verið innan 6 mánaða áður en búið var tekið til gjaldprotaskipta og var vísað til VIII. kafla gjaldprotalaga nr. 6/1978, einkum 58. gr. Hæstiréttur vísaði til 1. mgr. 5. gr. laga nr. 85/1936 þar sem kveðið er á um að höfða megi dómsmál til að fá réttarsátt ógilta. Þessi leið hafi ekki verið farin og engin skilyrði hafi verið til þess samkvæmt gjaldprotalögum að áfrýja sáttinni. Var kröfu áfrýjanda um ógildingu hennar því vísað frá Hæstarétti.	1919
Sama þrotabú og að ofan greinir áfrýjaði nauðungaruppboði á hluta-bréfum í eigu þrotamanns, sem fram hafði farið 9. febrúar 1988, en búið var tekið til gjaldprotaskipta 22. apríl sama ár. Var áfrýjunarstefna gefin út 6. september 1988. Dómsmálaráðuneytið hafði hafnað beiðni þrotabúsins um áfrýjunarleyfi þar sem líta yrði svo á að áfrýjunarfrestur í uppboðsmálum væri 4 vikur, sbr. 4. gr. laga nr. 57/1949 um nauðungaruppboð, en dómsmálaráðherra gæti ef sérstaklega stæði á veitt leyfi til áfrýjunar innan þriggja mánaða frá lokum dómsathafnar. Hæstiréttur vísaði málinu frá með vísan til þessa og þar sem skilyrði 17. gr. laga nr. 75/1973 til áfrýjunar málsins væru ekki fyrir hendi, en áfrýjandi vísaði til þeirrar greinar til stuðnings áfrýjun sinni.	1922

Áfrýjunarfrestur

Sjá Áfrýjun	900
-------------------	-----

Áfrýjunarleyfi

Sjá Áfrýjun	1922
-------------------	------

Áfrýjunarstefna

Dómari opinbers máls birti ákærða áfrýjunarstefnu 23. febrúar 1990 og gaf honum 15 daga frest til að segja til um verjanda fyrir Hæstarétti. Dómsgerðir ásamt áritaðri áfrýjunarstefnu voru endursendar ríkissaksóknara 20. júní sama ár. Fundið var að þessum drætti	38
H rauf skilorð reynslulausnar er hann gerðist sekur um ölvun við akstur. Héraðsdómari tók ekki tillit til þess, en í áfrýjunarstefnu var ekki gerð krafa af hálfu ákæruvalds um þyngingu refsingar. Var því látið við refsíákvörðun héraðsdóms sitja þrátt fyrir kröfu ákæruvalds um	

þyngingu við munnlegan málflutning. Sjá einnig Bifreiðar og Dóm- arar.	767
Í áfrýjunarstefnu var ekki ótvírætt gerður fyrirvari varðandi nýjar kröf- ur, sbr. 45. gr. laga nr. 75/1973. Varakrafa, sem fyrst kom fram í Hæstarétti var því ekki tekin til efnislegrar meðferðar. Sjá Dóm- kröfur og Skaðabætur innan samninga.	1356

Ákæra

A var saksóttur fyrir akstur undir áhrifum áfengis og ógætilegan akstur, sem leiddi til útafaksturs og veltu bifreiðar, en þetta atferli var tal- ið varða við 1. mgr. 4. gr. og 1., sbr. 3. mgr. 45. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Í ákæruskjali var honum einnig gefið að sök að hafa ekið á allt að 110 kílómetra hraða miðað við klukkustund, án þess að það atferli væri þar sérstaklega heimfært til refsíákvæða. Þótti því rétt að láta við ofangreinda sakfellingu sitja. Sjá einnig Bifreiðar	203
B var ákærður fyrir tilraun til nauðgunar, líkamsárás og röskun á hús- friði. Sýknað var af ákæru fyrir nauðgunartilraun, en héraðsdómari taldi brot ákærða varða við 209. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/ 1940, sem hann taldi heimilt að beita, þótt þess ákvæðis væri ekki getið í ákæru. Hæstiréttur taldi ekki koma til álita að beita þessu ákvæði þar sem verknáðarlýsing þess væri ekki í ákæru.	
Sjá Líkamsárás	393
Ríkissaksóknari gaf út ákæru á hendur S refsifanga í því skyni að honum yrði gert að sæta gæslu að refsingu lokinni samkvæmt 65. og 66. gr. almennra hegningarlaga. Sakadómari vísaði ákærunni frá dómi þar sem hann taldi að Hæstiréttur hefði áður dæmt um kröfuna. Hæsti- réttur felldi frávísunardóminn úr gildi og taldi engar réttarfarsregl- ur því til fyrirstöðu að dæmt yrði um kröfuna, sem gerð væri á grundvelli heimildar í 67. gr. almennra hegningarlaga. Sjá Kæru- mál, frávísunardómur felldur úr gildi.	749
Skipaður verjandi ákærða í smyglmáli krafðist frávísunar frá héraðs- dómi þar sem ákæra í málinu fullnægði ekki lagaskilyrðum. Kröf- unni hafnað. Sjá Frávísunarkröfu hafnað.	777

Ákæruvald

Sérstakur ríkissaksóknari var skipaður í málum, sem tengdust gjaldþroti
Hafskíps hf. Gaf hann út tvær ákæru á hendur 17 mönnum 11. og
23. október 1988. Dómur féll í sakadómi Reykjavíkur 5. júlí 1990 og
voru 14 af hinum ákærðu sýknaðir. Hinn sérstaki ríkissaksóknari

lét síðan af starfi að eigin ósk, en nýr var skipaður í hans stað. Ákvað hann að skjóta málinu til Hæstaréttar að því er varðaði 4 hinna ákærðu.	936
---	-----

Álitsgerðir
Sjá Matsgerð

Áskorunarmál

Sjá Stef nubirting.	490
Sjá Frávísun frá héraðsdómi.	664

Ávana- og fíkniefni

S var ákærður fyrir að ákveða að kaupa hass erlendis og selja hér á landi. Þ var ákærð fyrir að hafa í félagi við S lagt fram fé til kaupanna. Lögreglumenn höfðu komist á snoðir um ráðagerðir ákærðu og handtöku mann þann, er flutti efnið til Íslands, á Keflavíkurlugvelli, og var ákveðið með samþykki hans að hann færi til Reykjavíkur, hefði samband við ákærða S og afhenti honum efnið, tæplega 3 kg. Gerði hann það að viðstöddum lögreglumönnum, sem handtöku þá ákærða. Í rannsóknargögnum málsins var því haldið leyndu að fyrrgreindur maður hefði verið handtekinn á Keflavíkurlugvelli. Var ákærða S ekki greint frá því á rannsóknarstigi málsins. Ákærði kvaðst hafa ætlað að kaupa mun minna magn en það, sem maðurinn afhenti honum. Hélt ákærði því fram að lögregla hefði samið við manninn um að leggja fyrir sig gildru til að koma á hann meiri sök en hann raunverulega átti. Ekki var talið sannað að ákærði S hafi ætlað að flytja inn meira hass en 700 gr. Talið var að lögreglu hefði verið heimilt að nota tálbeitu í umræddu tilviki þar sem hér var um mikið magn að ræða, en hins vegar hefði átt að gera ákærða ljóst þegar eftir handtöku hans, hvernig í pottinn var búið. Ákærði var í héraði dæmdur í 3ja mánaða fangelsi, þar af skyldu 2 mánuðir vera skilorðsbundnir. Hæstiréttur dæmdi hann í 4 mánuða fangelsi, þar af tvo skilorðsbundið. Ekki var talið að ákærðu Þ hafi verið kunnug áform S um fíkniefnakaup og -sölu og var hún sýknuð af kröfum ákæruvaldsins. Sjá einnig Eignaupptaka.	290
Ó var ákærður fyrir að hafa verið frumkvöðull í skipulagningu innflutnings og dreifingar á tæplega 1 kg af kókaíni á árinu 1988, en auk þess voru saksóttir X og Y. Ó neitaði öllum sakargiftum í málinu	

frá upphafi. Frásögnum X og Y, sem gáfu skýrslur hvor í sínu lagi við frumrannsókn málsins, bar saman um meginatriði málsins, þar á meðal um þátt Ó. Var talið sannað að ákærði hafi átt aðild að viðskiptunum allt frá upphafi og skipulagt kaup þeirra og síðar dreifingu hér á landi. Var brot hans talið varða við 173. gr. a almennra hegningarlaga. Var hann dæmdur í Hæstarétti í fangelsi í 4 ár og til að greiða 150.000 krónur í sekt til ríkissjóðs. Í héraði hafði Ó hlotið fangelsi í 4 1/2 ár. Sjá einnig Eignaupptaka	522
G var sakfelldur fyrir brot gegn 173. gr. a almennra hegningarlaga fyrir að hafa keypt 1000 skammta af LSD í Rotterdam og flutt hluta þess inn, en látið póstsenda megin hlutann til sín, en efnið ætlaði hann til sölu. Ákærði var í sama máli ásamt S dæmdur fyrir mann-dráp, rán og nytjastuld.	1199

Bankar

Banki krafði framseljendur tveggja tékka um greiðslu andvirðis þeirra þar sem tékkarnir hefðu reynst innstæðulausir. Sýkna. Sjá Tékkar	686
Hafnað var sýknukröfu í víxilmáli, er byggðist á því að stefnandi, Útvegsbanki Íslands hf., væri ekki réttur aðili þar sem víxillinn átti að greiðast í Útvegsbanka Íslands, sem lagður hefði verið niður. Sjá Víxlar.	922
Búnaðarbanki Íslands var dæmdur til að endurgreiða Osta- og smjörsoölunni andvirði tveggja tékka, sem hann hafði krafist greiðslu á vegna innstæðuleysis. Sjá Tékkar.	2078

Biðlaun

G krafði ríkið um biðlaun í 6 mánuði þar sem fulltrúastaða hennar við Hjúkrunarskóla Íslands var lögð niður og henni hefði ekki verið boðin sambærileg staða hjá ríkinu, sbr. 1. mgr. 14. gr. laga nr. 38/1954 um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins. Af hálfu ríkisins var því haldið fram að G hefði verið boðin sambærileg staða við námsbraut í hjúkrunarfræði við Háskóla Íslands. Hæstiréttur taldi ósannað að staða sú, sem G var boðin, hafi verið sambærileg við fyrri stöðu og hafi G getað hafnað henni án þess að missa rétt til biðlauna. Sjá Opinberir starfsmenn	14
---	----

Bifreiðar

A. Einkamál

- Hinn 26. september 1986, um miðjan dag í björtu veðri, varð 9 ára gamall drengur, P, fyrir fólksbifreið, sem S ók, á Arnarbakka í Reykjavík. Kom bifreiðin suður götuna, þar sem beygja var á henni til vinstri, þegar P bar þar að á reiðhjóli niður halla handan beygjunnar og lenti á vinstra framhorni bifreiðarinnar. Hlaut P mikla áverka á höfði og var talinn 100 % öryrki frá slysdegi til æviloka. S og tryggingafélag bifreiðarinnar voru samkvæmt ákvæðum þágildandi umferðarlaga nr. 40/1968 talin bera fébótaábyrgð á tjóni P og gögn málsins þóttu ekki réttlæta að beitt yrði heimildarákvæði 3. mgr. 67. gr. um að takmarka bótarétt tjónþola. Voru P dæmdar samtals 6.351.084 krónur í bætur, þar af 1.500.000 í miskabætur. Heildarbætur samkvæmt héraðsdómi námu 6.312.480 krónum. Þá var dánarbúi móður P dæmdar bætur vegna vinnuframlags hennar við umönnun og endurhæfingu drengsins, en hún lést undir meðferð málsins í héraði. Í héraði voru þessar bætur ákveðnar 450.000 krónur en í Hæstarétti 540.000 krónur. Faðir P gerði og kröfu um bætur vegna vinnutekjutaps, er hann hafði orðið fyrir vegna slyssins. Var kröfum hans hafnað með öllu í héraði en Hæstiréttur taldi sannað að hann hefði vegna umönnunar sonar síns misst nokkuð í tekjum og dæmdi honum 80.000 krónur í bætur. 426
- Í lögtaksmáli var deilt um lögmæti þungaskatts á bifreiðar. Sjá Skattar, Aðfinnslur, Dómarar. 1186
- H var farþegi í bifreið, sem lenti í hörðum árekstri á mótum Suðurlandsbrautar og Kringlumýrarbrautar í Reykjavík. Hlaut hún mikinn skurð frá vinstri augabrún upp á enni og aðra stóra skurði á enni. Varanleg örorka hennar var metin 10%. Samkomulag varð með aðilum um uppgjör fjárhagslegs tjóns, en ágreiningur varð um fjárhæð miskabóta. Höfðaði H mál til greiðslu 1.900.000 króna í miskabætur. Gagnaðilar kröfðust lækkunar m.a. með tilliti til þess að örorka samkvæmt mati hafi að verulegu leyti byggst á þeim miska, er H varð fyrir. Var ekki á það fallist að þetta ætti að hafa áhrif á ákvörðun miskabóta og voru H dæmdar 240.000 krónur í miskabætur. 1888
- A var ökumaður bifreiðar, er lenti í hörðum árekstri við aðra bifreið á mótum Suðurlandsbrautar og Kringlumýrarbrautar, sbr. ofangreint mál. Hlaut A skurði á andliti og á augum. Einnig var djúpur skurð-

- ur fyrir neðan hægri hnéskel. Varanleg örorka A var metin 15%. Samkomulag varð um uppgjör á örorkutjóni, en ágreiningur varð um fjárhæð miskabóta. Höfðaði A mál og krafðist greiðslu 2.000.000 króna í miskabætur. Gagnaðilar kröfðust lækkunar m.a. með vísan til þess að stór hluti miska hafi þegar verið bættur með örorkutjónsuppgjörinu. Var því hafnað og var miski metinn án tillits til þeirra bóta, er A hafði þegar fengið. Voru A dæmdar 300.000 krónur í miskabætur. 1894
- H, 27 ára, var gangandi vegfarandi á Kringlumýrarbraut 20. október 1984, er bifreið var ekið á hann. Hlaut hann alvarleg meiðsl og var varanleg örorka hans metin 75%. Ekki var ágreiningur um skaðabótaskyldu ökumanns bifreiðar heldur um fjárhæð tjóns. Var höfðað mál vegna H þar sem krafist var bóta vegna örorkutjóns, 5.697.859 króna og 2.000.000 króna í miskabætur. Einnig krafðist móðir hans bóta vegna umönnunar og miska, samtals 1.500.000 krónur. H voru dæmdar 2.500.000 í bætur vegna örorku og 800.000 krónur í miskabætur. Sýknað var af kröfu móður hans. 1949
- G hafði lagt vörubifreið sinni fyrir utan heimili sitt, en hann hafði verið að setja á hana ýmislegt dót vegna sölu hennar, en fór síðan inn í hús sitt. Á meðan hann var þar hjólaði 11 ára drengur aftan á bifreiðina og var talið að hann hefði lent á „vör“, sem stóð lárétt aftur af pallinum, en á enda hennar var þunn stálbrún. Slasaðist drengurinn illa á hægri auga, missti hann varanlega sjón á því og augnalok lamaðist. Var varanleg örorka hans metin 20%. Viðskilnaður G á bifreiðinni var eins og hér stóð á, talinn ólögmætur og saknæmur og var hann talinn bera fébótaábyrgð á slysinu. Hins vegar var drengurinn ekki talinn hafa sýnt þá aðgæslu, er krefjast mátti af honum, og var hann látinn bera 1/3 tjóns síns. Sjá og Skaðabætur. 2006
- Tjón varð á bifreið S á meðan hún var í láni hjá R. Var R dæmdur til að greiða S skaðabætur. Sjá Skaðabætur. 2091

B. Opinber mál

- G, sem dæmdur var fyrir ýmis hegningarlagabrot, var einnig sakfelldur fyrir að aka tvívegis bifreið undir áhrifum áfengis og án ökuréttinda. Hafnað var kröfu ákærvalds um sviptingu ökuréttinda, sbr. dóm Hæstaréttar 27. júní 1988. 58
- K ók bifreið sviptur ökuréttindum. Hann hafði sætt 6 refsíðómum fyrir ýmis brot, og var hann í fjórum þeirra dæmd ökuleyfis svipting, síð-

ast ævilöng svipting 1987. Þá hafði hann fimm sinnum sæst á sektar- greiðslur, m.a. tvisvar fyrir réttindaleysi við akstur. Héraðsdómari dæmdi hann til 60 daga varðhaldsvistar. Hæstiréttur tók tillit til þess að langt var liðið á þriðja ár frá síðasta broti hans á umferðar- lögum þegar hann framdi þetta brot og var hann dæmdur til greiðslu 60.000 króna sektar í ríkissjóðs. Einn dómari skilaði sér- atkvæði	157
A var ákærður fyrir að hafa ekið bifreið undir áhrifum áfengis og á allt að 110 km. hraða miðað við klukkustund með þeim afleiðingum að bifreið hans lenti utan vegar og valt. Alkóhólmagn í blóði hans reyndist 1,54‰. Hann kvaðst fyrst hafa byrjað að neyta áfengis eftir að akstri lauk. Með hliðsjón af framburði vitna var talið sann- að að ákærði hefði ekið undir áhrifum áfengis og talinn hafa brotið gegn 1. mgr. 4. gr. og 1., sbr. 3. mgr. 45. gr., sbr. 100. gr. umferðar- laga nr. 50/1987. Ekki sakfelldur sérstaklega fyrir of hraðan akstur þar sem í ákæru var ekki vísað til viðeigandi ákvæðis umferðarlaga. Ákærði hlaut sekt í héraðsdómi en Hæstiréttur dæmdi hann í 25 daga varðhald með vísan til sakavottorðs hans. Þá var hann sviptur ökuréttindum í 3 ár.	203
E var sakfelldur fyrir að hafa ekið á allt að 102 km. hraða m.v. klst. á Hafnarfjarðarvegi í Garðakaupstað að nóttu í ágúst. Dæmdur til að greiða 10.000 króna sekt, en kröfu ákæruvalds um sviptingu öku- réttinda var hafnað.	306
B var sakfelldur fyrir að hafa ekið ölvður í gegnum girðingu og á staur. Var hann sviptur ökuréttindum í 1 ár. Hann var einnig dæmdur fyr- ir líkamsárás og röskun á húsfriði.	393
V var sakfelldur í Hæstarétti fyrir að hafa ekið á 95 km hraða miðað við klukkustund á Hringbraut í Reykjavík, en hann hafði verið sýkn- aður í héraði.	500
G var sakfelldur fyrir að hafa í október 1988 ekið bifreið undir áhrifum áfengis (1,07‰ í blóði) og sviptur ökuréttindum ævilangt um göt- ur í Reykjavík. Einnig var hann sakfelldur fyrir að hafa tvívegis, í ágúst 1987 og desember 1989, ekið bifreið sviptur ökuréttindum ævilangt. Var hann dæmdur í 45 daga varðhald.	508
G var sakfelldur fyrir að hafa tvívegis ekið sviptur ökuréttindum ævi- langt og í annað skiptið yfir löglegum hámarkshraða. G hafði fjór- um sinnum áður hlotið sektir fyrir að aka sviptur. Hann var í hér- aði dæmdur í fangelsi 3 mánuði. Í Hæstarétti var hann dæmdur í 30	

- daga varðhald, skilorðsbundið í 3 ár, og til greiðslu 50.000 króna í sekt. 600
- H var sakfelldur fyrir að hafa tvívegis á árinu 1989 ekið yfir löglegum hámarkshraða á Grindavíkurvegi. Þá var hann sakfelldur fyrir að hafa 27. október 1989 ekið ölvaður þrátt fyrir þann framburð að annar maður hefði ekið, en sá hefði horfið af vettvangi eftir að bifreiðinni var ekið út af vegi og hún valt. Var H dæmdur í 45 daga varðhald og sviptur rétti til að stjórna vélknúnu ökutæki í 1 ár. 608
- G var ákærð fyrir að hafa ekið bifreið án nægilegrar aðgæslu suður Ubraut í Kópavogi og yfir mót þeirrar götu og B-brautar þrátt fyrir stöðvunarskyldu í veg fyrir aðra bifreið, sem ók vestur B-braut, með þeim afleiðingum að harður árekstur varð og hlaut farþegi í bifreið þeirri, sem ekið var eftir B-braut, meðal annars beinbrot. Ökumaður þeirrar bifreiðar reyndist vera undir áhrifum áfengis. G var sakfelld í héraði og dæmd til greiðslu sektar, en sýknuð af kröfu um ökuleyfissviptingu. Hæstiréttur taldi staðhæfingu G um að hún hefði stöðvað bifreiðina, er að gatnamótunum kom, ekki hafa verið hnekk. Gögn málsins bæru einnig með sér að hraði hinnar bifreiðarinnar hafi verið mikill og ljóst að ökumaður hennar hafi verið óhæfur til aksturs. Þótti ekki rétt að hafna staðhæfingu G um að hún hefði þrátt fyrir aðgæslu ekki séð til ferða hinar bifreiðarinnar og var hún því sýknuð. 691
- H var sakfelldur fyrir ölvun við akstur en alkóhólmagn í blóði hans reyndist 1,31‰ og í þvagi 1,72‰. Hann viðurkenndi að hafa neytt áfengis fyrir akstur, en einnig hefði hann drukkið eftir að lögregla hafði afskipti af honum. Byggt var á niðurstöðu alkóhól-rannsóknar. Ákærði hafði oft hlotið dóma og gengist undir sáttir, meðal annars fyrir ölvunarakstur. Var hann dæmdur í 30 daga varðhald og til ævilangrar ökuleyfissviptingar. Sjá einnig Áfrýjunarstefna og Dómarar 767
- S gerðist sekur um að aka ölvaður og sviptur ökuréttindum ævilangt. Rauf hann skilorð 60 daga fangelsisdóms, sem dæmdur var með, og hlaut hann fangelsi 3 mánuði, þar af 2 skilorðsbundið í 3 ár. 773
- J var sakfelldur fyrir manndráp af gáleysi samkvæmt 215. gr. almennra hegningarlaga og brot á ýmsum ákvæðum umferðarlaga með því að hafa ekið hópferðabifreið, sem hann hafði ekki réttindi til að aka, gegn rauðu umferðarljósi og of hratt miðað við aðstæður. Lenti bifreiðin í harkalegum árekstri við aðra bifreið og kastaðist farþegi í bifreið J út úr henni og hlaut áverka, er leiddu til dauða. J

var dæmdur til að sæta varðhaldi 30 daga, skilorðsbundið í 2 ár, og til greiðslu 25.000 króna í sekt, auk þess sem hann var sviptur ökuréttindum í 18 mánuði. Einn dómenda skilaði sératkvæði og vildi dæma til 12 mánaða ökuleyfisviptingar.	1146
Felld úr gildi dómsátt vegna ölvunaraksturs. Sjá Dómsátt.	1234
Felld úr gildi dómsátt vegna aksturs eftir sviptingu ökuréttinda. Sjá Dómsátt	1364
Lögreglumenn komu að Á þar sem hann sat undir stýri bifreiðar og var hann ölvaður. Var útblástursrör mjög heitt viðkomu. Ákærði kvað eiginkonu sína hafa ekið, en þeim hefði sinnast og hún farið á brott. Við síðari yfirheyrslu kvað hann hins vegar ókunnugan mann hafa ekið bifreiðinni og hélt síðan fast við þann framburð. Allur framburður Á þótti ótrúverðugur og á köflum fjarstæðukenndur og var hann sakfelldur fyrir ölvunarakstur. Hlaut hann sekt og ökuleyfisviptingu 3 ár, en fyrri dómsátt hafði ítrekunaráhrif.	1465
K var sakfelldur fyrir akstur sviptur ökuréttindum. Héraðsdómari vísaði til 71. gr. almennra hegningarlaga vegna fyrri brota K, en í ákvæðum umferðarlaga um refsingar eru ekki ákvæði um ítrekunaráhrif brota. Skilorðsdómur, sem K hafði hlotið eftir að þetta brot var framið, var látinn haldast og var refsing ákærða með hliðsjón af 78. gr. hegningarlaganna ákveðin varðhald í einn mánuð, en í héraði hafði hann verið dæmdur í fimm mánaða fangelsi, þar af þrjá skilorðsbundið í þrjú ár.	1468
T var sakfelldur fyrir að aka sviptur ökuréttindum, en hann hafði tvívegis áður frá 1985 gengist undir dómsátt og sektargreiðslu fyrir sams konar brot auk þess sem hann hafði hlotið fjóra refsisdóma fyrir sömu háttsemi auk ölvunar við akstur í þrjú skipti. Var hann dæmdur í fangelsi í tvo mánuði.	1497
H var sakfelldur fyrir að aka í myrkri og án ökuréttinda bifhjóli með allt að 90 km. hraða miðað við klukkustund í Reykjavík. Fyrir þetta og rangar sakagiftir var hann dæmdur í 60 daga fangelsi. Sjá og Rangar sakagiftir.	1500
HJ var sakfelldur fyrir að aka sviptur ökuréttindum 5 sinnum og tvívegis á of miklum hraða. Var hann með hliðsjón af sakarferli dæmdur í 45 daga varðhald. Hann var sýknaður af ákæru um rangar sakargiftir. Sjá og Rangar sakargiftir.	1505
B var dæmdur fyrir of hraðan akstur í Ytri-Njarðvík.	1561
J var dæmdur fyrir að aka sviptur ökuréttindum og undir áhrifum áfeng-	

is. Hann hafði tvívegis áður sætt refsíðmi fyrir ölvunarakstur, í síðara skiptið 1. júní 1989. Hann var dæmdur í 35 daga varðhald og sviptur ökuréttindum ævilangt. Sjá og Dómarar.	1605
S var sakfelldur fyrir að hafa sex sinnum ekið undir áhrifum áfengis og sviptur ökuréttindum. Hafði hann nokkrum sinnum áður hlotið refsíðma fyrir sams konar atferli. Hann var dæmdur í 7 mánaða fangelsi og sviptur ökuréttindum ævilangt.	1747
F var fundinn sekur um að aka undir áhrifum áfengis og sviptur ökuréttindum ævilangt. Hann var dæmdur í átta mánaða fangelsi, en hann hafði með brotinu rofið skilyrði reynslulausnar. Sjá og Reynslulausn.	1773
J var ákærður fyrir að aka bifreið ölvaður og svo óvarlega að bifreiðin lenti út af vegi og valt niður í fjöru. Komu lögreglumenn þar að henni, þar sem J sat í aftursæti og var ölvaður. Kvaðst hann hafa neytt áfengis í bifreiðinni eftir óhappið. Fjöldi vitna var yfirheyrður. Héraðsdómari taldi varhugavert að telja sannað að ákærði hefði neytt áfengis fyrir aksturinn og sýknaði hann af ákæru fyrir ölvunarakstur, svo og fyrir ógætilegan akstur þar sem ekki hafði farið fram rannsókn á bifreiðinni eftir óhappið. Hæstiréttur vísaði til þess að héraðsdómari hefði komist að niðurstöðu sinni eftir yfirheyrslu yfir ákærða og 12 vitnum og væru ekki efni til að hnekkja henni.	1845
Felld var úr gildi dómsátt vegna umferðarlagabrota, þar sem í ljós kom að sá, sem var grunaður um brotin, hafði gefið upp nafn bróður síns og skrifað undir dómsáttina með nafni hans. Sjá Dómsáttir ...	1901
Ó var dæmdur í 30 daga varðhald fyrir að hafa ekið sviptur ökuréttindum ævilangt.	1903
M var sakfelldur fyrir að aka ölvaður og sviptur ökuréttindum. Hann hafði langan sakarferili og frá 1968 hafði hann m.a. níu sinnum sætt refsingu fyrir ölvunarakstur og í fimm tilvikum var einnig um réttindalausán akstur að ræða. Með atferli sínu rauf hann skilorð reynslulausnar á eftirstöðvum refsingar, 697 daga fangelsi. Var honum ákveðin refsing með tilliti til þessa og var hún ákveðin fangelsi 2 ár.	1905
B, sem var undir áhrifum áfengis, sat í framsæti bifreiðar, farþega megin, en bifreiðin var sjálfskipt. B teygði sig í stjórnþeki bifreiðarinnar og setti hana í D, þ.e. áfram, og lét hana þannig síga inn á staði. Í héraði var B sýknuð af ákæru fyrir brot gegn 1. mgr., sbr. 3. mgr. 45. gr. umferðarlaga. Hæstiréttur taldi að háttsemi hennar félli undir	

ofangreind ákvæði og sakfelldi hana. Var hún dæmd til sektar og ökuleyfisviptingar í 2 ár.....	1940
T var sakfelldur fyrir 17 brot gegn 1. mgr. 48. gr. umferðarlaga og í tveimur tilvikunum var jafnframt um ölvunarakstur samkvæmt 45. gr. að ræða. Auk þess var hann dæmdur fyrir eitt skjalafalsbrot. Hann var með langan sakarferil. Var hann dæmdur í 6 mánaða fangelsi.	2036
H var dæmdur í 30 daga varðhald fyrir að aka sviptur ökuréttindum ævi-langt.	2060

Birting dóms

Dómfelldu í opinberu máli töldu að miða ætti áfrýjunarfrest ákærvalds við birtingu dóms en ekki við þann tíma, er dómsgerðir hefðu komið í hendur ríkissaksóknara. Var þessu hafnað. Sjá Áfrýjun. ..	216
--	-----

Bókhald

Stjórnarformaður, framkvæmdastjóri og framkvæmdastjóri fjármála- og rekstrarsviðs Hafskips hf. voru sakfelldir fyrir brot gegn 2. mgr. 152. gr. hlutafélagalaga með því að hafa sent viðskiptabanka fyrirtækisins milliuppgjör, sem þeir vissu að var misvísandi. Jafnframt var löggiltur endurskoðandi fyrirtækisins, sem hafði áritað milliuppgjörið með athugasemd sakfelldur fyrir brot gegn 10. gr., sbr. 17. gr. laga nr. 67/1976 um löggilta endurskoðendur. Ákærðu voru hins vegar sýknaðir af því að hafa með þessu gerst sekir um brot gegn 248. gr. og 1. mgr. 158. gr. almennra hegningarlaga. Sjá einnig Hlutafélög, Fjársvik, Skjalafals o.fl. og Löggiltir endurskoðendur.	936
Í sama máli voru stjórnarformaður, framkvæmdastjóri og löggiltur endurskoðandi Hafskips hf. taldir hafa brotið gegn 1. tl. 151. gr. hlutafélagalaga þar sem þeir báru ábyrgð á því að í ársreikningi fyrirtækisins var villandi frá skýrt í veigamiklum atriðum. Hins vegar var talið ósannað að þeir hafi haft ásetning til að rangfæra efnahagsreikning ársreikningsins í heild sinni í blekkingarskyni. Endurskoðandinn var hér einnig talinn hafa brotið gegn 10. gr., sbr. 17. gr., laga um löggilta endurskoðendur. Sjá einnig Hlutafélög, Löggiltir endurskoðendur og Skjalafals o.fl.	936
Stjórnarformaður og framkvæmdastjóri Hafskips hf. voru taldir hafa gerst brotlegir við 262. gr. almennra hegningarlaga með stórfelldri	

óreglusemi í bókhaldi varðandi tiltekna tékkareikninga, sem þeir höfðu í sínum vörslum og áttu að gera skil á.	936
Framkvæmdastjóri og fjármálastjóri Þýsk-íslenska hf. voru meðal annars ákærðir fyrir bókhaldsbrot, þ.e. annars vegar rangfærslur í blekkingskyni í ársreikningum og hins vegar vanrækslu og óreiðu á grundvallaratriðum í bókhaldi. Var talið sannað að þeir hefðu staðið að ýmsum rangfærslum í ársreikningum, er fylgdu skattframtali fyrirtækisins. Einnig var talið að þeir bæru refsíábyrgð gagnvart ósamræmi í bókhaldi og færslu þess andstætt ákvæðum bókhaldslaga. Fyrir þetta hvoru tveggja voru þeir sakfelldir fyrir brot gegn 158. gr. og 262. gr. almennra hegningarlaga. Sjá einnig Skattsvik og Skjalafals o.fl.	1236
S, sem var framkvæmdastjóri og stjórnarformaður hlutafélags, var sakfelldur fyrir brot gegn 262. gr. almennra hegningarlaga, sbr. 25. gr. bókhaldslaga, með því að hafa ekki haldið lögskipað bókhald fyrir hlutafélagið, fargað fylgiskjöllum og eigi látið gera ársreikning fyrir árið 1986. Sjá einnig Söluskattur og Skilasvik.	1511

Bráðabirgðaökuleyfisvripting

Bráðabirgðaökuleyfisvripting lögreglustjóra felld úr gildi þar sem hún fór fyrst fram tæpum sjö mánuðum eftir að skilyrði sköpuðust til hennar. Sjá Kærumál, bráðabirgðaökuleyfisvripting.	1632
---	------

Brot í opinberu starfi

Lögreglumaður var fundinn sekur um að hafa í starfi sínu beitt mannharðræði, sem leiddi til talsverðra meiðsla, og var brot hans talið varða við 1. mgr. 218. gr., sbr. 138. gr. almennra hegningarlaga. Hins vegar var 132. gr. laganna, sem ákærvaldið taldi einnig hafa verið brotna, ekki talin eiga við. Sjá Líkamsmeiðingar.	1776
---	------

Búfé

Krafist var innsetningar í umráð hests. Sjá Innsetning.	1434
--	------

Búskipti

Sjá Skiptamál

Byggingarmál

S höfðaði mál gegn H og bæjarstjóranum í Hafnarfirði til ógildingar byggingarleyfis til handa S, en honum var heimiluð bygging par-	
---	--

húss á lóð, sem upphaflega var fyrir sérstætt einbýlishús. Byggingarleyfið var felld úr gildi þar sem talið var að byggingaryfirvöld hefðu farið verulega út fyrir valdmörk sín með því að heimila byggingu parhúss á lóð, sem fullnægði ekki ákvæðum skipulagsreglugerðar um lágmarksstærð lóða fyrir slík hús. Sjá Skipulag	219
---	-----

Dánarbú Sjá Skiptamál

Dómarar Sjá og Dómstólar

I kærði til Hæstaréttar úrskurð, þar sem héraðsdómari hafnaði kröfu hans um að víkja sæti í máli hans gegn ríkisendurskoðun og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs. Í greinargerð lögmanns sóknaraðila var gerð krafa um gagnaöflunarúrskurð Hæstaréttar til að I gæfist kostur á að kynna sér öll gögn varðandi „möguleg óeðlileg tengsl Hæstaréttar við aðila málsins“. Á meðan greiður aðgangur að slíkum gögnum væri ekki fyrir hendi var þess krafist að hæstaréttardómarar þeir, sem fjölluðu um kærumálið, vikju sæti. Dæmt að engin efni væru til að stofna til framangreindrar gagnaöflunar eða til þess að dómarar málsins í Hæstarétti vikju sæti	25
I kærði til Hæstaréttar úrskurð G borgardómara, þar sem hafnað var kröfu um að hann viki sæti í máli, sem I hafði höfðað gegn ríkisendurskoðun og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs. Yrði fenginn dómari í málið, sem ekki væri í neinum starfslegum, fjárhagslegum eða óeðlilegum embættislegum tengslum við aðila málsins eða dóms- og kirkjumálaráðuneytið. Dæmt að þótt umræddur dómari teldist til starfsmanna ríkisins valdi það ekki vanhæfi hans til að fjalla um mál er varði umræddar ríkisstofnanir, heldur leiði hið gagnstæða af ákvæðum stjórnarskrárinnar. I hafi ekki fært fram nein önnur rök að vanhæfi dómarans, sbr. 6. gr. laga nr. 85/1936 um meðferð einkamála í héraði, og var kröfu hans því hafnað	30
Eftir að ríkissaksóknari ákvað áfrýjun opinbers máls ritaði héraðsdómariinn honum bréf, þar sem hann gagnrýndi áfrýjun málsins. Bréf þetta var í Hæstarétti talið óþarft og orðalag þess um sumt óviðurkvæmilegt.	38
Í máli J gegn F hf. var deilt um hvernig reikna ætti hlutdeild J í hagnaði hlutafélagsins á tilteknu tímabili og um reikningsskil í því sam-	

bandi. Héraðsdómur ómerktur þar sem ekki höfðu verið kallaðir til sérfróðir meðdómendur. Sjá ómerking	68
Valdsmaður, sem farið hafði með skilnaðarmál hjóna, ekki talinn síðar geta farið með ágreining út af fjárskiptum þeirra sem dómari.	242
Sóknaraðili í kærumáli vegna fjárnáms krafðist þess að fógetafulltrúi sá, sem framkvæmdi gerðina, yrði áminntur. Engin efni voru talin til að taka kröfur hans til greina og var kærán talin ófyrirsynju. Sjá Fjárnám.	758
Skipaður verjandi ákærða í ölvunarakstursmáli krafðist ómerkingar og heimvísunar héraðsdóms, sem fulltrúi yfirsakadómara í Reykjavík hafði kveðið upp, vegna fyrri afskipta annars fulltrúa yfirsakadómara, en hann hafði, áður en til ákæru kom, skrifað ríkissaksóknara bréf, þar sem hann taldi ekki unnt að afgreiða mál ákærða með dómssátt eins og ríkissaksóknari hafði heimilað. Var ekki fallist á að fulltrúinn hafi af þessum sökum verið vanhæfur til að dæma í málinu.	767
Í uppboðsmáli vegna fasteignar var sparisjóður meðal uppboðsbeiðenda, en sýslumaður var í stjórn hans. Bar honum því að víkja sæti í uppboðsmálinu og var hin áfrýjaða gerð því þegar af þessari ástæðu ómerkt og málinu vísað heim í hérað til löglegrar meðferðar.	894
Í kærumáli vegna fjárnámsgerðar kærði sóknaraðili fulltrúa fógeta með heimild í 2. mgr. 21. gr. laga nr. 75/1973 um Hæstarétt Íslands, þar sem fulltrúinn hefði ekki staðið við samkomulag um frest á gerðinni. Var talið ósannað að héraðsdómarinn hefði gert á hlut sóknaraðila og var kærinni því hafnað.	898
Í lögtaksmáli vegna þungaskatts bifreiða var því haldið fram að héraðsdómari hafi verið vanhæfur vegna tengsla við bæjarfógeta, sbr. 7. tl. 36. gr. laga nr. 85/1936. Var þessu hafnað með vísan til 3. mgr. 9. gr. laga nr. 74/1972 um skipan dómsvalds í héraði o.fl.	1186
Verjandi ákærða í Hæstarétti í máli vegna ölvunaraksturs og aksturs án réttinda krafðist sýknu eða ómerkingar héraðsdóms vegna vanhæfis héraðsdómara. Dómarinn hafði fyrir útgáfu ákæru endursent málið til ríkissaksóknara og vísað frá ósk hans um að málinu yrði lokið með dómssátt með vísan til fyrri sakarferils kærða. Þótt orðalag dómarans í bréfinu þætti ónákvæmt var ekki talið að hann hafi með því tekið afstöðu til efnispáttar málsins þannig að hann gæti ekki litið óhlutdrægt á málavexti. Var og í þessu sambandi vísað til dóma Hæstaréttar frá 12. október 1990 og 10. maí 1991. Einn dóm-	

enda skilaði sératkvæði og taldi að miðað við það hvernig málið lá fyrir dómaranum, er hann endursendi það til ríkissaksóknara, hafi hann tekið afstöðu til sakarefnis á þann veg að ekki samrýmdist stöðu dómara við efnilega meðferð máls eftir útgáfu ákæru. Taldi hann dómara því vanhæfan og vildi ómerkja héraðsdóm og vísa málinu heim í hérað til löglegrar meðferðar.	1605
Héraðsdómari kvaddi aðeins einn sérfróðan meðdómanda til dómstarfa og var það í andstöðu við 1. mgr. 37. gr. A laga nr. 85/1936. Sjá Ómerking.	1679
Í máli til ógildingar á úrskurði sjávarútvegsráðuneytis á grundvelli laga nr. 32/1976 um upptöku ólöglegs sjávaraflla taldi Hæstiréttur að rétt hefði verið að dæma málið í héraði með sérfróðum meðdómendum, en þrír embættisdómarar dæmdu í málinu. Sjá Stjórnsýsla.	1690
Úrskurður skiptaráðanda við opinber skipti í dánarbúi um að gefa lögmanni eins erfingja heimild til að kanna bankaviðskipti hins látna síðustu sex ár felldur úr gildi. Vísað er til 30. og 32. gr. laga nr. 3/1878 um skyldur skiptaráðanda, en hann þurfi að uppfylla sömu kröfur um hlutleysi og sjálfstæði og dómara almennt. Þeir, sem hann fái sér til aðstoðar með heimild í 32. gr. laganna, verði að uppfylla sömu kröfur, eftir því sem aðstøur krefjist. Þar af leiði að lögmaður erfingja geti ekki gegn mótmælum annarra erfingja verið dómara til aðstoðar. Um annan lagagrundvöll til að veita lögmanni erfingja hina umdeildu heimild sé ekki að ræða.	1820
Í útburðarmáli, sem kært var til Hæstaréttar, var höfð uppi sú varakrafa að úrskurður héraðsdómara yrði ómerktur og að fógetafulltrúa þeim, er úrskurðinn kvað upp, yrði gert að víkja sæti í málinu vegna afskipta af gjaldþrotamáli aðila. Var þessu hafnað. Sjá Kærumál, útburður.	1843
Staðfestur var í kærumáli úrskurður, þar sem hafnað var kröfu í uppboðsmáli um að hinn reglulegi uppboðshaldari viki sæti vegna fyrri afskipta og meðferðar hans á sama máli.	1909

Dómkröfur

Höfð var uppi varakrafa í Hæstarétti, sem ekki hafði verið gerð í héraði. Ekki var í áfrýjunarstefnu gerður ótvíræður fyrirvari varðandi nýjar kröfur, sbr. 45. gr. laga nr. 75/1973, og var ekki talið að sýnt hefði verið fram á að fullnægt væri því skilyrði þeirrar greinar að afsakanlegt væri, að krafan kom ekki fram í héraði. Var hún því ekki tekin til efnislegrar meðferðar. Sjá Skaðabætur innan samninga. ..	1356
---	------

Dómkvaðning

Kröfu um dómkvaðningu matsmanna hafnað. Sjá Kærumál, matsmál og Aðfinnslur.	1387
Staðfestur var úrskurður héraðsdómara um dómkvaðningu matsmanna á grundvelli 21. gr. hafnalaga nr. 69/1984. Sjá Kærumál, matsmál. .	1817

Dómsáttir

A. Einkamál

Protabú áfrýjaði dómsátt, sem gerð hafði verið í fógetarétti af hálfu þrotamanns innan 6 mánaða áður en búið var tekið til gjaldþrotaskipta. Var því haldið fram að samkvæmt VIII. kafla gjaldþrotalaga nr. 6/1978, einkum 58. gr. væri fullnustugerð í eigum þrotamanns svo skömmu fyrir frestdag ekki bindandi fyrir búið. Í dómi Hæstaréttar er vísað til þess að samkvæmt 1. mgr. 5. gr. laga nr. 85/1936 megi höfða dómsmál með venjulegum hætti til að fá réttarsátt staðfesta eða ógilta. Þessi leið hafi ekki verið farin og ekki hafi verið skilyrði til þess samkvæmt ákvæðum gjaldþrotalaga að áfrýja sáttinni. Kröfu um ógildingu hennar var því vísað frá Hæstarétti.	1919
---	------

B. Opinber mál

Þ var stöðvaður við akstur bifreiðar í Reykjavík í september 1990, en hann hafði verið sviptur ökuréttindum frá 1987. Hafði hann hlotið dóma 1988 og 1990 fyrir ýmis brot, þar á meðal fyrir réttindaleysi og ölvun við akstur. Ríkissaksóknari gaf út ákæru á hendur Þ vegna fyrrgreinds aksturs, sem var talinn varða við 1. mgr. 48. gr. umferðaralaga nr. 50/1987. Þrátt fyrir ákærana var málinu lokið í sakadómi Rangárvallasýslu með dómsátt, en Þ viðurkenndi brot sitt og samþykkti að greiða 50.000 krónur í sekt til ríkissjóðs. Hæstiréttur felldi dómsáttina úr gildi samkvæmt 6. mgr. 112. gr. laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála, þar sem óheimilt hafi verið að ljúka málinu á annan hátt en með dómi, sbr. 115. gr. sömu laga	22
E gekkst undir dómsátt í sakadómi Reykjavíkur 30. október 1989 vegna ölvunar og ólöglegs hraða við akstur. Auk sektar gekkst hann undir ökuleyfisviptingu í 14 mánuði frá 23. október 1989 að telja. Hinn 21. nóvember 1989 gekkst E aftur undir dómsátt fyrir að hafa ekið undir áhrifum áfengis og sviptur ökuréttindum. Var samkvæmt	

sáttinni ákveðin ökuréttindasvipting í 6 mánuði frá 23. október 1989. Ríkissaksóknari krafðist þess að síðari dómsáttin yrði úr gildi felld þar sem ökuleyfisviptingin ætti að miðast við sama upphafstíma og samkvæmt fyrri sátt, sem í reynd þýddi að E yrði einungis sviptur ökuréttindum í 14 mánuði samtals. Talið var að ákvæði dómsáttarinnar um ökuréttindasviptingu væri óljóst og sáttin því með slíkum ágalla, að ekki yrði hjá því komist að ógilda hana með hliðsjón af 6. mgr. 112. gr. laga nr. 74/1974	262
J gekkst undir dómsátt 27. ágúst 1990 vegna ölvunaraksturs og skyldi greiða 20.000 krónur í sekt og sæta ökuleyfisviptingu í 12 mánuði. Hinn 12. desember 1986 hafði hann gengist undir dómsátt í sams konar máli og greiðslu sektar og ökuleyfisviptingu í 12 mánuði. Var því nú um ítrekað brot að ræða, sem samkvæmt 3. mgr. 102. gr. umferðarlaga varðaði minnst þriggja ára ökuleyfisviptingu. Voru framangreind málalok því talin óheimil og var dómsáttin felld úr gildi.	1234
R ók bifreið sviptur ökuréttindum og var boðin dómsátt, sem hann tók. Þar sem hann hafði oftlega gerst sekur áður um sams konar brot voru lagaskilyrði ekki talin fyrir hendi til að ljúka máli þessu með dómsátt og var hún því felld úr gildi.	1364
Er lögreglumenn stöðvuðu bifreið vegna of mikils hraða kom í ljós að ökumaður bar einkenni ölvunar. Gaf hann upp nafn P.J. og undirritaði með því nafni skýrslu varðstjóra og tilkynningu um bráðabirgðasviptingu ökuleyfis og síðar skýrslu við yfirheyrslu í rannsóknardeild. Gekkst hann og undir dómsátt í sakadómi Reykjavíkur, greiðslu sektar og ökuleyfisviptingu, undir sama nafni. Síðar kom maðurinn til lögreglu og viðurkenndi að hafa notað nafn P.J., bróður síns, vegna ofangreinds máls og óskaði eftir því að málið yrði leiðrétt gagnvart honum. Dómsáttin var felld úr gildi.	1901

Dómstólar

J var ákærður fyrir fiskveiðabrot með því að hafa stundað línuveiðar á svæði, þar sem línuveiðar eru bannaðar, en málið var höfðað fyrir sakadómi Gullbringusýslu. Lögreglan í Gullbringusýslu tók skýrslu af J vegna rannsóknar málsins. Fulltrúi sá, sem dæmdi í málinu, starfaði á ábyrgð sýslumannsins í Gullbringusýslu, sem jafnframt fór með lögreglustjórn þar. Með vísan til dóms Hæstaréttar 9. janúar 1990 (H 1990:2) var talið að sýslumanninum og fulltrúa hans hafi borið að víkja sæti við dómsmeðferð málsins. Var héraðsdóm-

urinn því úr gildi felldur og málinu vísað heim í hérað til nýrrar dómsmeðferðar og dómsálagningar	256
K var ákærður fyrir sakadómi Austur-Skaftafellssýslu fyrir umferðarlagabrot. Sýslumaðurinn í Austur-Skaftafellssýslu dæmdi í málinu, en hann fór jafnframt með lögreglustjórn, en lögreglan þar hafði haft frumrannsókn málsins með höndum. Með vísan til dóms Hæstaréttar 9. janúar 1990 (H 1990:2) var talið að sýslumanninum hafi borið að víkja sæti við dómsmeðferð málsins. Var héraðsdómurinn því úr gildi felldur og málinu vísað heim í hérað til nýrrar dómsmeðferðar og dómsálagningar.	1431

Eftirlaun

Deilt var um gildi eftirlaunasamnings milli Sláturfélags Suðurlands og forstjóra þess og var hafnað þeirri málsástæðu félagsins að samningurinn væri ekki skuldbindandi fyrir það. Sjá Vinnusamningur. .	2022
--	------

Eignarnám

Sjá Eignarréttur	118
------------------------	-----

Eignarréttur

B höfðaði mál gegn ríkinu og Orkubúi Vestfjarða, svo og Rafmagnsveitum ríkisins til réttargæslu. Var upphaflega krafist fjárgreiðslu og til vara viðurkenningar á eignarréttindum yfir foss- og vatnsréttindum tiltekinna vatnsfalla í Auðkúluhreppi, Vestur-Ísafjarðarsýslu. Fyrir Hæstarétti var hins vegar eingöngu krafist viðurkenningar eignarréttinda, aðallega dánarbús föður B, en til vara helmings réttindanna til handa B. Móðir B hafði afsalað umdeildum vatnsréttindum til hlutafélags árið 1954 og hafði systir B samþykkt söluna f.h. erfingja föður þeirra. Var ágreiningur uppi um þessa gerninga og vefengt að móðir B og systir hefðu staðið að þeim. Hæstiréttur taldi ekki í ljós leitt að af hálfu kaupanda hafi verið þannig að málum staðið að 2. mgr. 2. gr. laga nr. 46/1905 um hefð ætti við. Ríkissjóður keypti síðar umrædd réttindi og voru vatnsföllin virkjuð og varð virkjunin eign Orkubús Vestfjarða. Var talið að það fyrirtæki hefði unnið hefð á réttindunum samkvæmt 1., 2. og 3. gr. hefðarlaga. Einnig var vísað til 1. mgr. 33. gr. þinglýsingarlaga til stuðnings því að hvorki ríkið né Orkubú Vestfjarða þyrftu að sæta þeirri mótbáru að afsalið frá 1954 væri ógilt. Tveir dómenda skiluðu sér- atkvæði og vísuðu til þess að af hálfu ríkisins hefði verið ákveðið

að taka umrædd vatnsréttindi eignarnámi, en svo hefði samist með aðilum að bætur fyrir þau yrðu ákveðnar af gerðardómi. Eignarnámið hefði komið til framkvæmda. Við svo búið bresti lagaskilyrði til að taka kröfu B um viðurkenningu á eignarrétti til greina. 118

Eignaupptaka

- Ákærvaldið krafðist upptöku á erlendum gjaldeyri, sem hald var lagt á í tengslum við ávana- og fíkniefnamál. Hæstiréttur taldi ekki rétt, eins og málinu var háttað, að beita eignaupptöku samkvæmt 2. tölulið 1. mgr. 69. gr. laga nr. 65/1974 um ávana- og fíkniefni. Sjá Ávana- og fíkniefni 290
- Í máli ákærvaldsins gegn Ó vegna innflutnings og dreifingu á kókaíni var gerð krafa um upptöku á bifreið á grundvelli 3. tl. 1. mgr. 69. gr. almennra hegningarlaga og 6. mgr. 5. gr. laga nr. 65/1974. Var talið að hann hefði keypt bifreiðina fyrir fé, sem hann aflaði með kókaínsölu. Hæstiréttur taldi ekki nægilega sannað að fé það, er Ó lagði til bifreiðarinnar, hefði verið fengið með sölu á fíkniefninu. Þóttu því ekki lagaskilyrði til að gera bifreiðina upptæka. Hins vegar var talið rétt að gera Ó að greiða fésekt jafnframt refsivist með tilliti til fjárvinnings af broti hans. Þá var Ó dæmdur til að sæta upptöku til eyðingar á efni því, er lögreglan hafði lagt hald á og á lóðavog. Sjá einnig Ávana- og fíkniefni 522
- A var dæmdur í sekt fyrir fiskveiðabrot, en jafnframt var afli og veiðarfæri skipsins, þar með taldir dragstrengir, gerð upptæk til Landhelgisjórðs Íslands. Sjá Fiskveiðibrot, Aðfinnslur. 1127
- Í máli gegn G voru gerðir upptækir 692 skammtar af LSD, sem fundust í fórum G. Hins vegar voru ekki talin lagaskilyrði til að verða við kröfum ákærvalds um upptöku á hnífum, sem fundust í fórum G í tengslum við rannsókn gegn honum og S vegna gruns um mann-dráp, rán og nytjastuld. Sjá Ávana- og fíkniefni, Manndráp, Nytjastuldur, Rán. 1199

Endurgreiðsla

- R hafði pantað bát hjá bátasmiðju í september 1987. Í ársbyrjun 1988 tóku gildi ný lög um stjórn fiskveiða og brustu þá forsendur fyrir kaupum bátsins, en smíði hans var þá enn ekki hafin. R krafði bátasmiðjuna um endurgreiðslu fjár, er hann hafði lagt fram. Var krafa hans tekin til greina. Sjá Kaup. 1738

Endurkrafa

Osta- og smjörösalan hf. krafði Búnaðarbanka Íslands um endurgreiðslu á andvirði tveggja tékka, sem bankinn hafði í áskorunarmáli krafist greiðslu á vegna innstæðuleysis. Var bankinn dæmdur til að endurgreiða andvirði tékkanna. Sjá Tékkar.	2078
--	------

Erfðaskrá

Erfðaskrá, sem Á hafði gert til hagsbóta fyrir F, var ógilt þar sem talið var að hún hefði verið gerð fyrir misneytingu F. Sjá Misneyting ...	570
---	-----

Erlend lög

Sjá Lagaskilareglur, Skaðabætur innan samninga.	1356
--	------

*Fangelsi**Sjá Refsingar**Farbann*

Sjá Kærumál, farbann.	1618,	1688
----------------------------	-------	------

Farmbréf

Sjá Skaðabætur innan samninga.	1356
-------------------------------------	------

Farmflutningar

Skipadeild SÍS dæmd ábyrg fyrir skemmdum, sem varð á hluta rækju-farms, er fyrirtækið tók að sér að flytja frá Ísafirði til Hirtshals í Danmörku. Skipaútgerð ríkisins, sem annaðist flutninga frá Ísafirði til Reykjavíkur var sýknuð. Sjá Skaðabætur innan samninga, Dómkröfur	1356
--	------

Farmsamningur

Sjá Lagaskilareglur, Skaðabætur innan samninga, Dómkröfur.	1356
---	------

Fasteignakaup

Ó keypti íbúð af S á árinu 1983. Kaupverðið skyldi hann inna af hendi með sjö greiðslum, með yfirtöku veðskuldar og með því að gefa út veðskuldabréf til fjögurra ára. Seljandi skuldbatt sig til að aflýsa fjárnámum og ákveðnum veðskuldum, er hvíldu á íbúðinni. Þegar kom að afsalsgerð hafði S ekki uppfyllt skyldu sína um aflýsingu

eins veðs. Við útgáfu afsals varð að samkomulagi að í stað þess að Ó gæfi sjálfur út veðskuldabréf fyrir eftirstöðvum kaupverðs, afhenti hann veðskuldabréf, gefið út af þriðja aðila. S lofaði þá að aflýsa fyrir tiltekinn tíma þeirri veðskuld, sem enn hvíldi á eigninni, og skyldi fasteignasala sú, sem annast hafði sölu eignarinnar, halda veðskuldabréfi því, sem Ó afhenti, þar til veðskuldinni hefði verið aflétt. Bú S var tekið til gjaldþrotaskipta nokkru eftir að afsal var gefið út. Af hálfu þrotabúsins var hlutast til um ógildingarmál vegna fyrrgreindrar veðskuldar, sem S átti að losa af íbúðinni. Var þess í framhaldi af því krafist að Ó afhenti búinu eftirstöðvaskuldabréf ásamt gjaldföllum afborgunum og vöxtum. Kom þá í ljós að umrætt bréf hafði misfarist í höndum fasteignasalans og greiðslum, sem fram höfðu farið samkvæmt bréfinu, hafði ekki verið skilað. Krafðist búið þess að Ó stæði skil á andvirði bréfsins. Ó kvaðst hafa gert sitt til að bréfinu yrði skilað eftir að umræddri veðskuld var aflýst og beint því til fasteignasalans, sem hafði verið afhent bréfið, að hann skilaði því til réttra aðila. Eftir að í ljós hafi komið að bréfið var glatað hafi hann farið ásamt skiptastjóra þrotabús S til fasteignasalans og hafi árangur þeirrar heimsóknar verið sá að greiddar voru 150.000 krónur upp í skuldina. Ó leit svo á að málið væri sér óviðkomandi, þar sem hann hefði þegar afhent umrætt skuldabréf. Í dómi Hæstaréttar er vísað til þess ákvæðis í afsali íbúðarinnar til Ó að hann hefði að öllu leyti staðið seljanda skil á kaupverðinu og væri því lýstur réttur og löglegur eigandi hennar. Með þessu hafi verið staðfest að Ó hefði að fullu staðið S skil á kaupverði eignarinnar. Yrði þrotabú S að bera áhættuna af því að greiðslur, sem inntar voru af hendi til lúkningar fyrrgreinds skuldabréfs, misfórust hjá starfsmanni fasteignasöluunnar. Ákvæði héraðsdóms um sýknu Ó af kröfum þrotabús S var því staðfest

145

E og Ó seldu J húseign og var kaupsamningur gerður 5. júní 1984. Kaupverð var kr. 6.500.00, sem skiptist í útborganir, kr. 4.650.000 og skuldabréf, sem J skyldi gefa út til þriggja ára, að fjárhæð kr. 1.850.000. J innti allar útborgunargreiðslurnar af hendi utan loka-greiðslu, sem inna átti af hendi 28. ágúst 1985, kr. 650.000. Þá var greidd fyrsta afborgun í samræmi við væntanlegt skuldabréf. Að öðru leyti neitaði J að greiða og bar fyrir sig galla á húseigninni, þ.e. steypuskemmdir í útveggjum og skemmdir á þaki. Einnig hafi verið um að ræða aðrar vanefndir varðandi frágang hússins og afhendingu innréttinga. Taldi J sér heimilt að beita skuldajöfnuði

- vegna þess kostnaðar, sem allt þetta hafi bakað honum. E og Ó höfðuðu mál gegn J til greiðslu á eftirstöðvum kaupverðsins. Dæmt var að E og Ó bæru ekki ábyrgð gagnvart J á steypugöllum, en hins vegar hafi gallar, sem komu fram á þaki hússins, verið leyndir gallar, er þau bæru ábyrgð á. Einnig var talið rétt að J ætti að fá endurgreiðslu vegna innréttinga, sem teknar hefðu verið úr húsinu þrátt fyrir ákvæði kaupsamnings um annað, og einnig bæri honum greiðsla fyrir þríf hússins. Vanskil J voru talin veruleg, en hinn 5. júní 1987 voru eftirstöðvar kaupverðsins, kr. 2.336.416,66 gjaldfallnar vegna vanefnda hans. Fallist var á að bótakröfur hans kæmu til frádráttar og var hann því dæmdur til að greiða kr 1.852.416,66 með vöxtum frá 1. september 1986. Sératkvæði. Sjá Galli 178
- Aðilar gerðu með sér kaupsamning um einbýlishús 6. júní 1986. Dráttur varð á greiðslum af hálfu kaupanda og neitaði hann að greiða áfallna vexti þar sem dregist hafði af hálfu seljanda að aflétta veðskuldum af húsinu í samræmi við kaupsamning. Var talið að kaupandinn ætti rétt á nokkrum bótum vegna þessa en hins vegar hafi hann ekki mátt draga umsamdar greiðslur kaupverðsins vegna ofangreinds fráviks frá kaupsamningi af hálfu seljanda. Var kaupandinn því dæmdur til að greiða vexti í samræmi við kaupsamninginn. 1524

Fasteignasala

- I fasteignasali fékk lóð D hf. til sölumeðferðar ásamt framkvæmdum, sem á henni voru. Fyrir milligöngu hans komst á bindandi kaupsamningur milli D hf. og T hf. og annaðist hann alla skjalagerð í því sambandi. Borgarráð Reykjavíkur samþykkti hins vegar ekki framsal lóðarinnar og varð ekki af sölunni. I taldi sig eiga rétt á þóknun er nam 2% af söluverði því, sem um hafði samist. Héraðsdómur dæmdi honum 1% þóknun en Hæstiréttur ákvað honum þóknun að álitum þar sem litið var til fyrirhafnar hans af starfinu og þeirra hagsmuna, sem um var að tefla fyrir D hf. og var þá höfð nokkur hliðsjón af endurgreiðslu sem fyrirtækið fékk við afturköllun lóðaúthlutunar. 1704

Fiskveiðibrot

- A var dæmdur í 250.000 króna sekt til Landhelgisjódós fyrir botnvörpuveiðar á svæði í fiskveiðilandhelgi Íslands þar sem slík veiði var óheimil. Fyrir lágu í málinu greinargerðir skólastjóra Stýrimanna-

skólans í Reykjavík, sem staðfesti mælingar Landhelgisgæslunnar og álitsgerð fyrrverandi skipherra Landhelgisgæslunnar, sem taldi ekki víst að skip ákærða hefði verið innan markalínu. Vegna þessara andstaðu álitsgerða fékk ríkissaksóknari dómkvadda 3 sérfróða matsmenn, sem töldu óyggjandi að skipið hefði verið innan markalínu í a.m.k. einni mælingu. Hæstiréttur taldi útreikningsaðferðir matsmanna vera með öðrum hætti en til þessa hefðu verið notaðar í landhelgismálum við staðsetningu skipa. Vísaði hann til skýrslu skólastjóra Stýrimannaskólans til stuðnings niðurstöðu sinni. Sjá og Aðfinnslur og Eignaupptaka.

1127

Fíkniefni

Sjá Ávana-og fíkniefni

Fjárdráttur

- Stjórnarformanni og framkvæmdastjóra Hafskips hf. var gefinn að sök fjárdráttur með því að hafa á 6 ára tímabili dregið sér fé af sérstökum tékkareikningum fyrirtækisins umfram ágóðaþóknun, er í hlut þeirra átti að koma samkvæmt samkomulagi við stjórn hlutafélagsins. Þeir töldu sér heimila ráðstöfun umrædds fjár og miðuðu þeir við útreikninga endurskoðanda fyrirtækisins. Var talið ósannað að þeir hafi haft ásetning til að draga sér fé af umræddum reikningum og voru þeir sýknaðir af þessum lið ákærunnar..... 936
- Sömu menn og að ofan greinir voru sakfelldir fyrir fjárdrátt samkvæmt 2. mgr. 247. gr. almennra hegningarlaga með því að hafa dregið sér greiðslur af sérstökum hlaupareikningum Hafskips hf., sem þeir létu færa í bókhald sem kostnað félagsins. 936
- Framkvæmdastjóri Hafskips hf. var talinn sekur um fjárdrátt samkvæmt 247. gr. almennra hegningarlaga með hagnýtingu tékka í þágu aðila, óviðkomandi Hafskipi hf., en ákærði neitaði að upplýsa hver sá aðili væri. Framkvæmdastjóri fjármála- og rekstrarsviðs, sem gaf út umræddan tékka og færði í bókhald að fyrirsögn hins fyrrnefnda var sýknaður af ákæru um fjárdrátt. 936
- Framkvæmdastjóri Hafskips hf. var sýknaður af ákæru fyrir fjárdrátt vegna ráðstöfunar á tékkafjárhæð, enda var talið ósannað að greiðslan hefði verið félaginu óviðkomandi. 936
- Stjórnarformaður, framkvæmdastjóri og framkvæmdastjóri fjármála- og rekstrarsviðs Hafskips hf. voru sýknaðir af ákæru fyrir fjárdrátt vegna ráðstöfunar á greiðslu úr tékkareikningi fyrirtækisins og

greiðslu frá Eimskipafélagi Íslands hf., en greiðslur þessar runnu til aðila óviðkomandi fyrirtækinu. Var talið ósannað að ákærðu hafi verið ráðstöfun þessi óheimil.	936
Framkvæmdastjóri Hafskips hf. var ákærður fyrir ýmis fjárdráttarbrot. Var hér um að ræða greiðslur af hlaupareikningi fyrirtækisins, skuldfærslu hjá fyrirtækinu vegna kaupa á eigin bifreið, greiðsla úr sjóðum fyrirtækisins til efnda á eigin loforði um lán til annars fyrirtækis, fénýting víxla, er Hafskip hf. átti, og í tveimur tilvikum eftirgjöf skulda, er ákærði var talinn hafa nýtt í eigin þágu. Var hann sýknaður af sumum ákæruliðunum en sakfelldur fyrir aðra. Tvö síðasttöldu tilvikin voru talin umboðssvik samkvæmt 249. gr. almennra hegningarlaga.	936
V sparisjóðsstjóri var fundinn sekur um fjárdrátt og rangfærslu skjala við rekstur Sparisjóðs Rauðasandshrepps. Var hann dæmdur í 7 mánaða fangelsi. Sjá Skjalafals o.fl. og Aðfinnslur.	1531

Fjármál hjóna

Sjá Hjón

Fjárnám

Áfrýjað var fjárnámserð í fasteign. Krafðist áfrýjandi þess að hún yrði felld úr gildi og féllst stefndi á þá kröfu. Var gerðin felld úr gildi. .	518
Fjárnám var gert í fógatarétti Reykjavíkur 26. júní 1989 í fasteign H vegna skuldar eiginmanns hennar. Bókun gaf ekki til kynna að H, sem var viðstödd fjárnámið, hafi verið leiðbeint. Var þetta talið sérstaklega brýnt að því er varðaði stöðu hennar sjálfrar gagnvart þeirri kröfu gerðarbeiðanda að bent yrði á eignir til fjárnáms, en samkvæmt 25. gr. laga um réttindi og skyldur hjóna bar H ekki ábyrgð á þeirri skuld eiginmanns hennar, sem tryggja átti með fjárnáminu. Var fjárnámserðin því felld úr gildi.	745
Kærð var sú ákvörðun fógeta að sinna ekki tilkynningu til hans um að mætingu gerðarþola í fógatarétt seinkaði um 10 til 15 mínútur og að gerð sem fram fór yrði felld úr gildi. Einnig var þess krafist að fógetafulltrúi er framkvæmdi gerðina yrði áminntur. Gerðin hafði byrjað á heimili gerðarþola kvöldið áður og verið frestað til tiltekins tíma daginn eftir að hans beiðni. Voru engin efni til að taka kröfu hans til greina og var kærán talin ófyrirsynju. Sjá einnig Kærumál, kæruheimild.	758

Kæru um ógildingu fjárnámsgerðar vísað frá Hæstarétti og kæra á hendur héraðsdómara ekki tekin til greina. Sjá Frávísun frá Hæstarétti og Dómarar.	898
Kæru fjárnámsgerðar vísað frá Hæstarétti. Sjá Frávísun frá Hæstarétti. .	1860
Staðfest var fjárnámsgerð, sem áfrýjað var til Hæstaréttar ásamt aðalmáli.	1912
Áfrýjað var fjárnámi, sem gert var á grundvelli dómsáttar, sem einnig var áfrýjað til ógildingar. Þeirri kröfu var vísað frá Hæstarétti, en ekki var talið að sýnt hefði verið fram á neina galla á fjárnámsgerðinni og var hún því staðfest.	1919
Staðfest var fjárnámsgerð, sem áfrýjað var til Hæstaréttar ásamt aðalmáli.	2069

Fjársvik

G og X sammæltust um að útbúa tjónstilkynningu um árekstur bifreiða í því skyni að svíkja út tryggingabætur, en áreksturinn átti sér aldrei stað. Með þessum hætti tókst X að svíkja út 100.000 krónur í vátryggingabætur vegna tjóns, sem í raun hafði orðið er G ók á vatns-hana. Voru þeir sakfelldir í héraði fyrir fjársvik og dæmdir í 4 mánaða fangelsi. G áfrýjaði, en Hæstiréttur staðfesti dóminn.	888
G var ákærður fyrir fjársvik, en til vara fyrir brot gegn tékkalögum, með því að hafa gefið út 3 tékka í október 1987 á reikning fyrirtækis síns án þess að næg innstæða væri fyrir hendi. Fram kom í málinu að ýmsar greiðslur höfðu runnið inn á tékkareikninginn eftir útgáfu tékkanna og fjöldi tékka einnig færður til gjalda. Í ljósi gagna og framburða þótti Hæstarétti varhugavert að fullyrða að G hefði brotið gegn lagaákvæðum þeim, sem tilgreind voru í ákæru, og var hann því sýknaður, en hann hafði verið sakfelldur í héraði.	883
J var sakfelldur fyrir fjársvik með því að hafa gefið út 19 tékka án innstæðu. Útgáfa eins tékka til viðbótar var talin varða við 73. gr. tékkalaga, en ekki var dæmt um hann þar sem handhafi hans hafði ekki krafist opinberrar ákæru. J var dæmdur í fangelsi 3 mánuði, en héraðsdómur hafði dæmt hann í 4 mánaða fangelsi.	889
Stjórnarformaður, framkvæmdastjóri og framkvæmdastjóri fjármála- og rekstrarsviðs Hafskips hf. voru sýknaðir af ákæru um fjársvik og rangfærslu skjala með því að ekki þótti sannað að milliuppgjör, er þeir sendu Útvegsbanka Íslands, hafi verið unnið af þeim í blekk-ingarskyni, enda þótt þeim hafi verið ljóst að það hafi verið misvís-	

	Bls.
andi. Sjá einnig Bókhald, Hlutfélög, Skjalafals o.fl. og Löggiltir endurskoðendur.	936
P og E voru ákærð fyrir fjársvik með því að hafa notað í staðgreiðsluviðskiptum innstæðulausan tékka, sem gefinn var út á reikning E, en P hafði útfyllt hann eftir að E hafði afhent hann útgefinn. Talið var ósannað að ákærðu hafi ætlað að auðgast á útgáfu tékkans og voru þau sýknuð.	1178
A var dæmd fyrir fjársvik með því að hafa notað tvo tékka í viðskiptum, sem innstæða var ekki fyrir. Hún var einnig dæmd fyrir skjalafals. Hlaut hún 20 mánaða fangelsi, en dæmdur var með skilorðsbundinn hluti fyrri refsíðoms.	1641
K var sakfelld fyrir fjársvik með því að hafa gefið út og notað 3 tékka án innstæðu.	1876
B, J og V voru sakfelldir fyrir fjársvik með því að hafa tekið út vörur úr ýmsum verslunum, sem þeir greiddu með verðlausum skuldabréfum, en þeir höfðu ákveðið að selja vörurnar sjálfir og ná þannig út fé. Var refsing B m.a. ákveðin með hliðsjón af 72. gr. og 255. gr. almennra hegningarlaga, en refsingar J og V voru skilorðsbundnar.	1928

Forgangsröð kröfu

Sjá Skuldaröð.	903
---------------------	-----

Forkaupsréttur

Með kaupsamningi 12. júlí 1988 seldu eigendur Hvamms í Skorradalshreppi Verkamannafélaginu Dagsbrún sumarhús og 17,5 ha spildu úr landi jarðarinnar. Hreppsnefnd Skorradalshrepps og jarðanefnd Borgarfjarðarsýslu var tilkynnt salan með bréfum sama dag jafnframt því sem hreppsnefndinni var boðinn forkaupsréttur að eigninni. Hreppsnefndin synjaði um samþykki til þeirrar ráðstöfunar eignarinnar, er fólst í kaupsamningnum, en með vísan til 2. mgr. 6. gr. jarðalaga þóttu ekki efni til að taka afstöðu til forkaupsréttartilboðsins. Jarðanefnd synjaði einnig samþykkis með vísan til þess að hún teldi ráðstöfun jarðarinnar skv. kaupsamningi óæskilega. Eigendur Hvamms og Dagsbrún kærðu ákvarðanir þessar til landbúnaðarráðherra, sem felldi ákvarðanir hreppsnefndar og jarðanefndar úr gildi með úrskurði 26. september 1988. Ákvað þá hreppsnefnd á fundi sínum 2. október að neyta forkaupsréttar að

eigninni, sem hún taldi að hefði orðið virkur við úrskurðinn. Dagsbrún vildi ekki una því og höfðaði hreppsnefndin mál gegn eigendum Hvamms og Dagsbrún og krafðist þess að kaupsamningurinn yrði dæmdur ógildur og eigendum gert skylt að afsala sér eigninni með þeim skilmálum, er í kaupsamningnum greindu. Í dómi Hæstaréttar var talið ljóst af gögnum málsins að umrædd landspilda hefði ekki verið nýtt til landbúnaðar í áratugi fyrir gildistöku jarðalaga, enda yrði sú skógrækt, sem þar var stunduð, ekki talin landbúnaður í hefðbundinni merkingu þess hugtaks. Af því leiddi að samkvæmt 3. mgr. 10. gr. jarðalaga var ekki skylt að afla samþykkis sveitastjórnar og jarðanefndar til sölu eignarinnar. Hreppsnefnd hafi verið boðinn forkaupsréttur í samræmi við 1. mgr. 32. gr. jarðalaga, en slíku boði skuli svara skriflega innan fjögurra vikna. Þegar tilkynning hafi komið um að hreppsnefnd hygðist neyta forkaupsréttar hafi verið liðið langt á þriðja mánuð frá því henni barst forkaupsréttartilboðið. Var réttur hennar því talinn fallinn niður og voru eigendur Hvamms og Dagsbrún sýknuð af kröfum hreppsnefndarinnar. Tveir dómenda skiluðu sératkvæði. Töldu þeir að skýra yrði jarðalög sem heild með tilliti til tilgangs þeirra og vildu taka kröfu hreppsnefndarinnar til greina.

1827

Frávísun

1. Frá héraðsdómi

Stefna á hendur H vegna skuldar var birt í Lögbirtingablaðinu með vísan til 2. mgr. 95. gr. laga nr. 85/1936, þar sem H væri búsettur í Svíþjóð, en heimilisfang hans þar óþekkt. Vottorð Hagstofu var ekki talið gefa ótvírætt til kynna, hvort tiltækar væru upplýsingar um heimilisfangið í Svíþjóð. Var ofangreint ákvæði ekki talið eiga hér við og var málinu vísað frá héraðsdómi.

50

Máli vegna eignaskipta milli hjóna vísað frá héraðsdómi þar sem því hafði ranglega verið stefnt fyrir aukadómþing í stað þess að bera það upp í skiptarétti. Sjá Hjón

242

J höfðaði mál gegn Rafveitu Hafnarfjarðar til staðfestingar á lögbanni við framkvæmdum á lóð hans í Garðabæ. Ýmsar málsástæður J beindust að ríkissjóði sem eiganda landspildunnar og var því meðal annars haldið fram að landbúnaðarráðherra hefði „þverbrotið eðlilegar stjórnvaldsreglur“ með ráðstöfun hennar. Var talið að ríkissjóður ætti svo verulegra hagsmuna að gæta í málinu að laganaðsýn hefði borið til að stefna honum sem aðila, sbr. 46. gr. laga nr.

85/1936 um meðferð einkamála í héraði. Var málinu því vísað frá héraðsdómi.	331
Mál var dæmt samkvæmt 118. gr. laga nr. 85/1936 í héraði. Málinu var áfrýjað og krafðist áfrýjandi ómerkingar héraðsdóms og frávísunar frá héraðsdómi. Stefndi féllst á þá kröfu. Var héraðsdómur ómerktur og málinu vísað frá héraðsdómi.	514
Mál var höfðað gegn Ó persónulega og fyrir hönd einkafirma hans, P. Var ekki sótt þing af hans hálfu í héraði. Í birtingarvottorði stefnuvotta var sagt að stefna hefði verið birt nafngreindri konu á sameiginlegum vinnustað hennar og Ó. Með vísan til þess, sem lagt var fram í málinu í Hæstarétti, var talið sannað að umrædd kona starfaði ekki í þjónustu Ó á umræddum tíma. Var birting stefnunnar því ekki talin lögum samkvæmt og var héraðsdómur því ómerktur og málinu vísað frá héraðsdómi.	853
Hæstiréttur vísaði frá héraðsdómi bótakröfu ríkissjóðs á hendur þremur stjórnarmönnum hlutafélags, sem sakfelldir voru fyrir brot á lögum um söluskatt. Sjá Söluskattur og Skaðabætur.	910
Annar eigenda fasteignar, sem seld var á nauðungaruppbóði, krafðist þess að uppboðið yrði ógilt þar sem ekki hefði farið fram fullnægjandi birting að því er varðaði hinn eiganda eignarinnar. Uppboðshaldari hafnaði kröfunni með úrskurði, sem báðir eigendur fasteignarinnar kærðu til Hæstaréttar. Hæstiréttur taldi að annmarkar þeir, sem sóknaraðilar töldu vera á meðferð uppboðsmálsins, hafi að lögum ekki verið unnt að bera undir uppboðshaldara eftir nauðungarsölu. Var hinn kærði úrskurður því sjálfkrafa ómerktur og kröfu sóknaraðila vísað frá uppboðsrétti.	1382
Héraðsdómur í landamerkjamáli ómerktur og málinu vísað frá héraðsdómi. Sjá Landamerkjámál.	1481
Héraðsdómur í skaðabótamáli vegna vinnuslyss var ómerktur og málinu vísað frá héraðsdómi vegna skorts á gögnum og ófullnægjandi málflutnings. Sjá Ómerking.	1944

2. Frá Hæstarétti

Sjá Frestur	34, 247, 482, 842, 2018,	2020
Áfrýjun úrskurðar fúgetaréttar um útburð vísað sjálfkrafa frá Hæstarétti þar sem upplýst var að gerðarbeiðandi hafði þegar fengið umráð hins umdeilda húsnæðis og ekki talið að aðilar hefðu lengur réttarhagsmuni af því að hinn áfrýjaði úrskurður kæmi til endurskoðunar fyrir Hæstarétti		32

Kærð var þinglýsing hjá sýslumanninum í Árnessýslu og þess krafist að tvö skjöl yrðu afmáð úr fasteignabók og vísað frá þinglýsingu. Í bréfi sýslumanns til Hæstaréttar kom fram að fyrrgeindum skjölum hefði verið þinglýst vegna mistaka og samkvæmt 27. gr. þinglýsingalaga nr. 39/1978 hefði þinglýsingin verið felld úr gildi og færslur í fasteignabók strikaðar út. Þar sem sóknaraðili hafði ekki, eins og málum var nú komið, lögvarða hagsmuni af því að fá dóm um kröfur sínar í kærumálinu var því vísað frá Hæstarétti	49
Kærumáli vegna nauðungaruppbóðs á fasteign vísað sjálfkrafa frá Hæstarétti þar sem gögn kærumálsins leiddu ekki nægilega í ljós, hver væri að lögum réttur varnaraðili þess. Sjá Kærumál, uppbóð.	212
Skotið var til Hæstaréttar með kæru úrskurði héraðsdómara þar sem hafnað var kröfu um innsetningu. Var í kærinni vísað um kærurheimild til 3. töluliðar 1. mgr. 21. gr. laga nr. 75/1973 um Hæstarétt Íslands. Málinu var sjálfkrafa vísað frá Hæstarétti þar sem það yrði ekki borið undir hann með kæru, sbr. a-lið 3. tl. 1. mgr. 21. gr. laga nr. 75/1973.	415
Kærður var úrskurður skiptaréttar Ísafjarðar varðandi kröfu um viðurkenningu launa af eignum útgerðarfélags og á sjóveðrétti til tryggingar þeirri kröfu. Málinu vísað frá Hæstarétti þar sem úrskurður um slíkar kröfur sætir ekki kæru samkvæmt 21. gr., 1. mgr., 2. tölulið b, laga nr. 75/1973.	721
Sjá Þingfestingu synjað	840
Kröfu í kærumáli um ógildingu fjárnámssgerðar vísað frá Hæstarétti þar sem fógetagerðinni sjálfri varð ekki skotið þangað með kæru samkvæmt 3. tölulið 1. mgr. 21. gr. laga nr. 75/1973. Sjá einnig Dómarar	898
Uppboð fór fram á jörð til slita á sameign hjóna 10. maí 1989. Uppboðsþoli áfrýjaði uppbodinu með stefnu 27. júní 1989. Áfrýjunarfrestur var talinn liðinn þar sem í 2. mgr. 4. gr. laga nr. 57/1949 um nauðungaruppbóð er kveðið á um 4 vikna áfrýjunarfrest, en talið var að það ákvæði ætti við um uppbóð til slita á sameign. Einn dómenda skilaði sératkvæði en var sammála niðurstöðu meirihlutans.	900
Kærumáli vegna gæsluvarðhalds vísað frá Hæstarétti. Sjá Kærumál, gæsluvarðhald.	1408
Kærður var úrskurður þar sem synjað var kröfu H um frestun úrskurðar um töku bús hans til gjaldþrotaskipta. Málinu var vísað frá Hæstarétti þar sem lagaheimild brast til að kæra úrskurðinn, sbr. gagnályktun frá j-lið, 1. tl. 1. mgr. 21. gr. laga nr. 75/1973.	1412

- Kærður var úrskurður skiptaréttar þar sem orðið var við kröfu um að skiptaráðandi gæfi út afsal fyrir eignarhluta dánarbús í fasteign. Úrskurðurinn var því um réttmæti kröfu til eigna í bú og sætti ekki kæru til Hæstaréttar, sbr. b-lið 2. tl. 1. mgr. 21. gr. laga nr. 75/1973. Var málinu því vísað frá Hæstarétti. 1471
- Kaupandi bifhjóls höfðaði mál gegn seljanda til staðfestingar á riftun kaupanna og endurgreiðslu kaupverðs. Voru kröfur hennar teknar til greina í héraðsdómi hinn 29. september 1989 en seljandi áfrýjaði dóminum. Fram kom fyrir Hæstarétti að hinn 30. mars 1990 seldi áfrýjandi bifhjólið og tók kaupandi þá strax við því. Ráðstafanir áfrýjanda, eftir að hann skaut málinu til Hæstaréttar, þóttu ekki samrýmast áfrýjun þess og var málinu því sjálfkrafa vísað frá Hæstarétti. 1550
- Úrskurði uppboðsréttar um annað og síðara uppboð var áfrýjað til Hæstaréttar. Eins og málinu var háttað og með tilliti til þess að umdeild uppboðsheimild var þegar undir áfrýjun voru ekki skilyrði til áfrýjunar umrædds úrskurðar. Var málinu því vísað frá Hæstarétti. Sjá Nauðungaruppboð. 1590
- Kæru á úrskurði fógetaréttar, þar sem hafnað var kröfu um lögbann við auglýstum fundi veiðifélags, var vísað frá Hæstarétti þar sem úrskurður fógeta um það, hvort lögbann skuli á lagt eða ekki, sætti ekki kæru, sbr. a-lið 3. tl. 1. mgr. 21. gr. laga nr. 75/1973. Sjá einnig Lögbann.(Úrskurður fógetaréttar Rangárvallasýslu er ranglega birtur á bls. 1556 í dómasafninu, en á að vera á bls. 1625) 1624
- Áfrýjunarmáli vegna uppboðs á fasteign var vísað frá Hæstarétti þar sem ekki var stefnt þar til varna öllum aðilum uppboðsins samkvæmt lögum um nauðungaruppboð. 1657
- S skaut til Hæstaréttar með kæru fjárnámsgerð og krafðist þess að hún yrði felld úr gildi. Samkvæmt c-lið 3. tl. 1. mgr. 21. gr. laga nr. 75/1973 varð slíkri kröfu ekki skotið til Hæstaréttar með kæru. Var málinu því vísað frá Hæstarétti. 1860
- Protabú áfrýjaði til Hæstaréttar dómsátt, sem þrotamaður hafði gert í fógetarétti innan 6 mánaða áður en bú hans var tekið til gjaldþrotaskipta. Hæstiréttur vísaði kröfu um ógildingu sáttarinnar frá þar sem ekki hefði verið höfðað mál til ógildingar henni samkvæmt 1. mgr. 5. gr. laga nr. 85/1936 og ekki væru skilyrði samkvæmt gjaldþrotalögum til að áfrýja henni. 1919
- Sama þrotabú áfrýjaði og nauðungaruppboði, sem farið hafði fram nokkrum mánuðum fyrir frestdag. Vísaði áfrýjandi til 17. gr. laga

nr. 75/1973 um áfrýjunarheimild. Voru ekki talin skilyrði til áfrýjunar samkvæmt þeirri grein og var málinu vísað frá Hæstarétti. Sjá Áfrýjun.	1922
---	------

3. Frávísunarkröfu hafnað

Af hálfu ákærðu var krafist frávísunar máls frá Hæstarétti þar sem áfrýjunarstefna hefði verið of seint gefin út samkvæmt 2. mgr. 179. gr. laga nr. 74/1974. Vildu ákærðu miða áfrýjunarfrest ákærvalds við uppsögu og birtingu dóms, þar sem fulltrúa ákærvalds og ákærðu hefði þá verið afhentur sá hluti dóms, sem hafði að geyma niðurstöður og dómsorð. Hæstiréttur hafnaði frávísunarkröfunni á þeim forsendum að skýra yrði ákvæði 2. mgr. 179. gr. laga nr. 74/1974 eftir orðanna hljóðan, en þar er miðað við það tímamark er ríkissaksóknara hafa borist dómsgerðir máls í hendur. Sjá Áfrýjun og Mannréttindasáttmáli Evrópu	216
K var ákærður fyrir að hafa smyglað til landsins talsverðu magni áfengis og tóbaks í nokkrum ferðum skips, er hann var skipverji á. Verjandi hans krafðist frávísunar málsins þar sem ákæruskjal fullnægði ekki skilyrðum 2. mgr. 115. gr. laga nr. 74/1974 og engin rannsókn lægi að baki hverju einstöku ætluðu broti K. Ákæran var talin fullnægja lagaskilyrðum og var frávísunarkröfunni hafnað.	777
B, sem höfðaði einkarefsimál gegn V, krafðist þess að vitninu BE yrði gert skylt að leggja fram skýrslu, sem það hafði unnið ásamt öðrum og varðaði B. V krafðist þess að þessari kröfu yrði vísað frá dómi. B var talinn eiga rétt á að fá úr því skorið hvort efni skjalsins hefði þýðingu fyrir úrlausn málsins og hvort aðstæður að öðru leyti væru slíkar að vitninu yrði gert skylt að leggja það fram. Var frávísunarkröfunni því hrundið.	872
Stefndi fyrir Hæstarétti krafðist þess að málinu yrði vísað frá Hæstarétti að því er annan áfrýjanda varðaði, þar sem áfrýjunarleyfi hafi ekki náð til hans. Þessu var hafnað og frávísunarkrafan ekki tekin til greina.	1912

4. Frávísunardómi hrundið

Sakadómur vísaði frá ákæru þar sem hann taldi að áður hefði verið dæmt um kröfu þá, sem þar var höfð uppi. Hæstiréttur felldi dóminn úr gildi. Sjá Kærumál, B Opinber mál. . .	749
--	-----

Frestdagur

Sjá Gjaldþrotaskipti	1166,	1759
Sjá Dómsáttir		1919

Frestur

Áfrýjandi uppboðsmáls hafði margsinnis fengið fresti til að búa mál sitt til flutnings fyrir Hæstarétti, en ekki nýtt þá. Hafði hann enn ekki aflað sér dómsgerða málsins þótt rúmir 8 mánuðir væru liðnir frá því þær voru tilbúnar til afhendingar, en 10 mánuðir voru liðnir frá útgáfu áfrýjunarstefnu. Beiðni hans um frekari frest var mótmælt af stefndu og var henni hafnað og málinu vísað frá Hæstarétti	34
Við þingfestingu máls 7. janúar 1991 fóru áfrýjendur fram á frest til 3. maí 1991 til gagnaöflunar og ágripsgerðar. Tveir stefndu mótmæltu svo löngum fresti. Með hliðsjón af 41. gr. laga nr. 75/1973 var umbeðinn frestur veittur	36
R skaut máli til Hæstaréttar og var það þingfest þar 8. janúar 1990. Að ósk R var málinu frestað fjórum sinnum allt til febrúar 1991. Er málið kom þá fyrir óskaði hann eftir fresti í tvo mánuði til að ljúka ágripsgerð. Gegn andmælum stefnda voru ekki talin efni til að veita frekari frest í málinu og var því vísað frá Hæstarétti.	247
Í hf. skaut máli til Hæstaréttar og var það þingfest þar 1. júní 1990. Fékk áfrýjandi þá frest til nóvember 1990, síðan til janúar 1991 og loks til febrúar sama ár. Er málið kom fyrir 1. febrúar óskaði áfrýjandi enn eftir fresti í einn mánuð en því var andmælt af hálfu stefnda. Dómsgerðir, ágrip og greinargerð áfrýjanda bárust Hæstarétti 4. febrúar. Að svo vöxnu máli þótti rétt að fresta málinu til næsta reglulega þingdags 1. mars 1991	248
H skaut máli til Hæstaréttar og var það þingfest þar 2. mars 1990. Fékk áfrýjandi þá frest til júní 1990, síðan til október, síðan til desember og enn til febrúar 1991. Er málið kom fyrir 1. febrúar 1991 óskaði áfrýjandi eftir fresti í tvo mánuði, til vara í einn mánuð, til ágripsgerðar. Stefnt var 14 aðilum og af hálfu þriggja var frekari fresti andmælt, en samþykktur af hálfu annarra stefndu, sem þing sóttu. Áfrýjandi studdi frestbeiðni sína með því að lögmenn, sem hann hafi haft til að fara með málið, hafi orðið að hætta afskiptum af því af ástæðum, sem honum voru óviðráðanlegar, en hann hefði nýlega fengið lögmenn til ráðgjafar um meðferð málsins. Rétt þótti að veita áfrýjanda tveggja mánaða frest.	249

Sjá reifun í næsta máli á undan	251
Áfrýjanda uppboðsmáls var veittur frestur þrátt fyrir mótmæli stefndu, en af hálfu lögmanns áfrýjanda kom fram að sökum mistaka hans hafði afhending dómsgerða dregist.	480
Úrskurði uppboðsréttar var áfrýjað til Hæstaréttar með stefnu 28. september 1990 og var málið þingfest í Hæstarétti 2. nóvember 1990. Fékk áfrýjandi þá frest til febrúar 1991 og þá síðan aftur til 1. mars. Þann dag óskaði hann eftir fresti til apríl 1991 en því var mótmælt af einum stefndra. Samkvæmt vottorði borgarfógetaembættisins í Reykjavík hafði áfrýjandi ekki óskað eftir dómsgerðum 4. mars 1991. Málinu var vísað frá Hæstarétti.	482
Áfrýjandi skaut máli til Hæstaréttar með stefnu 26. mars 1990 og var það þingfest 2. maí sama ár. Málinu var síðan frestað fjórum sinnum, en er það kom fyrir 3. maí 1991 neitaði stefndi frestbeiðni áfrýjanda til októbermánaðar og krafðist frávísunar málsins frá Hæstarétti. Var talið að áfrýjandi hefði haft nægan frest til að búa málið til flutnings og var því synjað um frest og málinu vísað frá Hæstarétti.	842
Áfrýjandi skaut úrskurði uppboðsréttar til Hæstaréttar með stefnu 27. mars 1991 og var málið þingfest 3. maí sama ár, en sama máli hafði áður verið vísað frá Hæstarétti 20. mars 1991. Við þingfestingu málsins var beiðni áfrýjanda um frest til októbermánaðar mótmælt af einum stefndra og krafist frávísunar, en til vara að málinu yrði aðeins frestað til júnímánaðar. Málinu var frestað til reglulegs þingdags í júní 1991.	844
Áfrýjandi skaut úrskurði skiptaréttar til Hæstaréttar með stefnu 22. febrúar 1991 að fengnu áfrýjunarleyfi. Var málið þingfest í Hæstarétti 8. apríl 1991 og þá frestað til októbermánaðar. Er málið var þá tekið fyrir óskaði áfrýjandi eftir fresti í einn mánuð en af hálfu eins stefndu var mótmælt og krafist frávísunar. Fallist var á að veita frest til 1. nóvember 1991.	1555
Áfrýjandi úrskurðar uppboðsréttar óskaði eftir fresti við þingfestingu málsins í Hæstarétti, en af hálfu eins stefnda var fresti mótmælt en jafnframt krafist frávísunar málsins. Ekki voru talin skilyrði til áfrýjunar úrskurðarins og var málinu vísað frá Hæstarétti. Sjá Nauðungaruppboð.....	1590
Áfrýjað var nauðungaruppboði með stefnu 8. október 1990 og var málið þingfest í Hæstarétti 2. nóvember 1990. Fékk áfrýjandi síðan fresti fimm sinnum, allt til reglulegs þingdags 2. desember 1991 og óskaði	

hann þá enn eftir fresti til janúar 1992 til framlagningar dómssgerða og ágríps en af hálfu tveggja stefndu var fresti mótmælt. Var talið að áfrýjandi hefði ekki réttlætt frekari frestun málsins og var því vísað frá Hæstarétti.	2018
Áfrýjað var nauðungaruppbóði með stefnu 4. febrúar 1991 og var málið þingfest í Hæstarétti 8. apríl 1991. Fékk áfrýjandi þá frest til októbermánaðar, síðan til nóvember og enn til reglulegs þingdags 2. desember 1991. Óskaði hann þá eftir fresti til janúar 1992 til ágrípsgerðar en af hálfu fjögurra stefndu var því mótmælt. Var talið að ekki væru efni til að veita frekari frest í málinu og var því vísað frá Hæstarétti.	2020
Sjá og Kærumál, Frestur	1413, 1858

Fyrning

Áfrýjendur tókust á hendur sjálfskuldarábyrgð á skuldabréfi, útgefnu 15. maí 1984. Ein afborgun var greidd af aðalskuldara í júní 1984, en bréfið átti að greiðast með 100 afborgunum á hálfmánaðar fresti. Var áfrýjendum sent fyrsta innheimtubréf í júlí 1986 og var þeim tilkynnt að skuld samkvæmt bréfinu væri fallin í gjalddaga. Stefna til héraðsdóms var birt 22. og 23. nóvember 1989. Fyrningarfrestur á kröfu á hendur áfrýjendum var talinn 4 ár, sbr. 4. tl. 3. gr. laga nr. 14/1905. Vanefnd aðalskuldara skapaði eiganda bréfsins rétt til að ganga að áfrýjendum, áður en allir gjalddagar væru liðnir. Fyrningarfrestur þeirrar kröfu teldist ekki fyrr en frá þeim tíma, er hann tilkynnti að hann hygðist notfæra sér þann rétt. Var krafan því ekki fyrnd.	2074
---	------

Fyrning sakar

M var fundinn sekur um áfengis- og tollalagabrot með því að hafa flutt 720 dósir af bjór til landsins í skipi í maí 1988. Málið var ekki tekið fyrir í dómi fyrr en 24. maí 1991. Ákærði taldi brot sitt þá fyrnt. Var því hafnað með vísan til 2. mgr. 81. gr. almennra hegningarlaga, sem kveður á um 5 ára fyrningarfrest varðandi brot, sem fólgin eru í því að sakborningur kemur sér undan greiðslu á tollum og gjöldum til ríkissjóðs. Segir í dómi Hæstaréttar að þetta ákvæði, sem kom sem nýmæli inn í hegningarlögin 1981, hafi verið sett til að lengja fyrningarfrest með tilliti til þeirra örðugleika, sem tíðum væru á því að ljóstra upp um þessi brot. Þrátt fyrir þessi lagasjónarmið og þótt ekkert benti til þess að M hafi reynt að koma sér und-

an málsókn á þeim tíma, sem liðinn var, yrði að beita ákvæðinu. Sjá Áfengislög og Tollalög.	1855
---	------

Gagnaöflun

I krafðist þess í kærumáli vegna úrskurðar, þar sem hafnað var kröfu I um að héraðsdómari viki sæti, að kveðinn yrði upp gagnaöflunarúrskurður um að honum yrði gefinn kostur á að kynna sér öll gögn, „sem varða möguleg óeðlileg tengsl Hæstaréttar við aðila málsins, stefndu Ríkisendurskoðun og Fjármálaráðuneytið, svo og Dóms- og kirkjumálaráðuneytið.“ Á meðan ekki lægi fyrir greiður aðgangur að þessum gögnum krafðist hann og þess að dómarar þeir, sem kvaddir voru til að fjalla um kærumálið, vikju sæti. Í dómi Hæstaréttar var vísað til ákvæða stjórnarskrárinnar og laga um Hæstarétt Íslands þar sem staða hans sem æðsta dómstóls í landinu væri tryggð. Var kröfum I hafnað	25
Staðfestur var í kærumáli úrskurður héraðsdómara þar sem hafnað var skýrslutöku aðila og vitna í máli, sem höfðað var samkvæmt XVII. kafla laga nr. 85/1936, en talið var að varnarástæður kæranda væru þess eðlis, að þær kæmust ekki að í málinu.	1366
Í máli varðandi gildi samnings úrskurðaði Hæstiréttur að leitað skyldi umsagnar læknafráðs um læknisfræðileg gögn varðandi andlegt heilbrigði annars aðila samningsins.	1393
Stefndu í víxilmáli kröfðust skýrslutöku af vitnum og að fá að leggja fram tiltekin skjöl. Héraðsdómari hafnaði kröfunni en Hæstiréttur felldi úrskurð hans úr gildi. Sjá Víxlar og Kærumál, vitni	1490
Hrundið var úrskurði skiptaráðanda, þar sem lögmanni eins erfingja í búi var heimilað að kanna bankaviðskipti arfláta síðustu sex ár. Sjá Dómarar.	1820

Galli

Þ keypti súrheysturn af F hf á árinu 1984. Hann eyðilagðist af völdum veðurs. Talið að hann hafi verið gallaður af hálfu seljanda og var fallist á riftunarkröfu Þ og honum einnig dæmdar skaðabætur vegna kostnaðar við undirstöðu turnsins. Sjá skaðabætur innan samninga	97
J hafði keypt húseign af E og Ó og var kaupsamningur gerður 5. júní 1984. J greiddi ekki síðustu greiðslu útborgunar og aðrar greiðslur, sem greiða átti samkvæmt eftirstöðvaskuldabréfi. Bar hann aðallega fyrir sig galla, sem fram hefðu komið á húseigninni. Í fyrsta	

lagi hafi útveggir hússins verið verulega skemmdir og hafi komið í ljós að það var vegna alkalívirgni. Í öðru lagi hafi komið í ljós gallar á þaki, sem leiddu til leka. Í nóvember 1985 voru dómkvaddir matsmenn til að meta sprungumyndanir í húsinu og síðar var bætt við beiðni um mat á þakleka. Matsmenn mátu kostnað við viðgerðir vegna galla á húsinu á kr. 426.000. Útlagður kostnaður J vegna viðgerða á húsinu var kr. 1.535.936 og miðaði hann kröfur sínar við það, en ekki við matið. Við meðferð málsins í Hæstarétti lagði hann fram yfirmat gegn mótmælum E og Ó, en samkvæmt því nam heildarkostnaður vegna viðgerða kr. 1.926.000. Í málinu lá fyrir að þegar kaup J á húseigninni voru ráðin voru greinilegar steypuskemmdir á húsinu. Hafði áfrýjandi skoðað húsið margsinnis, bæði haustið 1983 og vorið 1984, og tvívegis voru múrarar með honum. Þá kom fram að á árinu 1983 hafði Rannsóknarstofnun byggingariðnaðarins athugað steypuskemmdir á húseigninni og taldi J að seljendur hússins hefðu leynt sig niðurstöðu þeirrar athugunar og hafi þau tjáð sér að skýrslan hafi ekki sýnt merki um alkalívirgni. Ósannað var talið að seljendur eignarinnar hefðu leynt J efni skýrslunnar eða staðið því í vegi að hann fengi skýrsluna í hendur. Þar sem sprungur hafi verið augljósar á húsinu verði ekki lögð bótaábyrgð á seljendur vegna þessa galla. Hins vegar var talið að gallar, sem fram komu á þaki hússins, hafi verið leyndir gallar, sem seljendur bæru ábyrgð á. Var undirmatsgerð lögð til grundvallar þar sem yfirmat fór ekki fram fyrr en þremur og hálfu ári eftir að undirmatið fór fram og tveimur árum eftir að héraðsdómur gekk. Var viðgerð og breytingum á þakinu lokið er yfirmatið fór fram. Samkvæmt þessu var fallist á að kostnaður vegna þessa galla, kr. 371.000, yrðu dregnar frá þeim eftirstöðvum kaupverðs, sem J bar að inna af hendi. Sjá og Fasteignakaup

178

T keypti jarðýtu af árgerð 1967 af K veturinn 1986. Var ýtan skoðuð og prófuð nokkuð fyrir kaupin og kom þá ekkert sérstakt í ljós. Skömmu eftir kaupin, þegar skipt var um olíu á hliðardrífum, kom fram mikið sarg í eldri olíu, sem leiddi til könnunar á ástandi hliðardrifa. Kom þá í ljós að soðið hafði verið á tannhjól í drifunum og var talið að bæta þyrfti úr með viðgerð. K vildi ekki sinna boðum um að bæta úr eða samþykkja riftun á kaupunum. Matsmenn voru dómkvaddir og var það niðurstaða þeirra að vélin hefði verið í ónothæfu ástandi er kaupin fóru fram. Mátu þeir kostnað við viðgerð 462.639 krónur. Í héraðsdómi, sem var staðfestur í Hæstarétti,

var talið að um galla hafi verið að ræða, sem ekki hafi getað verið sýnilegir við eðlilega skoðun. Var K því gert að greiða bætur, sem voru lækkaðar nokkuð, eða í 295.000 krónur.	1997
Bifreið, sem J keypti af I, skemmdist í höndum J eftir litla notkun, þegar vél hennar bræddi úr sér. Dómkvaddir matsmenn töldu að orsök úrbræðslunnar hafi verið ófullnægjandi viðgerð á olfupönnu á meðan I átti bifreiðina. Var þetta lagt til grundvallar og var ábyrgð lögð á seljanda. Sjá og Lausafjárkaup.	2069

Gatnagerðargjald

V-hreppur ákvað 1986 að leggja bundið slitlag á götur í hreppnum. Var verkið boðið út í einu lagi og tilboð ekki sundurliðað eftir götum. Jafnframt var ákveðið að leggja gangstéttir og var það verk einnig boðið út í einu lagi. Reiknað var gjald samkvæmt 11. gr. reglugerðar nr. 284/1985 um gatnagerðargjöld í V-hreppi, þ.e. af hverjum rúmmetra húss, en mismunandi hundraðshluti kostnaðar var lagður til grundvallar eftir tegund byggingar. G, sem var eigandi fasteignar við eina götu í hreppnum, var krafinn um greiðslu samtals 202.014 króna í B-gatnagerðargjald vegna framkvæmda þessara. Mótmælti hann greiðsluskyldu og hafði uppi ýmis andmæli gegn henni. Þannig taldi hann að ekki væri heimilt að jafna kostnaði við framkvæmdirnar niður án tillits til kostnaðar við einstakar götur. A.m.k. hefði átt að sérgreina kostnað við H-götu, sem sé þjóðvegur í þéttbýli og hafi sá kostnaður átt að greiðast af vegafé. Einnig byggði hann á því að krafan væri án lagastoðar, þar sem við útreikning hafi ekki verið tekið gjald af óbyggðum lóðum. Þá hélt hann því fram að óheimilt væri að taka gjöld eftir lögum nr. 51/1974 og nota þau til framkvæmda, sem ekki teljist vera við bundið slitlag eða lagningu gangstéttar. Í héraði var G sýknaður þar sem talið var að hreppurinn hefði ekki að öllu leyti gætt þeirra sjónarmiða, sem líta yrdi til við álagningu sérstaks gatnagerðargjalds, þannig að ætla yrdi að gjaldið hafi orðið herra en heimilt var skv. 4. gr. i.f. laga nr. 51/1974. Hæstiréttur taldi að heimilt hefði verið að jafna gjöldum niður án þess að sérgreina kostnað við hverja götu, að heimilt hefði verið að jafna kostnaði við H-götu með sama hætti og öðrum kostnaði og að heimilt hefði verið að bæta við ýmsum viðbótar-kostnaði, sem teldist eðlilegur hluti framkvæmdanna. Var G því dæmdur til greiðslu umkrafinnar fjárhæðar og var tekin til greina krafa um viðurkenningu lögveðsréttar fyrir henni. Tveir dómendur

skiluðu sératkvæði. Var annar sammála niðurstöðu meirihlutans en með öðrum forsendum. Hinn vildi staðfesta héraðsdóm.	615
Deilt var um álagningu gatnagerðargjalds í V-hreppi. Sjá reifun dóms á bls. 615	635, 638, 641, 644, 651, 654, 657, 660, 663, 666, 673, 676,
	679

Geðheilbrigðisrannsókn

B, sem grunaður var um manndráp, var úrskurðaður í gæsluvarðhald og til að sæta geðheilbrigðisrannsókn	259
Ákærvaldið krafðist þess að S sætti geðheilbrigðisrannsókn auk þess, sem hann yrði úrskurðaður í gæsluvarðhald. Báðum kröfunum var hafnað	312

Geymsla

Hf. Eimskipafélag Íslands var dæmt til greiðslu skaðabóta vegna kæli-geymslu, sem eyðilagðist í óveðri í vörugeymslu, sem félagið var talið bera ábyrgð á. Sjá Skaðabætur.	1564
---	------

Gjafsókn Gjafvörn

Mál var höfðað f.h. Á til ógildingar kaupsamnings vegna misneytingar. Var samningurinn ógiltur. Á fékk gjafsókn í héraði og gjafsókn og gjafvörn fyrir Hæstarétti. Sjá Misneyting.	561
Mál var höfðað f.h. Á til ógildingar kaupsamnings og erfðaskrár og til endurgreiðslu peningafjárhæðar vegna misneytingar. Samningurinn og erfðaskráin voru dæmd ógild og endurgreiðsla dæmd. Á fékk gjafsókn í héraði og gjafsókn og gjafvörn fyrir Hæstarétti. Sjá Misneyting.	570
A höfðaði mál gegn veitingahúsinu F og tryggingafélaginu S hf. til greiðslu skaðabóta vegna líkamsmeiðinga, sem hann taldi sig hafa hlotið af völdum dyravarða veitingahússins. A fékk gjafsókn í héraði og gjafsókn og gjafvörn fyrir Hæstarétti. Sjá Skaðabætur	857
Mál var höfðað f.h. E, sem var ólöggráða, til greiðslu bóta vegna örorku- tjóns og miska af völdum umferðarslyss. E fékk gjafsókn í héraði og fyrir Hæstarétti.	2006

Gjaldmiðill

Dæmt var að víxlar, þar sem fjárhæðir voru tilgreindar í SDR, væru víxl- ar í skilningi víxillaga. Sjá Víxlar.	1912
---	------

Gjaldþrotaskipti

- Staðfestur var úrskurður skiptaréttar um að mál vegna kröfu um gjaldþrotaskipti skyldi tekið til meðferðar. Hafnað var kröfu varnar aðila kærumálsins um frávísun málsins frá Hæstarétti. Sjá Kærumál, gjaldþrotaskipti og Kærumál, kæruehimild. 12
- Kærður var til Hæstaréttar úrskurður skiptaréttar um kröfu, er laut að viðurkenningu á rétti til greiðslu launa af eignum gjaldþrota útgerðar. Málinu vísað frá þar sem kæruehimild skorti. Sjá Frávísun frá Hæstarétti. 721
- V réðist til fyrirtækis tveimur og hálfum mánuði áður en það var tekið til gjaldþrotaskipta, en uppsagnarfrestur samkvæmt ráðningarsamningi hans var 6 mánuðir. Lýsti hann forgangskröfu í búið fyrir launum í 6 mánuði en honum var sagt upp störfum vegna gjaldþrotsins. Vísað var til 1. mgr. 48. gr. gjaldþrotalaga nr. 6/1978 um heimild búsins til að segja upp samningnum. Var talið ljóst að framtíð félagsins hafi verið ótrygg er V réðist til þess. Var dæmt að 3ja mánaða uppsagnarfrestur teldist sanngjarn og var viðurkennd forgangskrafa vegna launa þann tíma. Jafnframt voru V með vísan til 3. mgr. 48. gr. gjaldþrotalaga dæmdar bætur sem almenn krafa. Sjá einnig Skuldaröð. 903
- Hafskip hf. var tekið til gjaldþrotaskipta 6. desember 1985. Hinn 6 maí 1986 sendi skiptaráðandinn í Reykjavík ríkissaksóknara margvíslegar upplýsingar og gögn um gjaldþrotið og taldi ástæðu til að ætla að um refsivert athæfi af hálfu ýmissa forsvarsmanna félagsins og annarra kynni að vera að ræða. Fór þá fram rannsókn hjá Rannsóknarlögreglu ríkisins og á grundvelli hennar var höfðað mál fyrir sakadómi Reykjavíkur. Í Hæstarétti voru stjórnarformaður, framkvæmdastjóri, framkvæmdastjóri fjármála- og rekstrarsviðs og löggiltur endurskoðandi Hafskips hf. dæmdir fyrir ýmis brot á almennum hegningarlögum, hlutafélagalögum og lögum um löggilta endurskoðendur. Sératkvæði. Sjá Ákærvald, Bókhald, Fjárdráttur, Fjársvik, Hlutafélög, Löggiltir endurskoðendur, Skjalafals o.fl. og Umboðssvik. 936
- N-f hf. var tekið til gjaldþrotaskipta 6. janúar 1988. Af hálfu þrotabúsins var höfðað mál gegn F hf. til riftunar á greiðslu, er fram fór 24. desember 1987 með afhendingu á tæki og jafnframt til endurgreiðslu á tilsvarandi fjárhæð. Var á það fallist með þrotabúinu að um óvenjulegan greiðslueyri hafi verið að ræða, sbr. 54. gr. laga nr. 6/1978, og

væri riftun heimil. Var F hf. og dæmt til greiðslu umkrafinnar fjárhæðar.	1166
Með úrskurði skiptaréttar 6. nóvember 1989 voru bú sameignarfélags og sameigenda þess tekin til gjaldþrotaskipta. Á, annar tveggja sameigenda, áfrýjaði úrskurðinum og krafðist þess að hann yrði felldur úr gildi. Samkvæmt tilkynningu til firmaskrár í árslok 1980 báru báðir eigendur ótakmarkaða ábyrgð á félaginu frá 1. janúar 1978. Á taldi að skiptaráðandi hefði enga tilraun gert til að kanna raunverulega eignastöðu aðila gjaldþrotamálsins áður en úrskurður var kveðinn upp. Einnig hafi legið fyrir að hinn eigandinn hefði rekið fyrirtækið sem einkafyrirtæki. Þá hafi Á engra leiðbeininga notið af hálfu skiptaráðanda, er málið var tekið fyrir. Samkvæmt bókun í skiptabók, sem undirrituð var meðal annars af Á, gætti skiptaráðandi leiðbeiningarskyldu. Skilyrði voru talin hafa verið fyrir hendi til uppkvaðningar hins áfrýjaða úrskurðar og að byggja yrði á skráningu fyrirtækisins í firmaskrá, sem viðskiptamenn þess hlutu að treysta að væri rétt. Hafi Á mátt vera þetta ljóst. Var úrskurður skiptaréttarins staðfestur.	1635
Lífeyrissjóður Austurlands krafðist gjaldþrotaskipta á búi Saltfangs hf. á grundvelli árangurslausra lögtaka fyrir kröfum að fjáræð tæplega 154.000 krónur. Við fyrirtöku í skiptarétti lýsti framkvæmdastjóri fyrirtækisins því yfir að það ætti fyrir skuldum og fyrir lágu gögn, sem voru því til stuðnings. Þegar til þessa var litið og tiltölulega lágrar kröfufjárhæðar þótti ekki fram komin ótvíræð vísbending um að fullnægt væri skilyrðum til að taka búið til gjaldþrotaskipta og var því staðfestur úrskurður skiptaréttar, þar sem gjaldþrotabeði var hafnað.	1714
Héraðsdómar í málum þrotabús hlutafélags til riftunar á greiðslum ómerktir og málunum vísað heim í hérað til löglegrar meðferðar. Sjá Ómerking.	1717, 1722
Rift var greiðslu N-f hf. á grundvelli 1. mgr. 54. gr. gjaldþrotalaga, en talið var að um óvenjulegan greiðslueyri væri að ræða. Sjá reifun hér að framan á dómi á bls. 1166.	1759
Úrskurður skiptaréttar um skaðabótakröfu á hendur þrotabúi ómerktur og málinu vísað heim. Sjá Ómerking.	1824
Skiptaráðandi úrskurðaði að skiptabeidandi skyldi setja 150.000 króna tryggingu fyrir skiptakostnaði við meðferð kröfu hans um gjaldþrotaskipti. Skiptabeidandi bauð fram 12.000 króna tryggingu, sem áður hafði að jafnaði verið krafist í slíkum málum. Í úrskurði sín-	

um vísaði skiptaráðandi meðal annars til þess að ákveðið væri, að yrði viðkomandi bú tekið til gjaldþrotaskipta, yrði ráðinn bústjóri að því til bráðabirgða. Hæstiréttur taldi ekki rétt, eins og á stóð, að haggja niðurstöðu skiptaráðanda, en hún ætti sér stóð í 21. gr. gjaldþrotalaga. Einn dómenda skilaði sératkvæði og vildi ómerkja úrskurðinn og leggja fyrir skiptaráðanda að taka málið til meðferðar að nýju.	1862
Krafa lífeyrissjóðs sjómanna á hendur þrotabúi Hafskips hf. um lífeyrissjóðsframlag utan skuldaraðar tekin til greina. Sjá Lífeyrissjóðir og Lögveð.	1966
Þrotabú Hafskips hf. krafði fyrrverandi stjórnarmenn og forstjóra félagsins um skaðabætur vegna mistaka við útgáfu skuldabréfa vegna hlutafjárútboðs og tilkynningar til Hlutafélagaskrár, þar sem hlutafé var oftalið um rúmlega 3 milljónir króna. Sýknað var af kröfunum. Sjá Skaðabætur.	1974

Greiðsla

Deilt var um greiðslu eftirstöðva kaupverðs íbúðar, en veðskuldabréf, sem kaupandi hafði afhent fasteignasala við útgáfu afsals, hafði misfarist í höndum hans. Sjá Fasteignakaup	145
K, sem var einn þriggja sameigenda vélsmiðju, áfrýjaði dómi vegna vinnuslyss, þar sem þeir höfðu in solidum verið dæmdir til greiðslu bóta. Hæstiréttur taldi bætur, sem K bæri ábyrgð á, vera nokkuð lægri en dæmdar voru í héraði. Upplýst var að hinir sameigendurnir höfðu greitt að fullu sem nam dæmdum bótum í Hæstarétti, þ.e. höfuðstól og vöxtum, og var K því sýknaður af kröfum þess, sem fyrir slysinu varð. Sjá Skaðabætur, vinnuslys.	707
V áfrýjaði héraðsdómi þar sem hann var dæmdur til greiðslu eftirstöðva skuldabréfs. Fyrir Hæstarétti lækkaði stefndi kröfur sínar frá héraðsdómi þar sem líklegt væri að láðst hefði að færa eina greiðslu áfrýjanda inn á bréfið. Félld áfrýjandi á kröfu stefnda eftir þá breytingu og var dæmt í samræmi við það.	918

Greiðslustöðvun

Hafnað var þeirri vörn framkvæmdastjóra og stjórnarformanns hlutafélags, sem ákærður var fyrir brot á lögum um söluskatt, að skilaskylda á greiðslustöðvunartíma hefði hvílt á endurskoðanda þeim, sem var stjórn félagsins til ráðuneytis á meðan á greiðslustöðvun stóð. Sjá Söluskattur.	1511
Í uppboðsmáli var dæmt að uppboð frestaðist sjálfkrafa þann tíma er greiðslustöðvun uppboðspóla stóð. Sjá Nauðungaruppboð.	1558

Grennd

Fellt var úr gildi byggingarleyfi, þar sem heimiluð var bygging tveggja sambyggðra einbýlishúsa á lóð, þar sem deiliskipulag gerði ráð fyrir einu einbýlishúsi. Voru byggingayfirvöld H-kaupstaðar talin hafa farið verulega út fyrir valdmörk sín og var byggingaleyfið talið til þess fallið að skerða grenndarrétt nágranna, sem höfðaði mál og fékk lagt lögbann við áframhaldandi framkvæmdum á lóðinni. Sjá Skipulag

219

Gæsluvarðhald.

Sjá Kærumál og Efnisskrá til yfirlits.

Hafnargerð

Árið 1988 voru hafnar framkvæmdir við gerð smábátastöðu í landi Teigagerðis í Reyðarfjarðarhreppi. Hafnarstjórn Reyðarfjarðar hafnaði umsókn um framkvæmdirnar og fékk síðar lagt lögbann við þeim. Var höfðað mál gegn framkvæmdaaðilunum í framhaldi þess. Þar sem hvorki lá fyrir samþykki hafnarstjórnar né sveitarstjórnar var fallist á kröfur hafnarstjórnarinnar og lögbannið staðfest.

Kærður var úrskurður um dómkvaðningu matsmanna á grundvelli 21. gr. hafnalaga nr. 69/1984 svo að fram mætti fara eignarnám á landsvæði við innsiglinguna í Hornafjarðarósi. Sjá Kærumál, matsmál.

930

1817

Hafning máls

Áfrýjandi máls óskaði þess að það yrði fellt niður en krafðist jafnframt málskostnaðar úr hendi stefnda. Stefndi samþykkti niðurfellingu málsins, en mótmælti málskostnaðarkröfu áfrýjanda. Málið var hafið, en málskostnaður fyrir Hæstarétti felldur niður.

Aðilar voru sammála um að mál félli niður og voru áfrýjendur dæmdir til að greiða stefnda málskostnað.

289

846

Hald á munum

Lagt var hald á vegabréf, persónuskilríki, farmiða og persónuleg skjöl manns, sem úrskurðaður var í farbann á meðan rannsókn stóð yfir á ætluðum fjárvikum hans. Sjá Kærumál, farbann.

1618

Ríkissjóður og rannsóknarlögregla ríkisins voru sýknuð af kröfu G lögmanns, sem krafðist skaðabóta vegna tjóns, sem hann taldi sig hafa orðið fyrir vegna þess að rannsóknarlögreglan lagði hald á víxil, sem hann hafði fengið sem greiðslu. Sjá Skaðabætur.	1867
--	------

Hefð

Í máli gegn ríkinu og Orkubúi Vestfjarða var krafist viðurkenningar foss- og vatnsréttinda í tilteknum vatnsföllum í Auðkúluhreppi í Vestur-Ísafjarðarsýslu. Talið var að Orkubúið hefði unnið hefð á réttindunum samkvæmt 1., 2. og 3. gr. laga nr. 46/1905. Sjá Eignarréttur.	118
Í landamerksamáli var því haldið fram af öðrum aðilanum að hann hefði öðlast eignarrétt fyrir hefð að þrætulandinu, en því hafnaði Hæstiréttur. Einn dómenda skilaði sératkvæði og taldi sýnt fram á að aðilinn hefði haft fullar nytjar af landspildunni í hefðartíma fullan og bæri því með vísan til 1. mgr. 6. gr. hefðarlaga að telja hann eiganda hennar. Sjá Landamerksamál.	1444

Hegningarauki

H var dæmdur hegningarauki við sekt fyrir líkamsárás samkvæmt 1. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga og var refsingin ákveðin fangelsi 3 mánuði, þar af tvo skilorðsbundið. Sjá Líkamsárás	724
Sjá og 58, 108, 290, 306, 473, 739, 780, 812, 1199, 1419, 1468, 1605, 1625, 1641, 1671, 1681, 1747, 1876, 1928,	2057

Heimvísun.

Sjá Ómerking	68, 256, 703, 894, 1431, 1653, 1676, 1679, 1717, 1722, 1824,	2063
--------------------	---	------

Hjón

K og M, sem gengið höfðu í hjúskap 1975, komu hinn 7. apríl 1986 fyrir fulltrúa sýslumanns og óskuðu skilnaðar að borði og sæng. Ekki náðist samkomulag um forræði barna og framfærslueyri og var þeim ágreiningi vísað til dómsmálaráðuneytis. Þau töldu sig hins vegar hafa náð samkomulagi um skiptingu eigna og samkvæmt því var M ætlað að greiða K tiltekna fjárhæð með veðskuldabréfi, og var bókað að „greiðslutími (verði) ákveðinn með samkomulagi síðar“. Aðilum var veitt leyfi til skilnaðar að borði og sæng með bréfi ráðuneytisins 5. desember 1986, þar sem kveðið var á um forsjá

- barna og lífeyri til konunnar en stöðu fjárskipta milli hjónanna ekki getið. K höfðaði í janúar 1987 mál á hendur M, til greiðslu skuldar, sem hún taldi vera fyrir hendi í samræmi við fyrrgreint skilnaðarsamkomulag frá 7. apríl 1986. Þar sem ekki hefði enn orðið af útgáfu umrædds skuldabréfs væru forsendur brostnar fyrir útgáfu þess. M brást við málssókn þessari með því að gefa út veðskuldabréf fyrir umstefndri fjárhæð, en K neitaði að taka við því. Málið var flutt í héraði án þess að aðilar kæmu fyrir dóm til skýrslugjafar og dómari málsins var sami fulltrúi og farið hafði með skilnaðarmálið sem valdsmaður. Var M dæmdur þar til að greiða K umstefnda fjárhæð. Hæstiréttur taldi að samkvæmt 31. gr. laga nr. 60/1972 um stofnun og slit hjúskapar hefði skiptaráðandi átt að taka eigur búsins til skiptameðferðar, áður en leyfi væri veitt til skilnaðar að borði og sæng, nema samkomulag hefði verið komið á. Svo hafi í raun ekki verið og hafi valdsmanni, er fór með skilnaðarmálið, borið að leiðbeina aðilum og sjá til þess að þessara attriða væri gætt áður eða samhliða því að málið var sent dómsmálaráðuneytinu til afgreiðslu. Þá hefði K verið rétt að bera kröfu sínar um greiðslu samkvæmt samkomulaginu upp við skiptarétt samkvæmt 55. gr. laga nr. 60/1972 með frekari gagnafærslu. Hafi málið því verið ranglega höfðað fyrir aukadómþingi og var því sjálfkrafa vísað frá héraðsdómi. Sjá einnig Dómarar 242
- Fjárnám var gert í fasteign H til tryggingar skuld eiginmanns hennar, sem hún bar ekki ábyrgð á samkvæmt 25. gr. laga nr. 20/1923 um réttindi og skyldur hjóna. H, sem var viðstödd gerðina fyrir hönd gerðarþola, var ekki leiðbeint að þessu leyti og var fjárnámið fellt úr gildi. Sjá Fjárnám 745
- Samkomulag tókst ekki milli hjóna við skilnað þeirra um eignaskipti og var ágreiningur um eftir hvaða reglum fasteign búsins skyldi skipt. Krafðist konan þess aðallega, að henni yrði heimilað að taka íbúðina af óskiptu gegn greiðslu hluta veðskulda, en til vara að önnur frávik frá helmingaskiptum yrðu ákveðin til aukningar búshluta hennar. Maðurinn krafðist þess að íbúðinni yrði skipt samkvæmt helmingaskiptareglu. Kröfum konunnar var hafnað í skiptarétti. Fram kom í Hæstarétti, að umrædd íbúð hafði verið seld og að ekki var neitt fé til skipta af söluverðinu. Voru ekki talin skilyrði til að skipta eftir 27. gr. laga nr. 60/1972 um stofnun og slit hjúskapar og ekki voru talin skilyrði til þess eins og komið var, að taka af-

stöðu til þess, hvort skilyrði 57. gr. laganna væru að öðru leyti til staðar. Var úrskurður uppboðsréttar því staðfestur.	1571
Deilt var í skiptamáli vegna hjónaskilnaðar um séreign samkvæmt kaupmála. Sjá Kaupmáli	1592

Hlutafélög

Stjórnarformaður, framkvæmdastjóri og framkvæmdastjóri fjármála- og rekstrarsviðs Hafskips hf. sakfelldir fyrir brot gegn 2. mgr. 152. gr. laga um hlutafélög með því að senda Útvegsbanka Íslands milliuppgjör, sem þeir vissu að var misvísandi meðan þeir áttu í viðkvæmum viðræðum við bankann. Þeir voru hins vegar sýknaðir af ákæru um brot gegn 1. tl. 151. gr. sömu laga. Einnig voru þeir sýknaðir af ákæru um fjársvik og rangfærslu skjala vegna hagnýtingar milliuppgjorsins. Sjá einnig Bókhald, Fjársvik, Skjalafals o.fl., og Löggiltir endurskoðendur.	936
Í sama máli voru stjórnarformaður, framkvæmdastjóri og löggiltur endurskoðandi Hafskips hf. sakfelldir fyrir brot gegn 1. tl. 151. gr. hlutafélagalaga þar sem þeir voru taldir ábyrgir fyrir því að í ársreikningi fyrirtækisins var villandi skýrt frá í nokkrum veigamiklum atriðum. Hins vegar þótti ósannað að þeir hafi vísitandi rangfært reikninginn í heild í blekkingarskyni. Sjá einnig Bókhald, Löggiltir endurskoðendur og Skjalafals o.fl.	936
Protabú Hafskips hf. krafði fyrrverandi stjórnarmenn og forstjóra félagsins um skaðabætur vegna mistaka við útgáfu skuldabréfa vegna hlutafjárútboðs og tilkynningar til Hlutafélagskrár þar sem hlutafé var oftalið. Í fyrrnefnda tilvikinu var skilyrðum 132. gr. hlutafélagalaga ekki talið fullnægt þar sem ekki var sannað að stefndu hefðu sýnt af sér háttsemi, sem yrði metin þeim til sakar. Í síðara tilvikinu var talið ljóst að þeir hefðu sýnt af sér gáleysi í skilningi fyrrnefndrar greinar, sbr. 52. gr. laganna, en ekki var talið að sýnt hefði verið fram á tjón vegna þessarar háttsemi. Tveir dómenda skiluðu sér- atkvæði. Sjá og Skaðabætur	1974

Húsaleiga

G höfðaði mál á hendur E til greiðslu húsaleiguskuldar að fjárhæð 189.471 króna. E taldi hins vegar að G væri í skuld við sig vegna framkvæmda, sem hann hefði ráðist í vegna húsnaðisins og taldi kröfu vegna þess nema allt að 800.000 krónum. Gagnstefndi hann vegna þessa á grundvelli mats dómkvaddra matsmanna, sem mátu	
--	--

endurbætur á húsnæðinu nema jafnvirði 308.270 króna. Í aðalsök var E dæmdur bæði í héraði og Hæstarétti til að greiða G 180.991 krónu. Í gagnsök var G hins vegar dæmdur í héraði til að greiða E 200.100 krónur. Í Hæstarétti var ekki talið sannað að svo hefði samist með aðilum að G tæki að sér að greiða fyrir þær lagfæringar, sem E teldi nauðsynlegar. Þá hefði E ekki farið þær leiðir, sem mælt er fyrir um í 10. og 26. gr. laga nr. 44/1979 um húsaleigusamninga. Var G því sýknaður í gagnsök. Sératkvæði	334
H höfðaði mál gegn F til greiðslu húsaleiguskuldar, en um var að ræða verslunarhúsnæði. F hafði auglýst verslunarrekstur sinn til sölu 1986 og fengið kauptilboð. H hafði þá sagt henni upp húsnæðinu, en F neitaði að fallast á uppsögnina og bar fyrir sig forleigurétt. Kaupandi verslunarrekstursins rifti þá kaupum og taldi F að H bæri ábyrgð á því. H krafðist ítrekað útburðar, sem var neitað tvívegis af fógeta, en 8. júní 1988 var síðari úrskurðurinn felldur úr gildi í Hæstarétti. Rýmdi F húsnæðið 13. júní 1988. Var hún dæmd til að greiða húsaleigu til næstu mánaðamóta eins og H krafðist. Sératkvæði.	1609
<i>Húsbrot</i>	
B var sakfelldur fyrir röskun á húsfriði samkvæmt 231. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/140. Sjá Líkamsárás.	393
H braust inn í íbúð konu að næturlagi og hafði þar samfarir við hana þar sem hún svaf ölvunarsvefni. Verknaður hans var talinn varða við 231. gr. og 195. gr. almennra hegningarlaga. Sjá Skírlífisbrot	802
<i>Hylming</i>	
G var dæmdur fyrir hylmingu þar sem hann þáði kúrekastígvél að gjöf, sem hann vissi að A hafði keypt með fölsuðum tékka.	58
Löggiltur endurskoðandi Hafskips hf. var ákærður fyrir hylmingu samkvæmt 1. mgr. 254. gr. almennra hegningarlaga, sbr. 138. gr. sömlaga, með því að hafa fært fjárhæðir, sem meðákærðu, stjórnarformaður, framkvæmdastjóri og framkvæmdastjóri fjármála- og rekstrarviðs, höfðu ráðstafað af sérstökum tékkareikningum, er þeir höfðu í vörslu sinni, á sérstaka kostnaðarliði án þess að krefjast veiðeigandi fylgiskjala. Þótt talið væri að hann ætti þátt í þeirri óreiðu, sem var á færslu umræddra reikninga, var talið ósannað að hann hafi haft ásetning til að hylma yfir fjárdráttarbrot og var hann sýknaður af þessum ákærulið.	936
H var dæmdur fyrir hylmingu með því að hafa keypt myndbandstæki, sem hann vissi að seljandinn hafði stolið.	2057

Höfundaréttur

Tímaritið Ú birti ljóð úr ljóðabók S án heimildar hans. Krafðist S skaðabóta og miskabóta úr hendi útgefanda Ú. Dæmt var að S ætti rétt á bótum og voru honum í Hæstarétti dæmdar samtals 26.951 króna í bætur, þar af 25.000 krónur í miskabætur.	795
---	-----

Innsetning

L krafðist þess að með fógetagerð yrði fjarlægð læsing, sem G, sameigandi hans að húseign, hefði sett á hurð í kjallarainngangi hússins. Ekki var talið að L hefði sannað að réttur hans væri svo ótvíræður að krafa hans yrði tekin til greina.	239
V krafðist þess að fá með innsetningargerð umráð mürsprautu, sem S hafði í vörslum sínum og hafði notað við vinnu sína í þágu V. S hélt því fram að mürsprautuna hafi átt að nota sem greiðslu fyrir verkið en því mótmælti V. Var ekki talið sannað að samningur um þetta hafi komist á og var krafa V um innsetningu því tekin til greina. .	412
Kærður var til Hæstaréttar úrskurður héraðsdómara, þar sem hafnað var innsetningarbeiðni. Málinu vísað frá Hæstarétti þar sem kærueheimild skorti. Sjá einnig Kærumál, kærueheimild	415
S krafðist innsetningar í umráð hests, sem var í vörslum B. Kröfu sína byggði S á því að hann hafi verið eigandi hestsins að hálfu á móti H, en B leiddi rétt sinn og umráð frá honum. Ekki var talið að S hefði sýnt fram á að umrædd eignarhlutdeild veitti honum ótvíræðan rétt til að fá vörslur hestsins og var kröfu hans því hafnað.	1434

Ítrekun

J fundinn sekur um þjófnaði og skjalafals. Var hann talinn vanaafbrotamaður og við ákvörðun refsingar var höfð hliðsjón af 71., 72. og 255. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940.	473
S var fundinn sekur um þjófnaði og skjalafals. Var hann talinn vanaafbrotamaður og vísað til 72. og 255. gr. almennra hegningarlaga við ákvörðun refsingar.	588
G var sakfelldur fyrir ölvun við akstur og akstur sviptur réttindum. Tilvísun héraðsdómara til 71. gr. almennra hegningarlaga var ekki talin eiga við þar sem refsíákvæði umferðarlaga hafa ekki að geyma ákvæði um ítrekunaráhrif brota. Sjá Bifreiðar.	600
B, sem var dæmdur fyrir þjófnaðartilraun, ákveðin refsing með vísan til 72. og 255. gr. almennra hegningarlaga. Sjá Þjófnaður	739

Tilvísun héraðsdómara í ölvunarakstursmáli við ákvörðun refsingar til ítrekunarákvæða 71. gr. almennra hegningarlaga ekki talin eiga við þar sem refsíákvæði umferðarlaga hafa ekki að geyma ákvæði um ítrekunaráhrif brota. Sjá Áfrýjunarstefna, Bifreiðar og Dómarar. .	767
S, sem sakfelldur var fyrir skjalafals og þjófnað, var talinn vanaafbrota- maður og við ákvörðun refsingar hans var m.a. vísað til 72. og 255. gr. almennra hegningarlaga. Sjá Skjalafals og Þjófnaður	780
Við ákvörðun refsingar Ó, sem var fundinn sekur um skjalafals og þjófnað var meðal annars litið til 71., 72. og 255. gr. almennra hegningarlaga. Sjá Skjalafals og Þjófnaður.	1419
Tilvísun héraðsdómara við ákvörðun refsingar til ítrekunarákvæða 71. gr. almennra hegningarlaga í máli þar sem sakfelldur var fyrir að aka sviptur réttindum ekki talin eiga við, sbr. reifun dóma á bls. 600 og 767 hér að framan.	1468
Við ákvörðun refsingar H, sem sakfelldur var fyriri þjófnað, var vísað til þess að hann væri síbrotamaður og vitnað meðal annars til 71. gr., 72. gr. og 255. gr. almennra hegningarlaga.	1493
Við ákvörðun refsingar J, sem sakfelldur var fyrir þjófnað og nytjastuld, var vísað til 71., 72. og 255. gr. almennra hegningarlaga.	1625
Refsing S, sem sakfelldur var fyrir nytjastuld, var meðal annars ákveðin með hliðsjón af 72. gr. almennra hegningarlaga.	1671
Sami maður og að ofan greinir var sakfelldur fyrir líkamsárás og þjófnað. Var refsing hans ákveðin með vísan til 71., 72. og 255. gr. almennra hegningarlaga.	1681
B var dæmdur fyrir fjársvik. Við ákvörðun refsingar var til þess vitnað að hann ætti að baki nær samfelldan brotaferil í hartnær áratug og var refsing ákveðin með vísan til 72. og 255. gr. almennra hegningarlaga.	1928
Vitnað til sakarferils vegna brota á umferðarlögum. Sjá Bifreiðar. 157, 203, 508, 600, 773, 1465, 1497, 1500, 1505, 1773, 1903, 1905, 1940,	2060

Jarðalög

Sjá Forkaupsréttur

Kaup

R, sem pantaði bát hjá bátasmiðju í september 1987, rifti kaupum vegna þess að forsendur fyrir kaupunum brustu er lög nr. 3/1988 um

stjórn fiskveiða 1988-1990 tóku gildi í ársbyrjun 1988. Var smíði bátsins þá ekki hafin. R var talin hafa verið riftun heimil og var bátasmiðjan dæmd til endurgreiðslu fjár, er greitt hafði verið við pöntun bátsins.	1738
--	------

Kaupgjald

Sjá Vinnusamningar	827
Sjá Gjaldþrotaskipti og Skuldaröð	903

Kaupmáli

Við eignaskipti vegna hjónaskilnaðar var ágreiningur um hver væri séreign konunnar, en hjónin höfðu gert með sér kaupmála, áður en þau gengu í hjúskap. Samkvæmt honum varð húseign, sem þá var í smíðum, séreign konunnar. Var sú fasteign fullgerð og síðar seld og íbúð keypt, sem var þinglýst á nafn konunnar. Krafðist maðurinn þess að hún yrði séreign sín að hálfu, en hann hélt því fram að hann hefði lagt verulegt fé til að fullgera hús það, sem selt var. Engin marktæk gögn voru talin fram komin því til stuðnings, og ef sú hefði verið raunin, hefði það gefið manninum sérstakt tilefni til að breyta þeirri skipan, sem á var gerð með kaupmálanum. Var staðfestur úrskurður skiptaréttar um að íbúðin skyldi við skiptin teljast séreign konunnar.	1592
---	------

Kröfugerð

Sjá Dómkröfur

Kyrrsetning

Sjá Löghald

Kærumál

A. Einkamál

1. Búskipti

Kæru á úrskurði skiptaréttar um kröfu til útgáfu afsals fyrir fasteign dánarbús vísað frá Hæstarétti. Sjá Frávísun frá Hæstarétti	1471
Felldur var úr gildi úrskurður skiptaráðanda um að gefa lögmanni eins erfingja heimild til að kanna bankaviðskipti hins látna síðustu sex ár. Sjá Dómarar	1820

2. Fjárnám

Sjá Fjárnám og Kærumál, kæruheimild	758
Sjá Frávísun frá Hæstarétti 898,	1860

3. Frávísun

Sjá það atriðisorð.

Frávísun frá héraðsdómi	331,	1382
Frávísun frá Hæstarétti	49, 212, 415, 721, 898, 1412, 1471, 1624,	1860
Frávísunarkröfu hafnað		872

4. Frestur

Héraðsdómari frestaði aðalmáli þar til niðurstaða Hæstaréttar varðandi kæru á úrskurði um matsgerð lægi fyrir (sbr. 11 hér síðar). Hæsti- réttur ákvað kærandanum frest til að leggja fram yfirmatsbeiðni eða gagnkröfu í málinu.		1413
Staðfestur var úrskurður héraðsdómara í sama máli og að ofan greinir um að veita skyldi frest til að leggja fram yfirmatsgerð.		1858

5. Gagnaöflun

Sjá Gagnaöflun	25,	1366
Sjá Kærumál, Vitni og Víxlar		1490
Felldur úr gildi úrskurður skiptaréttar um heimild lögmanns eins erf- ingja til að kanna bankaviðskipti arfláta á tilteknu tímabili. Sjá Dómarar.		1820

6. Gjaldþrotaskipti

V lögmaður krafðist gjaldþrotaskipta hjá B á grundvelli árangurslausrar löggeymslu. Af hálfu skiptaþola var því mótmælt að málið yrði tek- ið fyrir, þar sem beiðni skiptabeiðanda væri ekki studd þeim gögn- um, sem áskilin eru í c-lið 1. mgr. 13. gr. gjaldþrotalaga nr. 6/1978, sbr. 3. tl. 15. gr. sömu laga. Skiptarétturinn taldi að samkvæmt gild- andi réttarforsreglum ætti að taka afstöðu til mótmæla skiptaþola gegn málatilbúnaði skiptabeiðanda þegar kveðinn yrði upp úr- skurður um skiptabeiðnina en ekki við þingfestingu málsins. Úr- skurðaði hann því að málið yrði tekið til meðferðar í skiptaréttin- um. Staðfest í Hæstarétti. Sjá einnig Kærumál, kæruheimild		12
--	--	----

Kröfu um gjaldþrotaskipti var hafnað þar sem fyrirbyggjandi gögn bentu til að viðkomandi kynni að eiga fyrir skuldum. Sjá Gjaldþrotaskipti.	1714
Staðfestur úrskurður skiptaráðanda um að skiptabeiðandi skyldi setja 150.000 króna tryggingu fyrir skiptakostnaði við meðferð kröfu sinnar um gjaldþrotaskipti. Sjá Gjaldþrotaskipti.	1862

7. Hæfi dómara

Kröfu um að hæstaréttardómarar víki sæti hafnað. Sjá Dómarar	25
Kröfu um að héraðsdómari víki sæti hafnað. Sjá Dómarar	30
Staðfestur úrskurður, þar sem hafnað var kröfu um að hinn reglulegi uppboðshaldari viki sæti vegna fyrri afskipta af máli. Sjá Dómarar.	1909

8. Kæruheimild

Skiptaréttur Kjósarsýslu úrskurðaði að mál vegna beiðni um gjaldþrotaskipti skyldi tekið til meðferðar, en af hálfu skiptaþola var því mót-mælt að beiðnin væri studd fullnægjandi gögnum, sbr. 13. gr. gjaldþrotalaga nr. 6/1978. Kærði skiptaþoli úrskurð skiptaréttarins til Hæstaréttar. Skiptabeiðandi krafðist frávísunar málsins frá Hæstarétti þar sem úrskurður skiptaréttarins sætti áfrýjun samkvæmt a lið 2.tl. 21. gr. laga nr. 75/1973. Hæstiréttur taldi kæru heimila samkvæmt 2. tl. 1. mgr. 21. gr. laga nr. 75/193 þar sem hinn kærði úrskurður varðaði það eitt, hvort framkominni beiðni um gjaldþrotaskipti skyldi hafnað þegar í stað eða hvort hana skyldi taka til frekari meðferðar í skiptaréttinum. Sjá einnig Kærumál, gjaldþrotaskipti	12
Kæru vegna úrskurðar fógætaréttar, þar sem hafnað var kröfu um innsetningu, vísað frá Hæstarétti þar sem kæruheimild var ekki talin vera fyrir hendi. Sjá Frávísun frá Hæstarétti	415
Kæru á úrskurði skiptaréttar vísað frá Hæstarétti, þar sem slíkur úrskurður sætir ekki kæru. Sjá Frávísun frá Hæstarétti	721
Varnaraðili í kærumáli vegna fjárnáms krafðist frávísunar málsins frá Hæstarétti þar sem kæruheimild væri ekki fyrir hendi. Frávísunarkröfunni hafnað þar sem krafa laut ekki að því hvort hin kærða fógætagerð skyldi fara fram eða ekki heldur að aðferð fógæta við framkvæmd gerðarinnar. Sjá einnig Fjárnám	758
Krafist var ógildingar fjárnámsgerðar þar sem ekki hefði verið „heiðarlega“ að henni staðið. Kröfunni vísað frá Hæstarétti þar sem fóg-	

etagerðinni sjálfri yrði ekki skotið til Hæstaréttar með kæru samkvæmt 3.tl. 1. mgr. 21. gr. laga nr. 75/1973 um Hæstarétt Íslands. Sjá einnig Dómarar	898
Kærumáli vegna synjunar á fresti til að úrskurða um töku bús til gjaldþrotaskipta vísað frá Hæstarétti þar sem kæruheimild skorti. Sjá Frávísun frá Hæstarétti.	1412
Kæru vegna úrskurðar skiptaréttar um kröfu um útgáfu afsals fyrir fasteign dánarbús vísað frá Hæstarétti þar sem kæruheimild skorti. Sjá Frávísun frá Hæstarétti.	1471
Kæru vegna úrskurðar fógetaréttar þar sem hafnað var lögbannskröfu var vísað frá Hæstarétti þar sem kæruheimild skorti. Sjá Frávísun frá Hæstarétti og Lögbann.	1624
Kæru vegna fjárnámsgerðar vísað frá Hæstarétti þar sem kæruheimild skorti. Sjá Frávísun frá Hæstarétti.	1860

9. Lausnargerð

Sjá Lausnargerð	3,	423
-----------------------	----	-----

10. Lögbann

Sjá Lögbann.	3, 1620,	1624
-------------------	----------	------

11. Matsmál

Úrskurður bæjarþings Reykjavíkur um dómkvaðningu matsmanna til að meta gengi hlutabréfa í Íslenska sjónvarpsfélaginu hf. var kærður til Hæstaréttar. Í ljósi matsbeiðni var talið að matsbeiðandi vildi að matið yrði einskorðað við ákveðnar forsendur, sem hann teldi fullnægjandi til styrktar sjónarmiðum sínum. Virtist það ekki ætlun hans að fá matsmenn til að leggja mat á það, hvort fleiri atriði kynnu að hafa áhrif á gengi hlutabréfanna. Matsmenn þurfi að hafa frjálssar hendur til að meta rétt verðgengi og þótti því að svo stöddu verða að synja um dómkvaðninguna. Sjá einnig Aðfinnslur	1387
Kærður var úrskurður héraðsdómara varðandi hæfi matsmanna og skyldur, framkvæmd starfa þeirra, þóknun til þeirra, hvort þeir hafi metið það, sem meta átti samkvæmt dómkvaðningu o.fl. Að fengnum skýringum matsmanna var talið að fyrir lægi afstaða þeirra til allra liða matsbeiðni. Sératkvæði. Einnig var í sama kærumáli deilt um frest í aðalmálinu, sbr. 4 hér að framan. Sjá einnig Málsforræði.	1413
Kærður var úrskurður um dómkvaðningu matsmanna á grundvelli 21. gr. hafnalaga nr. 69/1984 svo að fram mætti fara eignarnám á land-	

svæði við innsiglinguna í Hornafjarðarósi, en ofangreint ákvæði kveður á um skyldu landeiganda til að láta af hendi mannvirki og land til hafnargerðar. Í dómi Hæstaréttar er sagt að samkvæmt 1. mgr. 5. gr. laga um framkvæmd eignarnáms nr. 11/1973 beri matsmönnum að skoða lagaheimild til eignarnámsins og geti aðilar samkvæmt 17. gr. sömu laga borið ágreining um lögmæti eignarnáms undir reglulegan héraðsdóm hvenær sem er. Í þessu matsmáli séu ekki efni til að fjalla um efnisrétt aðila. Var úrskurður héraðsdómara um dómkvaðninguna staðfestur.	1817
--	------

12. Ómerking.

Sjá Frávísun frá héraðsdómi.	1382
Sjá Ómerking.	2063

13. Réttarfar

B lögfræðingi, sem ekki hafði réttindi til málflutnings-starfa, talið heimilt að annast málflutningsstarf fyrir sambýliskonu sína. Sjá Málflutningsumboð.	765
--	-----

14. Sjálfræðissvipting

Sjá Lögræði, Sjálfræði.	236, 718,
------------------------------	-----------

15. Stef nubirting

Sjá Stef nubirting.	50
--------------------------	----

16. Sönnunarfærsla

Kærður var til Hæstaréttar úrskurður héraðsdómara þar sem hafnað var kröfu stefndu um sönnunarfærslu í máli vegna skuldabréfs, sem rekið var eftir ákævðum XVII. kafla laga nr. 85/1936. Hæstiréttur felldi úrskurðinn úr gildi þar sem af hálfu stefndu væri um að ræða varnir, er lytu að því að skuldabréfið væri hvorki gilt að formi né efni, en þær varnir kæmust að og væri sönnunarfærsla um þær heimil.	1144
---	------

17. Uppboð

Landsbanki Íslands kærði til Hæstaréttar úrskurð uppboðsréttar Akureyrar um að meðferð uppboðsmáls á fasteign, sem Sana hf. var þinglýstur eigandi að, skyldi frestast uns lyktir lægju fyrir vegna áfrýjunar annars úrskurðar uppboðsréttarins í málinu. Beindist málið gegn Sana hf. Samkvæmt gögnum, sem lögð voru fyrir	
---	--

Hæstarétt, hafði Sana hf. verið þinglesinn eigandi fasteignarinnar frá 1974. Það hlutafélag hafði hins vegar verið lagt niður 1979 með sameiningu við Sanitas hf., sem sama ár var lagt niður og sameinað Polaris hf. Á árinu 1982 var hins vegar stofnað nýtt hlutafélag með nafninu Sanitas hf., og varð umrædd fasteign þá eign þess félags. Á árinu 1990 var fasteignin hins vegar seld Víkingbruggi hf. Sana hf. var hins vegar enn þinglesinn eigandi eignarinnar. Hæstiréttur vísaði kærumálinu sjálfkrafa frá þar sem gögn þess leiði ekki nægilega í ljós, hver væri að lögum réttur varnaraðili þess	212
Úrskurður uppboðsréttar sjálfkrafa ómerktur og málinu vísað frá uppboðsrétti. Sjá Frávísun frá héraðsdómi.	1382
Kærður var úrskurður uppboðshaldara um frestun þriðja og síðasta nauðungaruppboðs á jörð þar til fyrir lægi niðurstaða Hæstaréttar varðandi áfrýjun á uppboðsheimild. Staðfesti Hæstiréttur úrskurðinn.	1417

18. Útburður

Kærður var úrskurður í útburðarmáli og krafist ómerkingar hans þar sem fógæti hafði ekki tekið til greina kröfu um frestun máls. Var fógæti talinn hafa farið rétt að og einnig var hafnað þeirri málsástæðu að fógæti hafi verið vanhæfur vegna afskipta af gjaldþrotamáli aðila.	1843
---	------

19. Vitni

Sjá Frávísunarkröfu hafnað.	872
Staðfestur var úrskurður héraðsdómara þar sem hafnað var skýrslutöku aðila og vitna í máli, sem höfðað var samkvæmt XVII. kafla laga nr. 85/1936. Sjá Gagnaöflun.	1366
Í máli vegna meiðyrða krafðist stefnandi þess að tiltekið vitni yrði skyldað til að svara spurningum varðandi skýrslu, er það samdi ásamt öðrum. Héraðsdómari úrskurðaði að vitnið skyldi svara spurningunum. Hæstiréttur felldi úrskurðinn úr gildi þar sem héraðsdómari hefði ekki gætt leiðbeiningarskyldu gagnvart stefnanda, sem var ólögglærður, og gefið honum kost á að beina því til þeirra aðila, sem voru eigendur skýrslunnar, að hún yrði lögð fram í málinu, að því marki, sem nauðsynlegt væri fyrir stefnandann.	1401
Stefndu í víxilmáli kærðu úrskurð héraðsdóms, þar sem hafnað var	

kröfu þeirra um skýrslutöku af vitnum og framlagningu skjala. Hæstiréttur taldi að varnir stefndu væru þess eðlis að þær kæmust að í málinu og væri því skýrslutaka og framlagning skjalanna heimil. Sjá og Víxlar.	1490
--	------

20. Þinglýsing

Kærumáli vegna þinglýsingar vísað frá Hæstarétti þar sem kærandi hafði ekki lengur lögvarða hagsmuni af að fá dóm um kröfur sínar.	49
Sjá Þinglýsing	209, 762, 879, 1155, 1398, 1743

B. Opinber mál

1. Bráðabirgðaökuleyfisvæðing

Lögreglustjóri svipti S ökuleyfi til bráðabirgða með ákvörðun 7. ágúst 1991, sem honum var birt 20. sama mánaðar, en honum var gefið að sök að hafa ekið undir áhrifum áfengis 28. janúar sama ár og lá niðurstaða alkóhólrannsóknar fyrir næsta dag. Hæstiréttur felldi úr gildi úrskurð héraðsdómara, sem hafði staðfest bráðabirgðasvæðinguna. Taldi Hæstiréttur það úr tengslum við þau réttarvörslusjónarmið, sem búa að baki 103. gr. umferðarlaga, að lögreglustjóri beiti bráðabirgðasvæðingu tæpum sjö mánuðum eftir að skilyrði sköpuðust til hennar. Eins og hér var komið hefið ákvörðun um ökuleyfisvæðingu átt að biða dómsúrlausnar.	1632
--	------

2. Dómsátt felld úr gildi

Ákæra var gefin út á hendur P fyrir réttindaleysi við akstur. Héraðsdómari gerði engu að síður dómsátt við P, og felldi Hæstiréttur hana úr gildi.	22
Sjá dómsáttir	22, 262, 1234, 1364, 1901

3. Farbann

P, ríkisborgari í Namibíu, var grunaður um fjársvik. Var hann úrskurðaður í farbann í 12 daga og jafnframt lagt hald á vegabréf hans, persónuskilríki, farmiða og persónuleg skjöl.	1618
Ákæra hafði verið gefin út á hendur ofangreindum P fyrir fjársvik og umboðssvik. Var hann úrskurðaður til að seta farbanni áfram þar til dómur gengi í máli hans.	1688

4. Frávísunardómur úr gildi felldur

Ríkissaksóknari höfðaði mál gegn S refsifanga í því skyni að honum yrði gert að refsingu lokinni að sæta gæslu samkvæmt 65. og 66. gr. almennra hegningarlaga þar sem telja yrði að hann væri hættulegur vanaafbrotamaður. Héraðsdómari taldi að Hæstiréttur hefði með dómi 16. nóvember 1990 vísað frá sakadómi sömu kröfu ákærvalds og vísaði hann málinu frá. Hæstiréttur felldi frávísunardóminn úr gildi og taldi engar réttarfarsreglur því til fyrirstöðu að dæma efnislega um kröfu ríkissaksóknara í hinni nýju ákæru, sem gerð væri á grundvelli heimildar í 67. gr. almennra hegningarlaga

749

5. Frávísun frá héraðsdómi

Frávísunarkröfu skipaðs verjanda hafnað. Sjá Frávísunarkröfu hafnað .

777

6. Frávísun frá Hæstarétti

Kærumáli vegna gæsluvarðhalds vísað frá Hæstarétti. Sjá Kærumál, gæsluvarðhald a).

1408

7. Gæsluvarðhald

a) 1. tl. 1. mgr. 67. gr. laga nr. 74/1974:

S var grunaður um innbrot og fleiri brot. Hann var talinn sfbrotamaður.

Var hann úrskurðaður til gæsluvarðhalds í tæpar 6 vikur.

55

D var undir grun um dreifingu og sölu á fíkniefnum. Vegna rannsóknarhagsmuna var hann úrskurðaður í gæsluvarðhald í 11 daga

135

B var grunaður um aðild að umfangsmiklum fjársvika- og skjalafalsbrotum. Hafði hann viðurkennt hluta þeirra. Hann hafði lítið stundað atvinnu undanfarið, en afbrotaverill hans var langur og nær óslitinn frá árinu 1974. Var hann úrskurðaður í gæsluvarðhald í 6 vikur

160

A var undir grun um aðild að stórfelldum fjársvika- og skjalafalsbrotum. Hún hafði ekki stundað fasta atvinnu um langa hríð og átti nokkuð samfelldan brotaferil síðustu ár. Var hún úrskurðuð í gæsluvarðhald í rúmlega 5 vikur

164

B viðurkenndi að hafa ráðið konunni H bana með hnífsslungum. Var úrskurðaður í gæsluvarðhald frá 17. febrúar til 3. apríl 1991 með vísan til 1. og 4. tl. 1. mgr. 67. gr. laga nr. 74/1974. Var jafnframt úrskurðaður til að sæta geðrannsókn.

259

Ákærvald byggði kröfu um gæsluvarðhald S á 1., 5. og 6. tölulið 1. mgr. og 2. mgr. 67. gr. laga nr. 74/1974. S var að ljúka afplánun dóms, en ríkissaksóknari hafði gefið út nýja ákæru á hendur S í því skyni að

honum yrði gert að refsingu lokinni að sæta gæslu skv. 65. og 66. gr. almennra hegningarlaga, þar sem telja yrði hann hættulegan vanaafbrotamann, sem hefði meðal annars hlotið refsidóma fyrir skírlífisbrot gagnvart ungum drengjum. Var þess krafist að hann sætti gæsluvarðhaldi til uppkvaðningar dóms í þessu máli og jafnframt að honum yrði gert að sæta geðheilbrigðisrannsókn. Héraðsdómari tók kröfu ákærvalds um gæsluvarðhald og geðheilbrigðisrannsókn til greina. Hæstiréttur taldi lagaskilyrði ekki vera fyrir hendi til beiðingar gæsluvarðhalds eins og hér stóð á. Ekki þótti heldur í ljós leitt að þörf væri á að mæla fyrir um nýja geðheilbrigðisrannsókn.	312
L var grunaður um innbrot í heimahús þar sem stolið var talsverðum verðmætum. Var hann úrskurðaður til að sæta gæsluvarðhaldi í eina viku.	488
S var grunaður um aðild að stórfelldu broti á lögum og reglugerð um ávana- og fíkniefni. Var hann úrskurðaður til að sæta gæsluvarðhaldi í rúman mánuð.	847
A kærði úrskurð héraðsdómara, uppkveðinn 29. ágúst 1991, þar sem hann var úrskurðaður í gæslu til 2. september 1991. Málið barst Hæstarétti 30. ágúst, en með dómi hans 3. september var málinu vísað frá Hæstarétti þar sem ekki þótti þörf á að kveða upp efnisdóm í málinu.	1408
G var undir grun um aðild að innbroti þar sem verulegum verðmætum var stolið. Var hann úrskurðaður til að sæta gæsluvarðhaldi í tvær vikur.	1410
E var undir grun um nauðgun, en neitaði sök. Nauðsynlegt þótti vegna rannsóknarhagsmuna á frumstigi málsins að úrskurða hann í gæsluvarðhald í allt að fjóra sólarhringa.	1429
Gæsluvarðhald yfir G, sem var undir grun um aðild að innbroti í skartgripaverslun var framlengt um 6 vikur.	1438
P var undir grun um fjársvik og var í sakadómi úrskurðaður í gæsluvarðhald allt að eina viku. Hæstiréttur taldi ekki nægilega sýnt fram á að þörf væri gæsluvarðhalds og að ekki væru aðrar og léttbærari aðferðir tiltækar til að tryggja návist P. Var úrskurður sakadóms því felldur úr gildi.	1602
b) 3. tl. 1. mgr. 67. gr. laga nr. 74/1974:	
J var grunaður um að hafa átt aðild að tékkafalsi og fjársvikum. Til meðferðar voru á sama tíma þrjár ákærur á hendur honum í sakadómi Reykjavíkur og var hann talinn vanaafbrotamaður. Hann var úrskurðaður í gæsluvarðhald í 6 vikur. Eins og málinu var háttað	

pótti hins vegar ekki þörf á að um framkvæmd gæsluvistar færi eftir 2. tl. 1. mgr. 70. gr. laga nr. 74/1974, sem mælir svo fyrir að gæslufangar skuli að öllum jafnaði látnir vera í einrúmi. Var ákveðið með heimild í 4.mgr. 3. gr. laga nr. 48/1988 um fangelsi og fangavist að um vistun J færi eins og hann væri afplánunarfangi	82
Sjá undir a)	160, 164
c) 4. tl. 1. mgr. 67. gr. laga nr. 74/1974:	
Sjá undir a)	259
Krafist var framlengingar gæsluvarðhalds á grundvelli 4. tl. 67. gr. laga nr. 74/1974 yfir H, sem var ákærður aðallega fyrir brot gegn 211. gr. sbr. 20. gr. almennra hegningarlaga, en til vara fyrir brot gegn 2. mgr. 218. gr. sömu laga. Varhugavert þótti að ætla að fullnægt væri skilyrðum 4. tl. 67. gr. og var úrskurður héraðsdóms um framlengingu gæsluvarðhalds felldur úr gildi.....	1405
d) 5. tl. 1. mgr. 67. gr. laga nr. 74/1974:	
Sjá undir a)	55, 160, 164, 312
Sjá undir b)	82
B var undir grun um aðild að stórfelldum fjársvika- og skjalafalsbrotum. Hann var atvinnulaus og átti samfelldan brotaferil frá 1978. Var hann úrskurðaður í rúmlega 5 vikna gæsluvarðhald	162
J var talinn vanabrotamaður og vegna rannsóknar RLR á nokkrum þjófnaðar-, skjalafals- og fjársvikamálum þótti nauðsynlegt að úrskurða hann í gæsluvarðhald í 4 vikur.	1395
K var undir grun um notkun fjölda falsaðra tékka í viðskiptum, þjófnað, ökugjaldssvik o.fl. Hjá ríkissaksóknara lágu nokkur mál vegna ætlaðra fyrri hegningarlagabrota hans. Var talin ástæða til að ætla að hann héldi áfram afbrotum, ef hann yrði látinn laus, meðan máli hans væri ekki lokið. Var því tekin til greina krafa um gæsluvarðhald hans í u.þ.b. 6 vikur.	2091
e) 6. tl. 1. mgr. 67. gr. laga nr. 74/1974:	
Sjá undir a)	312
f) 2. mgr. 67. gr. laga nr. 74/1974:	
Sjá undir a)	312

8. Munnlegur málflutningur

Kærumál vegna kröfu ríkissaksóknara um gæsluvarðhald og geðrannsókn var flutt munnlega í Hæstarétti.	312
---	-----

9. Opinbert réttarfar

- H, sem ákærður var fyrir ærumeiðingar um opinberan starfsmann, kærði til Hæstaréttar ákvörðun sakadómara um að veita viðtöku til framlagningar þremur tilteknum skjölum. Var framlagningin talin heimil. 520
- P, sem var undir grun um fjársvik, neitaði að við rannsókn málsins yrðu tekin af honum fingraför og ljósmyndir. Staðfestur var úrskurður sakadóms um að RLR væri heimilt að afla þessara gagna. 1630

10. Rannsóknargögn

- Úrskurðað var að heimilt væri að afla fingrafara og ljósmynda af grunuðum manni við rannsókn á ætluðum fjársvikum. Sjá 9 hér að framan. 1630

Lagaskilareglur

- Í skaðabótamáli vegna farmflutninga var dæmt eftir ákvæðum dönsku siglingalaganna, sem vísað var til í farmskírteini. Sjá Skaðabætur innan samninga, Áfrýjunarstefna 1356

Landamerkjamálar

- Aðilar deildu um landamerki milli jarðanna Skóga og Brúsholts í Flókadal í Reykholtshreppi, Borgarfjarðarsýslu. Í landamerkjálýsingum var Brúsholtslækur látinn ráða merkjum milli jarðanna að austanverðu. Eigendur Skóga kröfðust þess að lækurinn réði merkjum niður að Flókadalsá. Eigendur Brúsholts vildu hins vegar miða við það að farvegur lækjarins hefði breytt sér, þannig að rétt landamerki, þegar nær dregur ánni, væru mun austar en farvegur lækjarins nú. Hæstiréttur taldi ljóst að Brúsholtslækur hefði öldum saman ráðið landamerkjum og ósannað væri að farvegurinn hefði breyst. Ekki voru heldur talin uppfyllt skilyrði 3. gr. laga nr. 46/1905 fyrir því að eigandi Brúsholts hefði öðlast eignarrétt fyrir hefð að umdeildri landspildu. Einn dómenda skilaði sérátkvæði og vildi fallast á túlkun héraðsdóms um legu Brúsholtslækjar og Flókadalsár. Hann taldi og að eigandi Brúsholts hefði haft allar nytjar af þrætu-landinu í hefðartíma fullan og yrði því að telja hann eiganda að því með þeim merkjum, sem hann hafði markað 1444
- Deilt var um landamerki jarðanna Hrappsstaða og Fjósa í Laxárdalshreppi, Dalasýslu. Málið var fyrst tekið fyrir á aukadómpingi Dalasýslu 30. nóvember 1987 samkvæmt 8. gr. laga nr. 41/1919 um landa-

merki. Sættir tókust þá ekki með aðilum og átti málið eftir það að lúta almennum reglum laga um meðferð einkamála í héraði. Á það skorti að fram kæmi greinileg kröfugerð málshefjanda og kom hún fyrst fram í þinghaldi 5. mars 1988. Þá var gagnaöflun með verulegum annmörkum, meðal annars vettvangsskoðun og öflun vottorðs, svo og lá uppdráttur af þrætulandi ekki fyrir fyrr en við dómsuppsögu 26. september 1988. Ekki var tekin efnisleg afstaða til vara-kröfu annars aðila um að viðurkenndur yrði eignarréttur hans á grundvelli hefðar. Að öllu þessu athuguðu var héraðsdómur ómerktur og málinu vísað frá héraðsdómi

1481

Landhelgisbrot

Sjá Fiskveiðibrot

1127

Laun í veikindaforföllum

Sjá Vinnusamningar 70, 484

Lausafjárkaup

S hf. stefndi N til greiðslu skuldar vegna kaupa á fiskkössum. N hélt því fram að hann hefði verið í viðskiptum við S hf. um fisk og fengið kassanna til afnota í tengslum við þau, en aldrei orðið eigandi þeirra. Upplýst var í málinu að N merkti a.m.k. hluta kassanna einkafyrirtæki sínu. Var N dæmdur til að greiða andvirði þeirra, en krafa S hf. var þó lækkuð

1440

Viðurkennd var í héraðsdómi riftunarkrafa kaupanda bifhjóls á hendur seljanda, en hann áfrýjaði dóminum. Ráðstafanir áfrýjanda með bifhjólið, eftir að hann skaut málinu til Hæstaréttar, þóttu ekki samrýmast áfrýjun þess og var málinu sjálfkrafa vísað frá Hæstarétti. Sjá Frávísun frá Hæstarétti

1550

Deilt var um efnd sáttar vegna viðskipta Tækja-tækni hf. og portúgalsks fyrirtækis, en sáttin var gerð fyrir milligöngu Lögheimtunnar hf. Lántökugjald bar að greiða vegna viðskiptanna samkvæmt lögum um ráðstafanir í ríkisfjármálum og lánsfjármálum 1988 nr. 10/1988 og var dæmt að Lögheimtunni hefði ekki verið heimilt að krefja Tækja-tækni hf. um greiðslu þess. Sjá Lántökugjald

1613

Dönsk sælgætisverksmiðja og íslenskt fyrirtæki deildu um eftirstöðvar viðskiptaskuldar hins síðarnefnda og vexti af henni. Íslenska fyrirtækið neitaði að greiða eftirstöðvar kröfunnar, rúmlega 42.000 danskar krónur, þar sem það ætti inni umboðslaun eða vöruafslátt.

Fyrirtækið hafði ekki gagnstefnt vegna þessa eða gert kröfu til skuldajafnaðar og var það því dæmt til greiðslu fjárhæðarinnar. Þá var það dæmt til greiðslu vaxta, en hafnað var aðalkröfu seljanda og voru vextir ákveðnir með hliðsjón af ákvörðunum Seðlabanka Íslands um dráttarvexti af skuld í dönskum krónum, eins og gert var ráð fyrir í varakröfu. Sjá og Aðfinnslur	1663
Dæmt var að jarðýta, sem K seldi, hefði verið haldin galla, þar sem soðið hafði verið á tannhjól í hliðardrifum. Var það niðurstaða matsmanna að vélin hefði verið í ónothæfu ástandi, er hún var seld. Var þetta talinn galli, sem ekki hafi verið sýnilegur við eðlilega skoðun og voru dæmdar bætur, sem voru lækkaðar frá matsgerð. Sjá og Galli og Matsgerð	1997
Bifreið, sem J keypti af I, skemmdist í höndum J skömmu eftir kaupin, er vél hennar bræddi úr sér. Matsmenn töldu orsök þessa vera ófullnægjandi viðgerð, sem farið hafði fram á vegum I. Kostnað vegna viðgerðar mátu þeir á 146.706 krónur. Var á það fallist að J ætti rétt á bótum	2069

Lausnargerð

Með dómi Hæstaréttar 26. október 1987 var staðfest lögbann frá 14. maí 1985 við því að Samvinnufélagið Hreyfill fjarlægði eigur Olíuverslunar Íslands hf. af bensínstöð við Fellsmúla í Reykjavík, en þessir aðilar höfðu gert með sér samning 1975, þar sem Olíuverslunin veitti Hreyfli söluumboð fyrir bensín og olíur frá stöð þessari, sem Olíuverslunin hafði reist. Lagði hún og til aðstöðu alla endurgjaldslaust gegn því að Hreyfill reyndi að beina viðskiptum félagsmanna sinna sem mest að bensínstöðinni. Hreyfill var hins vegar talinn rétt hafi lóðarinnar samkvæmt lóðarleigusamningi. Lögbannið var staðfest með vísan til þess að Olíuverslunin hafði ekki fengið tækifæri til að kynna sér samning Hreyfils við Olíufélagið hf. og þannig ekki getað sagt til um, hvort hún hygðist bjóða jafngóð eða betri kjör í samræmi við ákvæði þar að lútandi í ofangreindum samningi aðilanna. Hreyfill taldi sig nú hafa fullnægt þessu ákvæði og krafðist þess að lögbannið yrði fellt niður. Olíuverslunin mótmælti því þar sem ekki hefði verið til lykta leitt, hvorki með samningum né með dómi, hvort hún gæti nýtt forgangsrétt sinn. Hreyfill taldi að boð Olíuverslunarinnar um nýjan samning væri ekki jafngott og fólst í samningnum við Olíufélagið hf. Með vísan til þessa, svo og þess að eignir Olíuverslunarinnar höfðu staðið ónotaðar á lóðinni í tæp

3 ár, var ekki talið að hún hefði lengur lögvarða hagsmuni af því að lögbannið héldi gildi sínu. Var það því fellt niður	3
Í kærumáli var hafnað kröfu um lausnargerð vegna fjárnáms í bifreið. Upplýst var að fjárnámið hafði verið afmáð úr veðmálabókum og bifreiðin var ekki lengur í eigu þess, sem krafðist lausnargerðarinnar	423

Lán

T höfðaði mál á hendur S 1988 til greiðslu á láni, er hann kvaðst hafa veitt honum á árinu 1987. S hafði verið í óvígðri sambúð með K, dóttur T, og kvað T tildrög lánveitingarinnar hafa verið þau að K hafi beðið hann að lána S 90.000 krónur vegna bifreiðakaupa. Lagði T féð inn á sparisjóðsreikning S. Í árslok 1987 slitnaði upp úr sambúð S og K. Urðu eignaskipti með þeim hætti að S fékk umrædda bifreið, en hafnaði skiptingu á andvirði hennar. S neitaði að greiða umkrafða fjárhæð og kvað hér hafa verið um að ræða lán til K, enda hafi hún haft aðgang að umræddri sparisjóðsbók. Héraðsdómur sýknaði S af kröfum T þar sem ekki var talið sannað að um lán til hans hafi verið að ræða. Hæstiréttur taldi hins vegar mega leggja til grundvallar að um lán til S og K hafi verið að ræða, sem S ætti að greiða að hálfu	419
---	-----

Lántökugjald

Vegna viðskipta Tækja-tækni hf. hf. við portúgalskt fyrirtæki var gerð ut-
anréttarsátt hinn 19. maí 1988 fyrir milligöngu Lögheimtunnar hf.
um að Tækja-tækni hf. greiddi 120.000 þýsk mörk á gengi dagsins
áður eða 3.080.424 krónur og skyldi það vera fullnaðargreiðsla.
Hluti greiðslunnar fór fram með skuldabréfi, útgefnu af þriðja að-
ila, með gjalddaga 24. ágúst 1988, sem skyldi vera í vörslum Lög-
heimtunnar hf. uns greiðsla færi fram. Miðað við fjárhæð skulda-
bréfsins taldi Tækja-tækni hf. sig eiga að fá mismun úr hendi Lög-
heimtunnar hf. er bréfið greiddist, sem nam 204.813,33 krónum. Af
þessari fjárhæð hélt Lögheimtan hf. hins vegar eftir 83.761,90 krón-
um eftir vegna greiðslu á lántökugjaldi, sem borið hafi að greiða
vegna ákvæða laga nr. 10/1988 um ráðstafanir í ríkisfjármálum og
lánsfjármálum 1988 og hafi það verið greitt sama dag og sáttin var
gerð. Tækja-tækni hf. taldi sig hafa greitt skuld sína samkvæmt sátt-
inni og höfðaði mál til endurgreiðslu á ofangreindri fjárhæð. Dæmt
var að fyrirtækið hefði að fullu efnt skyldur sínar samkvæmt sátt-

inni, en lántökugjaldið var gjaldfallið við sáttagerðina. Lögheimtan hf. tilkynnti Tækja-tækni hf. ekki um greiðslu gjaldsins fyrr en þremur mánuðum eftir greiðsluna. Var Lögheimtan hf. dæmd til greiðslu fjáhæðarinnar	1613
---	------

Leiðbeiningarskylda

Fjárnám fellt úr gildi þar sem fógeti gætti ekki leiðbeiningarskyldu gagnvart eiginkonu gerðarþola, sem mætti við fjárnámið, en fjárnám var gert í hjúskapareign hennar. Sjá Fjárnám fellt úr gildi og Hjón	745
Úrskurður héraðsdómara varðandi skyldu vitnis til að svara spurningu felldur úr gildi þar sem dómari gætti ekki leiðbeiningarskyldu gagnvart aðila, sem var ólöglærður. Sjá Kærumál, vitni	1401

Leigubifreiðarstjórar

Leigubifreiðarstjóri dæmdur til greiðslu iðgjalda í Lífeyrissjóð leigubifreiðarstjóra. Sjá Lífeyrissjóðir.	1807
---	------

Lífeyrissjóðir

Ú leigubifreiðarstjóri taldi sér ekki skylt að greiða iðgjöld í Lífeyrissjóð leigubifreiðarstjóra og höfðaði sjóðurinn mál gegn honum til greiðslu iðgjalda fyrir tímabilið 1. janúar 1983 til 1.júlí 1986. Áður hafði Ú greitt iðgjöld um nokkurn tíma. Samkvæmt lögum nr. 55/1980 um starfskjör launafólks og skyldutryggingu lífeyrisréttinda var launþegum og atvinnurekendum gert skylt að eiga aðild að lífeyrissjóði viðkomandi stéttarfélags. Á grundvelli laga þessara hafði fjármálaráðuneytið úrskurðað að sjálfseignarleigu- og sendibifreiðarstjórar skyldu greiða lífeyrisiðgjöld til Lífeyrissjóðs leigubifreiðarstjóra. Ú mótmælti því að honum væri skylt að eiga aðild að sjóðnum eða greiða iðgjöld til hans og neitaði því að úrskurður ráðuneytisins gæti haft gildi gagnvart sér. Þá hélt hann því fram að lög nr. 55/1980 færu í bága við 67., 69. og 73. gr. sjórnarskrárinnar og einnig við 11. gr. mannréttindasáttmála Evrópu ef þau yrðu skilin á þann veg, að honum væri skylt að vera í lífeyrissjóði gegn vilja sínum. Einnig mótmælti Ú því að lífeyrissjóðurinn væri fær um að standa við eðlilegar lífeyrisskuldbindingar til sjóðfélaga. Í héraðsdómi, sem var staðfestur í Hæstarétti, var talið að ákvæði ofangreindra laga brytu ekki gegn tilgreindum ákvæðum stjórnarskrár. Lagaskyldan sé ótvíræð og yfirlýstur tilgangur laganna m.a. sá að leggja á menn skyldur, til þess að réttindanautn byggðist á sem

- jöfnustum forsendum. Ættu lögin að stuðla að því að þeim tilgangi yrði náð. Einnig var því hafnað að 11. gr. mannréttindasáttmála Evrópu veiti víðtækari vernd en 73. gr. stjórnarskrárinnar og því engin nauðsyn að skýra stjórnarskrárgreinina með hliðsjón af henni. Í dómi Hæstaréttar er tekið fram að gögn málsins gefi ekki til kynna að fjárhagsstaða lífeyrissjóðsins á þeim tíma, er iðgjaldaskuld Ú tók til, hafi verið svo veik, að sérstök ástæða hafi verið til að efast um möguleika hans til að standa við skuldbindingar gagnvart sjóðfélögum. Kröfur lífeyrissjóðsins á hendur Ú voru því teknar til greina og héraðsdómur staðfestur um annað en vexti af málskostnaði. Sjá Málskostnaður 1807
- Lífeyrissjóður sjómanna krafðist þess að þrotabú Hafskips hf. greiddi mótframlag atvinnurekanda til sjóðsins af launum yfirmanna á skipum Hafskips hf. á uppsagnarfresti sem lögveðskröfu utan skuldaraðar. Kröfunni var hafnað í skiptarétti. Hæstiréttur byggði á því að yfirmennirnir hefðu átt laun út uppsagnarfrest og sama ætti við um mótframlag atvinnurekanda í lífeyrissjóðinn. Þessu mótframlagi fylgdi lögveðsréttur í skipunum og hafi því bústjórum borið að gera það upp við áfrýjanda þegar ljóst varð af kröfugerð yfirmannanna, hverju það nam. Var lögveðsrétturinn ekki talinn fallinn niður og voru kröfur lífeyrissjóðsins því teknar til greina. Einn dómenda skilaði sératkvæði og vildi staðfesta úrskurð skiptaréttarins 1966

Líkamsárás

Sjá Líkamsmeiðingar

Líkamsmeiðingar

- S lést á heimili sínu og samkvæmt krufningarskýrslu var banamein hans lífhimnubólga, sem myndast hefði eftir rifnun þvagblöðru, er væntanlega stafaði af áverka á kvið. Við rannsókn kom í ljós að S hafði tveimur dögum áður en hann lést verið við drykkju ásamt fleirum og var P þar á meðal. Við yfirheyrslu hjá rannsóknarlögreglu viðurkenndi P að hafa lent í átökum við S og kvaðst hann þá hafa sparkað í S einu sinni „framanvert fyrir neðan miðju“. Þetta dró P til baka við síðari yfirheyrslur en kvaðst hafa slegið S eitt högg á kjálka, þannig að hann rotaðist. P var ákærður fyrir líkamsárás, sem hefði leitt til dauða S, og brot hans talið varða við 2. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940. Ekki var talið sannað að P

hefði veitt S þann áverka, er leiddi til þess að þvagblaðra rifnaði. Hins vegar var talið sannað með eigin játningu ákærða að í átökum þeirra á milli hafi P slegið S hnefahögg á andlit, þannig að hann rotaðist, og sparkað í sitjanda hans. Var hann talinn hafa brotið gegn 1. mgr. 217. gr. almennra hegningarlaga. Var hann dæmdur í fangelsi í 30 daga	166
Á var sakfelldur fyrir líkamsárás samkvæmt 1. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940 með því að hafa slegið J hnefahögg í andlit með þeim afleiðingum að hann missti tvær tennur. Við refsí-ákvörðun þótti rétt að hafa hliðsjón af 3. mgr. 218. gr. a almennra hegningarlaga þar sem í ljós var leitt að J átti upptök að átökum þeirra. Var ákvörðun um refsingu Á frestað skilorðsbundið í 2 ár. Á var dæmdur til að greiða J 40.000 krónur í miskabætur	253
B var ákærður fyrir að ryðjast inn í hús í heimildarleysi, þar sem hann hafi reynt að þröngva stúlku, fæddri 1974, til holdlegs samræðis, slegið hana tvívegis í andlit með þeim afleiðingum, að hún hlaut bólgu á kjálka og nokkrar tennur losnuðu. Ekki var talið sannað að ákærði hefði ætlað að þröngva stúlkunni til samræðis og var hann sýknaður af ákæru fyrir brot gegn 194. gr., sbr. 20. gr., almennra hegningarlaga. Héraðsdómari sakfelldi hann fyrir brot gegn 209. gr. hegningarlaganna enda hafi málið verið flutt með hliðsjón af því ákvæði. Hæstiréttur taldi ekki koma til álita að beita því þar sem verknaðarlýsing þess væri ekki í ákæru. Var brot ákærða talið varða við 1. mgr. 217. gr. og 231. gr. hegningarlaganna. Hann var einnig dæmdur fyrir ölvun við akstur. Í héraði hlaut ákærði 7 mánaða fangelsi, þar af 4 mánuði skilorðsbundna, og ökuleyfissviptingu í 1 ár. Hæstiréttur dæmdi til sömu fangelsisrefsingar, en ákvað skilorðsbindingu hennar að öllu leyti	393
S var ákærður fyrir brot gegn 219. gr. og 4. mgr. 220. gr. almennra hegningarlaga með því að hafa slegið með hendi í rúðu útihurðar veitingahúss, en kona, sem stóð rétt fyrir innan dyrnar, fékk glerflís úr rúðunni í auga með þeim afleiðingum að hún missti að mestu sjón á því auga. S var sýknaður af ákæru fyrir brot gegn 4. mgr. 220. gr. hegningarlaganna, en sakfelldur fyrir brot gegn 219. gr.	494
H var sakfelldur fyrir líkamsárás samkvæmt 1. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga með því að hafa á tjaldstæði ráðist á M og veitt honum áverka bæði á kjálka og barkakýli með hnefahöggi og sparki. Var hann dæmdur í 3ja mánaða fangelsi, þar af tvo skilorðsbundið.	724
A voru dæmdar skaðabætur úr hendi þrotabús veitingahúss vegna lík-	

amsmeiðinga, er hann hafði hlotið af völdum dyravarða hússins. Sjá Skaðabætur.	857
S var dæmdur fyrir líkamsárás samkvæmt 1. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga með því að hafa slegið mann í andlit með þeim afleiðingum að þrjár framtennur í efri kjálka brotnuðu og varð að fjarlægja eina þeirra. Hann var og dæmdur til að greiða árásarþola skaðabætur. Einnig var hann dæmdur fyrir þjófnað. Hlaut hann fangelsi í 6 mánuði.	1681
Lögreglumenn höfðu afskipti af hópi manna að næturlagi á mótum Frakkastígs og Bergþórugötu í Reykjavík. Einn úr hópnum neitaði að verða við fyrirmælum lögreglumannanna og tók S lögreglumaður hann og dró hann í átt að lögreglubifreið, en síðan féll hann í götuna, meðvitundarlaus að því er vitni töldu. Var maðurinn með talverða áverka á eftir. Talið var sannað að S hefði í starfi sínu sem lögreglumaður valdið þessum meiðslum og var hann dæmdur fyrir líkamsárás og brot í opinberu starfi. Var hann dæmdur í þriggja mánaða varðhald, skilorðsbundið í þrjú ár.	1776

Læknar

Sjá Læknaráð og Örorka

Læknaráð

Í skaðabótamáli vegna vinnuslyss lágu frammi þrjú mismunandi örorkumót. Hæstiréttur lagði málið fyrir læknaráð og byggði á niðurstöðu þess um 25% varanlega örorku.	449
Í manndrápsmáli var leitað umsagnar læknaráðs um niðurstöður læknis í réttarkrúfningarskýrslum um banamein fórnarlambis ákærðu. Sjá Manndráp.	1199
Gögn og matsgerðir um andlegt heilbrigði aðila að samningi bornar undir læknaráð.	1393
Í skaðabótamáli vegna vinnuslyss var leitað álits læknaráðs meðal annars um áhrif slyss, sem viðkomandi varð fyrir síðar, á örorku hans. Læknaráð ályktaði að síðara slysið hefði aukið á örorku hans, en taldi sér ekki unnt að segja til um, hversu mikið. Sjá Ómerking. ..	1944

Lögbann

Hinn 14. maí 1985 hafði verið lagt lögbann við því að samvinnufélagið H fjarlægði eigur olúfélagsins O af lóð H við Fellsmúla þar sem O hefði ekki fengið nægilegt tækifæri til að nýta sér rétt samkvæmt samningi aðila frá 1975 til að segja til um, hvort hann vildi ganga

inn í nýjan samning, sem H hafði gert við annað olíufélag. H taldi að það hefði nú fullnægt þessu samningsákvæði og ekki hefðu tekist samningar milli aðila um áframhaldandi viðskipti. Krafðist H því þess að lögbannið yrði felld úr gildi. Var fallist á þá kröfu. Sjá Lausnargerð.	3
Staðfest var lögbann, sem S fékk lagt við byrjuðum byggingaframkvæmdum H á lóð í Hafnarfirði, en H hafði fengið byggingarleyfi til byggingar parhúss á lóðinni. Hæstiréttur taldi byggingayfirvöld hafa varið verulega út fyrir valdmörk sín með útgáfu leyfisins og ógilti það. Sjá Skipulag	219
Staðfest var lögbann, sem hafnarstjórn Reyðarfjarðarhrepps fékk lagt við framkvæmdum við smábátahöfn í landi Teigagerðis í sama hreppi. Sjá Hafnargerð	930
L, sem var félagsmaður í veiðifélagi, krafðist lögbanns við því að félagið gerði nokkrar þær ráðstafanir, er bindi félagið í sambandi við útleigu á tilteknum veiðisvæðum, sem hlutafélag, sem nú var orðið gjaldþrota, hafði haft á leigu. Áður en til munnlegs málflutnings kom í fógetarétti ákvað fógeti að krefja L um tryggingu að fjárhæð 200.000 krónur fyrir tjóni og miska, sem varnaraðili kynni að verða fyrir, sbr. 12. gr. laga nr. 18/1949 um kyrrsetningu og lögbann. L lýsti því yfir að hann sætti sig ekki við umkrafða tryggingu og kvaðst ekki mundu leggja hana fram. Fógeti ákvað þá að málið yrði felld niður, en það var ekki gert með formlegum úrskurði. Úrskurður fógeta um tryggingu var staðfestur í Hæstarétti og var fógeta fyrirlagt að veita L hæfilegan frest til að setja trygginguna, en meðferð málsins eftir úrskurð fógeta um tryggingu var ómerkt. ...	1620
L kærði 27. september 1991 til Hæstaréttar úrskurð fógetaréttar þar sem hafnað var kröfu hans um lögbann við auglýstum félagsfundi veiðifélags 16. september 1991. Málinu var vísað frá Hæstarétti þar sem úrskurður fógetaréttar um hvort lögbann skuli á lagt eða ekki, sætti ekki kærðu til Hæstaréttar, sbr. a-lið 3.tl. 1. mgr. 21. gr. laga nr. 75/1973. (Úrskurður fógetaréttar Rangárvallasýslu 16. september 1991 er ranglega birtur á bls. 1556 í dómasafninu en ætti að vera á bls. 1625)	1624

Löggiltir endurskoðendur

H, löggiltur endurskoðandi Hafskips hf., var talinn hafa brotið gegn 10. gr., sbr. 17. gr. laga nr. 67/1976 um löggilta endurskoðendur með því að áritun hans á milliuppgjör, er fyrirtækið sendi Útvegsbanka Ís-

lands, hafi gefið bankastjórninni ástæðu til að ætla að milliuppgjörið hefði verið endurskoðað þótt svo hafi ekki verið. Hann var hins vegar sýknaður af því að hafa með atferli þessu brotið gegn 1. mgr. 158. gr. almennra hegningarlaga og 1. mgr. 151. gr. hlutafélagalaga. Sjá einnig Bókhalð, Hlutafélög, Skjalafals o.fl.....	936
Sama manni var gefið að sök að hafa ásamt stjórnarformanni og framkvæmdastjóra Hafskips hf. í blekkingarskyni rangfært efnahagsreikning ársreiknings fyrirtækisins. Voru þeir sýknaðir af því en hins vegar var talið að í ársreikningi hafi verið villandi frá skýrt í nokkrum veigamiklum atriðum og voru þeir allir taldir bera ábyrgð á því og atferlið fellt undir 1. tl. 151. gr. hlutafélagalaga. Einnig var H sakfelldur fyrir brot gegn 10. gr., sbr. 17.gr., laga um löggilta endurskoðendur þar sem hann gerði ekki fyrirvara í áritun á ársreikning um að hann hefði ekki endurskoðað ákveðin fylgiskjöl. Sjá einnig Bókhalð, Hlutafélög og Skjalafals o.fl.	936
Sami maður og að ofan greinir var ákærður fyrir hylmingu yfir fjáðráttarbrott stjórnarformanns, framkvæmdastjóra og framkvæmdastjóra fjármála- og rekstrarsviðs Hafskips hf. Var hann sýknaður. Sjá Hylming.	936

Löghald

Staðfest löghald í íbúð, sem gert var til tryggingar kröfum á hendur aðila, er talinn var hafa með misneytingu fengið aldraðan mann til að gera erfðaskrá og kaupsamning sér til hagsbóta. Sjá Misneyting ...	570
---	-----

Lögjöfnun

Krafa um riftun kaupa á súrheysturni vegna galla tekin til greina með vísan til 1. mgr. 42. gr. laga nr. 39/1922 um lausafjárkaup með lögjöfnun	97
---	----

Lögmenn

Felldur var úr gildi úrskurður skiptaráðanda, þar sem hann féllst á að gefa lögmanni eins erfingja í búi, sem var til opinberra skipta, heimild til að kanna bankaviðskipti arfláta síðustu sex ár. Sjá Dóm- arar.	1820
Sjá Málflutningslaun	785

Lögreglumenn

S lögreglumaður var talinn sannur að sök um að hafa í starfi beitt mann harðræði, er leiddi til talsverðra meiðsla og var brot hans talið varða við 1. mgr. 218. gr., sbr. 138. gr. almennra hegningarlaga. Var hann dæmdur í varðhald í þrjá mánuði, skilorðsbundið í þrjú ár. Sjá Líkamsmeiðingar.....	1776
--	------

Lögræði

K svipt sjálfræði vegna alvarlegs geðsjúkdóms á grundvelli heimildar í a-lið 3. gr. lögræðislaga nr. 68/1984. Sjá Sjálfræði	236
X sviptur sjálfræði vegna alvarlegs geðsjúkdóms með vísan til a-liðar 3. gr. lögræðislaga. Sjá Sjálfræði	718

Lögskýring

Dæmt var að söluskattur af vélum til malbiksgerðar teldist ekki til aðflutningsgjalda í skilningi 54. gr. þágildandi laga um tollheimtu og tolleftirlit nr. 59/1969 og væri því ekki tryggður með lögveði.	138
---	-----

Lögtak

Heimilað var lögtak til tryggingar þungaskatti á bifreiðar. Sjá Skattar, Dómarar og Aðfinnslur.	1186
Heimilað var lögtak í eignum Þýsk-íslenska hf. vegna ógreiddra opinberra gjalda fyrirtækisins. Sjá Skattar	1334

Lögveð

Tollstjóri krafðist lögveðs í tækjum gjaldþrota fyrirtækis, vegna ógreidds söluskatts, sem greiða átti við innflutning tækjanna til landsins. Vísaði hann til stuðnings kröfu sinni til 54. gr. þágildandi laga nr. 59/1969 um tollheimtu og tolleftirlit. Dæmt var að þar sem í ákvæði þessu væri ekki berlega tekið fram að söluskattur nyti lögveðréttar með sama hætti og aðflutningsgjöld, yrði kröfu um viðurkenningu lögveðréttar í tækjunum hafnað.	138
Viðurkenndur var lögveðsréttur í fasteignum til tryggingar gatnagerðargjöldum.	
Sjá Gatnagerðargjald.	615, 635, 638, 641, 644, 651, 654, 657, 660, 663, 666, 673, 676,
Lífeyrissjóður sjómanna krafði þrotabú Hafskips hf. um mótframlag launagreiðanda til sjóðsins af launum yfirmanna skipa Hafskips hf.	679

á uppsagnarfresti og að krafan yrði viðurkennd sem lögveðskrafa í skipunum utan skuldaraðar. Kröfunni var hafnað í skiptarétti, en Hæstiréttur tók hana til greina. Sjá Lífeyrissjóðir. 1966

Manndráp

G og S voru sakfelldir fyrir að hafa staðið saman að manndrápi, ráni og nytjastuld, en þeir réðust inn í bensínafgreiðslu í Reykjavík í þeim tilgangi að ræna þar fjármunum. Er þeir komu á staðinn réðust þeir á starfsmann afgreiðslunnar og bönuðu honum með mörgum stungum í brjóst og bak með egg- og stunguvopnum og höggi í höfuð. Var þessi verknaður talinn varða við 211. gr. almennra hegningarlaga. Var G dæmdur í 17 ára fangelsi og S í 16 ára fangelsi, en hinn fyrrnefndi var einnig fundinn sekur um fíkniefnabrot samkvæmt 173. gr a almennra hegningarlaga. Í héraði höfðu ákærðu hlotið 20 og 18 ára fangelsi. 1199

Manndráp af gáleysi

J var sakfelldur fyrir manndráp af gáleysi samkvæmt 215. gr. almennra hegningarlaga og brot á ýmsum ákvæðum umferðarlaga með því að hafa ekið gegn rauðu umferðarljósi og lent í árekstri við aðra bifreið með þeim afleiðingum að farþegi í bifreið J hlaut meiðsli, er leiddi hann til dauða. Sjá Bifreiðar. 1146

Mannréttindasáttmáli Evrópu

Í opinberu máli var krafist frávísunar frá Hæstarétti af hálfu ákærðu þar sem áfrýjunarstefna hefði verið gefin út of seint. Héldu ákærðu því fram að þriggja mánaða frestur ákærvalds samkvæmt 2. mgr. 179. gr. laga nr. 74/1974 ætti hér að miðast við dómsbirtingu og að þá skýringu ákvæðisins bæri að velja meðal annars með hliðsjón af 6. gr. Mannréttindasáttmála Evrópu. Hæstiréttur taldi að ekki væri unnt að skýra umrætt ákvæði gegn orðanna hljóðan, en þar var miðað við það tímamark er ríkissaksóknara berast dómsgerðir í hendur. Sjá Áfrýjun 216

Í máli, sem Jökull hf. höfðaði gegn sjávarútvegs- og fjármálaráðherrum til ógildingar á úrskurði sjávarútvegsráðuneytisins á grundvelli laga nr. 32/1976 um upptöku ólöglegs sjávaraffla, var því haldið fram að lögin brytu gegn ákvæðum 2. gr. stjórnarskrárinnar og 1. mgr. 6. gr. mannréttindasáttmála Evrópu. Þessu var hafnað. Sjá Stjórnarskrá og Stjórnsýsla. 1690

Í máli Lífeyrissjóðs leigubifreiðarstjóra gegn Ú leigubifreiðarstjóra til

greiðslu á iðgjöldum hélt Ú því fram að lög nr. 55/1980 um starfskjör launafólks og skyldutryggingu lífeyrisréttinda færu í bága við 11. gr. mannréttindasáttmála Evrópu, sem kveður á um að menn verði ekki skyldaðir gegn eigin vilja til að gerast félagar í tilteknum samtökum. Auk þess taldi Ú lögin brjóta gegn ákvæðum stjórnarskrárinnar. Í dómi héraðsdóms, sem staðfestur var í Hæstarétti, segir að ekki verði séð að þessi grein samningsins veiti víðtækari vernd en 73. gr. stjórnarskrárinnar og því engin nauðsyn að skýra stjórnarskrárgreinina með sérstakri hliðsjón af 11. gr. samningsins. Sjá Lífeyrissjóðir.

1807

Matsgerð

J keypti húseign af E og Ó 1984. Til ágreinings kom um uppgjör kaupverðs vegna galla, sem fram komu á eigninni og J taldi seljendur bera ábyrgð á. Var hér um að ræða steypuskemmdir á útveggjum vegna alkalívirgni og leka á þaki. Dómkvaddir voru matsmenn í nóvember 1985. Mátu þeir kostnað við úrbætur 426.000 krónur miðað við verðlag í ágúst 1986. J miðaði kröfur sínar við útlagðan kostnað, kr. 1.535.936. E og Ó voru ekki talin ábyrg gagnvart J vegna steypuskemmda, en hins vegar var þeim dæmt skylt að bæta gallann á þakinu. Við ákvörðun bóta var miðað við ofangreinda matsgerð. Hafnað var að miða við yfirmat, sem fram hafði farið tveimur árum eftir uppsögu héraðsdóms, en þá var viðgerðum og breytingum á þakinu lokið. Sjá og Fasteignakaup og Galli

178

Í máli ákærvalds gegn A vegna fiskveiðibrots voru dómkvaddir 3 sérfróðir matsmenn til að meta og láta uppi álit um staðarákvarðanir, sem gerðar höfðu verið á skipi ákærða. Fyrir lágu í málinu andstaðar álitsgerðir annars vegar skólastjóra Stýrimannaskólans í Reykjavík og hins vegar fyrrverandi skipherra Landhelgisgæslunnar. Sjá Fiskveiðibrot, Aðfinnslur og Eignaupptaka.

1127

Í máli S gegn bæjarsjóði Mosfellsbæjar, þar sem hann krafðist bóta vegna tjóns, er hann taldi sig verða fyrir vegna nýs aðalskipulags og lagningar hraðbrautar nálægt fasteignum hans, lá fyrir matsgerð dómkvaddra matsmanna um verðýrningun eignanna. Sjá Skaðabætur.

1368

Í kærumáli var þess krafist að úrskurður héraðsdómara um dómkvaðningu matsmanna yrði felldur úr gildi. Sjá Kærumál, matsmál.

1387

Kærður var úrskurður héraðsdómara um ýmis atriði varðandi matsmenn og matsgerð þeirra. Sjá Kærumál, matsmál.

1413

Staðfestur var úrskurður héraðsdómara um dómkvaðningu matsmanna á grundvelli 21. gr. hafnalaga nr. 69/1984. Sjá Kærumál, matsmál. .	1817
Í máli vegna ætlaðs galla á jarðýtu var mótmælt mati, sem lá fyrir. Taldi áfrýjandi að skylt hefði verið að boða sig til dómþings þegar dómkvatt var, en því var hafnað með vísan til 3. mgr. 139. gr. laga nr. 85/1936. Tilkynning um matsgerð var ekki fullnægjandi en hins vegar var talið að tilkynnt hafi verið á fullnægjandi hátt um síðari fund matsmanna og aðila. Ekki voru heldur talin hafa komið fram rökstudd andmæli gegn því, sem í matinu sagði um gallana og fjárhæð tjónsins. Var matið því lagt til grundvallar. Sjá og Galli og Lausafjárkaup.	1997
Í máli vegna galla á bifreið var byggt á álitu matsmanna um orsakir bilunar. Sjá Galli og Lausafjárkaup	2069

Málflutningslaun

J lögmaður tók að sér að áfrýja áskorunarmáli fyrir A hf. og var hin áfrýjaða dómsathöfn felld úr gildi í Hæstarétti og málinu vísað frá héraðsdómi. Ágreiningur reis um málflutningsþóknun J, sem höfðaði mál gegn A hf. til greiðslu á 478.300 krónum. Héraðsdómur dæmdi A hf. til greiðslu 304.775 króna. Hæstiréttur vísaði til þess að A hf. hefði í upphafi greitt J 85.000 krónur og síðan boðið 35.000 krónur til viðbótar. Þegar litið væri til eðlis máls þess, sem J fór með fyrir A hf. var talið að A hf. hefði boðið fram næga greiðslu og var hann sýknaður af kröfum J. Einn dómenda skilaði sératkvæði og taldi að J ætti að fá 240.000 krónur, en 85.000 krónur skyldu koma til frádráttar.	785
--	-----

Málflutningsumboð

B lögfræðingur, sem ekki hafði réttindi til málflutnings fyrir héraðsdómi, talinn geta annast málflutningsstarf fyrir sambýliskonu sína í máli, sem fjallaði um hagsmuni barns þeirra.	765
---	-----

Málflutningur

Aðalmeðferð og málflutningur vegna tveggja uppboðsbeiðna fóru fram 2. mars 1989 og voru málin síðar endurflutt 7. júní sama ár. Úrskurðir voru fyrst kveðnir upp 18. desember 1989. Voru úrskurðirnir ómerktir, svo og meðferð málanna frá 2. mars 1989 og málunum vísað heim í hérað til löglegrar meðferðar. Sjá Nauðungaruppboð og Ómerking.	1653
--	------

Málsforræði

Í kærumáli vegna matsgerðar höfðu varnaraðilar ekki mótmælt tiltekn- um lið í kröfugerð sóknaraðila. Hæstiréttur taldi þó rétt þegar höfð væri í huga frumkvæðisskylda dómara, að því er gagnaöflun varðar, að hafna kröfulið þessum. Sjá Kærumál, mat.	1413
---	------

Málskostnaður

Við hafningu máls í Hæstarétti krafðist áfrýjandi málskostnaðar úr hendi stefnda, sem mótmælti þeirri kröfu. Var málskostnaður felldur niður.	289
Áfrýjandi féllst á kröfur stefnda eftir að hann hafði lækkað þær frá héraðsdómi. Var áfrýjanda gert að greiða málskostnað í héraði en málskostnaður fyrir Hæstarétti felldur niður. Sjá Greiðsla.	918
Í máli Lífeyrissjóðs leigubifreiðarstjóra gegn Ú til greiðslu iðgjalda dæmdi héraðsdómari vexti á málskostnað. Með 28. gr. laga nr. 54/ 1988, sem breyttu 175. gr. laga nr. 85/1936, var tekið inn nýtt ákvæði um heimild til að dæma vexti af málskostnaði. Lögin tóku gildi 1. júlí 1988 og skyldu gilda um öll mál, sem þingfest voru eftir þann tíma. Mál þetta var þingfest fyrir þann tíma og var framangreint ákvæði héraðsdóms því fellt úr gildi. Sjá Lífeyrissjóðir.	1807

Meðdómendur

Sjá Dómarar

Meiðyrði

Sjá Ærumeiðingar

Miskabætur

Sjá Skaðabætur

Sjá Höfundaréttur	795
-------------------------	-----

Misneyting

Kaupsamningur um íbúð dæmdur ógildur þar sem sannað þótti að ættingi kaupanda hafði notfært sér bágindi aldraðs seljanda til hagsbóta fyrir kaupanda án þess að eðlilegt endurgjald kæmi fyrir.	561
Kaupsamningur um íbúð og erfðaskrá dæmd ógild og réttshafi samkvæmt þessum gerningum dæmdur til endurgreiðslu. Sannað þótti að hann hefði notfært sér bágindi aldraðs seljanda og arfleifanda sér til	

hagsbóta án þess að endurgjald kæmi fyrir. Staðfest var löghald, sem gert hafði verið í íbúð rétthafans.

570

Nauðgun

X kærði P fyrir nauðgun en hún hafði farið heim til hans eftir að þau hittust á veitingastað og var kunningi ákærða með. Frásögn X fékk stuðning í framburði kunningjans, svo og öðrum gögnum, þar á meðal framburði P sjálfs. Var ákærði sakfelldur fyrir að nauðga X og hlaut hann 18 mánaða fangelsi

84

Aðfaranótt 17. nóvember 1989 sneri stúlkan X sér til lögreglu og tilkynnti að grímuklæddur maður með hníf hefði ráðist á hana þá um nóttina, er hún var að koma úr vinnu sinni í íþróttahúsi við Skemmuveg í Kópavogi. Hefði hann ógnað henni með hnífnum, dregið hana inn í skot og nauðgað henni þar. X gat lýst manningnum nokkuð og taldi hún sig þekkja rödd hans sem rödd eins þeirra manna, er stunduðu æfingar í íþróttahúsinu. Er henni voru sýndar ljósmyndir af 16 mönnum benti hún á mynd af G, sem hún kvað eiga röddina. Rannsóknarlögreglan gerði skrá yfir 61 mann, sem æfðu íþróttir í umræddu íþróttahúsi þau kvöld er X starfaði þar, svo og þeirra, er unnið höfðu við byggingu hússins. Samþykktu þeir allir að úr þeim yrði tekið blóðsýni, en þau voru send til Bretlands ásamt sæði, sem fundist hafði í leggöngum X og fatnaði. Fór þar fram rannsókn, sem fólst í að einangra erfðaeftnið DNA úr sæðisfrumum annars vegar og hins vegar úr kjörnum blóðfrumna. Fyrstu rannsóknir bentu til samræmis milli sæðisins og blóðsýnis G. Var hann þá fenginn til að gefa nýtt blóðsýni og var niðurstaða rannsóknar á því sú, að sæði það, sem fannst, væri úr honum og gæti ekki verið úr neinum öðrum þeirra einstaklinga, sem gefið höfðu blóðsýni. G var handtekinn 24. ágúst 1990. Neitaði hann fyrst öllum sökum, en játaði síðar á sig verknaðinn. Hann var í héraði og Hæstarétti dæmdur til fangelsisvistar í 4 ár. Þá var hann dæmdur í Hæstarétti til að greiða X 800.000 krónur í miskabætur og lögfræðipóknun með dráttarvöxtum frá verknaðardegi. Í héraðsdómi hafði honum verið gert að geiða 500.000 krónur í miskabætur. G var einungis gert að greiða einn fimmta af útlögðum kostnaði rannsóknarlögreglunnar vegna hinnar umfangsmiklu rannsóknar, sem var nýmæli við rannsókn nauðgunarmála. Einn dómenda skilaði sératkvæði

264

B, sem var ákærður fyrir tilraun til nauðgunar, var sýknaður af þeirri ákæru, en dæmdur fyrir líkamsárás. Sjá Líkamsmeiðingar.	393
S var sakfelldur fyrir nauðgun samkvæmt 1. mgr. 194. gr. almennra hegningarlaga og dæmdur í 12 mánaða fangelsi.	1580

Nauðungaruppboð

Kærumáli vegna nauðungaruppboðs á fasteign vísað frá Hæstarétti þar sem gögn málsins leiddu ekki nægilega í ljós, hver væri að lögum réttur varnaraðili þess. Sjá Kærumál, uppboð	212
Aðalkrafa áfrýjanda í uppboðsmáli var að synjað yrði um framhald uppboðsmáls og málinu vísað frá uppboðsrétti. Af gögnum málsins varð ekki séð að öllum aðilum málsins hefði gefist kostur á að láta kröfuna til sín taka. Var úrskurður uppboðsréttar því ómerktur og málinu vísað heim í hérað til löglegrar meðferðar.	703
Uppboðsgerð ómerkt og vísað heim í hérað vegna vanhæfis dómara til að fara með málið. Sjá Dómarar.	894
Úrskurður uppboðshaldara var ómerktur og málinu vísað frá uppboðsrétti þar sem annmarka, sem uppboðspoli taldi vera á meðferð uppboðsmálsins, var að lögum ekki unnt að bera undir uppboðshaldara eftir nauðungarsölu. Sjá einnig Frávísun frá héraðsdómi. .	1382
Staðfestur úrskurður uppboðshaldara um frestun uppboðs uns fyrir lægi niðurstaða Hæstaréttar í áfrýjunarmáli vegna uppboðsins.	1417
Hinn 18. apríl 1988 fór fram annað og síðara uppboð á fasteign í Reykjavík. Var málinu frestað til 13. maí sama ár og skyldi þá fara fram þriðja og síðasta uppboð. Í réttarhaldi þann dag mætti fulltrúi skiptaráðanda og lagði fram ljósrit úrskurðar skiptaréttar þar sem uppboðspolum var veitt greiðslustöðvun í 3 mánuði. Af hálfu málsaðila mætti enginn en uppboðshaldari frestaði málinu við svo búið til 6. september og enn var málinu frestað utan réttar til 8. nóvember 1988, en uppboðspolar höfðu fengið framlengda greiðslustöðvun um 2 mánuði. Uppboðspolar kröfðust ómerkingar uppboðsmeðferðar þar sem uppboðshaldari hefði átt að hefja uppboðsmálið er enginn mætti í uppboðsrétti 6. september eða er greiðslustöðvun lauk. Með vísan til 2.tl. 8. gr. gjaldþrotalaga nr. 6/1978 taldi Hæstiréttur að uppboðið hafi sjálfkrafa frestast á meðan greiðslustöðvun var í gildi. Var því ekki fallist á að útvíst aðila á fyrrnefndu dómþingi eða ákvörðun uppboðshaldara utan réttar um þinghöld meðan á greiðslustöðvun stóð, ætti að leiða til ómerkingar meðferðar fyrir uppboðsréttinum.	1558

- Áfrýjað var úrskurði uppboðsréttar 15. maí 1991 um að sala á jörð skyldi fara fram þá þegar, þ.e. annað og síðara uppboð. Er sala hafði farið fram krafðist uppboðsþoli þriðja og síðasta uppboðs og ákvað uppboðshaldari að það skyldi fara fram 11. júní 1991. Áður en til þess kom hafði uppboðsheimild eins uppboðsbeiðenda og dómi, er hún byggðist á, verið áfrýjað til Hæstaréttar. Var þá þriðja uppboði frestað, sbr. dóm Hæstaréttar 18. september 1991 (bls. 1417). Eins og málið lá fyrir taldi Hæstiréttur ekki skilyrði til áfrýjunar ofangreinds úrskurðar, enda hefði uppboðsþoli ekki vefengt uppboðsheimildir annarra stefndu en þeirri, sem áfrýjað hafði verið og ef efnisdómur yrði kveðinn upp í því máli í Hæstarétti yrði væntanlega skorið úr um gildi þeirra uppboðsheimildar. Málinu var því vísað frá Hæstarétti. 1590
- Áfrýjað var tveimur úrskurðum uppboðsréttar varðandi uppboð á rækjuverksmiðju áfrýjanda á Bíldudal og krafðist hann þess aðallega að málunum yrði vísað frá uppboðsrétti, en til vara að þeim yrði vísað heim til löglegrar meðferðar. Ekki var fallist á aðalkröfuna, sem byggðist á ófullnægjandi frágangi uppboðsbeiðna, þótt á það væri fallist að nokkuð skorti á að þær uppfylltu formkröfur laganna um nauðungaruppboð. Hins vegar voru ýmsir annmarkar á meðferð málsins. Málin voru tekin til úrskurðar 2. mars 1989 og síðan endurflutt 7. júní sama ár. Hinir áfrýjuðu úrskurðir voru fyrst kveðnir upp 18. desember 1989. Var uppboðshaldari með þessu talinn hafa brotið gegn fyrirmælum 191. gr. laga nr. 85/1936, sbr. 4. gr. laga um nauðungaruppboð. Voru úrskurðirnir þegar af þessari ástæðu ómerktir og málsmeðferð frá 2. mars 1989 og lagt fyrir uppboðsrétt að taka málin til löglegrar meðferðar. 1653
- Við áfrýjun uppboðsmáls var ekki öllum stefnt til varna í Hæstarétti, sem töldust aðilar uppboðs samkvæmt 3. tl. 8. gr. laga nr. 57/1949 um nauðungaruppboð. Einnig virtist sem einn aðilanna hefði ekki fengið tilkynningu um fyrirhugaða þriðju sölu fasteignarinnar, svo sem skylt var samkvæmt 3. mgr. 22. gr. laganna. Málinu var vísað frá Hæstarétti. 1657
- Áfrýjun nauðungaruppboðs vísað frá Hæstarétti þar sem áfrýjunarfrestur var liðinn og hafði útgáfu áfrýjunarleyfis verið hafnað. Sjá Áfrýjun og Frávísun frá Hæstarétti. 1922

Nytjastuldur

G og S tóku bifreið manns, sem þeir höfðu ráðist að á bensínstöð og stungið og barið til bana. Voru þeir meðal annars sakfelldir fyrir nytjastuld samkvæmt 1. mgr. 259. gr. almennra hegningarlaga. Sjá Manndráp, Rán.	1199
J var dæmdur fyrir nytjastuld og þjófnað í 5 mánaða fangelsi, með vísan til 71. gr., 72. gr. og 255. gr. almennra hegningarlaga.	1625
S og Ú voru dæmdir fyrir nytjastuld. Hlutu báðir fangelsi í 2 mánuði. Báðir áttu talsvert langan sakarferil og varðandi annan þeirra var vísað til 72. gr. almennra hegningarlaga, svo og var vísað til þess að þeir höfðu unnið hinn refsiverða verknað í sameiningu og með öðrum.	1671

Opinberir starfsmenn

G var ráðin fulltrúi við Hjúkrunarskóla Íslands með skriflegum ráðningarsamningi á árinu 1978. Með bréfi menntamálaráðuneytisins 30. október 1986 var henni tilkynnt að starf hennar yrði lagt niður frá og með 1. janúar 1987 og yrði hún leyst frá störfum frá þeim tíma. Var þetta gert í tengslum við að skólinn var lagður niður og í framhaldi þess stofnuð námsbraut í hjúkrunarfræði við Háskóla Íslands. Í desember 1986 var G boðin staða við þessa námsbraut, sem hún taldi ritarastarf, annars eðlis og ábyrgðarminna en staða sú, er hún áður hafði gegnt. Hafnaði hún stöðunni og krafðist biðlauna samkvæmt 1. mgr. 14. gr. laga nr. 38/1954 um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins. Fjármálaráðherra og menntamálaráðherra höfnuðu því að greiða bæri G biðlaun þar sem hún hefði hafnað annarri sambærilegri stöðu á vegum ríkisins, sbr. niðurlagsákvæði 1. mgr. 14. gr. laga nr. 38/1954. Héraðsdómari taldi að líkur hafi verið að því leiddar að ætlunin hafi verið að bjóða G sambærilegt starf og verði G að bera hallann af því að hafa ekki aflað sér órákra sannana fyrir því að einungis ritarastarf hafi verið í boði. Voru stefndu því sýknaðir í héraði. Hæstiréttur taldi hins vegar ósannað að G hefði verið boðið sambærilegt starf, enda þótt það hafi seinna próast í starf fulltrúa. G hafi því getað hafnað starfinu án þess að missa rétt sinn til biðlauna. Var krafa hennar um biðlaun tekin til greina

Ógild stjórnarathöfn

Felldur var úr gildi úrskurður sjávarútvegsráðuneytis á grundvelli laga nr. 32/1976 um upptöku ólöglegs sjávarafla, en úrskurðurinn var ekki talinn fullnægja þeim kröfum, sem gera yrði til rökstuddra úrskurða, einkum þegar um væri að ræða ákvarðanir, sem væru íþyngjandi og fælu í sér refsikennd viðurlög. Sjá Stjórnsýsla, Stjórnarskrá og Mannréttindasáttmáli Evrópu.	1690
--	------

Ógildi sammings

Samningar ógiltir vegna misneytingar. Sjá Misneyting.	561,	570
--	------	-----

Ómaksbætur

Áfrýjanda máls, sem ekki sótti þing, gert að greiða stefnda ómaksbætur 113, 114, 115, 117, 304, 682, 683, 684, 897, 1485, 1487, 1488, 1659,	1661
Áfrýjandi máls, sem hafið var, dæmdur til að greiða stefnda ómaksbætur.	846, 1485

*Ómerking**A. Einkamál*

Máli á hendur manni, búsettum í Svíþjóð, vísað frá héraðsdómi vegna ófullnægjandi stefnubirtingar. Sjá Stefnubirting.	50
J höfðaði mál á hendur F hf. til greiðslu á fjárhæð, sem hann taldi sig eiga hjá hlutafélaginu. Í málinu var verulegur ágreiningur um, hvernig reikna ætti hlutdeild J í hagnaði hlutafélagsins á tilteknu tímabili og um „viðteknar reikningsskilavenjur“ í því sambandi. Talið var að brýnt hefði verið að héraðsdómur væri skipaður sérfróðum meðdómendum á þessu sviði, sbr. 1. mgr. 37. gr. A laga nr. 85/1936, sbr. 9. gr. laga nr. 28/1981. Þótti óhjákvæmilegt að ómerkja hinn áfrýjaða dóm og meðferð málsins frá og með munnlegum málflutningi og vísa því heim til löglegrar meðferðar og uppsögu dóms að nýju	68
Héraðsdómur ómerktur og máli vísað frá héraðsdómi þar sem því var ranglega stefnt fyrir aukadómþing í stað þess að bera það upp við skiptarétt. Sjá Hjón, Frávísun frá héraðsdómi og Dómarar	242
Báðir aðilar máls fyrir Hæstarétti voru sammála um að héraðsdómur skyldi ómerktur og máli vísað frá héraðsdómi. Sjá Frávísun frá héraðsdómi.	514
Úrskurður uppboðsréttar ómerktur og málinu vísað heim í hérað til löglegrar meðferðar. Sjá Nauðungaruppboð.	703

Héraðsdómur ómerktur og máli vísað frá héraðsdómi vegna ófullnægjandi stefnubirtingar. Sjá Stefnubirting.	853
Uppboðsgerð var ómerkt og málinu vísað heim til löglegrar meðferðar þar sem uppboðshaldari var talinn vanhæfur til að fara með málið. Sjá Dómarar	894
Úrskurður uppboðsréttar ómerktur og málinu vísað frá uppboðsrétti. Sjá Frávísun frá héraðsdómi.	1382
Héraðsdómur í landamerksamáli ómerktur og málinu vísað frá héraðsdómi. Sjá Landamerksamál.	1481
Úrskurðir í uppboðsrétti voru kveðnir upp rúmum 6 mánuðum eftir að munnlegur málflutningur fór fram öðru sinni, en rúmlega 9 mánuðum eftir upphaflegan flutning. Úrskurðirnir voru ómerktir og málsmeðferð frá því fyrri málflutningur og aðalmeðferð fóru fram og málinu vísað heim í hérað til löglegrar meðferðar. Sjá einnig Nauðungaruppboð.	1653
Stefndi í bæjarþingsmáli mótmælti kröfum stefnanda í þinghaldi. Hann féllst á, að málið yrði dómtekið eftir að dómari hafði tjáð honum að hann gæti fengið lokafrest í viku til að leggja fram greinargerð. Dómur var kveðinn upp að þeim fresti liðnum á grundvelli framlagðra skjala og skilríkja og kröfur stefnanda teknar til greina. Ekki var leitað sátta eða fallið frá að flytja málið munnlega, og skriflegur málflutningur var ekki ákveðinn. Var þessi meðferð héraðsdómara talin í andstöðu við 109. gr. laga nr. 85/1936 og voru héraðsdómurinn og meðferð málsins felld úr gildi og málinu vísað heim til löglegrar meðferðar og dómsálagningar að nýju.	1676
Í máli til riftunar á kaupum hests og til endurgreiðslu og vangildisbóta kvaddi héraðsdómari, sem taldi þörf sérkunnáttu í dómi, aðeins einn meðdómsmann til dómstarfa. Var það í andstöðu við 1. mgr. 37. gr. A laga nr. 85/1936, sem mælir fyrir um tvo meðdómsmenn. Var héraðsdómur því felldur úr gildi og málinu vísað heim í hérað til munnlegs flutnings og dómsálagningar að nýju.	1679
Í tveimur málum þrotabús hlutafélags til riftunar á greiðslum krafðist stefndi í héraði þess að hann kæmi að kröfu vegna skulda stefnanda við sig. Í forsendum héraðsdóma var ekkert fjallað um þessa kröfu. Voru þeir því ómerktir í Hæstarétti og málnum vísað heim til löglegrar meðferðar og dómsálagningar að nýju.	1717, 1722
H krafðist þess að við skipti á þrotabúi verslunarinnar Vísis yrði skaðabótakrafa hennar vegna slyss, er hún varð fyrir í versluninni, viðurkennd sem forgangskrafa. Af hálfu þrotabúsins var kröfunni. mót-	

mælt. Í úrskurði skiptaréttarins voru raktar málsástæður og rök H fyrir fébótaábyrgð þrotabúsins á slysinu. Í forsendum úrskurðarins var hins vegar ekkert fjallað um lagaskilyrði fyrir bótaábyrgð á grundvelli fyrirbyggjandi gagna og með hliðsjón af málsástæðum H. Var þetta talinn svo verulegur galli á málsmeðferð að úrskurðurinn og málsmeðferð frá og með munnlegum málflutningi voru ómerkt og málinu vísað heim í hérað.	1824
B höfðaði mál til heimtu skaðabóta úr hendi H vegna slyss, sem hann varð fyrir í vinnu hjá H, en hnéskel brotnaði. Í málinu kom fram að rúmum mánuði eftir slys þetta hafði B aftur orðið fyrir því að sama hnéskel brotnaði á öðrum stað og fyrra brot aflagaðist. Héraðsdómur sýknaði H þar sem B hefði einungis byggt kröfur sínar á örorkumati, sem tók mið af örorku eftir síðara slysið og væri ekki sannað í málinu að meiðsl B væru sennileg afleiðing fyrra slyssins. Hafði lækna ráð ályktað að síðara slysið hefði aukið örorku B, en treysti sér ekki til að segja til um, hversu mikið. Hæstiréttur taldi að eins og málið lá fyrir héraðsdómara, hafi brostið upplýsingar, sem máli skiptu við úrlausn þess. Hafi dómaranum verið rétt að beina því til B að afla frekari gagna og þá einkum sérstaks mats á líklegri örorku af hvoru slysinu fyrir sig eða vísa málinu frá ella. Í stað þess hafi málið verið dæmt án fullnægjandi málflutnings. Var héraðsdómur því ómerktur og málinu vísað frá héraðsdómi.	1944
Héraðsdómari kvað upp úrskurð í máli, sem höfðað var til ógildingar á undirmatsgerð samkvæmt XV. kafla laga nr. 76/1979 um lax- og silungsveiði. Uppkvaðning úrskurðar í málinu í stað dóms leiddi til þess að ómerkja varð úrskurðinn ex officio og vísa málinu heim í hérað til munnlegs flutnings, dómtöku og dómsálagningar.	2063
B. Opinber mál	
Héraðsdómur í máli vegna ákæru um fiskveiðabrot ómerktur og málinu vísað heim í hérað til löglegrar meðferðar þar sem fulltrúi sá, sem kvað upp dóminn, starfaði á ábyrgð sýslumanns, sem fór með lögreglustjórn, en lögreglan í umdæminu hafði tekið skýrslu af ákærða. Sjá Dómsstólar	256
Héraðsdómur í máli vegna ætlaðs umferðarlagabrots ómerktur og málinu vísað heim til löglegrar meðferðar, þar sem dóminn kvað upp sýslumaður, sem jafnframt var lögreglustjóri. Sjá Dómsstólar.	1431

Ómerking ummæla
Sjá Ærumeiðingar

Rangar sakargiftir

- H, sem sakfelldur var fyrir of hraðan akstur og réttindaleyzi, var jafnframt sakfelldur fyrir rangar sakargiftir samkvæmt 1. mgr. 148. gr. almennra hegningarlaga, en er hann var stöðvaður vegna ofangreinds umferðarlagabrots gaf hann lögreglu upp nafn annars manns. Mætti hann síðar hjá rannsóknardeild lögreglunnar sem sá maður og var sá síðar boðaður í sakadóm Reykjavíkur vegna málsins, þar sem hann var sakaður um brotið. Sjá og Bifreiðar. 1500
- H, sem var ákærður og sakfelldur fyrir nokkur umferðarlagabrot, var jafnframt ákærður fyrir rangar sakargiftir með því að hafa gefið upp nafn annars manns í tveimur tilvikum, er hann var stöðvaður af lögreglu, og var sá maður kallaður fyrir sakadóm, sakaður um brotin. Við meðferð málsins bar H því við, að hann hefði haft samþykki viðkomandi til að nota nafn hans og fékk það nokkurn stuðning í framburði hans. Talið var að ákvæði 1. mgr. 148. gr. hgl. yrði að skýra svo samkvæmt orðalagi og tilgangi þess, að þeim manni verði ekki refsað, sem ber annan mann röngum sökum með samþykki hans. Var H sýknaður af þessum lið ákærunnar. 1505

Rán

- E var sakfelldur fyrir að hafa ásamt tveimur öðrum rænt Ó. Réðust þeir að Ó, veittu honum mörg hnefahögg í andlit með þeim afleiðingum að hann kinnbeinsbrotnaði og missti meðvitund. Tóku þeir síðan seðlaveski, sem í voru meðal annars 30.000 krónur. E hafði ekki áður en hann framdi brot þetta hlotið dóm fyrir hegningarlagabrot og var einungis 16 ára að aldri. Þótti því mega færa refsingu hans niður úr lágmarki refsingar samkvæmt 252. gr. almennra hegningarlaga og var hann dæmdur í fangelsi 4 mánuði. 277
- G og S réðust inn í bensínafgreiðslu í þeim tilgangi að ræna þar fjármunum og stálu þar úr peningaskáp yfir hálfri milljón króna í peningum og tékkum. Jafnframt réðust þeir að starfsmanni afgreiðslunnar og veittu honum stungur og högg þannig að hann beið bana af. Fóru þeir síðan af vettvangi í bifreið fórnarlambinsins. Voru þeir meðal annars sakfelldir fyrir rán samkvæmt 252. gr. almennra hegningarlaga. Sjá Manndráp, Nytjastuldur. 1199

Refsingar og önnur viðurlög

a) Ákvörðun refsingar frestað með skilyrði	253
b) Fangelsisrefsing	38, 58, 84, 108, 166, 264, 277, 290, 393, 473, 522, 588, 724, 739, 773, 780, 802, 812, 868, 889, 936, 1199, 1236, 1419, 1493, 1497, 1500, 1511, 1531, 1580, 1625, 1641, 1671, 1681, 1747, 1773, 1876, 1905, 1928, 2036, 2050, 2054, 2057,
c) Varðhaldsrefsing	203, 494, 508, 600, 608, 767, 1146, 1468, 1505, 1605, 1776, 1903,
d) Fangelsisrefsing og sekt	522, 1236,
e) Varðhaldsrefsing og sekt	600,
f) Sekt dæmd og varðhald sem vararefsing	157, 306, 500, 600, 936, 1127, 1146, 1465, 1561, 1855,
g) Sekt dæmd og fangelsi sem vararefsing	522, 1236,
h) Skilorðsbundnir dómar	38, 253, 290, 393, 494, 600, 724, 773, 802, 812, 936, 1146, 1236, 1511, 1776, 1876, 1928, 2057,
i) Svipting ökuleyfis	58, 203, 393, 508, 608, 767, 773, 1146, 1465, 1605, 1747, 1773, 1905,
j) Eignaupptaka	522, 1127,
k) Ómerking ummæla	1173

Reynslulausn

F, sem var fundinn sekur um að aka undir áhrifum áfengis og sviptur ökuréttindum ævilangt, rauf skilorð reynslulausnar, er hann hafði hlotið á eftirstöðvum refsingar, 180 dögum. Var refsing hans því tiltekin með hliðsjón af 1. mgr. 42. gr., sbr. 60. gr. og 77. gr. almennra hegningarlaga og var hann dæmdur í átta mánaða fangelsi.	1773
M, sem var sakfelldur fyrir að aka undir áhrifum áfengis og sviptur ökuréttindum, rauf skilorð reynslulausnar, er hann hafði hlotið á eftirstöðvum fangelsisrefsingar, 697 dögum. Var refsing hans tiltekin með hliðsjón af því og ákveðin fangelsi 2 ár. Sjá Bifreiðar.	1905

Réttarfar

Sjá Áfrýjun, Áfrýjunarstefnur, Ákæra, Dómarar, Dómstólar, Leiðbeiningaskylda, Málflutningur, Málflutningsumboð, Málsforræði, Ómerking.

Réttarfarsannmarkar og vítur
Sjá Aðfinnslur.

Réttindasvipting

Löggiltur endurskoðandi Hafskips hf. var fundinn sekur um brot gegn skyldum sínum sem löggiltur endurskoðandi. Fljótlega eftir að rannsókn málsins hófst lokaði hann endurskoðunarskrifstofu sinni og hafði ekki stundað þau störf síðan. Þóttu ekki efni til að taka til greina kröfu ákærvaldsins um sviptingu réttinda hans sem löggilts endurskoðanda.	936
Í máli gegn framkvæmdastjóra og fjármálastjóra Þýsk-íslenska hf. fyrir skattsvik og bókhaldsbrot var þess krafist að framkvæmdastjórinn og fyrirtækið yrðu svipt verslunarleyfi. Lagaskilyrði voru ekki talin fyrir hendi til að svipta framkvæmdastjórnann slíku leyfi og ekki þóttu efni til að svipta fyrirtækið leyfi.	1236

Riftun

Kaupum á súrheysturni rift vegna galla. Sjá skaðabætur innan samninga	97
Rift var greiðslu á grundvelli 54. gr. gjaldþrotalaga nr. 6/1978, þar sem um óvenjulegan greiðslueyri var að ræða. Sjá Gjaldþrotaskipti.	1166
Riftunarkrafa kaupanda bifhjóls á hendur seljanda var viðurkennd í hér- aðsdómi, en seljandi áfrýjaði dóminum. Ráðstafanir hans með hjól- ið, eftir að hann skaut málinu til Hæstaréttar, þóttu ekki samrým- ast áfrýjun málsins og var því vísað sjálfkrafa frá Hæstarétti. Sjá Frávísun frá Hæstarétti.	1550
Í endurgreiðslumáli vegna riftunar á kaupum báts, var kaupandi talinn hafa haft heimild til riftunar vegna brostinna forsendna vegna laga nr. 3/1988 um stjórn fiskveiða 1988-1990, en smíði bátsins var ekki hafin, er lögin tóku gildi. Var seljandi dæmdur til endurgreiðslu. Sjá Kaup	1738
Rift var greiðslu á grundvelli 1. mgr. 54. gr. gjaldþrotalaga, þar sem talið var að um óvenjulegan greiðslueyri væri að ræða. Sjá Gjaldþrota- skipti.	1759

Sakarkostnaður

G, sem fundinn var sekur um nauðgun, var einungis gert að greiða einn fimmta hluta útlagðs kostnaðar rannsóknarlögreglu vegna málsins. Voru meðal annars send blóðsýni úr 61 manni til rannsóknar í

Bretlandi, sem fólst í því að einangra erfðæfnið DNA úr sæðisfrumum annars vegar og kjörnum blóðfrumna hins vegar. Sjá Nauðgun	264
--	-----

Sakarskipting

Í skaðabótamáli vegna umferðarslyss, var dæmt að 11 ára drengur, sem hjólaði aftan á kyrrstæða vörubifreið í íbúðargötu, skyldi bera 1/3 hluta tjóns síns sjálfur. Sjá Skaðabætur og Bifreiðar.	2006
--	------

Samaðild

Sjá Aðild

Sameign

S krafðist innsetningar í umráð hests, sem var í vörslum B. Byggði S kröfu sína á því að hann væri eigandi hestsins að hálfu á móti H, sem B leiddi rétt sinn og umráð frá. Kröfunni var hafnað. Sjá Innsetning.	1434
---	------

Sameignarfélag

Bú sameignarfélags og sameigenda þess var tekið til gjaldþrotaskipta. Annar sameigendanna áfrýjaði úrskurði skiptaréttar og krafðist þess að hann yrði felldur úr gildi að því er hann varðaði. Var kröfunni hafnað. Sjá Gjaldþrotaskipti.	1635
---	------

Sameining mála

J áfrýjaði tveimur dómum á hendur sér vegna þjófnaðar og skjalafals. Málin voru sameinuð og flutt í einu lagi fyrir Hæstarétti. Sjá Skjalafals og Þjófnaður	473
Áfrýjað var þremur dómum á hendur S fyrir skjalafals og þjófnaði. Málin voru sameinuð og flutt í einu lagi fyrir Hæstarétti. Sjá Skaðabætur og Þjófnaður.	588
Ó áfrýjaði þremur dómum á hendur sér fyrir skjalafals og þjófnað. Voru málin sameinuð og flutt í einu lagi fyrir Hæstarétti.	1419

Samningar

Hitaveita R höfðaði mál gegn eigendum jarðarinnar G til greiðslu skuldar vegna notkunar þeirra á heitu vatni frá hitaveitunni í íbúðarhúsi og gróðurhúsi árin 1983 til 1985. Notkun vatns fyrir gróðurhúsið var áætluð þar sem mælir hafði ekki verið settur upp á leiðslu til þess,	
--	--

en farið var eftir mæli varðandi íbúðarhúsið. Annar eigenda jarðarinnar hafði óskað eftir heitu vatni frá hitaveitunni með bréfum á árinu 1982. Að mati jarðfræðinga var heitt vatn fáanlegt í landi jarðarinnar G og á árinu 1984 gerðu aðilar málsins með sér samkomulag um nýtingu þess. Fékk hitaveitan einkarétt til að bora eftir heitu vatni á jörðinni og til að virkja og nýta allan þann jarðhita, sem fengist með borun. Ef nægilegt vatnsmagn fengist til að nýta skyldu landeigendur fá tiltekið magn vatns, sem þeir máttu nota til eigin íbúðarhúsnæðis og atvinnurekstrar. Þó skyldu þeir ekki fá yfir 5% af virkjuðu vatnsmagni á hverjum tíma. Nýting vatns úr borholu, sem boruð var á landinu, varð lítil. Ágreiningur var með aðilum um hvort landeigendur skyldu greiða fyrir heitt vatn, er þeir fengu áður en samningurinn 1984 tók gildi. Talið var að landeigendum hefði ekki tekist að sanna, að þeim hafi ekki borið skylda til að greiða fyrir vatn á þessu tímabili. Var og ekki á það fallist að greiðsluskylda þeirra hafi fallið niður vegna tómlætis. Hins vegar var talin ástæða til að lækka kröfufjárhæð hitaveitunnar nokkuð vegna áætlunar hennar og viðmiðunar við gjaldskrá, er tók gildi 1986.

194

S hf. og N deildu um það hvort komist hefðu á samningar milli þeirra um kaup á fiskkössum og hélt N því fram að hann hefði fengið kassana til afnota hjá S hf. í sambandi við viðskipti þeirra með fisk. Sjá Lausafjárkaup.

1440

Sáttir

Sjá Dómsáttir.

Sératkvæði.

Sératkvæði í Hæstarétti 118, 157, 178, 264, 334, 443, 615, 635, 638, 641, 644, 651, 654, 657, 660, 663, 666, 673, 676, 679, 785, 802, 812, 857, 900, 936, 1146, 1413, 1444, 1531, 1605, 1609, 1827, 1862, 1966, 1974, 2022

Sjálfræði

K var svipt sjálfræði að beiðni Félagsmálastofnunar Reykjavíkur þar sem gögn málsins bentu eindregið til að hún væri ekki fær um að ráða persónulegum högum sínum vegna alvarlegs geðsjúkdóms. ...
X var sviptur sjálfræði, en hann var að mati geðlækna haldinn alvarlegum geðsjúkdómi, en vildi ekki fara að læknisráði um lyfjatöku.

236

Vísað var til heimildar í a- lið 3. gr. lögræðisлага, en gögn málsins þóttu ekki renna fullnægjandi stoðum undir það að c-liður greinarinnar ætti við eins og beiðandinn byggði á.	718
---	-----

Sjálfskuldarábyrgð

Dæmt var að fyrningarfrestur kröfu vegna sjálfskuldarábyrgðar á skuldabréfi teldist ekki fyrr en frá þeim tíma, er eigandi bréfsins tilkynnti sjálfskuldarábyrgðarmönnum að hann hygðist nota rétt sinn gagnvart þeim til gjaldfellingar bréfsins. Sjá Fyrning.	2074
--	------

Sjálfataka

Vatnsleysustrandarhreppur dæmdur til að greiða Ó skaðabætur vegna niðurrifs á húsi hans án þess að tilkynna honum um það. Sjá Skaðabætur.	1474
--	------

Sjómannalög

K var skipstjóri í þjónustu hf.EÍ, er hann veiktist og var óvinnufær frá 28. september 1984 til 18. desember sama ár og aftur frá 17. september til loka nóvember sama ár. Hann sagði upp störfum 1. júlí 1987 og fékk þá greitt sem svaraði 6 mánaða launum. Síðar krafði hann félagið um greiðslu fyrir laugardaga og sunnudaga á áðurgreindum tveimur veikindatímabilum. Var félagið sýknað af þeirri kröfu. Sjá Vinnusamningar.	70
Sjómaður ekki talin eiga rétt á bótum vegna sjúkdóms eða meiðsla í skilningi 1. mgr. 36.gr. sjómannalaga. Sjá Vinnusamningar.	484
P, sem var vélstjóri á skipi R, taldi sig eiga rétt á þriggja mánaða uppsagnarfresti, þegar R seldi skipið, en P hélt áfram starfi hjá kaupanda. Kröfu hans á hendur R um laun í 3 mánuði var hafnað. Sjá Vinnusamningar.	925
S, sem var 1. stýrimaður á fiskiskipi, taldi sér hafa verið sagt fyrirvaralaust upp störfum og krafði útgerð skipsins um laun í þriggja mánaða uppsagnarfresti. Útgerðin var sýknuð þar sem talið var að S hefði sjálfur vikið úr skipsrúmi fyrirvaralaust og ósannað að hann hefði farið fram á að fá að vinna í uppsagnarfresti. Sjá Vinnusamningar.	1139
Sjómaður og útgerðarmaður deildu um uppsagnarfrest, en skip var selt og hafnaði sjómaðurinn boði um að halda stöðu sinni. Var dæmt að uppsagnarfrestur væri ekki meiri en 6 vikur. Sjá Vinnusamningar.	1753

Skaðabætur

A. Innan samninga

Á árinu 1984 gerðu P og F hf. með sér samning um að F hf. reisti vot-
 heysturn úr glertrefjastyrktum polýester fyrir P. Samið var um að
 undirstaða turnsins væri á ábyrgð P en jafnframt að færi svo að
 turninn þyldi ekki tilskilið álag skyldi F hf. endurgreiða P útlagðan
 kostnað við undirstöðu. Í nóvember 1985 fauk þak turnsins og þrjár
 efstu einingar hans. P fór þess þá á leit við F hf. að kaupunum yrði
 rift en því var hafnað. Dómkvaddir voru matsmenn til að skoða og
 meta turninn, en áður en þeir fengu lokið matinu, fauk það, sem
 eftir var af turninum. Í matsgerð kom m.a. fram að hönnun turns-
 ins hefði verið ábótavant og einnig sé ljóst, að trefjaplast það, sem
 turninn var byggður úr, hafi ekki verið í samræmi við teikningar.
 Talið var sannað að turninn hafi verið gallaður þegar P fékk hann
 og með vísan til þess og 1. mgr. 42. gr. laga nr. 39/1922 um lausa-
 fjárkaup með löggjöfnun, voru kröfur P um riftun kaupanna teknar
 til greina. Var F hf. dæmt til að greiða honum það sem greitt hafði
 verið vegna turnsins svo og bætur að álitum vegna þess kostnaðar
 er P hafði lagt í vegna undirstöðu hans 97

J neitaði að greiða eftirstöðvar kaupverðs húseignar, sem hann keypti
 samkvæmt kaupsamningi 5. júní 1984, þar sem verulegir gallar
 hefðu komið fram í eigninni, sem seljendur bæru ábyrgð á, annars
 vegar steypuskemmdir á útveggjum og hins vegar þakleki. Voru
 seljendur aðeins taldir bera ábyrgð á galla á þaki og var miðað við
 niðurstöðu undirmats, en hafnað að byggja á yfirmati. Sjá og Fast-
 eignakaup, Galli, 178

Í mars 1985 tók skipadeild Sambands íslenskra samvinnufélaga að sér að
 flytja farm af frosnum rækjum frá Ísafirði til Hirtshals í Danmörku
 og var hann fluttur í 10 gámum. Skip Skipaútgerðar ríkisins var
 notað til að flytja farminn frá Ísafirði til Reykjavíkur, en þaðan til
 Árósa var hann fluttur í skipi skipadeildar SÍS og síðan á bílum til
 Hirtshals. Við komu farmsins þangað kom í ljós að rækja í einum
 gámanna var ónýtt, en frost hafði farið af gáminum nógu lengi til að
 rækjan þiðnaði upp. Í héraði voru skipafélögin in solidum dæmd til
 greiðslu bóta. Hæstiréttur taldi hins vegar nægilega fram komið af
 fyrirbyggjandi gögnum að rækjan hafi ekki skemmt í vörslum
 Skipaútgerðar ríkisins og var hún sýknuð af öllum kröfum. Um
 ábyrgð SÍS fór eftir dönsku siglingalögunum, 1. mgr. 118. gr., en

samkvæmt því ákvæði ber farmflytjanda að sanna að menn á hans vegum hafi ekki átt hlut að því að tjón varð. Var fyrirtækið ekki talið hafa sannað þetta og var bótaábyrgð því lögð á það. Varakrafa þess í Hæstarétti um lækkun dómkröfu farmeiganda var ekki tekin til efnismeðferðar, sbr. 45. gr. laga nr. 75/1973. Aðilar að kaupsamningi um einbýlishús deildu um efndir hans. Kaupandi dró greiðslur samkvæmt samningnum þar sem dróst af hálfu seljanda að aflétta áhvílandi veðskuldum í samræmi við ákvæði samningsins, en kaupandi hafði fengið í hendur tryggingu vegna þessa. Talið var að kaupandi ætti rétt á nokkrum bótum vegna þessa, en hann hefði ekki mátt draga greiðslur eins og hann gerði. Sjá Fasteignakaup. K var dæmdur til að greiða skaðabætur vegna galla í jarðýtu, sem hann seldi T. Var um það að ræða að soðið hafði verið á tannhjól á hliðardrifi og var það í matsgerð dómkvaddra matsmanna talin gagnslaus viðgerð og að vélin hafi verið ónothæf við söluna. Var dæmt að þetta væri galli, sem ekki hafi getað verið sýnilegur við eðlilega skoðun. Sjá og Galli, Lausafjárkaup. Seljandi bifreiðar var dæmdur til greiðslu skaðabóta vegna galla og var matsgerð dómkvaddra matsmanna lögð til grundvallar. Sjá Lausafjárkaup.	1356 1524 1997 2069
--	---

B. Utan samninga

1. Bifreiðar

Skaðabótamál vegna umferðarslyss er 9 ára drengur á reiðhjólí varð fyrir bifreið og hlaut slíka áverka að hann var talinn alger öryrki. Ekki talin næg efni til að beita heimildarákvæði 67. gr. umferðarlaga nr. 40/1968, til að takmarka bótarétt drengsins. Sjá Bifreiðar . Ágreiningur varð milli aðila í tveimur málum vegna sama bifreiðaslyss um fjárhæð miskabóta, en samið hafði verið um fjárhagslegt uppgjör vegna örorkutjóns. Sjá Bifreiðar. H, 27 ára gamall, sem var gangandi vegfarandi á Kringlumýrarbraut, varð fyrir bifreið og hlaut alvarleg meiðsli og var varanleg örorka metin 75%. Ekki var ágreiningur um skaðabótaskyldu heldur um fjárhæð tjóns. Höfðaði H mál til heimtu bóta, þ.e. 5.697.859 króna vegna varanlegrar örorku og 2.000.000 króna í miskabætur. Einnig krafðist móðir hans bóta að fjárhæð 1.500.000 krónur vegna umönnunar og miska. Voru H dæmdar 2.500.000 krónur vegna ör-	426 1888, 1894
---	-------------------------------------

orkutjóns og 800.000 krónur í miskabætur. Ekki voru talin lagaskilyrði til að taka kröfu móður hans til greina.	1949
Hinn 31. mars 1985 hjólaði 11 ára gamall drengur aftan á kyrrstæða vörubifreið, sem stóð fyrir utan heimili eiganda hennar. Hlaut drengurinn slæma áverka á hægri auga, missti varanlega sjón á því og augnalok lamaðist. Vörubíllspallurinn hafði verið framlengdur með „vör“ í láréttri stöðu og var þunn stálbrún á enda hennar. Var talið líklegt að drengurinn hafi rekist á hana. Viðskilnaður eiganda vörubifreiðarinnar var talinn ólögmætur og saknæmur og var hann að lögum talinn bera fébótaábyrgð á því. Hins vegar var drengurinn talinn ekki hafa sýnt þá aðgæslu er honum bar og var talið rétt að skipta sök í málinu þannig að hann bæri sjálfur 1/3 hluta tjóns síns. Varanleg örorka hans var metin 20%. Voru eigandi vörubifreiðarinnar og tryggingafélag hans dæmd til að greiða honum 1.033.333 krónur, þ.e. 2/3 af 1.350.000 krónum í örorkutjón og sama hlutfall af 200.000 króna miskabótum. Sjá og Bifreiðar.	2006
Svo samdist um milli R og S að hinn síðarnefndi æki bifreið R að Laufskálarétt í Skagafirði frá Dalvík með þeim skilmálum að R lánaði S bifreiðina til að komast til vinnu sinnar. Tjón varð á bifreiðinni er hún var í vörslum S samkvæmt þessu samkomulagi. Í héraðsdómi var S talinn bera fébótaábyrgð gagnvart R, m.a. með vísan til 16. kapitula þjófabálks Jónsbókar frá 1281. Ekki var tölulegur ágreiningur í málinu. Í dómi Hæstaréttar segir að þar sem báðir hafi átt nokkuð af hendi að láta, sé ekki unnt að dæma málið eftir 16. kapitula þjófabálks Jónsbókar, en ráða verði því til lykta með hliðsjón af reglum um leigu. Var talið nægilega í ljós leitt að S hefði sýnt óvarkárni í akstri sínum og bæri honum að greiða bætur eftir almennum skaðabótareglum.	2087

2. Opinber mál

J var dæmdur fyrir skjalafals með því að hafa falsað og hagnýtt sér Visa Ísland sölunótur og framvísað greiðslukorti, er hann hafði fundið. Var hann dæmdur til að greiða greiðslukortafyrirtækinu skaðabætur	38
P var dæmdur fyrir að nauðga X og var hann dæmdur til að greiða henni 300.000 krónur í skaðabætur auk dráttarvaxta frá verknadardegi ..	84
A, sem braust ásamt öðrum inn í verslun og var sakfelldur fyrir þjófnað, dæmdur til að greiða versluninni skaðabætur vegna þess, sem stolið var og eyðilagt	108

Á, sem sakfelldur var fyrir líkamsárás með því að hafa slegið J í andlit með þeim afleiðingum að hann missti tvær tennur, dæmdur til að greiða J 40.000 krónur í miskabætur, auk dráttarvaxta frá verknaðardeggi.	253
G, sem dæmdur var fyrir nauðgun, var dæmdur til að greiða X 800.000 krónur í miskabætur og lögfræðipóknun auk dráttarvaxta.	264
S, sem sakfelldur var fyrir skjalafals og þjófnaði, var dæmdur til greiðslu skaðabóta.	588
H var sakfelldur fyrir líkamsárás samkvæmt 1. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga fyrir að hafa veitt M áverka á kjálka og hálsi. Var hann dæmdur til að greiða M skaðabætur, 254.860 krónur, þar af 200.000 krónur í miskabætur.	724
Prír stjórnarmenn hlutafélags voru sakfelldir fyrir brot á lögum um sölu-skatt. Hæstiréttur vísaði bótakröfu ríkissjóðs á hendur ákærðu frá héraðsdómi þar sem hún væri ekki rökstudd með þeim hætti að á hana yrði lagður efnisdómur.	910
A var dæmd fyrir skjalafals og fjársvik og jafnframt til greiðslu skaðabóta vegna víxils, sem hún hafði staðið að því að falska.	1641
S var sakfelldur fyrir líkamsárás og dæmdur til að greiða árásarpóla skaðabætur.	1681
K, sem dæmd var fyrir fjársvik, gert að greiða skaðabætur.	1876
B, sem dæmdur var fyrir fjársvik, dæmdur til að greiða skaðabætur.	1928
R, sem dæmdur var fyrir skjalafals, gert að greiða skaðabætur.	2050

3. Vinnuslys

K varð fyrir vinnuslysi um borð í togara 18. desember 1978. Varanleg örorka hans var fyrst metin á árinu 1979 15%, en annar læknir mat hana á árinu 1980 20%. Tryggingafélag útgerðarfélagsins bauð fram bætur, sem miðuðust við síðara matið og örorkutjónsútreikning. Lögmaður hans tók hins vegar við bótum hinn 17. mars 1980 úr hendi félagsins að fjárhæð 3.093.657 gamlar krónur með fyrirvara um frekari bætur. Á árinu 1982 var örorka K metin að nýju og var varanleg örorka nú talin 30%. Krafði K tryggingafélagið á árinu 1987 um greiðslu á 1.794.190 krónum, en kröfunni var hafnað og höfðaði K þá mál á hendur útgerðarfélaginu og tryggingafélaginu. Voru þau sýknuð í héraði. Hæstiréttur lagði málið fyrir lækna ráð, sem taldi varanlega örorku 25%. Hæstiréttur vísaði til dóms réttarins 10. júlí 1984 í málinu nr. 62/1981 og hins almenna fyrirvara K við móttöku greiðslunnar 1980 og taldi að ekki hefði verið um fullnað-

argreiðslu að ræða. Var byggt á niðurstöðu lækna ráðs um örorku og þótti óbætt heildartjón K hæfilega metið 900.000 krónur.	449
Á varð fyrir slysi í vélsmiðju á árinu 1983, en vélsmiðjan var í eigu þriggja manna, K, E og Ó. Varanleg örorka Á var metin 25%. Voru K, E og Ó í héraðsdómi taldir bera óskipta skaðabótaábyrgð á slysinu og voru þeir dæmdir til að greiða Á 1.839.800 krónur. Aðeins K áfrýjaði dóminum. Hæstiréttur staðfesti niðurstöðu héraðsdóms um skaðabótaábyrgð áfrýjanda, en taldi heildarbætur til Á hæfilegar 1.090.000 krónur. Þegar litið var til þeirra greiðslna, sem meðstefndu í héraði höfðu þegar greitt, reyndust skaðabætur að fullu greiddar og var K því sýknaður af kröfum Á.	707

4. Ýmis tilvik

Konu dæmdar bætur fyrir fjárhagslegt tjón og miska úr hendi verkalýðsfélags, en verkfallsverðir höfðu hindrað hana við að taka sér far með flugvél. Sératkvæði um að einungis skyldi bæta fjárhagslegt tjón.	443
Tímariti var gert að greiða rithöfundu skaða- og miskabætur vegna birtingar á ljóði hans án heimildar. Sjá Höfundaréttur.	795
A var vísað á dyr í veitingahúsinu F og lenti þá í átökum við dyraverði hússins, sem leiddu til handleggsbrots. Var varanleg örorka A metin 10%. Afskipti dyravarðanna voru ekki talin réttmæt og talið að meiðsli A hefðu hlotist af harðræði, er hann sætti af þeirra hálfu. Jafnframt talið ósannað að viðbrögð A við valdbeitingu hefðu verið slík að ástæða væri til að skipta sök. Veitingahúsið var talið bera fébótaábyrgð á framferði dyravarðanna gagnvart A og var dæmt til að greiða honum 982.441 krónu, þar af 100.000 krónur í miskabætur. Tveir dómenda skiluðu sératkvæði og vildu að A bæri 1/3 hluta tjónsins sjálfur.	857
S, sem var eigandi tveggja fasteigna í Mosfellsbæ, krafði bæjarsjóð um bætur með vísan til 3. mgr. 29. gr. skipulagslaga nr. 19/1964 vegna breytts aðalskipulags, sem gerði ráð fyrir lagningu fjögurra akreina hraðbrautar nálægt fasteignunum. Hafði hann selt aðra eignina eftir að skipulagið lá fyrir. Dómkvaddir matsmenn töldu verðmæti eignanna hafa rýrnað og byggði S kröfur sínar á niðurstöðu þeirra. Voru kröfurnar teknar til greina í héraði. Hæstiréttur taldi sannað að söluverð hinnar seldu fasteignar hefði verið undir markaðsverði vegna hins nýja skipulags og hefði matsgerð að því leyti ekki verið hnekkt. Var héraðsdómurinn því staðfestur að því leyti. S var hins	

- vegar ekki talinn hafa sýnt fram á að hann hefði, enn sem komið er, orðið fyrir slíku tjóni að því er hina fasteignina varðaði, að á bótaskyldu reyndi samkvæmt ofangreindu lagaákvæði. Var bæjar-sjóðurinn því sýknaður að svo stöddu af kröfum S að þessu leyti. 1368
- Ó höfðaði mál gegn sveitarsjóði Vatnsleysustrandarhrepps til greiðslu skaðabóta vegna brotnáms á árinu 1988 á húsi, er hann eignaðist á árinu 1981. Hús þetta var reist í heimildarleysi á árunum 1966-1967. Var húsið orðið hrörlegt og talið ljóst að Ó hefði borið að rífa það á eigin kostnað, ef hann hefði fengið fyrirmæli um það. Hins vegar var litið til þess að hreppnum bar að tilkynna Ó um brott nám hússins, en það hafði ekki verið gert. Var hreppurinn því gerður ábyrgur fyrir því tjóni, sem Ó varð fyrir vegna niðurrífs hússins. Þótt húsið hafi verið talið nánast einskis virði, var ekki talið loku fyrir það skotið að Ó hefði getað notfært sér það að einhverju leyti. Var hreppurinn því dæmdur til að dæma Ó 100.000 krónur, en krafa hans var um 1.350.000 krónur. 1474
- Innflytjandi kæligeymslu, er byggð var á vörubílsgrind, höfðaði mál gegn Eimskipafélagi Íslands hf. til greiðslu bóta vegna þess að hún gjör-eyðilagðist í vörugeymslu við Reykjavíkurhöfn. Vörugeymsla þessi var áður á vegum Hafskips hf. en Eimskipafélagið tók við rekstri hennar með samningi við þrotabú Hafskips hf. 6. janúar 1986. Tjónið varð í óveðri 25.- 26. janúar 1986 með þeim hætti að tómur vörugámur rann af stæðu og ofan á kæligeymsluna. Hafnað var máls-ástæðu Eimskipafélagsins, er byggðist á vis major, og talið að veð-urofsi hafi ekki verið meiri en búast mátti við á þessum árstíma. Þótti rétt að félagið bæri fébótaábyrgð á tjóninu og var það dæmt til að greiða kröfu innflytjandans, enda var ekki tölulegur ágrein-ingur. Í héraði hafði Eimskipafélagið verið sýknað. 1564
- Ljósmyndari höfðaði mál gegn viðskiptaráðherra og fjármálaráðherra til greiðslu skaðabóta vegna tjóns, sem hann taldi sig hafa orðið fyrir vegna auglýsingar viðskiptaráðuneytisins, sem birtist í blöðum í mars 1988. Var þar fjallað um verðkönnun Verðlagsstofnunar hjá ljósmyndastofum. Taldi ljósmyndarinn að í auglýsingunni hafi komið fram rangar, ófullnægjandi og villandi upplýsingar um saman-burð á þjónustu ljósmyndastofa og hafi þetta valdið honum tjóni. Taldi hann sér nauðsynlegt að birta auglýsingu í Morgunblaðinu til að verjast ólögmati árás ráðuneytisins og miðaði hann kröfu sína við kostnað, sem af því hlaut. Á það var fallist að auglýsing ráðu-neytisins hefði verið andstæð 27. gr. laga nr. 56/1978 um verðlag,

samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti og var ljósmyndarinn talinn eiga rétt á bótum. Var krafa hans tekin til greina að fullu bæði í héraði og Hæstarétti.	1726
Úrskurður skiptaréttar um bótakröfu á hendur þrotabúi ómerktur og málinu vísað heim í hérað til löglegrar meðferðar. Sjá Ómerking.	1824
G lögmaður krafði ríkissjóð og rannsóknarlögreglu ríkisins um skaðabætur vegna tjóns, sem hann taldi sig hafa orðið fyrir vegna þess að rannsóknarlögregla ríkisins lagði hald á víxil, sem fyrirtæki hafði afhent lögmanninum sem greiðslu upp í kröfu hans á hendur því. Var hald lagt á víxilinn í tengslum við rannsókn vegna ætlaðs misferlis manns, sem áður hafði haft víxilinn undir höndum, en komið hafði fram að víxilskuldarinn hefði verið búinn að greiða skuldina. Í dómi Hæstaréttar var talið að málsmeðferð rannsóknarlögreglunnar hafi verið ólögmet gagnvart áfrýjanda og til þess fallin að baka stefndu skaðabótaskyldu. Hins vegar var ekki talið nægilega sannað að G hefði orðið fyrir fjártjóni af völdum þess að rannsóknarlögreglan lagði hald á víxilinn. Var skaðabótakrafa hans því ekki tekin til greina.	1867
Protabú Hafskips hf. höfðaði mál gegn fyrrverandi stjórnarmönnum og forstjóra félagsins til greiðslu skaðabóta. Krafa protabúsins var tvíþætt: Annars vegar krafa um bætur vegna tjóns, sem leiddi af ætl-uðum mistökum við útgáfu skuldabréfa vegna hlutafjárútboðs og tilgreinda vísitölu þeirra. Hins vegar var krafist bóta vegna þess að í tilkynningu til Hlutafélagaskrár á árinu 1985 hafi stefndu oftalið hlutafé félagsins um rúmlega 3 milljónir króna. Að því er fyrri þáttinn varðar var ekki talið sannað að stefndu hefðu sýnt af sér háttsemi, sem yrði metin þeim til sakar og væri skilyrðum 132. gr. hlutafélagalaga því ekki fullnægt. Varðandi síðari þáttinn var talið að stefndu hefðu sýnt gáleysi í skilningi 132. gr. hlutafélagalaganna, sbr. 52. gr., en hins vegar hefði ekki verið sýnt fram á tjón vegna háttseminnar. Var því sýknað af kröfum protabúsins. Tveir dómendur skiluðu sérattkvæði og vildu taka til greina kröfu protabúsins varðandi síðari þátt kröfugerðarinnar.	1974

Skattar

Í lögtaksmáli var deilt um lögmati þungaskatts á bifreiðum. Taldi eigandi umræddra bifreiða í fyrsta lagi, að lagareglur um hinn umdeilda skatt væru ekki svo nákvæmar að skattheimtu mætti á þeim byggja, í öðru lagi að aðferð sú, sem viðhöfð var við ákvörðun

- gjalda og kærumeðferð væri ólögmat, og í þriðja lagi að þar sem skattur fari eftir leyfðri heildarþyngd bifreiðar sé skattlagningarvald falið framkvæmdarvaldinu. Málsástæðum þessum var hafnað þótt talið væri að nokkrir gallar væru á meðferð skattkæru og fógetaréttarmálsins. Var lögtak því heimilað. 1186
- Í lögtaksmáli var deilt um fjárhæð opinberra gjalda Þýsk-íslenska hf. en endurálagning hafði farið fram eftir rannsókn á bókhaldi fyrirtækisins af hálfu skattyfirvalda. Í dómi Hæstaréttar var lagt til grundvallar sjálfstætt mat, sem fram hafði farið fyrir dómi í máli ákærvaldsins gegn framkvæmdastjóra og fjármálastjóra fyrirtækisins, sbr. dóm í málinu nr. 482/1990 (bls.1236) og voru gjöld fyrirtækisins vegna gjaldáranna 1982 til og með 1985 ákveðin samkvæmt því. ... 1334

Skattsvik

- Framkvæmdastjóri og fjármálastjóri Þýsk-íslenska hf. voru ákærðir fyrir að hafa dregið undan að greiða tekjuskatt og eignarskatt að fjárhæð rúmlega 33 milljónir króna. Var talið sannað að skattundandráttur fyrirtækisins vegna rekstrarársins 1984 hafi numið að minnsta kosti rúmlega 26 milljónum króna, en ljóst þótti að sú fjárhæð væri meðal annars vegna uppsafnaðra tekna árána 1981 til 1984 að báðum meðtöldum, sem áður höfðu ekki verið taldar fram. Voru ákærðu báðir stöðu sinnar vegna taldir bera ábyrgð á þessari háttsemi, sem talin var varða við 1. mgr. 107. gr. laga um tekju- og eignarskatt, og þar sem brotið var talið stórfellt var það einnig felld undir 6. mgr. sömu greinar. Ákærðu voru einnig dæmdir fyrir skjalafals og bókhaldsbrot. Sjá einnig Bókhaldsbrot, Skjalafals. 1236

Skilasvik

- S var sem framkvæmdastjóra og stjórnarformanni hlutafélags gefið að sök brot gegn 4. tölulið 1. mgr. 250. gr. almennra hegningarlaga með því að hafa á refisverðan hátt skert rétt almennra kröfuhafa með sölu á verslunarvörum fyrir óhæfilega lágt verð eða undanskoti þeirra og rýrt efnahag hlutafélagsins með mikilli eyðslu og stofnun skulda eftir að ljóst var að það átti ekki fyrir skuldum. Ekki var talið sannað að ákærði hefði selt vörur fyrir óhæfilega lágt verð eða skotið undan vörum og var hann því sýknaður að því leyti. Hins vegar var talið sannað að mikil og óeðlileg skuldaaukning hafi átt sér stað, eftir að ákærða hlaut að vera ljóst að til ófarnaðar horfði. Var hann því sekur fundinn að þessu leyti. Sjá einnig Söluskattur og Bókhald. 1511

Skilnaðarsamningur

Sjá Skiptamál	242
---------------------	-----

Skilorð

J var dæmdur fyrir skjalafals, en hann hafði ekki áður verið dæmdur fyrir refsiverðan verknað. Var hann dæmdur í 6 mánaða fangelsi, þar af 4 mánuði skilorðsbundið	38
G var dæmdur fyrir ýmis brot á almennum hegningarlögum og umferðarlögum. Hann hafði hlotið dóm 18. ágúst 1989, þar sem hann var dæmdur í 12 mánaða fangelsi, þar af 9 mánuði skilorðsbundið. Brotin í nýja málinu voru framin áður en sá dómur gekk. Hann hafði afplánað óskilorðsbundna hlutann. Hæstiréttur taldi ekki skilyrði til að láta skilorðsbundna hlutann haldast, eins og héraðsdómari hafði gert, og dæmdi hann með. Var refsingin ákveðin fangelsi í 12 mánuði.	58
Á var sakfelldur fyrir líkamsárás samkvæmt 1. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940. Rétt þótti að ákveða honum refsingu með hliðsjón af 3. mgr. 218. gr. a þar sem árásarþoli átti upptök að átökum. Var ákvörðun refsingar ákærða frestað skilorðsbundið í 2 ár	253
S, sem var dæmdur fyrir brot á lögum um ávana- og fíkniefni, hlaut 4 mánaða fangelsi, þar af 2 mánuði skilorðsbundið í 2 ár.	290
B, sem sakfelldur var fyrir líkamsárás, röskun á húsfriði og umferðarlagabrot, var dæmdur í 7 mánaða fangelsi, skilorðsbundið í 3 ár....	393
S var sakfelldur fyrir líkamsmeiðingar af gáleysi og var dæmdur í 45 daga varðhald, skilorðsbundið í 2 ár.	494
H var dæmdur fyrir líkamsárás á M samkvæmt 1. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga. Var hann dæmdur í fangelsi í 3 mánuði, þar af tvo mánuði skilorðsbundið í 3 ár.	724
Sjá Skilorðsrof	773
H var dæmdur í 9 mánaða fangelsi, þar af 6 mánuði skilorðsbundið í 2 ár, fyrir skírlífisbrot og húsbrot.	802
Stjórnarformaður, framkvæmdastjóri og framkvæmdastjóri fjármála- og rekstrarsviðs Hafskips hf. voru dæmdir fyrir ýmis brot á almennum hegningarlögum, sem vörðuðu við 155. gr.,(framkvæmdastjóri fjármála- og rekstrarsviðs) 247. gr.,(stjórnarformaður og framkvæmdastjóri) 249. gr. (framkvæmdastjóri) og 262. gr. (stjórnarformaður og framkvæmdastjóri), svo og fyrir brot á lögum um hlutafélög. Var	

stjórnarformaðurinn dæmdur í 5 mánaða fangelsi, framkvæmdastjórinn í 12 mánaða fangelsi og framkvæmdastjóri fjármála- og rekstrarsviðs í 2 mánuði, en refsing þeirra allra var skilorðsbundin í 2 ár. Var vísað til þess að enginn þeirra hefði áður brotið gegn almennum hegningarlögum og staða þeirra og hagir mjög raskast við þann opinbera málarekstur, sem staðið hafði yfir gegn þeim allt frá árinu 1986.	936
J var dæmdur í 6 mánaða fangelsi, þar af 3 mánuði skilorðsbundið í 2 ár, fyrir skírlífisbrot.	812
J, sem var dæmdur fyrir manndráp af gáleysi og brot á umferðarlögum var auk sektar dæmdur í 30 daga, skilorðsbundið í 2 ár.	1146
O var dæmdur í fangelsi í 12 mánuði, þar af 9 mánuði skilorðsbundið í 3 ár, fyrir brot gegn lögum um tekju- og eignarskatt, 158. gr. og 262. gr. almennra hegningarlaga. Einnig var hann dæmdur til sektargreiðslu in solidum með Þýsk-íslenska hf.	1236
G var dæmdur í fangelsi í 3 mánuði, skilorðsbundið í 2 ár, fyrir brot gegn lögum um tekju- og eignarskatt, 158. gr. og 262. gr. almennra hegningarlaga. Einnig var hann dæmdur til sektargreiðslu in solidum með Þýsk-íslenska hf.	1236
K var dæmdur fyrir að aka sviptur ökuréttindum. Brotið var framið áður en kveðinn var upp dómur yfir K vegna líkamsárásar, en samkvæmt honum hlaut hann þriggja mánaða varðhald, skilorðsbundið í 3 ár. Héraðsdómari dæmdi hinn skilorðsbundna dóm upp með vísan til 60. gr. hegningarlaga og dæmdi K í 5 mánaða fangelsi. Hæstiréttur taldi rétt að láta skilorðsdóminn haldast samkvæmt heimild í ofangreindri lagagrein þar sem brotin væru mismunandi tegundar og dæmdi K í eins mánaðar varðhald.	1468
S var dæmdur fyrir brot gegn 4. tl. 1. mgr. 250. gr. almennra hegningarlaga og lögum um söluskatt. Var hann auk sektar dæmdur í fangelsi í 6 mánuði, skilorðsbundið í 2 ár.	1511
K var dæmd fyrir fjársvik í fangelsi í 2 mánuði, skilorðsbundið í 2 ár. ..	1876
Hinn 18. október 1988 hafði A verið dæmd í átta mánaða fangelsi, þar af fimm mánuði skilorðsbundið í þrjú ár, fyrir fjársvik. Hún var nú dæmd fyrir ýmis fjársvika- og skjalafalsbrot, sem voru framin áður en ofangreindur dómur var kveðinn up. Talið var að ef dæmt hefði verið um öll brotin í einu máli hefði skilorð ekki komið til álita. Var hin skilorðsbundna refsing samkvæmt fyrra dóminum því dæmd með samkvæmt 60. gr. hegningarlaganna.	1641
S lögreglumaður var dæmdur fyrir líkamsárás og brot í opinberu starfi.	

Var refsing hans ákveðin varðhald í þrjá mánuði, en þegar litið var til þess að hann hafði verið leystur frá störfum og að hann hafði ekki áður sætt kæru eða refsingu var refsingin skilorðsbundin í þrjú ár.	1776
J og V voru ásamt B dæmdir fyrir fjársvik. Þótt J ætti að baki nokkur auðgunar- og umferðarlagabrot, sem framin voru er hann var um og innan við tvítugsaldur, og með hliðsjón af því að hann hafði ekki gerst brotlegur síðan 1984 var refsing hans skilorðsbundin. V hafði áður hlotið fjóra skilorðsdóma fyrir hegningarlagabrot, en ekki var um skilorðsrof að ræða. Með hliðsjón af því og að hann hafði bætt að hluta fyrir brot sitt var refsing hans skilorðsbundin að hluta.	1928
H var dæmdur fyrir hylmingu. Í héraðsdómi var talið að hann hefði rofið skilorð fyrri refsídóms og var sá dómur því tekinn upp og dæmdur með. Hins vegar var ekki talið sannað í Hæstarétti að um skilorðsrof hafi verið að ræða heldur var ákveðin refsing með hliðsjón af 78. gr. almennra hegningarlaga og var hún skilorðsbundin.	2057
F var fundinn sekur um skjalafals á árunum 1988-1990. Hann hafði á árinu 1984 hlotið skilorðsbundinn varðhaldsdóm og sekt fyrir fjársvik og tékkalagabrot. Var hann dæmdur í sjö mánaða fangelsi, þar af fjóra skilorðsbundið í tvö ár.	2066

Skilorðsrof

S ók ölvaður og sviptur ökuréttindum ævilangt. Rauf hann með þessu skilorð dóms þar sem honum var dæmd 60 daga fangelsisrefsing. Var sá dómur tekinn upp og dæmdur með í hinu nýja máli. Var S dæmdur í fangelsi í 3 mánuði, þar af tvo skilorðsbundið í 3 ár.	773
S, sem var dæmdur fyrir nauðgun, rauf skilorð dóms fyrir nytjastuld og umferðarlagabrot. Var sá dómur látinn standa.	1580
Sjá Reynslulausn	1773, 1905

Skiptamál

K stefndi M fyrir aukadómþing til greiðslu samkvæmt skilnaðarsamkomulagi þeirra á milli. Eins og aðdraganda málsins var háttað var talið að K hefði átt að bera málið upp við skiptarétt samkvæmt 55. gr. laga nr. 60/1972 um stofnun og slit hjúskapar. Var málinu því vísað frá aukadómþinginu. Sjá Hjón, Frávísun frá héraðsdómi, Dómarar	242
Kærður var úrskurður skiptaréttar um kröfu um útgáfu afsals f.h. dánarbús. Sjá Frávísun frá Hæstarétti	1471

Ágreiningur var með hjónum um eignaskipti við skilnað þeirra. Sjá Hjón	1571
Hjón deildu við skilnað um séreign samkvæmt kaupmála. Sjá Kaupmáli	1592
Í kærumáli var felldur niður úrskurður skiptaráðanda við opinber skipti dánarbús um að gefa lögmanni eins erfingja heimild til að kanna bankaviðskipti hins látna síðustu sex ár. Sjá Dómarar.	1820

Skipulag

S höfðaði mál gegn húsbyggjanda og H-kaupstað þar sem hann krafðist þess að ógilt yrði byggingarleyfi byggingarnefndar, staðfest af bæjarstjórn, til byggingar tveggja sambyggðra einbýlishúsa (parhúss) á lóð, þar sem deiliskipulag gerði ráð fyrir einu einbýlishúsi. Einnig krafðist hann staðfestingar lögbanns, er lagt hafði verið á byrjaðar framkvæmdir. S hafði byggt sér hús á lóð, sem lá að umræddri lóð. Hæstiréttur taldi að byggingayfirvöld hefðu farið verulega út fyrir valdmörk sín og bæri þegar af þeirri ástæðu að ógilda byggingarleyfið. Framkvæmdir hefðu verið hafnar á lóðinni án þess að S gæfi samþykki sitt fyrir frávikum frá byggingar- og skipulagsskilmálum, og kvörtunum hans var ekki sinnt. Byggingarleyfið, sem vék svo verulega frá samþykktu deiliskipulagi, hafi verið til þess fallið að skerða grenndarrétt hans og var lögbann það, sem hann fékk lagt við byrjuðum framkvæmdum, því staðfest. Héraðsdómur hafði sýknað stefndu af öllum kröfum S.	219
Hafnarstjórn Reyðarfjarðar fékk lagt lögbann við framkvæmdum við gerð smábátaaðstöðu í landi Reyðarfjarðarhrepps. Þar sem hvorki lá fyrir samþykki hafnarstjórnar né sveitarstjórnar við framkvæmdum var fallist á kröfur hafnarstjórnarinnar og var lögbannið staðfest. Sjá Hafnargerð	930
S krafði bæjarsjóð Mosfellsbæjar um bætur vegna tjóns, sem hann taldi sig verða fyrir vegna nálægðar fjögurra akreina hraðbrautar við tvær fasteignir hans samkvæmt nýju aðalskipulagi. Byggði hann kröfur sínar einkum á 3. mgr. 29. gr. skipulagslaga nr. 19/1964. Voru kröfur hans að hluta teknar til greina, en þær byggðust á mati dómkvaddra matsmanna. Sjá Skaðabætur.	1368

Skírlífisbrot

H réðist heimildarlaust inn í íbúð konu og hafði þar samfarir við hana, þar sem hún svaf ölvunarsvefni og skynjaði ekki hvað gerðist fyrir en hún vaknaði með H nakinn við hlið sér. Sakfellt fyrir 195. gr. og 231. gr. almennra hegningarlaga. Var H dæmdur í 9 mánaða fang-
--

elsi, þar af 6 mánuði skilorðsbundið. Einn dómenda skilaði sér- atkvæði og vildi hafa alla refsingu H óskilorðsbundna.	802
J fór inn í íbúð í fjölbýlishúsi, en í svefnherbergi svaf stúlka. Færði J hana úr fötum og hafði þar samfarir við hana, sem hún skynjaði ekki sökum ölvunar og svefndrunga fyrr en þær höfðu staðið nokkra stund. Var J sakfelldur fyrir brot gegn 195. gr. almennra hegningarlaga og dæmdur í 6 mánaða fangelsi, þar af 3 mánuði ski- lorðsbundið. Einn dómari vildi hafa refsinguna alla óskilorðs- bundna en annar vildi hafa refsinguna 9 mánuði, þar af 6 mánuði skilorðsbundið.	812

Skjalafals o.fl.

J fann Visa – greiðslukort á förnum vegi. Hann notaði kortið til að afla sér vöru og þjónustu og falsaði hann nafn eiganda kortsins á 101 sölunótu. Var J dæmdur fyrir skjalafals.	38
J var sakfelldur fyrir skjalafals með því að hafa í félagi við tvo aðra stað- ið að fölsun tékka og notkun hans í viðskiptum. Sjá Þjófnaður. ...	473
S var sakfelldur fyrir fölsun á einum tékka auk þjófnadabrota. Dæmdur í 11 mánaða fangelsi. Sjá Þjófnaður.	588
S var ákærður fyrir skjalafals með því að hafa notað í viðskiptum skuldabréf, eftir að hafa falsað nöfn sjálfskuldarábyrgðaraðila á bréfið. Hélt S því fram að hann hefði haft heimild viðkomandi að- ila til að rita nöfn þeirra á bréfið og var hann sýknaður í héraði. Hæstiréttur taldi hins vegar ekkert fram komið, er benti til þess að S hefði haft heimild til að rita nöfnin á bréfið og var hann þar sak- felldur fyrir skjalafals. Hann var einnig dæmdur fyrir þjófnað. Sjá Þjófnaður.	780
Stjórnarformaður, framkvæmdastjóri, framkvæmdastjóri fjármálasviðs og löggiltur endurskoðandi Hafskips hf. voru sýknaðir af ákæru um rangfærslu skjala samkvæmt 1. mgr. 158. gr. almennra hegningar- laga með milliuppgjöri, er sent var Útvegsbanka Íslands, en talið var að það hefði verið misvísandi um stöðu fyrirtækisins. Sjá einnig Bókhald, Fjársvik, Hlutfélög og Löggiltir endurskoðendur.	936
Í sama máli voru stjórnarformaður, framkvæmdastjóri og löggiltur end- urskoðandi Hafskips sýknaðir af því að hafa af ásetningu rangfært efnahagsreikning ársreiknings í heild sinni í blekkingarskyni þann- ig að varðaði við 1. mgr. 158. gr. almennra hegningarlaga. Voru þeir hins vegar taldir brotlegir við ákvæði hlutafélagalaga. Sjá einnig Bókhald og Löggiltir endurskoðendur.	936

Framkvæmdastjóri fjármála- og rekstrarsviðs Hafskips hf. var fundinn sekur um skjalafals samkvæmt 1. mgr. 155. gr. almennra hegningarlaga með því að hafa notað til gjaldfærslu í bókhald fyrirtækisins reikninga, sem voru fyrir annað en á þá var skráð.	936
Framkvæmdastjóri og fjármálastjóri Þýsk-íslenska hf. voru fundnir sekir um rangfærslu skjala samkvæmt 158. gr. almennra hegningarlaga með því að hafa ranglega fært ársreikninga, sem fylgdu skattframtali fyrirtækisins. Sjá einnig Bókhald, Skattsvik.	1236
Ó var dæmdur fyrir skjalafals með því að hafa falsað nafnritun á sölu-nótur við notkun greiðslukorts, er hann hafði stolið, svo og fyrir notkun falsaðra tékka. Sjá einnig Þjófnaður.	1419
V sparisjóðsstjóri var sakfelldur fyrir rangfærslu skjala samkvæmt 158. gr. almennra hegningarlaga ásamt fjárdrætti við rekstur Sparisjóðs Rauðasandshrepps. Hafði hann haldið tilteknum innlánsreikningum ranglega utan bókhalds og þannig látið ársreikning stemma við undirbókhald og leyndi með því fjárdrætti. Var hann dæmdur í 7 mánaða fangelsi. Sjá einnig Fjárdráttur og Aðfinnslur.	1531
A var dæmd fyrir skjalafals með því að hafa notað í viðskiptum 22 skjöl, skuldabréf og víxla, sem hún hafði falsað á nöfn ýmissa aðila. Hún var einnig dæmd fyrir fjársvik. Var hún dæmd í 20 mánaða fangelsi, en tekinn var upp skilorðsbundinn hluti fyrri refsidóms og dæmdur með.	1641
K var ákærð fyrir að nota falsaða tékka úr stolnu tékkhefti, en var sýknuð vegna ónógra sannana. Sjá Sönnun.	1876
T var sakfelldur fyrir skjalafalsbrot með því að hafa reynt að nota falsaðan tékka til greiðslu á þjónustu á bensínstöð. Var hann jafnframt sakfelldur fyrir mörg umferðarlagabrot.	2036
S hafði tekið lán út á falsað veðskuldabréf, að fjárhæð 600.000 krónur, og afhent banka falsaðan tryggingavíxil, að fjárhæð 300.000 krónur og var hann sakfelldur fyrir skjalafals. Var hann dæmdur í fangelsi í 8 mánuði.	2050
M var sakfelld fyrir skjalafals vegna notkunar á 11 fölsuðum tékkum í viðskiptum. Var hún dæmd í 5 mánaða fangelsi.	2054
F var dæmdur fyrir skjalafals með því að hafa þrívegis notað í viðskiptum fölsuð skuldabréf. Var hann dæmdur í sjö mánaða fangelsi, þar af fjóra skilorðsbundið.	2066

Skriflega flutt mál

Skriflegur málflutningur áfrýjunarmáls í Hæstarétti	1657, 1944,	2074
---	-------------	------

Skuldabréf

V var dæmdur í héraði til að greiða eftirstöðvar skuldabréfs samkvæmt kröfu M. Fyrir Hæstarétti lækkaði M kröfu sína þar sem fallist var á staðhæfingu V um að ein greiðsla hefði ekki verið færð inn á bréfið. Samþykkti V kröfu M svo breytta. Sjá einnig Greiðsla og Málskostnaður.	918
Staðfestur var úrskurður héraðsdómara þar sem hafnað var skýrslutöku af aðilum og vitnum í máli sem höfðað var samkvæmt XVII. kafla laga nr. 85/1936 vegna skuldabréfs. Sjá Kærumál, gagnaöflun.	1366
Dæmt var að krafa á hendur sjálfskuldarábyrgðaraðilum á skuldabréfi væri ekki fyrnd. Sjá Fyrning.	2074

Skuldajöfnuður

E og Ó höfðuðu mál gegn J til greiðslu eftirstöðva kaupverðs fasteignar. J neitaði greiðslu vegna verulegra galla, sem fram hefðu komið á eigninni og E og Ó bæru ábyrgð á. Dæmt var að E og Ó bæru að hluta ábyrgð á göllum á húseigninni en hins vegar voru vanefndir J taldar verulegar. Fallist var á að bótakröfur hans kæmu til lækkunar stefnukröfu E og Ó með skuldajöfnuði. Sjá og Fasteignakaup, Galli.	178
Í skuldamáli krafðist B hf. þess að heimilaður yrði skuldajöfnuður eftirstöðva hlutafjárloforðs F við kröfu er hann gerði á hendur B hf. vegna vinnu. B hf. þótti ekki hafa sýnt nægilega fram á að umrædd vinna F hefði verið innt af hendi til að fullnægja hlutafjárloforði hans eins og B hf. hélt fram. Sjá Skuldamál	228

Skuldamál

V krafðist greiðslu af G vegna arkitektavinnu og ráðgjafabjónustu við byggingu þriggja fasteigna. G studdi sýknukröfu sína þeim rökum að umrædd verk hefðu ekki verið unnin fyrir sig. Var talið að lagskilyrði hafi verið til að stefna G einum, þar sem hann hafi borið óskipta ábyrgð með sameigendum sínum. Aðrar mótbáur gegn reikningum V voru ekki teknar til greina enda hafði athugasemdum eða mótmælum við fjárhæð stefnukröfu ekki verið hreyft við rekstur málsins í héraði	42
Eigendur jarðarinnar G dæmdir til að greiða hitaveitu R skuld vegna nýtingar á heitu vatni fyrir íbúðarhús og gróðurhús á jörðinni á árunum 1983 – 1985. Reikningur vegna íbúðarhússins byggðist á mæli en notkun vegna gróðurhússins var áætluð. Landeigendur voru	

dæmdir til greiðslu en kröfufjárhæð var lækkuð nokkuð í Hæstarétti vegna áætlunar og þess að miðað var við gjaldskrá, er tók gildi á árinu 1986. Sjá einnig Samningar, Tómlæti	194
F stefndi B hf. til greiðslu skuldar vegna vinnu hans í þágu B hf. Af hálfu B hf. var þess krafist að hlutafjárloforð F við B hf. kæmi til skuldajafnaðar. Samkvæmt stofnsamningi B hf. hafði F lofað að leggja fram tæki og vélar ásamt vinnu til að efna hlutafjárloforð sitt og hélt B hf. því fram að umrædd vinna, er F krafðist nú greiðslu fyrir, hefði verið unnin í þessu skyni. Talið var að B hf. hefði ekki tekist að sanna að verk þetta hefði verið unnið af F til að fullnægja hlutafjárloforðinu. Aðrar skuldajafnaðarkröfur B hf. þóttu og svo vanreifaðar að ekki kæmu til álita í málinu. Var B hf. því dæmt í héraði og Hæstarétti til greiðslu á kröfu F.	228
F var dæmd til greiðslu húsaleiguskuldar, er H krafði hana um. Sjá Húsaleiga.	1609

Skuldaröð.

V hóf störf hjá hlutafélagi, sem tekið var til gjaldþrotaskipta tveimur og hálfum mánuði síðar. Var hann ráðinn með 6 mánaða uppsagnarfresti. Gerði hann kröfu í þrotabúið um laun í 6 mánuði sem forgangskröfu. Talið ljóst að er ráðningin kom til hafi staða fyrirtækisins verið ótrygg og var meðal annars með tilliti til þess talið sanngjarnt að V nyti launa í þriggja mánaða uppsagnarfresti og væri það forgangskrafa. Þar sem hann hafði og gert sennilegt að hann hefði reynt að takmarka tjón sitt svo sem kostur var en ekki tekist að fá vinnu fyrr en eftir að umsömdum uppsagnarfresti lauk var talið rétt að dæma honum bætur sem almenna kröfu í búið.	903
--	-----

Stefnubirting

Stefna á hendur H var birt í Lögbirtingablaðinu með vísan til 2. mgr. 95. gr. laga nr. 85/1936, þar sem hann væri búsettur í Svíþjóð og heimilisfang hans þar óþekkt. Vottorð Hagstofu var ekki talið gefa ótvírátt til kynna, hvaða upplýsingar hún hefði um lögheimili H í Svíþjóð og hefði stefnandi málsins átt þess kost að afla um þetta afdráttarlausra upplýsinga, sem ekki hafi verið gert. Var málinu vísað frá héraðsdómi.	50
Áfrýjað var áritun á áskorunarstefnu og fjárnámi og var byggt á því að	

birting stefnunnar hefði ekki verið rétt gagnvart áfrýjanda. Hafnað var að vottorði stefnuvotta hefði verið hnekkkt, sbr. 2. mgr. 92. gr. laga nr. 85/1936.	490
Í vottorði stefnuvotta sagði að stefna gegn ÓJ og einkafirma hans hefði verið birt fyrir nafngreindri konu á vinnustað hennar og stefnda. ÓJ kannaðist ekki við konu með þessu nafni og ekki varð ráðið af gögnum að kona með þessu nafni hefði unnið hjá fyrirtæki hans. Birting stefnunnar var talin ófullnægjandi og var héraðsdómur því ómerktur og málinu vísað frá héraðsdómi.	853

Stjórnarskrá, stjórnskipun

Því var hafnað að útreikningur gatnagerðargjalda í V-hreppi bryti í bága við 67. gr. stjórnarskrárinnar eða almenna jafnræðisreglu íslensks réttar. Sjá Gatnagerðargjald.	615, 635, 638, 641, 644, 651, 654, 657, 660, 663, 666, 673, 676,	679
Í máli sem Jökull hf. höfðaði gegn sjávarútvegs- og fjármálaráðherrum þar sem krafist var ógildingar á úrskurði sjávarútvegsráðuneytis á grundvelli laga nr. 32/1976 um upptöku ólöglegs sjávarafla, var því haldið fram að framangreind lög brytu gegn ákvæðum 2. gr. stjórnarskrárinnar, sem kveður á um þrískiptingu ríkisvaldsins. Með setningu laganna hafi löggjafinn gengið lengra en stjórnarskráin heimili með því að framselja dómvald í hendur framkvæmdavaldinu og einnig hafi því verið falið rannsóknar- og saksóknarvald í þeim málum, er lögin taka til. Ekki var fallist á þessa málsástæðu og því hafnað að 2. gr. stjórnarskrárinnar bæri að skilja svo að löggjafanum væri óheimilt að fela stjórnvöldum úrskurðarvald á tilteknu sviði. Hafa bæri hér í huga að úrskurðir ráðuneytis yrðu bornir undir almenna dómstóla. Sjá Stjórnsýsla.		1690
Ú leigubifreiðarstjóri, sem krafinn var um greiðslu iðgjalda í Lífeyrissjóð leigubifreiðarstjóra á grundvelli laga nr. 55/1980 um starfskjör launafólks og skyldutryggingu lífeyrisséttinda hélt því fram að lög- in færu í bága við 67., 69. og 73. gr. stjórnarskrárinnar og aðrar grundvallarreglur hennar um persónufrelsi og friðhelgi eignarréttar ef þau yrðu skilin á þann veg að honum væri skylt að eiga aðild að lífeyrissjóði hvort sem hann vilji eða ekki. Þessari málsástæðu var hafnað. Skylda samkvæmt lögunum sé ótvíræð og yfirlýstur tilgangur laganna m.a. sá að leggja á menn skyldur til þess að réttind- nautn byggist á sem jöfnustum forsendum. Verði ekki betur séð en lögin eigi að stuðla að því að þeim tilgangi verði náð.		1807

Stjórnsýsla

Vatnsleysustrandarhreppur var dæmdur til greiðslu skaðabóta vegna niðurrifs húss, er Ó átti, en honum var ekki tilkynnt um niðurrifið.

Sjá Skaðabætur. 1474

Hinn 7. ágúst 1987 var kveðinn upp í sjávarútvegsráðuneytinu úrskurður á grundvelli laga nr. 32/1976 um upptöku ólöglegs sjávaraflla og reglugerðar nr. 232/1986. Voru 96 þorskígildi af afla þeim, er Jökull hf., Hellissandi, hafði tekið á móti til vinnslu á árinu 1986, gerð upptæk og skyldi andvirði aflans, 1.536.000 krónur, renna til fiskirannsóknna og vísindalegs eftirlits. Jökull hf. kærði úrskurðinn, en eftir framhaldsathugun taldi ráðuneytið ekki forsendur til að fella úrskurðinn niður eða breyta honum. Höfðaði Jökull hf. þá mál á hendur sjávarútvegsráðherra og fjármálaráðherra og krafðist þess að úrskurðurinn yrði felldur úr gildi. Var meginmálsástæða hans sú að lög nr. 32/1976 brytu gegn ákvæðum 2. gr. stjórnarskrárinnar, sem kveður á um þrískiptingu ríkisvaldsins, þar sem með lögunum hafi framkvæmdavaldinu verið falið dómsvald, svo og rannsóknarvald og saksóknarvald um þau málefni, er lögin taka til. Einnig taldi hann lögin brjóta gegn 1. mgr. 6. gr. mannréttindasáttmála Evrópu. Hæstiréttur taldi 2. gr. stjórnarskrár ekki standa því í vegi að löggjafinn gæti falið stjórnvöldum úrskurðarvald á tilteknum sviðum, en hafa bæri í huga að slíkir úrskurðir yrðu bornir undir dómstóla. Var ekki fallist á að lögin brytu í bága við 2. gr. stjórnarskrár eða 1. mgr. 6. gr. mannréttindasáttmála Evrópu. Var þetta og niðurstaða héraðsdóms. Einnig var því haldið fram að úrskurður ráðuneytisins væri gallaður að formi til. Í dómi Hæstaréttar eru talin upp ýmis atriði, sem á skorti í undirbúningi og rökstuðningi úrskurðar ráðuneytisins í málinu. Sérstök þörf sé á rökstuðningi stjórnsýsluákvæðana, þegar þær séu íþyngjandi og feli í sér refsikennd viðurlög. Hér hafi verið sérstök þörf á vandaðri málsmeðferð, bæði um undirbúning og gagnaöflun, svo og úrskurðinn sjálfan. Var úrskurður ráðuneytisins ekki talinn fullnægja þeim kröfum, sem gera verði til rökstuddra úrskurða í slíkum málum. Var hann því felldur úr gildi, svo og hinn áfrýjaði dómur, sem hafði komist að gagnstæðri niðurstöðu. 1690

Söluskattur

Prír stjórnarmenn hlutafélags dæmdir fyrir brot á lögum um söluskatt þar sem ekki hafði verið skilað söluskatti af aðgangseyri að úti-skemmtun er félagið stóð fyrir. Var hver þeirra um sig dæmdur til að greiða 500.000 krónur í sekt til ríkissjóðs.	910
S, framkvæmdastjóri og stjórnarformaður hlutafélags, var fundinn sekur um að hafa ekki skilað lögboðnum söluskatti vegna starfsemi hlutafélagsins árið 1987 þar til greiðslustöðvun félagsins lauk 25. janúar 1988. Hafnað var þeirri vörn hans að skilaskylda frá 25. nóv-ember 1987 þar til greiðslustöðvun lauk, hafi hvílt á endur-skoðanda þeim, sem var stjórn félagsins til ráðuneytis á greiðslu-stöðvunartíma. S var dæmdur í 6 mánaða fangelsi, skilorðsbundið í 2 ár, og 750.000 króna sekt í ríkissjóð. Sjá einnig Skilasvik og Bók-hald	1511

Sönnun

P var ákærður fyrir líkamsárás samkvæmt 2. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940, sem leitt hefði til dauða S. Ekki talið sannað að P hefði veitt S áverka þann, sem leiddi til dauða hans, en hins vegar talið sannað að hann hefði gerst sekur um líkams-árás, sem varðaði við 1. mgr. 217. gr. hegningarlaganna. Sjá líkams-meidingar	166
Prátt fyrir neitun Ó, sem var ákærður fyrir innflutning á tæplega 1 kg. af kókaíni og dreifingu, var talið sannað af öðrum gögnum að hann hefði átt aðild að viðskiptunum allt frá upphafi og meðal annars skipulagt kaup efnisins. Sjá Ávana- og fíkniefni.	522
Sjá Kærumál, sönnunarfærsla.	1144
P og E voru sýknuð af ákæru fyrir fjársvik vegna útgáfu tékka, sem ekki var næg innstæða fyrir. Var talið ósannað að ákærðu hafi ætlað að auðgast á útgáfu tékkans. Sjá Fjársvik	1178
J var ákærður fyrir að aka bifreið undir áhrifum áfengis og svo óvarlega að bifreiðin lenti út af veginum og valt ofan í fjöru. Er lögreglu-menn komu á vettvang sat ákærði í aftursæti bifreiðarinnar og var ölvaður. Kvaðst hann hafa neytt áfengis í bifreiðinni eftir að óhappið varð. Fjöldi vitna var yfirheyrður. Héraðsdómari taldi var-hugavert að telja sannað, að ákærði hafi verið búinn að neyta áfengis, áður en bifreiðin fór út af veginum. Var hann því sýknaður af ákæru fyrir ölvunarakstur og einnig af því að hafa átt sök á	

útafaakstrinum, enda láðist að rannsaka bifreiðina eftir óhappið. Hæstiréttur staðfesti sýknudóminn með vísan til þess að héraðsdómari hefði tekið skýrslu fyrir dómi af ákærða og 12 vitnum og væru ekki efni til að hnekkja niðurstöðu hans.	1845
K var ákærð fyrir skjalafals með því að hafa notað falsaða tékka á stolin eyðublöð. Ekki lágu fyrir rithandarsýnishorn eiganda tékkheftisins og konu, sem átti þátt í meðferð tékkanna. Aðeins í einu tilviki af sex voru skýrslur teknar af viðtakendum tékkanna. Þegar litið var til þessara annmarka, reikuls framburðar ákærðu og framburðar vitna var ekki talið að ákæruvaldinu hefði tekist að færa fram alveg óyggjandi sönnun um sök ákærðu og var hún því sýknuð af ákær- unni.	1876

Tálbeita

Lögregla handtók mann á Keflavíkurflugvelli, sem flutti inn fíkniefni, er talið var að S hefði áformað að flytja inn. Maðurinn var fenginn til að fara til Reykjavíkur og hafa samband við S. Afhenti hann S efn- ið í viðurvist lögreglu. Talið var að lögreglu hefði verið heimilt að beita þessari aðferð en fundið að því að S var ekki greint frá því strax við handtöku hvernig að málinu var staðið. Sjá einnig Ávana- og fíkniefni.	290
--	-----

Tekjuskattur

Sjá Skattar

Tékkar

Framseljendur tveggja tékka voru sýknaðir af kröfu banka um greiðslu á tékkafjárhæðunum. Var talið að umræddur tékkareikningur hefði verið opin og undir forræði útgefanda tékkanna í fullan mánuð eftir að síðari tékkinn var innleystur og ekki var talið sannað að framseljendurnir hefðu fengið tilkynningu um innstæðuleysi fyrir en u.þ.b. 3 mánuðum eftir að tékkarnir voru innleystir.	686
G, sem var ákærður aðallega fyrir fjársvik, en til vara fyrir brot gegn tékkalögum, vegna útgáfu þriggja tékka, sýknaður. Sjá Fjársvik. ..	883
J var sakfelldur fyrir fjársvik með því að hafa gefið út 19 tékka án inn- stæðu. Útgáfa eins tékka til viðbótar var talin varða við 73. gr. tékkalaga, en ekki var dæmt um hann þar sem handhafi hans hafði ekki krafist opinberrar ákæru. Sjá Fjársvik.	889
P og E, sem voru ákærð fyrir fjársvik vegna útgáfu tékka án nægilegrar innstæðu, sýknuð. Sjá Fjársvik.	1178

Sjá og Fjársvik.	1641,	1876
Osta- og smjörsalan hf.(O) tók við tveimur tékkum, útgefnum 10. og 16. febrúar 1988, á reikning við Búnaðarbanka Íslands af verslun vegna vörukaupa. Var fyrri tékkinn framseldur 15. febrúar og hinn síðari 16. febrúar, báðir til aðalbanka Samvinnubankans. Reyndust þeir innstæðulausir við sýningu í reikningsbanka á innlausnardegi. Vegna fyrri reynslu af umræddri verslun fylgdist O með innstæðum umrædds reiknings og hinn 17. febrúar tilkynnti fulltrúi bankans honum að tékkarnir væru í lagi. Í byrjun júní var O hins vegar tilkynnt að tékkarnir væru innstæðulausir og yrði O krafín um andvirði þeirra. Var höfðað áskorunarmál gegn O, sem greiddi þá höfuðstól tékkanna með fyrirvara um greiðsluskyldu og áskilnaði um endurkröfu í dómsmáli. Í héraði var Búnaðarbankinn sýknaður af endurkröfu O. Í dómi Hæstaréttar segir, að tékkarnir hafi ekki verið endursendir í skilningi tékkalaga, þegar í ljós kom við meðferð þeirra í greiðslumiðlunarstöð, að þeir voru innstæðulausir. Ósannað var talið að O hefði fengið örugga vitneskju um innstæðuleysi þeirra fyrr en í byrjun júní 1988 og bankinn hafi ekki endursent innlausnarbankanum tékkana samkvæmt heimild í reglum samvinnunefndar banka og sparisjóða frá 1983. Samkvæmt þessu var litið svo á að bankinn hefði innleyst tékkana. Þá segir í dóminum að bankinn hafi ekki lokað umræddum reikningi fyrr en 22. mars 1988, og var reikningurinn til þess tíma undir forræði reikningshafa, sbr. dóm Hæstaréttar 17. apríl 1991 (Sjá reifun hér að framan á dómi bls. 686 í dómasafni). Verslun reikningshafa hafi verið tekin til gjaldþrotaskipta 22. apríl 1988 og hafi bankinn lýst kröfu í búið vegna umræddra tékka. Hafi hann samkvæmt þessu ekki átt lögvarða kröfu á hendur O, er fyrrnefnt áskorunarmál var höfðað. Var bankinn dæmdur til endurgreiðslu andvirðis tékkanna.	2078	

Tilraun

B var sýknaður af ákæru fyrir tilraun til nauðgunar, en dæmdur fyrir líkamsárás. Sjá Líkamsmeiðingar	393
B var dæmdur fyrir tilraun til þjófnaðar. Sjá Þjófnaður.	739

Tolllagabrot

M var sakfelldur fyrir brot á tollalögum og áfengislögum með því að hafa í maí 1988 komið með 720 dósir af bjór til landsins í skipi. Var hann dæmdur til greiðslu 100.000 króna sektar, en því var hafnað	
--	--

að sök hans væri fyrnd með vísan til 2. mgr. 81. gr. almennra hegningarlaga. Sjá og Áfengislög og Fyrning sakar.	1855
---	------

Tómlæti

Skipstjóri, sem krafði skipafélag um greiðslur fyrir laugardaga og sunnudaga á tveimur veikindatímabilum, var talinn hafa sýnt slíkt tómlæti um gæslu þess réttar, er hann taldi sig eiga, að hann hefði fyrirgert honum. Sjá Vinnusamningar.	70
Hitaveitan R krafði eigendur jarðarinnar G um greiðslu skuldar vegna notkunar heits vatns á árunum 1983-1985. Á árinu 1984 höfðu aðilar gert samning með sér þar sem hitaveitunni var veittur einkaréttur til virkjunar á heitu vatni, sem kynni að finnast í landi jarðarinnar. Jarðareigendur báru það m.a. fyrir sig að við samningsgerðina hefði enginn fyrirvari verið gerður um greiðslu af þeirra hálfu vegna notkunar vatns fram til þess tíma. Hafi hitaveitunni þá borið að leggja fram sundurliðaðan reikning og þar sem það hafi ekki verið gert hafi hún með tómlæti tapað rétti, sem hún kynni að hafa átt gagnvart þeim. Ekki var á það fallist að greiðsluskylda landeigenda hefði fallið niður vegna tómlætis. Sjá einnig Samningar, Skuldamál	194
Vegna verksamnings aðila á árinu 1985 gaf banki út ábyrgðaryfirlýsingu þar sem hann setti verkkaupa tryggingu fyrir efndum verktaka og skyldi hún gilda til ársloka 1986. Verktaki varð gjaldþrota í ágúst 1985 og var þá verulegum hluta verksins ólokið. Krafði verkkaupinn bankann um greiðslu samkvæmt ábyrgðinni í sama mánuði án þess að gera grein fyrir fjárhæð tjónsins. Fékkst lítill hluti kröfunnar úr þrotabúinu. Ítrekaði verkkaupinn kröfu gagnvart bankanum í desember 1987. Héraðsdómur taldi að verkkaupinn gæti ekki vegna tómlætis átt rétt á hendur bankanum. Hæstiréttur vísaði hins vegar til bréfa verkkaupans í ágúst 1985 og taldi að með þeim hefði hann gert bankanum nægilega ljóst fyrir lok ábyrgðartímans að hann myndi gera ábyrgðina gildandi. Sjá einnig Ábyrgðaryfirlýsing.	404

Trygging

Staðfestur var úrskurður skiptaráðanda um að skiptabeiðandi skyldi setja 150.000 króna tryggingu vegna meðferðar á kröfu hans um gjaldþrotaskipti. Sjá Gjaldþrotaskipti.	1862
---	------

Umboðssvik

Framkvæmdastjóri Hafskips hf. var sakfelldur fyrir umboðssvik samkvæmt 249. gr. almennra hegningarlaga með því að hafa misnotað aðstöðu sína til að gefa eftir skuldir tveggja aðila við Hafskip hf. sjálfum sér til hagsbóta. Sjá og Fjárdráttur.	936
---	-----

Umferðarlög

Sjá Bifreiðar.	58, 157, 203, 306, 393, 500, 508, 600, 608, 691, 767, 773, 1146, 1465, 1468, 1497, 1500, 1505, 1561, 1605, 1747, 1773, 1845, 1903, 1905, 1940, 2006, 2036,	2060
---------------------	--	------

Uppboð. Sjá einnig Nauðungaruppböð

Uppboði til slita á sameign var áfrýjað tæpum sjö vikum eftir að uppboð fór fram, en áfrýjunarfrestur var fjórar vikur og var málinu vísað frá Hæstarétti. Sjá einnig Áfrýjun og Frávísun frá Hæstarétti.	900
--	-----

Uppsagnarfrestur

V samdi um 6 mánaða uppsagnarfrest er hann réði sig til fyrirtækis, en það var úrskurðað gjaldþrota tveimur og hálfum mánuði síðar. Gerði hann kröfu um laun í 6 mánaða uppsagnarfresti. Dæmt var að hann skyldi njóta launa miðað við 3ja mánaða uppsagnarfrest meðal annars með vísan til þess að framtíð fyrirtækisins hafi verið óviss er hann réðst til þess. Var vísað til 1. mgr. 48. gr. gjaldþrotalaga nr. 6/1978. Sjá einnig Skuldaröð og Gjaldþrotaskipti.	903
Sjá Vinnusamningar	925, 1139, 1753

*Upptaka eigna**Sjá Eignaupptaka**Útburðargerðir*

Áfrýjun úrskurðar um útburð vísað frá Hæstarétti. Sjá Áfrýjun og Frávísun frá Hæstarétti	32
Staðfestur úrskurður fógeta í útburðarmáli, sem kærður var til Hæstaréttar. Sjá Kærumál, útburður.	1843

Útivist

1. Fyrir Hæstarétti	
Áfrýjandi sækir ekki þing	1, 2, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 304, 305, 682, 683, 684, 685, 717, 754, 755, 756, 757, 897, 1485, 1486, 1487, 1488, 1489, 1659, 1660, 1661, 1662, 1925, 1926,
2. Í héraði	514, 853, 1927 918

Útsvör

Sjá Skattar

Valdþurrð

Í máli vegna verðtryggingar skuldabréfs var því haldið fram að reglu- gerð nr. 18/1989 um lánskjaravísitölu til verðtryggingar sparifjár og lánsfjár, sem viðskipta-ráðherra setti, væri ógild vegna valdþurrðar. Var í þessu sambandi vísað til ákvæða 1. mgr. 36. gr. og 2. mgr. 39. gr. laga nr. 13/1979 um stjórn efnahagsmála o.fl., þar sem Seðla- banka Íslands væri falið ákvörðunarvald í þessum málum. Hæsti- réttur vísaði til auglýsingar nr. 19/1989, sem Seðlabankinn hefði gefið út, og taldi ákvörðun þá, sem þar var birt, hafa uppfyllt laga- kröfur. Sjá verðtrygging.	348
--	-----

Vanaafbrotamaður

Sjá Ítrekun

Vanefndir

Sjá Skaðabætur	1524
----------------------	------

Vanhæfi dómara

Sjá Dómarar og Dómsstólar

Varðhald

Sjá Refsingar

Varnarsamningur við Bandaríki Norður-Ameríku

Iðnlærðir málara í starfi hjá Varnarliðinu á Keflavíkurflugvelli stefndu
utanríkisráðherra og fjármálaráðherra í máli til greiðslu á uppmæl-

ingu vegna málningarvinnu þeirra hjá varnarliðinu. Sjá Vinnu- samningar	827
--	-----

Vatnsréttindi

Deilt var um foss- og vatnsréttindi tiltekinna vatnsfalla í Auðkúluhreppi í Vestur-Ísafjarðarsýslu. Dæmt að Orkubú Vestfjarða hefði unnið hefð á hinum umdeildu réttindum. Sjá Eignarréttur.	118
---	-----

Vátrygging

Tveir menn sammæltust um að útbúa tjónstilkynningu um árekstur bif- reiða í því skyni að svíkja út tryggingabætur, en áreksturinn átti sér aldrei stað. Sjá Fjársvik.	868
--	-----

Vegir

S krafði bæjarsjóð Mosfellsbæjar um bætur vegna tjóns, er hann taldi sig verða fyrir, þegar nýtt aðalskipulag var staðfest, en samkvæmt því skyldi leggja fjögurra akreina hraðbraut nálægt tveimur fasteignum hans. Voru honum dæmdar skaðabætur vegna annarrar fasteignar- innar, sem hann hafði selt. Sjá Skaðabætur.	1368
---	------

Veidifélag

L krafðist lögbanns gegn tilteknum aðgerðum veiðifélags. Fógeti ákvað að hann yrði að setja tryggingu áður en málið yrði flutt. Var sá úr- skurður staðfestur en meðferð málsins í framhaldi af því ómerkt. Sjá Lögbann	1620
L kærði til Hæstaréttar úrskurð fógeta þar sem hafnað var kröfu hans um lögbann við fyrirhuguðum fundi veiðifélags. Málinu var vísað frá Hæstarétti. Sjá Lögbann og Frávísun frá Hæstarétti. (Úrskurður fógetaréttar Rangárvallasýslu er ranglega á bls.1556, en hefði átt að vera á bls. 1625 í dómasafninu)	1624

Veikindadagar

K, sem krafði skipafélag um greiðslu vegna laugardaga og sunnudaga í veikindatímabilum, talinn hafa fyrirgert rétti, er hann taldi sig eiga, vegna tómlætis. Sjá Vinnusamningar.	70
Sjómaður, sem gekk til sérfræðings í tannréttingum, ekki talinn eiga rétt til bóta samkvæmt 1. mgr. 36. gr. sjómannalaga. Sjá Vinnusamningar.	484

Verðlagsefurlit

- Auglýsing viðskiptaráðuneytis, þar sem vakin var athygli á verðkönnun Verðlagsstofnunar hjá ljósmyndastofum, var talin brjóta gegn 27. gr. laga nr. 56/1978 um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta viðskiptahætti. Voru ljósmyndara, sem taldi sig hafa orðið fyrir tjóni vegna þessa, dæmdar skaðabætur. Sjá Skaðabætur. 1726

Verðtrygging

- Á keypti skuldabréf, að fjárhæð 100.000 krónur, sem SÍ hf. hafði gefið út 1986 og var upphæðin bundin lánskjaravísitölu, en bar ekki vexti. Átti að endurgreiða skuldina með einni afborgun 14. febrúar 1989. Með reglugerð nr. 18/1989, sem gefin var út 23. janúar 1989 um lánskjaravísitölu til verðtryggingar sparifjár og lánsfjár, var grundvelli lánskjaravísitölu breytt. Var og sama dag birt auglýsing Seðlabanka Íslands um sama efni. Samkvæmt fyrri vísitölugrundvelli hefði lánskjaravísitala fyrir febrúar 1989 orðið 2330 stig, en samkvæmt hinum nýja varð hún 2317 stig og var við það miðað af hálfu SÍ hf., er Á framvísaði skuldabréfinu til greiðslu 17. febrúar 1989. Tók hann við greiðslu með fyrirvara og höfðaði mál gegn SÍ hf. Hélt hann því fram að ráðherra hefði brostið vald til þessarar breytingar. Þá hafi ákvörðun og auglýsing Seðlabanka Íslands, ekki uppfyllt lagakröfur. Jafnframt væri bein viðmiðun lánskjaravísitölu við laun óheimil lögum samkvæmt. Í þriðja lagi hélt hann því fram að vísitala samkvæmt nýja grunninum væri ekki opinber skráð vísitala og yrði því ekki notast við hana. Lokst taldi hann að skuldabréfið hefði falið í sér loforð um að verðbætur yrðu miðaðar við hina eldri útreikningsaðferð. Stefndu mótmæltu þessu og féllst Hæstiréttur ekki á málsástæður Á og taldi hann verða að hlíta nýju reglunum eins og aðrir. 348
- Lífeyrissjóður byggingarmanna stefndi fjármálaráðherra til greiðslu á því, sem hann taldi vangoldinn hluta afborgunar vaxta og verðbóta af skuldabréfi, er stefndi hafði gefið út til hans. Málavextir og málsástæður voru að öðru leyti eins og í ofangreindu máli, sbr. bls. 348 367
- Lífeyrissjóður byggingarmanna stefndi Húsnæðisstofnun ríkisins til greiðslu á 94.605,70 krónum, sem hann taldi vangoldinn hluta afborgunar og verðbóta af skuldabréfi, er stefndi hafði gefið út til hans í desember 1988. Eru málavextir og málsástæður að öðru leyti eins og greinir í ofangreindum málum, sbr. bls. 348 og 367. 385

Verkfall

Konu dæmdar bætur úr hendi verkalýðsfélags, þar sem verkfallsverðir höfðu hindrað hana við að taka sér far með flugvél. Sjá Skaðabætur utan samninga	443
--	-----

Verkkaup

Sjá Vinnusamningar

Verksamningar

Álftarós hf. og Blikksmiðjan Vogur gerðu með sér verksamning á árinu 1985 og með ábyrgðaryfirlýsingu tókst Útvegs-banki Íslands á hendur ábyrgð gagnvart verkkaupa, Álftarósi hf., fyrir efndum blikksmiðjunnar sem verkstaka og skyldi hún gilda til 31. desember 1986. Þú blikksmiðjunnar var tekið til gjaldþrotaskipta í ágúst 1985, en þá var verulegum hluta verksins ólokið. Álftarós höfðaði mál í október 1988 gegn bankanum til greiðslu tryggingarnnar. Var bankinn sýknaður í héraði vegna tómlætis en í Hæstarétti var bankinn dæmdur til greiðslu tryggingarfjárins. Sjá Ábyrgðaryfirlýsing.	404
A hf. fól K að annast fyrir sig hönnun á umbúðum um myndbandsspólur og hljóðsnældur. Ágreiningur var um það hvort A hf. hefði jafnframt falið K að hafa umsjón með filmuvinnslu og neitaði félagið að greiða reikning vegna slíkrar vinnu, er K fól öðru fyrirtæki að vinna. A hf. hafði tekið við gögnum þeim, er fyrirtæki þetta vann og hagnýtti sér við gerð umbúðanna. Var A hf. dæmt til greiðslu reikningsins.	849

Vextir

Í máli vegna eftirstöðva viðskiptaskuldar íslensks fyrirtækis við danska sælgætisverksmiðju var deilt um vexti af skuldinni. Ekki var talið sannað að seljandi hefði samþykkt lengri gjaldfrest en 30 daga eða fallið frá vöxtum af kaupverði. Aðalkrafa seljandans um vexti var hins vegar ekki tekin til greina, en vextir voru ákveðnir með hliðsjón af ákvörðunum Seðlabanka Íslands um dráttarvexti af skuld í dönskum krónum, eins og miðað var við í varakröfu. Sjá einnig Lausafjárkaup og Aðfinnslur.	1663
Ákvæði héraðsdóms um vexti af málskostnaði felldu niður í Hæstarétti þar sem mál hafði verið höfðað áður en ákvæði, er heimilaði slíka vaxtatöku, tók gildi. Sjá Málskostnaður.	1807

Vinnusamningar

- K var skipstjóri í þjónustu Hf. EÍ, er hann veiktist og var hann óvinnu-
fær á tveimur tímabilum á árunum 1984 og 1986. 1. júlí 1987 sagði
hann formlega upp störfum og fékk þá greitt sem svaraði 6 mánaða
launum, en uppsagnarfrestur var 3 mánuðir. Síðar í sama mánuði
krafði hann félagið um greiðslu fyrir laugardaga og sunnudaga á
áðurnefndum tveimur veikindatímabilum, en hann hafði áður tekið
við greiðslum án fyrirvara eða athugasemda. Talið var að K hefði
sýnt mjög verulegt tómlæti um gæslu þess réttar, sem hann taldi sig
eiga, og þar með fyrirgert honum. Var skipafélagið sýknað af kröf-
um hans. 70
- Sjómaður, er gekk til sérfræðings í tannréttingum, ekki talinn hafa sýnt
fram á að hann hafi verið ófær til vinnu vegna sjúkdóms eða veik-
inda og bæri réttur til launa samkvæmt 1. mgr. 36. gr. sjómanna-
laga. 484
- K, M og J störfuðu hjá Varnarliðinu á Keflavíkurlflugvelli sem iðnlærðir
málarar og samkvæmt ráðningarsamningi voru þeir á vikukaupi.
Þeir kröfðust þess að þeim yrði greidd tiltekin málaravinna eftir
uppmælingu. Ekki var talið nægilega sýnt fram á, hvernig uppmæl-
ingabóknun samrýmdist hinu umsamda launakerfi. 827
- Þ var vélstjóri á skipi, sem R átti. R seldi skipið og bauð kaupandinn Þ
að halda áfram starfi sínu á skipinu. Starfaði hann þar áfram
nokkra mánuði. Þ kvaðst strax hafa tjáð R að hann teldi sig eiga
rétt á þriggja mánaða uppsagnarfresti og krafðist hann launa fyrir
það tímabil úr hendi R. Var talið ósannað að Þ hefði sagt upp starfi
sínu þegar hann fékk vitneskju um söluna svo sem honum var
heimilt samkvæmt 2. mgr. 22. gr. sjómannalaga nr. 35/1985. Var R
því sýknaður af kröfum hans. 925
- S var 1. stýrimaður á fiskiskipi. Til orðaskipta kom milli hans og skip-
stjóra er skipið var við veiðar og túlkaði S ummæli skipstjórans svo
að honum væri vikið fyrirvaralaust úr starfi. Taldi hann sig eiga rétt
á launum í þriggja mánaða uppsagnarfresti. Af hálfu útgerðar var
mótmælt að um uppsögn hefði verið að ræða. Var litið svo á að S
hefði sjálfur fyrirvaralaust vikið úr skipsrúmi og ósannað að hann
hefði farið fram á að fá að vinna í uppsagnarfresti. Var útgerðin því
sýknuð af kröfum hans. 1139
- G, sem var stýrimaður á fiskiskipi, taldi sig eiga rétt á launum í þriggja
mánaða uppsagnarfresti, er skipið var selt, en útgerðarmaðurinn

viðurkenndi ekki lengri uppsagnarfrest en sex vikur. G hafði verið boðið að halda stöðu sinni eftir að nýr eigandi tæki við, en hann hafnaði því boði. Með vísan í 2. og 3. mgr. 22. gr. sjómannalaga, sem talið var að beita yrði eftir orðum sínum, var kröfu G um lengri uppsagnarfrest en sex vikur hafnað.

1753

Í ágúst 1984 gerði stjórnarformaður Sláturfélags Suðurlands (SS) samning við J, sem verið hafði forstjóri félagsins frá 1957, um eftirlaun hans, sem koma skyldi til framkvæmda þegar hann hætti forstjórastörfum. Í samningnum var meðal annars kveðið á um að föst mánaðarlaun skyldu haldast meðan J lifði og fjárhæð launa miðuð við þau laun er nýr forstjóri fengi, en aldrei vera lægri en þau laun er J hafði er hann léti af störfum að viðbættum vísitöluhækkunum. Í apríl 1988 sagði J upp störfum sínum hjá SS með fyrirvara um fullt gildi ofangreinds samnings síns. Var uppsögn hans samþykkt á stjórnarfundum og voru honum í framhaldi þess greidd laun í samræmi við gerða samninga. Í apríl 1989 tilkynnti stjórn SS hins vegar J að ákveðið hefði verið að rifta eftirlaunasamningi félagsins við hann þar sem samningurinn væri mjög óvenjulegur og hagstæður J. Ekki náðist samkomulag og höfðaði J mál gegn SS til greiðslu ógreiddra eftirlauna samkvæmt fyrrgreindum eftirlaunasamningi. Ekki var á það fallist að samningur þessi gæti ekki talist skuldbindandi fyrir SS vegna umboðsskorts stjórnarformanns þess, er gerði samninginn fyrir hönd félagsins. Einnig var því hafnað að vika bæri samningnum til hliðar með vísan til 36. gr. samningalaga nr. 7/1936, sbr. lög nr. 11/1986. Ekki var heldur fallist á að forsendur hefðu brostið fyrir samningnum. Loks var hafnað varakröfu um að samningurinn taki ekki gildi fyrr en J næði eftirlaunaaldri. Í dómi Hæstaréttar er sérstaklega bent á að af hálfu forráðamanna SS hafi ekki verið hafist handa er þeim mátti í síðasta lagi vera kunnugt um efni samningsins 18. júní 1987, tíu mánuðum fyrir uppsögn J, og hafi þeir ekki dregið efni samningsins í efa er þeir samþykktu uppsögnina 18. apríl 1988. Voru kröfur J, sem ekki var tölulegur ágreiningur um, teknar til greina.

2022

Vinnuslys
Sjá Skaðabætur

Vis major

- Í skaðabótamáli vegna tjóns á kæligeysmslu á vörugeymslusvæði, sem Eimskipafélag Íslands hf. rak, bar félagið fyrir sig vis major vegna óveðurs, en tómur gámur rann af stæðu og féll á kæligeysmluna. Hæstiréttur taldi að ekki hafi verið sýnt fram á að veðurofsi hafi verið meiri en búast mætti við á þessum árstíma, en atburðurinn varð 25. – 26. janúar 1986. Sjá Skaðabætur utan samninga. 1564

Vitni

- B, sem höfðaði einkarefsimál gegn V til ómerkingar ummæla, krafðist þess að tilteknu vitni yrði gert skylt að leggja fram skýrslu, sem B taldi geta haft þýðingu við úrlausn málsins. V krafðist þess að kröfunni yrði vísað frá dómi. Var frávísunarkröfunni hafnað. Sjá Frávísunarkröfu hafnað. 872
- Staðfestur úrskurður héraðsdómara þar sem hafnað var skýrslutöku af aðilum og vitnum í máli, sem höfðað var samkvæmt XVII. kafla laga nr. 85/1936. Sjá Kærumál, gagnaöflun 1366
- Úrskurður héraðsdómara um skyldu vitnis felldur úr gildi þar sem dómarrinn hefði ekki gætt leiðbeiningarskyldu. Sjá Kærumál, vitni. 1401
- Úrskurður héraðsdómara þar sem hafnað var kröfum stefndu í víxilmáli um skýrslutöku af vitnum og gagnaöflun felldur úr gildi. Sjá Kærumál, vitni og Vixlar 1490

Vítur

Sjá Aðfinnslur

Vixlar Vixilmál

- Útvegsbanki Íslands hf. stefndi G til greiðslu á eigin víxli, útgefnum 8. nóvember 1988 til greiðslu 5. desember sama ár í Útvegsbanka Íslands í Reykjavík. G krafðist sýknu þar sem stefnandi væri ekki réttur aðili, en Útvegsbanki Íslands hefði verið lagður niður 1. maí 1987. Var málsástæðu þessari hafnað og vísar Hæstiréttur til ákvæða a-liðar 1. gr. og 12. gr. laga nr. 7/1987 um stofnun hlutafélagsbanka um Útvegsbanka Íslands. 922
- Stefndu í víxilmáli kærðu úrskurð héraðsdómara þar sem hafnað var

kröfu þeirra um skýrslutöku af vitnum og framlagningu skjala, en af hálfu stefnanda komu fram mótmæli þar sem málið væri rekið samkvæmt XVII. kafla laga nr. 85/1936. Efnisvarnir stefndu lutu meðal annars að umboði til útfyllingar víxileyðublaðsins og að víxillinn uppfyllti ekki formkröfur. Hæstiréttur taldi að þar sem varnirnar lytu að útfyllingu stefnanda málsins á víxlinum kæmust þær að, sbr. 2. mgr. 208. gr. eml. og væri því heimilt að leiða vitni og leggja fram umrædd skjöl.	1490
Ríkissjóður og rannsóknarlögregla ríkisins sýknuð af kröfu G lögmanns um bætur vegna tjóns, sem hann taldi sig verða fyrir vegna haldlagningar rannsóknarlögreglu á víxli, sem hann hafði fengið sem greiðslu. Sjá Skaðabætur.	1867
Aðilar, sem dæmdir voru til greiðslu skuldar samkvæmt víxlum í héraði eftir að þingsókn féll niður af þeirra hálfu, kröfðust ómerkingar héraðsdóms og frávísunar frá héraðsdómi. Byggðu þeir kröfu sína á því að ekki hafi verið um að ræða víxla í merkingu 2.tl. 1. gr. víxillaga, þar sem fjárhæðir þeirra voru tilgreindar í SDR, sem væri ekki mynt heldur hugtak eins og t.d. lánskjaravísitala. Hæstiréttur taldi að taka bæri þessa vörn áfrýjenda til efnismeðferðar þar sem dómstólar skulu sjálfkrafa gæta þess hvort mál, sem rekið er sem víxilmál, væri risið af víxli, sbr. 207. gr. laga nr. 85/1936. Með vísan til 2. töluliðar 1. gr. víxillaga, 41. gr. sömu laga og reglugerðar nr. 540/1988 um almenna heimild til að binda inn- og útlán við reikningsgengi SDR og ECU, var talið að skrásetning fjárhæða á umræddum skjölum með SDR megi öldungis jafna til þess að fjárhæðirnar séu skráðar í erlendra mynt. Voru þau því talin víxlár í skilningi víxillaga og var héraðsdómur staðfestur.	1912

Þingfestingu synjað

Áfrýjað var til Hæstaréttar synjun uppboðsréttar á uppkvaðningu úrskurðar í uppboðsréttarmáli varðandi fasteign. Synjunin sætti kæru samkvæmt 2. mgr. 21. gr. laga nr. 75/1973. Málið varð því ekki þingfest og var því sjálfkrafa vísað frá Hæstarétti.	840
---	-----

Þinglýsing

B kærði þinglýsingu tveggja afsalsbréfa til Hæstaréttar. Þinglýsingardómari ritaði Hæstarétti bréf þar sem fram kom að skjölunum hefði verið þinglýst vegna mistaka og samkvæmt 27. gr. þinglýsingalaga hefði þinglýsingin verið felld úr gildi. Sóknaraðili kæru-	
--	--

	Bls.
málsins var eigi lengur talinn eiga lögvarða hagsmuni af því að fá dóm um kröfur sínar og var málinu því vísað frá Hæstarétti.	49
Deilt var um réttindi yfir tilteknum vatnsföllum í Vestur-Ísafjarðarsýslu og taldi Hæstiréttur að Orkubú Vestfjarða hefði unnið hefð á réttindunum. Einnig var vísað til þeirrar meginreglu, sem felst í 1. mgr. 33. gr. þinglýsingarlaga, en afsali yfir réttindunum hafði verið þinglýst. Sjá Eignarréttur.	118
Hinn 29. október 1990 var lagt inn til þinglýsingar hjá yfirborgarfogetanum í Reykjavík endurrit fjárnáms, sem gert var í fasteign og lét þinglýsingarbeiðandi þess jafnframt getið að hann sætti sig við að gerðinni yrði þinglýst með athugasemd. Hinn 31. ágúst hafði verið lagt inn til þinglýsingar afsal vegna sömu eignar frá gerðarþola ofangreinds fjárnáms. Þinglýsingardómari hafði ekki þinglýst afsalinu vegna nokkurra ágalla. Taldi dómariinn rétt að þinglýsa fjárnáminu með athugasemd um afsalið á grundvelli 2. mgr. 24. gr. laga nr. 39/1978. Hæstiréttur felldi þinglýsingu þessa úr gildi. Hafi afsalið verið gefið út af eiganda, sem hafi haft þinglýsta heimild til að ráðstafa eigninni 30. ágúst 1990, sbr. 1. mgr. 24. gr. og 1. mgr. 25. gr. laga nr. 39/1978. Afsalið hafi legið hjá þinglýsingardómara frá 31. ágúst 1990 án þess að gætt hafi verið ákvæða 5. mgr. 7. gr. nefndra laga. Gögn málsins beri með sér, að fjárnámshafa hafi verið kunnugt um afsalið, er hann lagði fjárnámsendurritið inn til þinglýsingar 29. október 1990. Hafi þinglýsingardómara því eins og hér stóð á borið að hafna þinglýsingu fjárnámsins, enda eigi ákvæði 2. mgr. 24. gr. laga nr. 39/1978 ekki við hér.	209
Staðfest var synjun þinglýsingardómara á þinglýsingu veðskuldabréfs á fasteign, sem ekki var þinglýst eign útgefanda.	762
E og Ö gerðu kaupmála 12. október 1987 m.a. um fasteignina V, sem verða skyldi séreign E. 6. nóvember sama ár var þinglýst skuldabréfi á fasteignina, sem Ö hafði gefið út 30. júlí 1986. Hafði bréfið verið lagt inn til þinglýsingar 1. ágúst 1986, en hafði ekki verið innfært þar sem vafi lék á um þinglýstan eiganda annarar eignar, sem einnig var veðsett samkvæmt bréfinu. Bréfsins var ekki getið í veðbókarvottorði er lá frammi við gerð kaupmálans. E krafðist þess að bréfið yrði afmáð úr veðmálabókum. Var þeirri kröfu hafnað þar sem bréfið var talið hafa öðlast forgangsáhrif þinglýsingar samkvæmt 15. gr. þinglýsingalaga strax við afhendingu 1. ágúst 1986. ..	879
M krafðist aflýsingar á „yfirlýsingu og samningi“ varðandi tiltekna byggingarlóð í Kópavogi milli sín og G hf., en G hf. mótmælti aflýsingu.	

Var staðfest ákvörðun þinglýsingardómara um að hafna aflýsingu þar sem umræddu skjali yrði ekki aflýst án atbeina G hf. eins og hér stóð á. Í sama máli var og staðfest sú ákvörðun þinglýsingardómara að aflýsa úthlutunarbréfi frá Kópavogskaupstað til G hf. varðandi sömu byggingarlóð. Var talið að úthlutunarbréfið hafi verið afhent til aflýsingar með yfirlýsingu rétthafa, sbr. 1. mgr. 39. gr. laga nr. 39/1978.	1155
B krafðist þess að hrundið yrði þinglýsingu afsala á hlutum jarðar til E og G. Skjölin voru upphaflega með þeim annmörkum að áritun votta var áfátt, en fyrir mistök voru þau engu að síður færð í fasteignabók. Þinglýsingardómari strikaði nokkru síðar út innfærslurnar á grundvelli 27. gr. þinglýsingalaga. (Sjá hér að framan reifun dóms Hæstaréttar á bls. 49.) Eftir þetta var bætt úr vottun á skjölin og var þeim síðan þinglýst. Hæstiréttur féllst ekki á þá málsástæðu kæranda að afsölin hafi verið með slíkum annmörkum að þinglýsingardómara hafi borið að synja um þinglýsingu þeirra.	1398
G krafðist þess að tiltekin skjöl, sem þinglýst hafði verið á fasteign, er hann var að byggja samkvæmt verksamningi við Byggingarfélag Ísafjarðar, yrðu afmáð úr þinglýsingabók. Var hér um að ræða skjöl vegna framkvæmdaláns Húsnæðisstofnunar ríkisins til byggingafélagins. Taldi G að útgefendur skjalanna hefði brostið heimild til veðsetningar íbúða í húsinu og vísaði hann til þess að í verksamningi væri kveðið á um að verkkaupi ætti fyrst að fá afsal frá verk-taka er verkinu hefði verið skilað og úttekt og fullnaðargreiðsla farið fram. Hæstiréttur taldi ljóst af ákvæðum verksamningsins, sem hafði verið þinglýst, að hann hefði borið í sér heimild fyrir verkkaupa til að láta þinglýsa skjölum, sem til þess væru fallin að tryggja umsaminn veðrétt fyrir framkvæmdaláninu, sem sérstaklega var um fjallað í samningnum. Var úrlausn þinglýsingardómarans því staðfest.	1743

Þjófnaður

G var fundinn sekur um fjölda þjófnaða, auk hylmingar og umferðarlagabrota, og var hann dæmdur í 12 mánaða fangelsi. Skilorðsbundinn hluti fyrri dóms var tekinn upp og dæmdur með.	58
A fundinn sekur um innbrot í verslun, þar sem stolið var peningum og varningi. Dæmdur í 3ja mánaða fangelsi.	108
J sakfelldur fyrir þrjú þjófnaðarbrot, auk skjalafals. Dæmdur í 12 mánaða fangelsi. Sjá Skjalafals, Ítrekun	473

S var sakfelldur fyrir tvo þjófnaði, úr verslun og söluturni, auk fölsunar á einum tékka. Sýknað var af ákæru fyrir innbrot í íbúð. Dæmdur í 11 mánaða fangelsi meðal annars með vísan í 72. gr. og 255. gr. almennra hegningarlaga. Sjá Skjalafals.	588
B braust inn í verslun, en lögreglumenn komu að honum þar. Var talið sannað að hann hefði brotist inn í þjófnaðarskyni og var hann sakfelldur fyrir tilraun til þjófnaðar. Var hann með vísan til brotaferils dæmdur í fangelsi í 4 mánuði.	739
S braust inn í 3 bifreiðar og stal þaðan verðmætum. Var hann sakfelldur fyrir þjófnað. Einnig var hann dæmdur fyrir skjalafals. Hlaut hann fangelsi í 6 mánuði með vísan til sakarferils. Sjá Skjalafals.	780
Ó var dæmdur fyrir að hafa stolið tækjum í heimahúsi og seðlaveskjum tvívegis. Hann var einnig dæmdur fyrir skjalafals. Hlaut hann 20 mánaða fangelsi meðal annars með vísan til 72. gr. og 255. gr. almennra hegningarlaga. Sjá Skjalafals.	1419
H var fundinn sekur um nokkra þjófnaði og dæmdur til fangelsis í 6 mánuði meðal annars með vísan til 72. og 255. gr. almennra hegningarlaga.	1493
J var dæmdur fyrir þjófnað og nytjastuld í 5 mánaða fangelsi með vísan til 71. gr., 72. gr. og 255. gr. almennra hegningarlaga.	1625
S var dæmdur fyrir þjófnað með því að hafa stolið tækjum í íbúð. Hann var einnig dæmdur fyrir líkamsárás. Hlaut hann fangelsi í 6 mánuði og við ákvörðun refsingar var m.a. vísað til 72. gr. og 255. gr. almennra hegningarlaga.	1681

Þóknun

Deilt var um þóknun fasteignasala, er hafði milligöngu um gerð kaupsamnings um lóð, en af sölu varð ekki þar sem samþykki borgarráðs fékkst ekki fyrir framsali lóðarinnar. Sjá Fasteignasala.	1704
---	------

Protabú

Sjá Skiptamál og Gjaldþrotalög

Þungaskattur

Sjá Skattar

Ærumeiðingar

Ummæli í fréttabréfi stéttarfélags dæmd dauð og ómerk að kröfu þess, sem þeim var beint að.	1173
Ummæli í greinargerð í héraði í máli um gildi eftirlaunasamnings dæmd dauð og ómerk.	2022

Ökuhraði

Sjá Bifreiðar.	500, 1500, 1505,	1561
---------------------	------------------	------

Ökuleyfisvipting

Sjá einnig Bifreiðar

G var sakfelldur fyrir að aka ölvaður og án ökuréttinda. Hafnað var kröfu ákærvalds um svipingu ökuréttinda þar sem G hafði ekki slík réttindi, sbr. dóm Hæstaréttar 27. júní 1988.		58
A var sakfelldur fyrir ölvun við akstur og ógætni. Var hann sviptur ökuréttindum í 3 ár.		203
Ekki þóttu nægar ástæður til að verða við kröfu ákærvalds um sviptingu ökuréttinda manns, sem sakfelldur var fyrir að aka á allt að 102 km. hraða m.v. klst. á Hafnarfjarðarvegi um nótt.		306
B var sviptur ökuleyfi í 1 ár vegna ölvunaraksturs.		393
Áréttað var ævilöng ökuleyfisvipting G, sem ók ölvaður.		508
H var sviptur ökuleyfi í 1 ár vegna ölvunar við akstur.		608
H, sem hafði nokkrum sinnum áður gerst sekur um ölvunarakstur, var dæmdur til ævilangrar sviptingar ökuréttinda fyrir slíkt brot.		767
S, sem dæmdur var fyrir ölvun við akstur, dæmdur til ævilangrar ökuleyfisviptingar.		773
J, sem var sakfelldur fyrir manndráp af gáleysi við akstur, var sviptur ökuréttindum í 18 mánuði. Sjá Bifreiðar.		1146
Á var sakfelldur fyrir ölvunarakstur og sviptur ökuréttindum í þrjú ár.		1465
J var dæmdur fyrir ölvunarakstur og hafði tvívegis áður hlotið refsidóma fyrir slíkt brot. Var hann dæmdur til ökuleyfisviptingar ævilangt.		1605
S, sem var dæmdur fyrir ölvunarakstur sex sinnum og akstur sviptur réttindum, var sviptur ökuréttindum ævilangt.		1747
F, sem dæmdur var fyrir ölvunarakstur og akstur sviptur réttindum, var dæmdur til ævilangrar ökuleyfisviptingar.		1773
Áréttað var ökuleyfisvipting M, sem fundinn var sekur um ölvunarakstur og akstur sviptur réttindum.		1905
B var sakfelld fyrir að aka undir áhrifum áfengis og var svipt ökuleyfi í 2 ár.		1940

Ölvunarakstur

Sjá Bifreiðar og Ökuleyfisvipting	58, 203, 393, 508, 608, 767, 773, 1234, 1465, 1605, 1747, 1773, 1845, 1905, 1940,	2036
---	---	------

Örorka.

Örorka metin 100% vegna bifreiðaslyss. Sjá Bifreiðar.	426
Í skaðabótamáli lágu fyrir þrjú örorkumöt. Hæstiréttur lagði málið fyrir lækna ráð og byggði á niðurstöðu þess um 25% varanlega örorku. Sjá Skaðabætur, vinnuslys	449
Varanleg örorka vegna vinnuslyss metin 25%. Sjá Skaðabætur, vinnuslys.	707
Varanleg örorka vegna meiðsla, er maður hlaut í átökum við dyraverði veitingahúss, metin 10%.	857
Í tveimur málum um miskabætur vegna bifreiðaslyss var þess krafist að miskabætur yrðu lækkaðar m.a. með tilliti til þess að stór hluti miska hefði þegar verið bættur með örorkutjónsuppgjöri. Ekki var á það fallist og var talið að meta yrði miskann á tillits til þess, hvaða bætur hefðu verið greiddar vegna örorkutjóns. Sjá Bifreiðar. 1888,	1894
Varanleg örorka, sem gangandi vegfarandi varð fyrir í bifreiðaslysi, var metin 75%. Sjá Skaðabætur og Bifreiðar.	1949
Varanleg örorka 11 ára drengs, sem hjólaði aftan á kyrrstæða vörubifreið og missti sjón á hægra auga, metin 20%. Sjá Skaðabætur og Bifreiðar.	2006

VI. YFIRLIT

1. Einkamál:		
a. Áfrýjunarmál, dæmd	117	
b. Kærumál, dæmd	44	
c. Dómar um frávísunarkröfur ofl.	15	
d. Útivistardómar.	46	
e. Hafin mál.	4	
f. Úrskurðir.	1	227
2. Opinber mál:		
a. Áfrýjunarmál, dæmd.	73	
b. Kærumál, dæmd.	30	103
		330
3. Mál dæmd af þremur hæstaréttardómurum	220	
Mál dæmd af fimm hæstaréttardómurum	110	330
4. Mál dæmd með varadómara.		56

LEIÐRÉTTINGAR
við Hæstaréttardóma 1991
LXII. bindi

Bls.	257 6. l.a.n.	81, 1986 les 81, 1976
–	423 17. l.a.o.	19/1987 les 19/1887
–	558 8. l.a.n.	60. gr. les 69. gr.
–	565 16. l.a.n.	68/1968 les 68/1984
–	800 neðsta lína	1877 les 1987
–	848 5. l.a.o.	65, 1974 les 74, 1974
–	1152 15. l.a.n.	50, 1989 les 50, 1987
–	1202 neðsta lína	46, 1988 les 46, 1977
–	1616 15. l.a.n.	10/1987 les 10/1988
–	1744 3. l.a.o.	321/1987 les 321/1986

Úrskurður fógetaréttar Rangárvallasýslu á bls. 1556 á að koma á eftir dómi Hæstaréttar á bls. 1624.

Á eftir dómi Hæstaréttar í málinu nr. 394/1988 á bls. 1558 í dómasafni hefur úrskurður héraðsdómara fallið niður. Fer hann hér á eftir:

Úrskurður uppboðsréttar Reykjavíkur 8. nóvember 1988.

Annað og síðara nauðungaruppboð á ofangreindri eign fór fram 18. apríl s.l. og var hæstbjóðandi Stefán Pálsson hrl., sem bauð kr. 1.500.000,00.

Á uppboðsþingi þessu var ákveðið að 3ja og síðasta nauðungaruppboð á eigninni skyldi fara fram 13. maí s.l.

Þann 13. maí fengu kaupsamningshafar Helgi Friðgeirsson og Margrét Bárðardóttir greiðslustöðvun í 3 mánuði frá þeim degi að telja, og varð því ekki af 3ja uppboði þann dag, heldur var ákveðið að það skyldi haldið hinn 6. september s.l.

Hinn 13. ágúst fengu kaupsamningshafar greiðslustöðvun sína framlengda í 2 mánuði og var þá nauðungaruppboðinu frestað til dagsins í dag.

Telja verður að 4ra vikna frestur sá sem uppboðslög setja sem hámark milli 2. og 3. uppboðs á fasteignum geti ekki átt við, þegar ákvæði annarra laga banna að sala fari fram.

Verður að líta svo á, að fullnægjandi sé, að uppboð fari fram innan 4 vikna frá því að hömlum gegn uppboðssölu er aflétt.

Greiðslustöðvun kaupsamningshafa rann út hinn 13. október s.l.

Því úrskurðast:

Mótmæli Péturs Þórs Sigurðssonar hdl. gegn uppboðssölu á Kögurseli 14 eru ekki tekin til greina.